

Еллен Уайт

Вісті для МОЛОДІ

Київ 2018

ББК 86.376

У13

У13 Еллен Уайт
Вісті для молоді: Пер. з англ. – К.: Джерело життя, 2018. – 352 с.

ЗМІСТ

Передмова	5
Вступ	7
1. Збудування характеру для вічності	7
Розділ I. Божа мета щодо молоді	9
2. Заклик до молоді	10
3. Прагнення догодити Йому	14
4. Умови успіху	15
5. День наших можливостей	19
6. Досяжні висоти	21
7. Високий рівень ефективності	25
8. Сходження на висоти	28
9. Партнерство з Богом	29
Розділ II. Боротьба з гріхом	31
10. Сатана – могутній ворог	32
11. Характер боротьби	35
12. Особливе зусилля сатани	37
13. Спокуса – не виправдання для гріха ...	41
14. Сила духу і стійкість	42
15. Храм душі	43
16. Ви – не свої	45
17. Справжнє навернення	48
18. Порада доньці, котра потурає своїм бажанням	51
19. Силу характеру здобувають у боротьбі ..	53
20. Опір спокусі	55
21. Оманливість гріха	57
22. Застереження від скептицизму	58
23. Одне слабке місце	63
Розділ III. Здобуття перемог	65
24. Уперед і вгору	66
25. Удосконалення характеру	69
26. Битва віри	72
27. Здобута для нас перемога	74
28. Як бути сильним	75
29. Життя перемоги	77
30. Жива віра	78
31. Союз із Христом	84
Розділ IV. Ходити у світлі	85
32. Зростання в благодаті	86
33. Пристосування до світу	90
34. Справжній християнський досвід	94
35. Самодисципліна	97
36. Живий досвід	99
37. Вірні в найменшому	103
38. Відповідальність за світло	106
39. Серйозність мети	106
40. Воля та її прояви	110
41. Божественне керівництво.....	113
42. Мовчазна дія Святого Духа	114
43. Постійне перебування Христа в серці ..	116
44. Самозречення	118
45. Характер, схвалений Богом	119
46. Постійна присутність Христа	121
Розділ V. Підготовка до праці	123
47. Християнська освіта	124
48. Справжня освіта	126
49. Необхідність християнської освіти ...	127
50. Освіта для вічності	130
51. Практичне навчання	130
52. Вірність учнівської молоді	133
53. Можливості для учнів	135
54. Підготовка до служіння	136
55. Прагнення до вдосконалення	139
56. Справжня мудрість	139
57. Встановлюйте високий стандарт	142
Розділ VI. Служіння	145
58. Молодь покликана до праці	146
59. Відповідальність за придбання душ ..	148
60. Свідчення про Христа	148
61. Особиста праця	151
62. Молодь працює для придбання душ ..	151
63. Служіння в різних галузях	155
64. Безкорисливе служіння	155
65. Нагорода за старанність	156
66. Достойнство праці	158
67. Сіяти понад усякими водами	161
68. Багатогалузева праця	163
69. Прийнятне служіння	168
70. Вірність у служінні	170
Розділ VII. Здоров'я та ефективність ..	173
71. Наука життя	174
72. Охорона здоров'я	176
73. Здоров'я – священний дар	176
74. Збалансована освіта	178
75. Освіта, отримана ціною здоров'я	179
76. Ознака шляхетності	180
Розділ VIII. Благочестиве життя	183
77. Молитва – наша фортеця	184
78. Сила молитви	186
79. Наша поза під час молитви	187

80. Віра і молитва	188	118. Одяг і характер	263
81. Цінність дослідження Біблії	189	119. Відповідний одяг	264
82. Досліджуйте Писання самостійно	192	120. Вплив одягу	266
83. Наполегливі зусилля в дослідженні Біблії	193	121. Простота в одязі	267
84. Нагорода за старання дослідження Біблії	195	122. Захоплення одягом – ідолопоклонство	270
85. Біблія як освітня	196	123. Справжня краса	271
86. Благоговіння	198	Розділ XIII. Відпочинок і розваги	273
87. Надія, що має добру основу	200	124. Цінність відпочинку	274
Розділ IX. Читання і музика	201	125. Любов до світських задовольень	277
88. Вибір читання	202	126. Слова поради	280
89. Приклад ефесян	205	127. Безпечні розваги для молоді	282
90. Належна пожива для розуму	208	128. Виховання правильних принципів у молоді	286
91. Біблія – найціквіша Книга	212	129. Дія порочного впливу	288
92. Надійно охороняйте підступи до власної душі	213	130. Радість у релігії	289
93. Збудування християнського характеру	214	131. Християнський відпочинок	291
94. Вплив художньої літератури	217	132. Громадські зібрання	292
95. Благотворний вплив музики	218	133. Як проводити дні відпочинку	296
96. Використання музики	219	134. Літературні товариства	297
97. Неправильне використання музики ..	221	135. Танці	300
Розділ X. Управління ресурсами	223	Розділ XIV. Суспільні відносини	303
98. Уроки ощадливості	224	136. Товарищескість задля спасіння	304
99. Дух жертвності	227	137. Християнська товарищескість і люб'язність	306
100. Десятина	228	138. Керівні принципи	307
101. «Шануй Господа із маєтку свого» (Прип. 3:9)	229	139. Вплив товаришів	310
102. Особиста відповідальність	232	140. Вплив	314
103. Подарунки на свято	233	141. Вибір друзів	316
104. Ощадливість в одязі	235	142. Золоте правило	316
105. Самоодгодження	237	143. Справжня витонченість	317
106. Ощадливість і доброчинність	240	144. Відмовтеся від дружби зі світом	319
Розділ XI. Сімейне життя	243	145. Розмови про високе і духовне	320
107. Християнська сім'я	244	146. Сіючи дикий овес	323
108. Вірність у домашніх обов'язках	245	147. Невіруючі гості	326
109. Релігія в сім'ї	246	Розділ XV. Залицання і шлюб	327
110. Сім'я – школа виховання	247	148. Справжня любов	328
111. Повага і любов до батьків	249	149. Неправильне залицання	330
112. Благословення в сім'ї	250	150. Заручини з невіруючими	331
113. Збудування характеру в сім'ї	252	151. Потреба в пораді й керівництві	334
114. Виконання обов'язків	255	152. Передчасний шлюб	341
115. Час для домашнього богослужіння ..	256	153. Мудрі та немудрі шлюби	342
116. Християнська гостинність	257	154. Одруження	344
Розділ XII. Одяг і прикраси	259	155. Шлюбні обов'язки	348
117. «Цеглини» в побудові характеру	260	156. Розсудливість і самовладання в шлюбі	348
		157. Приклад Ісака	350

Передмова

У давнину під час відновлення Єрусалима пророк Божий чув у видінні, як один небесний вісник сказав іншому: «Біжи, говори цьому юнакові» (Зах. 2:8). І в наші дні юнаки й дівчата мають виконати важливу роботу в заключній частині історії Землі.

«Господь обрав молодих людей бути Його помічниками» (Свідчення для Церкви, т. 7, с. 64).

«З такою армією працівників, якою може стати наша правильно навчена молодь, як скоро вістка про розп'ятого, воскреслого та скоро грядущого Спасителя може бути донесена до всього світу!» (Виховання та освіта, с. 271).

Такі вісті були послані нашій молоді завдяки Духові пророчтва від самого початку Адвентистського руху. Божим знаряддям, покликаним звіщати Його слова молодим людям, стала сестра Еллен Уайт, коли їй було лише сімнадцять років. Їй були знайомі переживання дітей та юнацтва, котрі боролися із силами темряви, і водночас вона пізнала пере-можне життя в Христі. Неодноразово вона зверталася безпосередньо до молодих людей зі словами настанови й співчуття, викриття й розради. Ці вісті, звертаючи думки молоді до Ісуса Христа і Його Слова як до єдиного Джерела сили у здобутті благородного християнського характеру чоловіків та жінок, відіграли велику роль у вихованні духу посвячення, характерного для багатьох наших молодих людей.

Протягом 1892-1893 років Еллен Уайт отримала від Господа вісті щодо об'єднання наших молодих людей у групи й товариства для здійснення християнської праці. Завдяки їй

порадам і настановам виникло молодіжне Товариство місіонерів-добровольців, котре справляє благотворний виховний вплив на життя адвентистської молоді в усьому світі.

Чимало вісток сестри Уайт для нашої молоді були опубліковані в її книгах, однак багато статей, надрукованих у журналі «Наставник молоді» та в інших журналах, не були зібрані в окрему збірку. Ці настанови – дорогоцінний спадок для сучасного юнацтва. Тому працівники Відділу місіонерів-добровольців при Генеральній Конференції переглянули все, що вісниця Господня написала в наших журналах від самого початку її діяльності, і вибрали той матеріал, який стосується молодих людей та їхніх життєвих проблем. Хоч не завжди вдавалося копіювати статті повністю, проте вибір проводився таким чином, щоб ясно зрозуміти думки автора з обговорюваної теми. Маючи на меті видати добре збалансовану книгу повчань для молоді, ми включили до неї багато матеріалів, які вже містяться в інших її книгах, але не так широко відомі серед молоді.

Відбір статей для даної книги проводив Комітет літературної спадщини Еллен Уайт спільно із секретаріатом Відділу місіонерів-добровольців. Завдяки копітким зусиллям Південного видавництва їхня праця увінчалася виходом у світ цієї чудової книги для молоді. Видавці сподіваються, що інтерес наших молодих читачів до цієї книги спонукає їх уважно дослідити всі вісті до Церкви останку, передані через Дух пророцтва.

Ми ревно молимося, аби ці вісті допомогли молодим адвентистам усього світу в удосконаленні їхнього християнського характеру та ще більше наблизили нас до завершення виконання великого доручення – проповіді Адвентистської вістки всьому світові в цьому поколінні.

М. Е. Керн

*секретар Відділу місіонерів-добровольців
при Генеральній Конференції*

Вступ

1. ЗБУДУВАННЯ ХАРАКТЕРУ ДЛЯ ВІЧНОСТІ

Я глибоко зацікавлена в молоді і дуже хочу бачити в молодих людях прагнення до вдосконалення християнського характеру, до здобуття за допомогою старанного навчання й ревної молитви освіти, необхідної для прийнятного служіння в Божій справі. Я палко бажаю бачити, що вони допомагають одне одному досягати вищого рівня християнського досвіду.

Христос прийшов, щоб навчити людей йти шляхом спасіння; Він зробив цей шлях настільки простим, що навіть дитина може простувати ним. Він повеліває Своїм учням намагатися пізнати Господа; щоденно підкоряючись Його керівництву, вони пізнають, що «міцно поставлений прихід Його, мов зірниця» (Осії 6:3).

Вам доводилося спостерігати, як сходить сонце, як поступово на небі й на землі народжується день. Поволі світло стає дедалі сильнішим та яскравішим, поки не досягне повноти полуденної слави. Це прекрасна ілюстрація того, що Бог бажає зробити для Своїх дітей в удосконаленні їхнього християнського досвіду. Якщо ми з дня на день ходимо в посланому Ним світлі, у добровільній покорі всім Його вимогам, наш досвід зростає й ширшає, доки ми не досягнемо міри зрілості повноти Христа Ісуса.

Молоді необхідно завжди бачити перед собою шлях, яким ішов Христос. Кожен крок цього шляху був позначений перемогою. Христос не прийшов на Землю як цар, аби панувати над народами. Він прийшов як покійна людина, аби зазнавати спокус та перемагати їх, намагаючись, як і ми маємо це робити, пізнавати Господа. Вивчаючи Його життя, ми довідаємося, як багато Бог здійснив для Своїх дітей через Нього. Ми також зрозуміємо: якими б великими не були наші випробування, вони не зможуть перевершити те, чого зазнав Христос, аби ми пізнали дорогу, правду й життя. Наслідуючи Його приклад у своєму житті, ми маємо показати, як високо цінуємо Його жертву заради нас.

Молодь куплена безмежною ціною – кров'ю Сина Божого. Замисліться над тим, на яку жертву пішов Отець, дозволивши

Своєму Синові принести цю жертву. Подумайте про те, від чого відмовився Христос, коли залишив небесні двори і царський престол, аби віддати Своє життя як щоденну жертву за людей. Він зазнав ганьби й жорстокого поводження. Ісус поніс усі образи і глузування, котрі тільки змогли нагромадити на Нього нечестиві. А коли Його земне служіння завершилося, Він зазнав смерті на хресті. Пороздумуйте над хресними стражданнями Господа: цвяхи пробili Його руки та ноги; люди, яких Він прийшов спасти, висміюють та ображають Його, Отець ховає від Нього Своє лице. Але завдяки цьому Христос для всіх охочих уможливив життя, сумірне із життям Бога.

Вірний Друг

Коли Христос вознісся до Отця, Він не залишив Своїх послідовників без допомоги. Святий Дух як Його Представник та небесні ангели як службові духи послані допомагати тим, хто в нерівній боротьбі змагається добрим подвигом віри. Завжди пам'ятайте, що Ісус – ваш Помічник. Ніхто не розуміє особливостей вашого характеру так, як Він. Господь пильнує над вами, і якщо ви бажаєте Його керівництва, Він оточить вас благотворною атмосферою, котра дозволить вам виконати всю Його волю щодо вас.

У цьому житті ми готуємося до життя майбутнього. Незабаром відбудеться великий іспит, коли кожна душа, котра прагне вдосконалити християнський характер, повинна буде витримати перевірку випробувальними запитаннями Бога: Чи були ви прикладом, безпечним для наслідування? Чи виявляли увагу до людських душ як ті, що мають звітуватися за них? Небесне воїнство зацікавлене в молоді і палко бажає, щоб ви витримали перевірку та почули слова схвалення: «Гаразд, рабе добрий і вірний!.. Увійди в радість свого Пана!» (Матв. 25:21).

Нехай молоді люди пам'ятають, що саме тут вони мають будувати характери для вічності і Бог вимагає від них робити для цього все можливе. Нехай люди з більш зрілим досвідом пильнують молодших, і коли ті зазнають спокус, нехай моляться з ними та за них. Господь бажає, щоб ми оцінили велику жертву Христа заради нас, виявляючи зацікавленість у спасінні тих, кого Він прийшов спасти. Якщо молодь шукатиме Христа, Він зробить її зусилля успішними (Наставник молоді, 21 листопада 1911 р.).

РОЗДІЛ I

Божа мета щодо молоді

Для просування справи спасіння в усіх напрямках Бог має потребу в силі, запалі й мужності молодих людей. Він обрав молодь для виконання намічених Ним цілей. Щоб виробити чітку мету і працювати задля неї з непохитною мужністю, потрібна велика енергія. Юнаки й дівчата покликані віддати Богові свої юні сили, щоб за допомогою своїх здібностей, виявлених у зрілому мисленні й енергійних діях, вони могли прославити Його та принести спасіння своїм ближнім (Служителі Євангелія, с. 67).

2. ЗАКЛИК ДО МОЛОДІ

Бог бажає, щоб молоді люди були серйозними і ревними, підготовленими до праці в Його благородній справі, здатними нести відповідальність. Богові потрібна молодь із непорочним серцем, сильна й смілива, готова мужньо змагатися в прийдешній боротьбі, аби прославити Бога й бути благословенням для людей. Якби тільки молоді люди зробили Біблію предметом свого дослідження, якби тільки приборкали свої бурхливі бажання та прислухалися до голосу свого Творця й Викупителя, то не тільки були б у мирі з Богом, а й стали шляхетними людьми з високими стремліннями. Заради твоїх вічних інтересів, мій юний друже, прислухайся до настанов Слова Божого, бо вони надзвичайно важливі для тебе.

Благаю тебе бути мудрим і подумати про те, до чого може призвести безпутне життя, не контрольоване Духом Божим. «Не обманюйтеся, – Бог осміяний бути не може. Бо що лише людина посіє, те й пожне. Адже хто сіє для свого тіла, – пожне від тіла тління» (Гал. 6:7, 8). Заради своєї душі, заради Христа, Котрий віддав Себе, щоб спасти тебе від загибелі, зупинися на порозі свого життя і добре зваж свої обов'язки й можливості. Бог дає тобі можливість досягти високої мети. Твій вплив може свідчити на користь Божої істини; ти можеш бути співпрацівником Бога у великій справі викуплення людини...

Покликані до високої мети

О, якби молоді люди могли оцінити, до якої високої мети вони покликані. Добре подумайте, якими стежками ви ходите. Почніть працю, керуючись високою, святою метою, та прийміть рішення триматися правильного шляху силою Божої благодаті. Якщо ви підете в хибному напрямку, кожний крок приховуватиме в собі небезпеку й лихо і ви дедалі більше будете віддалятися від шляху правди, безпеки й успіху. Вам необхідно зміцнювати свій розум та оживляти моральні сили Божественною міццю.

Справа Божа вимагає найвищих сил та здібностей ества. У багатьох полях існує нагальна потреба в молодих людях, здібних до літературної діяльності. Необхідні люди, яким можна довірити працю на вже дозрілих широких нивах. Молоді люди звичайних здібностей, які повністю віддають себе Богові і не зіпсовані пороком та нечистотою, матимуть успіх і зможуть звершувати велику працю для Бога. Нехай молодь прислухається до напучення й буде врівноваженою.

Як багато молодих людей змарнувало свою дану Богом силу через нерозумні вчинки та легковажні розваги! Скільки постає переді мною болісних історій про молодих людей, котрі через потурання порочним звичкам перетворилися на розумову, моральну й фізичну руїну! Їхнє здоров'я втраче-

не, їхня корисність у житті значно зменшилася через потурання забороненим задоволенням.

Благаю вас, безтурботне необачне юнацтво сьогодення, наверніться і станьте співпрацівниками Бога. Нехай ваше життя буде сповнене прагнення благословляти та спасати інших. Якщо ви шукатимете допомоги в Бога, Його сила діятиме у вас та зведе нанівець усі протиборчі сили, і ви будете освячені істиною. Викликає тривогу факт, що гріх досить поширений серед сучасної молоді, але нехай вашою метою буде робити все можливе для спасіння душ від влади сатани.

Будьте носіями світла

Несіть світло всюди, куди б ви не йшли; покажіть, що маєте непохитну мету та не належите до нерішучих людей, котрі можуть легко похитнутися внаслідок умовлянь поганих товаришів. Не поспішайте приймати пропозиції тих, хто ганьбить Бога, натомість намагайтеся виправити, повернути й урятувати душі від зла.

Моліться, лагідно і в покорі духу переконуйте противників. Одна душа, урятована від омани й приведена під прапор Христа, викличе на Небі радість та прикрасить зіркою ваш вінець радості. Спасенна душа завдяки своєму побожному впливові приведе інші душі до пізнання спасіння. Таким чином праця примножуватиметься, і лише судного дня відкриється весь обсяг цієї праці.

Не вагайтеся працювати для Господа через те, що, на вашу думку, можете зробити дуже мало. Робіть це «мале» з вірністю, адже з вами співпрацюватиме Бог. Він запише в книгу життя ваше ім'я як людини, гідної увійти в радість Пана. Благаймо ревно Господа, аби Він послав працівників на ниви, дозрілі для жнив. Жнива великі, а жінок мало...

Плекайте широту мислення

Молоді люди повинні володіти широтою мислення, мудрими планами, щоб якнайкраще скористатися своїми можли-

востями, одержати натхнення й мужність, які живили апостолів. Іван каже: «Написав вам, юнаки, бо ви сильні, і Боже Слово перебуває у вас, і ви перемогли лукавого». Перед молоддю поставлене високе мірило, і Бог запрошує її до щирого служіння Йому. Щирі молоді люди, для котрих буде насолодою навчатися в школі Христа, можуть звершувати велику працю для Вчителя, якщо тільки послухаються повеління Вождя, яке лунає крізь усі віки аж до нашого часу: «Будьте мужні й сильні».

Ви маєте бути людьми, котрі покірно ходитимуть з Богом і стоятимуть перед Ним з даною Богом мужністю, вільні від усякої нечистоти, від усякого опоганення моральним розтлінням, що у світі. Вам слід бути людьми, котрі з презирством ставляться до всякої неправди та гріховності, котрі мають сміливість бути правдивими й мужніми, високо тримаючи закривавлений прапор Князя Еммануїла. Ваші таланти будуть примножуватися, якщо ви використовуватимете їх для Вчителя; вони будуть дорогоцінними в очах Того, Хто придбав їх безмежною ціною. Не сидіть без діла лише тому, що не можете звершити щось велике. Старанно й енергійно робіть те, що під силу вашим рукам...

Заклик на служіння

Христос закликає добровольців стати під Його прапор і нести перед світом знамено хреста. Церква слабшає, якщо не отримує допомоги від молодих людей, котрі б понесли сміливе свідчення та розбурхали дрімливі сили Божого народу своїм полум'яним запалом, посилюючи вплив Церкви у світі. Існує потреба в молодих людях, які протистоятимуть поточковій світськості та піднесуть голос, застерігаючи від перших кроків у напрямку аморальності й пороку.

Але насамперед молоді люди, котрі бажають служити Богові й присвятити себе Його праці, повинні очистити храм душі від усякої нечистоти й дозволити Христові зацарювати в серці. Тоді вони будуть наділені здатністю підживляти енергією свої християнські зусилля, з ентузіазмом і запалом переконуючи людей примиритися з Ісусом. Чи не

відгукнеться наша молодь на запрошення Христа, кажучи: «Ось я, – пошли Ти мене!»? Молоді люди, займіть перші лави співпрацівників Христа, аби продовжити й завершити розпочату Ним справу (Рев'ю енд Геральд, 16 червня 1891 р.).

Важливі риси характеру

Бог бажає, щоб молодь не задовольнялася незначним, натомість мала високі прагнення. Риси характеру, які роблять людину успішним і шанованим членом суспільства, – нездоланне прагнення до досконалості, непохитна воля, енергійні дії та невтомна наполегливість – не слід стримувати (Патріархи і пророки, с. 602).

3. ПРАГНЕННЯ ДОГОДИТИ ЙОМУ

Господь має особливу працю для кожного з нас. Бачачи беззаконня світу, як воно представлене в судових залах та описане в щоденних газетах, наблизимося до Бога й ухопімося живою вірою за Його обітницю, щоб у нас виявилася благодать Христа. Ми можемо володіти впливом, могутнім впливом у світі. Якщо переконлива Божа сила перебуватиме з нами, ми зможемо сприяти наверненню душ, які перебувають у гріху.

Наша простота багато здійснить у цій справі. Нам не слід намагатися досягти високого становища або здобути похвалу людей. Ми не повинні ставити собі за мету бути найвидатнішими, натомість маємо робити все винятково для слави Бога. Нам потрібно працювати, використовуючи всі дані Богом розумові здібності, та перебувати у світлі, аби Божа благодать могла зійти на нас, формуючи нас за Божественною подобою. Небо чекає, щоб злити свої найдорогоцінніші благословення на тих, хто в ці останні дні історії світу присвятить себе Божій справі. Ми будемо перевірені й випробувані; можливо, нам доведеться проводити ночі пильнування. Нехай такий час пройде в ревній молитві до Бога, щоб Він дав нам розуміння, оживив розум і ми могли побачити наші переваги (Рев'ю енд Геральд, 1 квітня 1909 р.).

4. УМОВИ УСПІХУ

«Страх Господній – початок премудрости» (Прип. 1:7). Переважно наше юнацтво не відчуває потреби активно тренувати свої здібності, щоб завжди і за всіх обставин використовувати їх найкращим чином. Вони не мають страху Божого перед своїми очима, а їхні думки не є чистими й піднесеними.

Кожна наша думка і кожний учинок відомі всьому Небу. Ваші вчинки можуть бути приховані від товаришів, однак усі ці діла відкриті для спостережливих очей ангелів. Їм доручено служити людям, котрі намагаються перемогти кожну недобру звичку й уберегти себе від підступних задумів сатани.

Істинна непорочність

Вплив на формування характеру невеликих лихих учинків, малих поступок злу не одержав відповідної оцінки. У Слові Божому нам відкриті найвеличніші, найпіднесеніші принципи. Вони дані нам, аби підсилити кожну спробу чинити добро, контролювати й, урівноважуючи розум, спонукувати нас досягати високого стандарту.

З історії Йосипа, Даниїла та його товаришів ми довідуємося, як золотий ланцюг істини може з'єднати молодь із престолом Бога. Їх не можна було спокусити ухилитися від шляху непорочності. Вони цінували прихильність Господа більше, ніж прихильність і похвалу князів, а Бог любив їх та підняв над ними Свій щит. За їхню вірність і непорочність, за їхній твердий намір шанувати Бога понад усяку людську владу Господь чудовим чином ушанував їх перед людьми. Вони були вшановані Господом Саваотом, влада Котрого поширюється на все творіння Його рук на Небесах угорі та на Землі внизу. Ці юнаки не соромилися відкрито визнати свої переконання. Навіть при царському дворі вони власними словами, учинками та звичками свідчили про свою віру в Небесного Господа Бога. Вони відмовилися підкоритися будь-якому земному наказові, який применшував славу Бога. Юнаки отримали силу з Неба, щоб визнати свою вірність Богові.

Вам слід приготуватися наслідувати приклад цих шляхетних юнаків. Ніколи не соромтеся свого «прапора», зодягніться в нього, розгорніть його перед людьми й ангелами. Не керуйтеся фальшивими скромністю та розсудливістю, котрі спонукатимуть вас діяти всупереч цій поради. Нехай ваші ретельно підібрані слова й послідовна поведінка, пристойність та щира побожність будуть красномовним визнанням вашої віри, котра постановила, що Христос посяде престол у храмі душі. Складіть усі без винятку ваші таланти біля ніг Спасителя для використання в Його служінні.

Повне посвячення

Задля вашого добра в теперішньому житті й у житті вічному найкраще для вас буде повністю присвятити себе істині, щоб світ міг знати про ваші переконання. Чимало людей не присвятило себе цілковито Божій справі, тому їхня хитка позиція є джерелом слабкості для них та каменем спотикання для інших. Хвилі спокуси відносять цих непосвячених, із нестійкими принципами душ далеко від відомої їм істини. Вони не докладають святих зусиль, аби перемогти всяке зло та за допомогою зарахованої праведності Христа вдосконалювати праведний характер.

Світ має право знати, чого можна очікувати від кожної розумної людської істоти. Хто є живим утіленням твердих, незаперечних, праведних принципів, той буде животворною силою для ближніх, і його християнство впливатиме на інших. Багато людей не розуміє та не визнає силу впливу кожного з нас на добро чи на зло. Кожний учень має розуміти, що прийняті ним принципи справляють живий вплив, формуючи характер. Приймаючи Христа як свого особистого Спасителя, людина любитиме Ісуса й усіх, за кого Він помер, бо Христос буде в ній джерелом води, що тече в життя вічне. Вона повністю підкориться правлінню Христа.

Відстоюйте свою свободу

Візьми собі в житті за правило, від якого тебе не змусить відступити жодна спокуса чи сторонній інтерес, прославляти Бога,

бо Він «так полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне». Бог закликає тебе як морально вільну істоту, викуплену за безмежну ціну, відстоювати свою свободу та використовувати дані Богом здібності, як належить вільному громадянину Небесного Царства. Не залишайся в рабстві гріха, натомість як вірний підданий Царя царів доведи свою відданість Богові.

З допомогою Ісуса Христа покажи, що ти гідний священної довіри, котрою Господь ушанував тебе, наділивши життям і благодаттю. Тобі слід відмовитися підкорятися силі зла. Як воїни Христа, ми повинні за будь-яких обставин свідомо й розважливо приймати Його умови спасіння, плекати принципи правди й чинити згідно з ними. Божественна мудрість має бути світильником для твоєї ноги. Будь вірний собі, будь вірний своєму Богові. Усе, що може похитнутися, – похитнеться, але закорінений та утверджений в істині, ти житимеш тим, чого не можна похитнути. Закон Божий – вічний та незмінний, бо є відображенням характеру Єгови. Виріши для себе жодним словом і жодним учинком навіть найменшою мірою не зганьбити його авторитету.

Цілковите підкорення

Визнавати релігію Христа означає абсолютно підкорити все своє єство Богові й погодитися на керівництво Святого Духа. Через дар Святого Духа вам буде дана моральна сила, і ви не тільки віддасте довірені вам таланти на служіння Богові, а й побачите, що їхня ефективність вельми зросте. Підкорення всіх наших сил Богові значно полегшить наше життя. Таке підкорення послабить та припинить нескінченну боротьбу з пристрастями тілесного серця. Релігія, наче золотий шнур, з'єднує душі і молодих, і старших із Христом. Завдяки їй слухняні й покірні безпечно прямують темними нелегкими шляхами до Божого міста.

Деякі молоді люди володіють звичайними здібностями. Але завдяки освіті й вихованню під опікою учителів, котрі

керуються високими чистими принципами, ці молоді люди після завершення навчання можуть стати достатньо кваліфікованими, аби посісти певне відповідальне становище, до якого їх покликав Бог. Проте деякі молоді люди зазнають невдачі через те, що не прийняли твердого рішення перемогти природні нахили та не прислухаються до голосу Бога в Його Слові. Вони не захистили свої душі від спокуси, не прийняли рішення за будь-яку ціну виконати свій обов'язок. Вони нагадують людину, котра під час небезпечної поїздки відмовляється від провідника й порад, за допомогою яких могла б уникнути нещасного випадку чи руйнації, та продовжує йти шляхом загибелі.

Вибір власної долі

О, якби кожен міг усвідомити, що є вершителем власної долі! Ваше щастя в цьому житті та в майбутньому безсмертному житті – у ваших руках. Ви можете обирати собі таких товаришів, які своїм впливом знецінять ваші думки, слова й моральні засади. Ви можете дати волю апетитові, пристрасті, зневажати авторитети, бути брутальними в мові й опуститися до найнижчого рівня. Ви можете згубно впливати на інших, спричинивши руйнацію тих, кого могли привести до Христа. Ви можете віддалити їх від Христа, від правди, святості й Неба. На суді ці загиблі, указуючи на вас, можуть сказати: «Якби не його вплив, я б не спіткнувся та не глузував із релігії. Він мав світло і знав шлях до Неба. А я перебував у незнанні та засліплений прямував своєю дорогою до загибелі». О, що ми відповімо на це звинувачення? Як важливо кожному подумати про те, куди він веде душі. Ми перебуваємо в полі зору вічного світу, то ж як старанно маємо зважувати ціну нашого впливу. Ми не повинні випускати з уваги вічність, натомість маємо привчитися постійно запитувати себе: Чи це буде приємно Богові? Як мої вчинки впливатимуть на тих, хто отримав менше світла й доказів щодо істини?

Запитання, що випробовують серця

О, якби молодь досліджувала Священне Писання і поведилася так, як, на їхню думку, поведився б Христос за таких обставин! Наші можливості для отримання небесного знання покладають на нас великі обов'язки, і ми з великим занепокоєнням маємо запитувати: Чи ходжу я у світлі? Чи проваджу я інших прямим шляхом, згідно з одержаним мною великим світлом, чи викривляю стежки, так що кульгаве збочить із дороги?.. Ми маємо проїнятися глибоким постійним усвідомленням цінності, святості й авторитетності істини. Любе юнацтво, яскраві промені небесного світла осявають ваш шлях, і я молюся, щоб ви якнайкраще використали свої можливості. Прийміть та плекайте кожний посланий Небом промінь, і ваш шлях світлішатиме дедалі більше аж до повного дня (Наставник молоді, 2 лютого 1893 р.).

5. ДЕНЬ НАШИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

Нині ми можемо засвоїти уроки з досвіду людей, які трудилися для Бога в минулому. Як мало нам відомо про конфлікти, випробування і працю цих мужів, котрі готувалися зустріти військо сатани. Зодягнувшись у повну Божу зброю, вони могли протистояти підступності диявола...

Такі мужі, присвятивши себе Богові та звеличенню Його справи, були тверді, як сталь, у вірності принципам. Це не втомні, непохитні особистості, котрі, подібно до Даниїла, були сповнені глибокої шанобливості й горливості до Бога, шляхетних намірів і прагнень. Вони були такими ж слабкими й безпорадними, як і кожен із теперішніх працівників, однак усю свою надію покладали на Бога. Вони володіли багатством, але це було багатство культури розуму й душі. Його може мати кожен, для кого Бог буде першим, останнім і найкращим у всьому. Хоч нам бракує мудрості, знання, чеснот і сили, усе це можна отримати, якщо ми навчимося від Христа уроків, дослідження котрих – наш привілей.

Які працівники потрібні сьогодні

Сьогодні ми володіємо такими можливостями та перевагами, отримати котрі було нелегко в минулі віки. Ми маємо яскравіше світло, і це стало можливим завдяки праці вірних вартів, які поклалися на Бога й отримували від Нього силу, щоб освічувати світ ясним, яскравим промінням. Маючи нині це яскравіше світло, ми повинні використовувати його, як і в минулі часи благородні чоловіки й жінки використовували дане їм Богом світло. Вони довго трудилися, щоб засвоїти уроки, викладені їм у школі Христа, і їхня праця не була даремною. Їхні наполегливі зусилля були винагороджені. Вони пов'язали себе з наймогутнішою з усіх сил і все ж таки постійно прагнули глибокого, високого й широкого розуміння вічних реалій, щоб успішно представляти скарби істини світові, котрий потребує їх.

Такі працівники потрібні й сьогодні. У небесних книгах вони записані як мужі, достойні в очах Божих; подібно до Даниїла, вони розвивають кожну здібність таким чином, аби якнайкраще представити Царство Боже світові, що лежить у злі. Прогрес у пізнанні суттєво необхідний, адже знання, використане в справі Божій, – це сила для добра. Світ потребує людей мислячих, принципових, розуміння та проникливості котрих постійно зростають. Видавничій справі потрібні люди, які робитимуть усе можливе, щоб дати істині крила, які швидко донесли б її до кожного народу, племені й народності.

Джерело нашої дієвості

Нам потрібно залучати до роботи молодь, яка б розвивала справжню майстерність і не боялася віддавати свої сили на виконання завдання. Такі молоді люди знайдуть застосування всюди, оскільки не похитнуться на життєвому шляху; у розумі й душі вони носять Божественну подоби. Вони цілеспрямовані, постійно рухаються вперед і вгору, вигукуючи: «Перемога!». Однак немає потреби в лінивих, боязких та не-

віруючих, котрі через брак віри та небажання зректися задля Христа власного «я» гальмують просування роботи...

Бог кличе тих, які працюватимуть з Ним. З'єднана із Христом людська природа стає чистою й правильною. Ісус робить людину дієвою, вона стає силою на добро. Правдивість і цілісність – якості Бога, а той, хто володіє цими якостями, володіє непереможною силою (Рев'ю енд Геральд, 10 березня 1903 р.).

Внутрішня праведність

Внутрішня праведність виявляє себе зовні. Хто володіє внутрішньою праведністю, той не буде жорстокосердим та неспівчутливим, натомість з дня на день перетворюватися в образ Христа, переходячи від сили до сили. Освячена істиною людина матиме самовладання, прямуючи слідами Христа, доки благодать не приведе її до слави. Праведність, якою ми виправдовуємося, – це зарахована нам праведність, а праведність, якою ми освячуємося, – наділена праведність. Перша дає нам право на Небо, а друга робить нас придатними для Неба (Рев'ю енд Геральд, 4 червня 1895 р.).

6. ДОСЯЖНІ ВИСОТИ

Дороге юнацтво, у чому полягає мета вашого життя, чого ви прагнете? Можливо, ви прагнете здобути освіту, яка принесе вам славу й становище у світі? Чи є у вас думки, яких ви не відважуєтеся висловити, наприклад, що одного дня зможете досягти вершини інтелектуальної величі, зайняти місце в дорадчих і законодавчих органах, допомагаючи приймати закони для народу? У таких бажаннях немає нічого поганого. Кожен із вас може ставити перед собою певну мету. Ви не повинні задовольнятися посередніми досягненнями. Ставте високу мету та не шкодуйте сил для її досягнення.

Релігія – основа життя

Страх Господній лежить в основі всякої справжньої величі. Чесність, непохитна чесність – ось принцип, який ви по-

винні привносити в усі життєві взаємини. Нехай ваша релігія буде з вами у вашому шкільному житті, у вашому гуртожитку, у всіх ваших заняттях. Сьогодні перед вами постає важливе запитання: як обрати й удосконалити свої заняття, аби зберегти цілісність і чистоту непорочного християнського характеру, підкоряючи всі вимоги й інтереси дочасного життя вищим вимогам Євангелія Христа?

Нині ви прагнете збудувати свій характер і можете досягти цього, засвідчивши своїм життям суспільству, що відповідаєте тому намірові, який Бог мав при творінні. Вам як учням Христа не забороняється брати участь у земних заняттях, але ви повинні нести із собою свою релігію. До якої б діяльності ви не готувалися, ніколи не допускайте думки, що не зможете досягти в ній успіху без принесення в жертву своїх принципів.

Високі обов'язки

Зберігаючи рівновагу за допомогою релігійного принципу, ви можете досягнути будь-якої висоти. Ми були б раді споглядати, як ви підіймаєтеся до благородної висоти, зазначеної для вас Богом. Ісус любить дорогу молодь; Йому не до вподоби бачити, як вони зростають із нерозвинутими, невідшліфованими талантами. Вони можуть стати сильними людьми із твердим принципом, яким можна довірити високі обов'язки. Задля цієї мети їм дозволяється напружувати всі свої сили.

Проте ніколи не припускайтеся великого злочину – спотворення даних вам Богом здібностей, скоєння зла та руйнування інших. Деякі обдаровані люди використовують свої здібності для поширення морального занепаду й розбещення. Однак усі вони сіють насіння, урожаєм якого не будуть пишатися. Використовувати дані Богом здібності для посіву в суспільстві загибелі й горя замість благословення, – це жаклива справа. Так само жакливо чинить і той, хто загорнув довірений йому талант у хустину й приховав від світу, – це означає відкинути вінець життя. Бог має право на наше служіння. Кожному призначені обов'язки, і ми зможемо ви-

конати величну місію життя тільки тоді, коли повністю приймемо та вірно й сумлінно виконаємо ці обов'язки.

Вплив релігії

Мудрець каже: «І пам'ятай в днях юнацтва свого про свого Творця» (Екл. 12:1). Однак ані на мить не допускайте думки, що релігія зробить вас сумними й похмурими, закривши шлях до успіху. Релігія Христа не занепащає та не послаблює жодної здібності. Вона в жодному разі не позбавляє вас права насолоджуватися справжнім щастям. Вона не призначена для того, аби применшити ваш інтерес до життя чи зробити байдужими до побажань друзів і товариства. Релігія не зодягає життя у волосяницю та не виявляє себе в глибоких зітханнях і стогонах. Ні, ні. Люди, для котрих Бог у всьому перший, останній і найкращий, – найщасливіші у світі. Усмішка й радість не зникають з їхніх обличь. Релігія не робить свого прихильника грубим, неотесаним, неохайним та нелюб'язним. Навпаки, вона підносить та облагороджує його, витончує смак, освячує судження, роблячи його придатним перебувати в товаристві небесних ангелів та в оселі, яку Христос пішов приготувати.

Ніколи не забуваймо, що Ісус – джерело радості. Він не відчуває задоволення від страждань і нещасть людей, натомість бажає бачити їх щасливими. У розпорядженні християн є багато джерел щастя, і вони безпомилково можуть сказати, які задоволення прийнятні й хороші. Християни можуть вдаватися до таких розваг, які не розбешують розум і не принижують душу, не розчаровують та не залишають сумних наслідків, що руйнують почуття власної гідності та перешкоджають добрим ділам. Якщо вони візьмуть із собою Ісуса й будуть підтримувати дух молитви, то перебуватимуть у повній безпеці...

Використання талантів

Юні друзі! Страх Господній лежить в основі будь-якого прогресу; він є початком мудрості. Ваш Небесний Отець пред'являє на вас права, оскільки без прохань чи заслуг із ва-

шого боку Він дає вам щедроти Свого Провидіння; більше того – Він дав вам усе Небо в одному дарі, в Особі Свого улюбленого Сина. Бог очікує, що відповіддю на цей безмежний дар буде ваш добровільний послух. Оскільки ви викуплені за ціну, а саме, дорогоцінною кров'ю Сина Божого, Він вимагає від вас правильно використовувати дані вам привілеї. Ваші розумові й духовні здібності – це Божі дари, таланти, довірені вам для мудрого використання, тому ви не можете дозволити їм залишатися в дрімотному стані через брак відповідного розвитку або ж зупинитися в рості й стати непридатними через бездіяльність. Саме ви маєте прийняти тверде рішення: чи будете сумлінно виконувати покладені на вас важливі обов'язки та чи правильно і якнайкраще спрямуєте свої зусилля.

Ми живемо серед небезпек останніх днів. Усе Небо зацікавлене у формуванні вашого характеру. Вам забезпечені всі засоби, щоб ви стали учасником Божественної природи, уникнувши морального розтління, що у світі. Людина не залишена наодинці долати сили зла своїми слабкими зусиллями. Допомога – поруч, і вона буде дана кожній душі, котра справді бажає її. Ангели Божі, що спускалися й підіймалися сходами, побаченими Яковом у видінні, допоможуть кожній душі, котра бажає досягти небесних висот. Ангели охороняють Божих дітей, пильнуючи за кожним їхнім кроком. Хто підіймається осяйним шляхом, ті будуть винагороджені: вони увійдуть до радощів свого Пана (Основи християнської освіти, с. 82-86).

Досягнення високого ідеалу

Вищим за найвищий злет людської думки є Божий ідеал для Його дітей. Благочестя – богоподібність – ось мета, якої потрібно досягти. Перед учнем відкривається шлях постійного поступу. У нього є ціль для досягнення, взірць для наслідування, котрий включає в себе все добре, чисте і благородне. У кожній галузі правдивого знання він прогресуватиме якомога швидше й далі. Але його зусилля будуть спрямовані на предмети, настільки вищі за звичайні

егоїстичні минуші інтереси, наскільки Небеса вищі за Землю (Виховання та освіта, с. 18, 19).

Русла Божої благодаті

Кожна душа має перевагу бути живим руслом, яким Бог передаватиме світові скарби Своєї благодаті, незбагненні багатства Христа. Ісус нічого не бажає так палко, як мати таких працівників, котрі явили б світові Його Дух і характер. Світ нічого не потребує так сильно, як прояву любові Спасителя через людей. Усе Небо чекає, щоб відкрилися канали, якими могла б зливатися свята олива, несучи радість і благословення людським серцям (Наочні уроки Христа, с. 419).

7. ВИСОКИЙ РІВЕНЬ ЕФЕКТИВНОСТІ

На молодь покладені серйозні обов'язки. Бог очікує багато від юнацтва – покоління, що живе в цей час великого світла й знання. Він очікує, що вони поділяться цим світлом і знанням з іншими. Господь бажає використати їх, аби розвіяти оману й упередження, що затуманюють розум багатьох людей. Молоді люди мають навчатися, збираючи кожен йоту й кожен ризик знання і досвіду. Бог спитає з них за дані їм можливості й переваги. Наша прийдешня робота вимагає від них серйозних зусиль задля її просування вперед пункт за пунктом, як диктує час.

Якщо молодь присвятить свій розум і серце на служіння Богові, то досягне високого рівня ефективності й корисності. Досягнення саме такого рівня Господь очікує від молодих людей. Здійснити щось менше означає відмовитися якнайкраще використати дані Богом можливості. Це розцінюватиметься як зрада Бога, неспроможність працювати для добра людства.

Придатність для служіння

Люди, котрі прагнуть стати працівниками для Бога та щиро бажають одержувати, щоб віддавати, будуть постійно отримувати світло від Бога, аби стати комунікаційними каналами. Якщо юнаки й дівчата, подібно до Даниїла, узгодять

усі свої звички, бажання і пристрасті з Божими вимогами, то стануть придатними для більш високого служіння. Вони повинні усунути зі своїх думок усе легковажне й низькопробне. Необхідно позбутися безглуздих учинків та захоплення розвагами як недоречних у житті й праці тих, хто живе вірою в Сина Божого, споживаючи Його Тіло та п'ючи Його Кров.

Молоді люди повинні усвідомлювати: навіть якщо їм будуть доступні всі переваги для отримання знань, вони можуть зазнати невдачі в здобутті тієї освіти, яка зробить їх придатними для праці на певній ділянці виноградника Господнього. Вони не можуть бути залучені до служіння Богові без необхідних якостей розумового благочестя. Якщо свій дорогоцінний розум, який необхідно зміцнювати високою шляхетною метою, вони віддають задоволенням і розвагам, то послаблюють дані їм Богом сили і здібності та стають винними перед Ним, оскільки не використовують мудро свої таланти.

Їхня низька духовність є образою для Бога. Такі особи псують і розбещують розум тих, з ким спілкуються. Своїми словами й учинками вони заохочують інших виявляти безтурботну неухважність до святих речей. Вони не тільки наражають на небезпеку власні душі, але своїм прикладом справляють шкідливий вплив на всіх, з ким контактують. Ці люди явно не здатні представляти Христа. Слуги гріха, безтурботні, необачні, нерозумні, вони не збирають із Ним, а розкидають.

Якщо людину задовольняють низькі досягнення, вона не може співпрацювати з Богом. До тих, хто не пильнує свого розуму, пускаючи його на самоплив, сатана звертається з пропозиціями, котрі настільки полоняють розум, що вони навчаються в його армії зваблювати інші душі. Вони можуть сповідувати релігію, мати вигляд благочестя, однак більше люблять розкоші, ніж Бога.

Обдарованість не означає благочестя

Деякі молоді люди певним чином обдаровані, це визнають і цим захоплюються їхні товариші. Однак їхня здібність

не освячена. Вона не була зміцнена й утверджена чеснотами і випробуваннями досвіду, тому Бог не може використати її для добра людства та на славу Свого Імені. Під виглядом побожності їхні здібності використовуються для встановлення фальшивих зразків, а ненавернені люди, дивлячись на них, виправдовують власні погані вчинки. Сатана спонукує їх розважати своїх товаришів безглуздими діями і так званою дотепністю. Усі їхні починання – це здешевлення цінностей, оскільки цими молодими людьми управляє спокусник, формуючи їхні характери так, аби вони виконували його роботу.

У них є хист, але він нерозвинутий; вони мають здібності, проте не використовують їх. Їм були дані таланти, однак вони зловживають ними, знецінюють їх своїм безрозсудством і тягнуть інших до свого низького рівня. Христос заплатив за їхні душі викуп Своїм самозреченням, самопожертвою, покорою та пережитими ганьбою й докорами. Він здійснив це, щоб звільнити їх від рабства гріха та влади правителя, котрий опікується ними тільки тоді, коли може використати їх для знищення душ. Але вони нехтують виявленою до них любов'ю Викупителя, і Він із сумом дивиться на них.

Така молодь втрачає вічність. Якими постануть перед ними їхні розваги й веселощі того дня, коли кожен одержить від Судді всієї Землі згідно з тим, що в тілі робив? Вони заклали підвалини з дерева, сіна й соломи, тому справа всього їхнього життя загине. Яка втрата!

О, наскільки краще становище тих, хто бере участь у служінні Богові, очікуючи схвалення від Ісуса, щоденно записуючи у своєму звіті власні помилки, гріхи, печалі, здобуті перемоги над спокусою, свої радості та мир у Христі. Такій молоді не доведеться постати перед записами власного життя з почуттям ганьби і страху (Наставник молоді, 22 червня 1899 р.).

Вибраний засіб

Наше свідчення про Його вірність – це вибраний Небом засіб для явлення Христа світові. Ми маємо визнати

Його благодать, відкриту через святих мужів давнини, однак найбільш ефективним буде свідчення нашого власного досвіду. Якщо в нас помітна дія Божественної сили, ми стаємо Божими свідками. Життєвий досвід кожної людини унікальний і неповторний. Бог бажає, щоб до Нього підносилися хвала, позначена нашою власною індивідуальністю (Служіння зцілення, с. 100).

8. СХОДЖЕННЯ НА ВИСОТИ

У вдосконаленні християнського характеру суттєво важливою є наполегливість у правильних вчинках. Мені хотілося б закарбувати у свідомості нашої молоді, що наполегливість та енергійність мають велике значення у формуванні характеру. Уже від ранніх літ необхідно вплітати в характер принципи суворой моральної чистоти, щоб молодь могла досягти найвищого стандарту зрілості людини. Вони повинні постійно пам'ятати, що викуплені за ціну, та прославляти Бога у своєму тілі й душі, що належать Богові...

Щоденний прогрес

Завдання молоді – день у день просуватися вперед. Апостол Петро пише: «Покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті – пізнання, в пізнанні – стриманість, у стриманості – терпеливість, у терпеливості – побожність, у побожності – братерство, а в братерстві – любов. Бо коли це у вас є та примножується, то не залишить вас без діла, ні без плоду для пізнання Господа нашого Ісуса Христа».

Ідучи вперед, не варто зосереджувати увагу на всіх цих послідовних кроках, або рахувати їх; зосередьте погляд на Ісусі, споглядаючи винятково Божу славу, і ви прогресуватимете. Неможливо за один день досягти міри зрілості повноти Христа, ви б упали у відчай, якби могли бачити всі труднощі, які доведеться зустріти й перемогти. На вас чекає боротьба із сатаною, а він намагатиметься всіма можливими засобами відволікти ваш розум від Христа.

Долаючи перешкоди

Ми повинні мужньо зустрічати всі перешкоди на своєму шляху та по одній долати їх. Подолавши першу перешкоду, ми станемо сильнішими, аби перемогти наступну, і з кожним зусиллям будемо ставати більш здатними просуватися вперед. Споглядаючи Ісуса, ми можемо бути переможцями. Зосереджуючи свій погляд на труднощах та ухиляючись від серйозної боротьби за правду, ми стаємо слабкими та зневіреними.

Ступаючи крок за кроком, ми можемо підійматися дедалі вище і нарешті досягнемо вершини гори. Нехай вас не бентежить величезний обсяг праці, яку необхідно виконати впродовж життя, бо від вас не вимагається виконати її всю відразу. Віддавайте всі сили та здібності вашого єства щоденній праці, використовуйте кожну дорогоцінну можливість, високо цінують послану вам Богом допомогу і крок за кроком підіймайтеся вгору сходинками прогресу. Пам'ятайте: сьогодні вам належить прожити тільки один день, Бог дав вам один день, і небесні записи покажуть, як ви цінували його переваги й можливості. Використовуйте кожний даний вам Богом день так, щоб останнього дня ви могли почути слова Господа: «Гаразд, рабе добрий і вірний!» (Наставник молоді, 5 січня 1893 р.).

9. ПАРТНЕРСТВО З БОГОМ

Вам доступні далеко не обмежені можливості. Людина, за Божим визначенням, – Його дитина. «Тепер ми Божі діти, але ще не виявилось, що будемо. Знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього, бо побачимо Його таким, який Він є. І кожний, хто має цю надію на Нього, очищає себе, як і Він чистий» (1 Івана 3:2, 3). Ваша перевага – відвернутися від усього негідного й мерзенного та піднятися до високого стандарту – користуватися повагою людей і любов'ю Бога.

Як молодим, так і людям будь-якого віку Господь дає духовну працю, що свідчить про Його повагу до них як Його

дітей. Він велить їм виробляти самовладання. Бог закликає їх до співпраці з Ним у великій справі викуплення й духовного піднесення. Як батько робить свого сина партнером у своїй справі, так і Господь залучає Своїх дітей до партнерства з Ним. Ми стаємо співпрацівниками Божими. Ісус каже: «Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ» (Івана 17:18). Чи не оберете ви радше бути дитиною Божою, аніж слугою сатани й гріха, чиє ім'я зараховане до ворогів Христа?

Молоді люди потребують більше благодаті Ісуса, аби втілювати в щоденне життя принципи християнства. Приготування до Другого приходу здійснюється з допомогою Христа для використання наших найвищих чеснот. Перевага кожної молодої людини – зробити свій характер прекрасною будівлею. Тому існує реальна потреба підтримувати тісні взаємини з Ісусом. Він – наша сила, наша дієвість і міць. Ми не можемо покластися на себе ані на мить...

Досягаючи більших висот

Якими б великими чи малими не були ваші таланти, пам'ятайте: те, чим ви володієте, лише довірене вам. У такий спосіб Бог випробовує вас, даючи вам можливість довести свою вірність. Усіма своїми здібностями ви завдячуєте Йому. Господу належать ваші сили тіла, розуму, душі, і вони мають бути використані для Нього. Ваш час, вплив, ваші здібності й уміння – за все це потрібно буде відзвітуватися перед Подателем усього. Найкращим чином свої дари використовує той, хто докладає серйозних ревних зусиль, аби виконати великий план Господа щодо духовного піднесення людства.

Наполегливо звершуйте розпочату вами працю, отримуючи перемогу за перемогою. Виховуйте в собі цілеспрямованість. Тримайте в полі зору найвищий стандарт, щоб ви могли звершувати дедалі більше добра, відображаючи славу Божу (Наставник молоді, 25 січня 1910 р.).

РОЗДІЛ II

Боротьба з гріхом

Приклад Христа показує, що наша єдина надія на перемогу – у постійному спротиві атакам сатани. Той, Хто в боротьбі зі спокусами переміг противника людських душ, знає, яку владу має сатана над людством, і Він переміг його заради нас. Як Переможець Христос дав нам можливість скористатися Його перемогою, щоб у наших спробах опиратися спокусам сатани ми могли об'єднати нашу слабкість з Його силою, нашу нікчемність – із Його заслугами. Коли ми знемагаємо під тиском спокуси, Господь підтримує нас Своєю постійною могутністю, тому ми можемо чинити опір у Його всемогутнє Ім'я та перемагати, як перемагав Він (Ознаки часу, 4 березня 1880 р.).

10. САТАНА – МОГУТНІЙ ВОРОГ

Грішна людина – законний бранець сатани. Місія Христа полягала в тому, щоб урятувати грішника від влади сатани. Людина за своєю природою схильна підкорятися нашіптуванням диявола і не здатна сама успішно опиратися такому страшному ворогові, якщо Христос, могутній Переможець, не оселиться в ній, керуючи її бажаннями й наділяючи силою. Тільки Бог може обмежити владу сатани, котрий мандрує по Землі та переходить її. Він ані на мить не втрачає пильності, через страх загубити можливість знищити людські душі. Для Божого народу важливо розуміти це й уникати його пасток.

Сатана замаскований

Сатана обдумує власні хитрощі, щоб у його останній битві проти Божих дітей вони не зрозуміли, що це він. «І не дивно, бо сам сатана видає себе за ангела світла» (2 Кор. 11:14). Деякі обмануті душі наполягають на тому, що його не існує, а він тим часом бере їх у полон і значною мірою діє через них. Сатана знає краще, ніж Божі діти, яку вони можуть мати владу над ним, якщо їхня сила буде в Христі.

Смиренно благаючи допомоги в могутнього Переможця, найслабші віруючі в істину, які твердо покладаються на Христа, можуть успішно протистояти сатані й усьому його полчищу. Він надто підступний, аби прийти відкрито й зухвало зі своїми спокусами, бо тоді пробудяться дрімлі сил християнина і він покладатиметься на могутнього Визволителя. Але сатана входить непомітно та замасковано діє через синів непослуху, які мають вигляд благочестя. Сатана чинитиме з усією своєю силою, аби мучити, спокушувати і зводити Божий народ.

Той, хто наважився змагатися з нашим Господом, спокушувати й докучати Йому, хто володів силою принести Його у своїх руках на наріжник храму та на вельми високу гору, дивовижною мірою застосовуватиме цю силу до теперішнього покоління, котре значно поступається мудрістю перед своїм Господом та майже нічого не знає про підступність і силу сатани.

Він чудодійним чином впливатиме на тіла тих, хто за своєю природою схильний виконувати його накази. Сатана тішиться, коли його вважають вигадкою. Коли на нього не звертають уваги, зображаючи по-дитячому наївно або у вигляді якоїсь тварини, це цілком влаштовує його. Люди ставляться до сатани настільки несерйозно, що виявляються зовсім не підготовленими до його мудро накреслених планів, тому він майже завжди має успіх. Якби вони усвідомлювали силу й підступність диявола, то були б готові успішно опиратися йому...

Битва за кожну душу

Я бачила злих ангелів, котрі боролися за душі, та ангелів Божих, які протидіяли їм. Боротьба була суворою. Злі ангели юрмилися навколо людей, отруюючи атмосферу своїм згубним впливом та притуплюючи їхнє сприйняття. Святі ангели з тривогою спостерігали за цими душами, очікуючи, щоб відтіснити військо сатани. Але місія добрих ангелів не полягає в тому, щоб керувати розумом людей проти їхньої волі. Якщо люди поступаються ворогові, не докладаючи зусиль для протидії йому, тоді Божі ангели можуть робити єдине – стримувати військо сатани від руйнівних дій, доки цим душам, що перебувають у небезпеці, не буде дано більше світла, аби спонукати їх пробудитися й чекати допомоги з Неба. Ісус не дасть доручення святим ангелам визволити тих, хто не докладає жодних зусиль за для допомоги самим собі.

Якщо сатана побачить, що йому загрожує небезпека втратити одну душу, він напружуватиме всі свої сили, аби втримати її. Якщо ж людина усвідомить небезпеку й у своїй біді палко благатиме в Ісуса сили, то сатана, боячись втратити свого бранця, викличе підкріплення своїх ангелів, щоб оточити бідну душу, утворити навколо неї стіну темряви й не допустити до неї світло з Небес. Але якщо ця душа, перебуваючи в небезпеці, у своїй безпорадності і слабкості наполегливо покладається на заслуги крові Христа, Ісус вислуховує щирі молитви віри та посилає для визволення людини підмогу могутніших ангелів.

Сатані стає нестерпно, коли люди звертаються по допомогу до його могутнього Суперника, бо він боїться і тремтить перед Його силою й величчю. При звуках палкої молитви все сатанинське полчище тремтить... І коли всемогутні ангели, зодягнуті в небесну зброю, приходять на допомогу знеможеним переслідуваній душі, сатана та його військо відступають, добре знаючи, що програли битву (Рев'ю енд Геральд, 13 травня 1862 р.).

11. ХАРАКТЕР БОРОТЬБИ

Воля людини агресивна, вона в усьому постійно намагається домогтися свого. Якщо вона перебуває на боці Бога й істини, у житті людини з'явиться плід Духа; а Бог призначив «славу, честь і мир кожному, хто робить добро».

Коли сатані дозволено формувати волю людини, він використовує її для досягнення власної мети. Він спонукує людей створювати теорії невір'я та підбурює людське серце воювати проти Слова Божого. Докладаючи постійних наполегливих зусиль, диявол намагається надихнути людей своїм духом ненависті й антагонізму щодо Бога, налаштувати їх проти постанов і вимог Неба та роботи Святого Духа. Він згуртовує під своїм прапором усі сили зла та як очільник виводить їх на поле бою для протидії добру.

Заклик протистояти силам зла

Робота сатани полягає в тому, щоб скинути Бога з престолу серця та сформувати людську природу за власним спотвореним образом. Він провокує всі злі нахили, пробуджуючи гріховні пристрасті й бажання. Диявол обіцяє: усю владу, почесні, багатства та гріховні насолоди дам тобі; але ось його умови: потрібно зректися непорочності й заглушити сумління. Так він занапащає здібності людей і поневолює їх гріхом.

Бог закликає людей протистояти злим силам. Він каже: «Хай же гріх не панує у вашому смертному тілі, щоб не слухалися його пожедань; не давайте ваших членів гріхові як знаряддя неправедності, – але, як оживі з мертвих, віддавайте себе Богові, а ваші члени віддавайте Богові як знаряддя праведності» (Римл. 6:12, 13).

Життя християнина – це боротьба. «Адже наша боротьба не з тілом і кров'ю, але з початками, з владами, зі світовими правителями темряви цього віку, з піднебесними духами злоби» (Ефес. 6:12). У цій боротьбі праведності з неправедністю ми можемо бути успішними тільки завдяки Божественній допомозі. Наша обмежена воля має підкоритися волі

Безмежного; людська воля повинна з'єднатися з Божественною. Тоді на допомогу прийде Дух Святий і кожна перемога сприятиме поверненню придбаної Богом власності й відновленню в душі Його образу.

Допомога Святого Духа

Господь Ісус діє через Святого Духа, бо Він – Його Представник. Через Духа Спаситель вселяє в душу духовне життя, оживляючи її сили для добра, очищаючи від морального опоганення та роблячи придатною для Його Царства. Христос має великі благословення і багаті дари для людей. Він – Дивний Порадник, безмежний у мудрості й силі; і якщо ми визнаємо силу Його Духа та підкоримося її формувальному впливу, то матимемо в Ньому повноту. Яка чудова думка! У Христі «перебуває вся повнота Божества. І ви в Ньому маєте повноту» (Колос. 2:9, 10). Людське серце не зазнає щастя, доки не погодиться бути перетвореним Духом Божим. Дух формує оновлену душу за Зразком – Ісусом Христом. Завдяки впливу Духа ворожнеча проти Бога змінюється на віру й любов, а гордість – на смирення. Душа розуміє красу істини, а Христос ушанований чудовим досконалим характером. Коли відбуваються такі зміни, ангели в захопленні починають співати, Бог і Христос радіють, дивлячись на душі, сформовані за Божественною подобою.

Ціна перемоги

Нині боротьба між добром і злом не стала менш запеклою, аніж за днів Спасителя. Шлях до Неба не став гладшим. Ми маємо покінчити з усіма своїми гріхами. Необхідно позбутися кожного потурання нашим улюбленим слабкостям, яке перешкоджає нашому духовному прогресу. Ми повинні пожертвувати правим оком і правою рукою, якщо вони спокушають нас до гріха. Чи готові ми зректися власної мудрості та прийняти Царство Небесне як мала дитина? Чи бажаємо розлучитися зі своєю самоправедністю? Чи згодні по-

жертвувати людським схваленням? Нагорода вічного життя має безмежну цінність. Чи бажаємо ми прийняти допомогу Святого Духа та співпрацювати з Ним, докладати зусиль та жертвуючи відповідно до цінності того, що бажаємо здобути? (Рев'ю енд Геральд, 10 лютого 1903 р.).

12. ОСОБЛИВЕ ЗУСИЛЛЯ САТАНИ

Мені було показано, що ми маємо остерігатися на кожному кроці, наполегливо опираючись навіюванням і підступам сатани. Він видає себе за ангела світла, обманюючи й поневолюючи тисячі людей. Знання особливостей людського розуму дає йому величезні переваги. Подібно до змія, він непомітно вповзає сюди, аби спотворити Божі діяння. Чудеса й діла Христа він представляє як такі, що мають винятково людське походження.

Якби сатана відкрито і зухвало нападав на християнство, це спонукало б християн у розпачі й душевних муках упасти до ніг свого Викупителя, а великий могутній Визволитель прогнав би нахабного противника. Але сатана працює над людським розумом під виглядом ангела світла, щоб звабити з єдиного правильного безпечного шляху. Такі науки, як френологія, психологія й месмеризм є каналами, через які сатана знайшов прямий доступ до цього покоління та діє із силою, котрою відзначатиметься його робота з наближенням кінця випробування...

У міру наближення до кінця часу людський розум стає більш піддатливим до підступів сатани. Він спонукує обманутих смертних істот пояснювати діла й чудеса Христа на підставі загальновідомих законів. Сатана завжди прагнув підробляти діла Христа, утверджувати свою владу і права. Здебільшого він не робить цього відкрито й зухвало. Він хитрий, спритний і знає, що найефективніший спосіб досягти своєї мети – підійти до бідної грішної людини під виглядом ангела світла.

Сатана підступив до Христа в пустелі в подібні вродливого молодого чоловіка, більше схожого на царствену особу, ніж

на грішного ангела. Він прийшов, цитуючи Писання. «Написано...» – сказав він. Наш стражденний Спаситель зустрічає його словами Писання: «Написано». Сатана користується слабкістю і стражданням Христа, Котрий прийняв на Себе нашу людську природу...

Самовпевненість фатальна

Коли сатані вдається настільки затуманити й обманути людський розум, що смертні люди починають думати, нібито їм притаманна вроджена здатність звершувати великі й добрі діла, вони перестають покладатися на Бога, гадаючи, що не Бог робить це для них, а вони роблять самі. Вони не визнають вищої сили, не віддають Богові слави, якої Він вимагає та яка по праву належить Його високій неперевершеній Величності. Таким чином сатана досягає своєї мети. Він радіє, що грішна людина зухвало звеличує себе, як і він звеличував себе на Небі, але був вигнаний. Він знає: якщо людина величається, її загибель буде такою ж певною, як і його власна.

Знищення довір'я

Диявол зазнав поразки, спокушуючи Христа в пустелі. План спасіння був виконаний. За викуплення людини була заплачена висока ціна. Тепер сатана намагається зруйнувати основу християнської надії, впливаючи на людський розум так, щоб люди не скористалися благословеннями принесеної великої Жертви та не були спасенні нею. Впливаючи на грішну людину «з усякою оманою неправди», він змушує її вірити, що вона може повністю обійтися без викуплення, їй не потрібно покладатися на розп'ятого й воскреслого Спасителя, а заслуги людини дають їй право на Божу прихильність. Так диявол знищує довір'я людини до Біблії, добре знаючи: якщо матиме в цьому успіх, якщо цей «детектор», який викриває його, буде знищений, то він перебуватиме в безпеці.

Він нав'язує людям ілюзію, що такої істоти, як диявол, не існує, а вони, повіривши в цю ілюзію, не докладають жод-

них зусиль, аби повстати й боротися проти того, кого немає. Бідні засліплені смертні врешті-решт засвоюють принцип: «Що існує – те правильне». Вони не визнають жодного правила для оцінки своїх дій. Сатана спонукує багатьох вірити, що молитва до Бога – марна справа, не більша за формальність. Він добре знає, наскільки необхідні послідовникам Христа роздуми про Бога і молитва, аби пильнувати й опиратися хитрощам та омані диявола. Підступи сатани мають на меті відволікти розум від цих важливих занять, щоб душа не покладалася на допомогу Всемогутнього та не отримала від Нього силу для боротьби з нападками...

Наше нехтування молитвою допомагає сатані досягти його мети, бо тоді його фальшиві чудеса приймають охоче. Розставляючи перед людиною свої принадні спокуси, сатана досягає власної мети, чого йому не вдалося зробити під час спокушення Христа. Часом він з'являється у вигляді вродливої молоді людини або ж як прекрасна примара. Він звершує зцілення, а обмануті смертні поклоняються йому як добродійникові людського роду...

Контроль над розумом

Мені було показано, що сатана не може контролювати розум людини, доки вона не підкориться його владі. Відступаючи від правди, люди перебувають нині в серйозній небезпеці. Вони віддаляються від Бога та Його ангелів, які пильнують їх та опікуються ними. А сатана, котрий завжди чатує, щоб губити душі, починає пропонувати таким людям свої омани, і вони потрапляють у надзвичайну небезпеку. Якщо ж вони, зауваживши небезпеку, намагаються опиратися силам темряви й звільнитися з пастки сатани, це виявляється нелегкою справою. Ці люди наважилися ступити на територію сатани, тому він пред'являє свої права на них. Він без вагань застосує всі свої сили, прикличе на допомогу все своє зле військо, щоб вирвати з руки Христа бодай одну людину.

Людам, які накликають на себе диявольські спокуси, доведеться докласти відчайдушних зусиль, аби звільнитися з-під його влади. Коли вони почнуть боротися за себе, Божі ангели, котрих вони засмутили, прийдуть їм на допомогу. Сатана та його ангели не бажають втратити свою здобич. Вони змагаються й воюють зі святими ангелами; це запекла боротьба. Але якщо ті, що згрішили, будуть продовжувати благодіяти і в глибокій покорі визнають свої провини, то ангели, могутні силою, переможуть та визволять їх з-під влади злих ангелів.

Завіса піднята

Коли завіса піднялася і мені було показано розбещеність цього віку, моє серце стиснулося від болю і я майже знемогла духом. Я бачила, що мешканці Землі наповнювали чашу свого беззаконня. Божий гнів запалився і не вгамується, доки грішники не будуть знищені з обличчя Землі.

Сатана – особистий ворог Христа. Він ініціатор і вождь усякого повстання на Небі й на Землі. Його лютість зростає, а ми не усвідомлюємо його влади й сили. Якби наші очі відкрилися і ми побачили, як злі ангели працюють над тими, хто тішиться спокоєм, гадаючи, що їм нічого не загрожує, то ми не почували б себе в безпеці. Злі ангели постійно ходять слідом за нами. Ми очікуємо готовності з боку лихих людей виконувати вказівки сатани, але якщо наш розум не захищений від невидимих агентів сатани, вони будуть захоплювати нову територію, звершуючи перед нами дива й чудеса. Чи готові ми протидіяти їм за допомогою Слова Божого – єдиної зброї, яку можемо успішно застосовувати?

Деякі будуть спокушувати сприймати ці чудеса як Божі. На наших очах зцілятимуться хворі та звершуватимуться дива. Чи готові ми до випробування, коли будуть здійснюватися ще більші фальшиві чудеса сатани? Чи не потрапить багато душ у пастку? Різноманітні омані, відступництво від зрозумілих постанов і Заповідей Божих, а також схильність

прислухатися до байок готують розум до фальшивих чудес сатани. Зараз ми всі повинні озброюватися для боротьби, у якій незабаром братимемо участь. Віра в Боже Слово, досліджуване з молитвою та втілюване в життя, буде нашим щитом від сатанинської сили і зробить нас переможцями силою Христової Крові (Рев'ю енд Геральд, 18 лютого 1862 р.).

13. СПОКУСА – НЕ ВИПРАВДАННЯ ДЛЯ ГРІХА

Немає такого пориву нашого єства чи нахилу серця, немає жодної здібності розуму, які не потребували б щомиті перебувати під контролем Божого Духа. Не існує жодного посланого Богом людині благословення, ані допущеного Ним випробування, якими б не міг і не намагався скористатися сатана, аби спокушувати, виснажувати й погубити душу, якщо тільки ми дамо йому найменшу нагоду. Тому яким би великим духовним світлом не володіла людина, якими б рясними Божественними благословеннями та милостями вона не користувалася, їй необхідно завжди ходити сумирно перед Господом, з вірою благаючи Його направляти кожен її думку та контролювати усяке її спонукання.

На всіх визнавцях благочестя лежить найсвятіший обов'язок охороняти свій дух і зберігати самовладання в час найбільшого роздратування. Покладені на Мойсея тягарі були дуже великі, мало хто буде так суворо випробуваний, як він; однак це не дозволяє виправдати його гріх. Бог подбав про все необхідне для Своїх дітей, і якщо вони покладатимуться на Його силу, то ніколи не стануть жертвою обставин. Навіть найбільшою спокусою не можна виправдовувати гріх. Якого б тиску не зазнала душа, гріх – це наша власна дія. Жодна земна чи пекельна сила не здатна змусити людину скоїти зло. Сатана атакує наші слабкі місця, проте ми можемо вийти переможцями. Якими б сильними й несподіваними не були його напади, Бог подбав про допомогу, тому Його силою ми зможемо перемогти (Патріархи і пророки, с. 421).

14. СИЛА ДУХУ І СТІЙКІСТЬ

Люди, котрі в кінцевому результаті здобудуть перемогу, переживатимуть у своєму духовному житті часи страшного збентеження й випробування. Однак вони не повинні залишати своєї відваги, бо це частина їхнього виховання в школі Христа, суттєво необхідна для очищення від усякого шлаку. Божий слуга має стійко витримувати нападки й нестерпні насмішки ворога, долаючи перешкоди, які сатана буде ставити на його шляху.

Диявол намагатиметься позбавити мужності послідовників Христа, щоб вони не молилися та не досліджували Священне Писання. Він кидатиме свою бридку тінь поперек їхнього шляху, аби приховати Ісуса від їхніх очей, затьмарити споглядання Його любові та славної небесної спадщини. Диявол знаходить насолоду в тому, щоб змушувати Божих дітей проходити їхній шлях із болем, страхом, тремтінням та постійними сумнівами. Він намагається зробити життєвий шлях найбільш безрадіним. Але якщо ви будете дивитися тільки вгору, а не донизу на ваші труднощі, то не ослабнете на шляху і незабаром побачите Ісуса, Котрий простягає вам руку допомогти. Вам потрібно лише з простою довірою дати Йому свою руку та дозволити провадити вас. Маючи довіру, ви матимете й надію.

Силою Господа

Ісус – Світло для світу, тому вам слід узгодити своє життя з Його життям. У Христі ви знайдете допомогу для формування сильного, урівноваженого, доброго характеру. Сатана не може зробити недієвим світло, випромінюване таким характером. У Господа є праця для кожного з нас. Він не вважає, що людські похвала і прихильність мають надавати нам сили. Він хоче, щоб кожна душа зміцнювалася силою Господа. Бог віддав нам Свій найкращий дар – Єдинородного Сина, щоб нас піднести, облагородити та, зодягнувши в досконалість Свого характеру, приготувати

до життя в Його Царстві. Ісус прийшов у наш світ і жив так, як Він того очікує від Своїх послідовників. Якщо ми потураємо собі та занадто ліниві, аби докладати ревних зусиль для участі в прекрасній Божій справі, то зазнаємо втрати в цьому житті, а також у майбутньому безсмертному житті.

Намір Божий полягає в тому, щоб ми працювали не з відчаєм, а з міцною вірою й надією. Досліджуючи Святе Письмо, отримуючи з нього світло для споглядання чудової милостивості Отця, Котрий віддає світові Ісуса, щоб кожний віруючий у Нього не загинув, але мав життя вічне, – ми повинні радіти невимовною і преславною радістю. Бог бажає, щоб усе, що можна здобути освітою, ми використали для поширення істини. Життя й характер мають відображати істинне, живе благочестя, аби хрест Христа був піднесений перед світом і в його світлі всі побачили ціну душі. Наш розум повинен бути відкритим для розуміння Писання, щоб ми, споживаючи небесний хліб, могли отримувати духовну силу (Рев'ю енд Геральд, 8 квітня 1890 р.).

15. ХРАМ ДУШІ

Сумлінний послух Божим вимогам справлятиме надзвичайний вплив на людину, облагороджуючи, розвиваючи та зміцнюючи всі її здібності. Ті, хто в юності присвятив себе на служіння Богові, виявляться людьми здорового судження та гострої проникливості. І це не дивно. Спілкування з найвеличнішим Учителем, Якого будь-коли знав світ, зміцнює розуміння, освічує розум та очищає серце – підносить, удосконалює й ушляхетнює всю людину. «Вхід у слова Твої світло дає, недосвідчених мудрими робить».

Божий ідеал

Серед молодих послідовників благочестя є багато таких, які, здається, суперечать своєму визнанню. Вони не зростають у пізнанні й духовності. Їхні здібності швидше деградують, аніж розвиваються. Але слова псалмиста справджу-

ються стосовно щирого християнина. Справді, не сама буква Слова Божого дає світло й розуміння, а слово, відкрите й донесене до серця Святим Духом. Воістину навернена людина стає Божою дитиною, учасником Божественної природи. У неї не тільки серце оновлюється, а й зміцнюється й надиhaється інтелект. Існує багато випадків, коли люди до свого навернення володіли, на думку інших, звичайними, а то й посередніми здібностями. Але після навернення вони, здавалося, зазнавали повного перетворення. Вони почали виявляти чудову здатність розуміти істини Божого Слова та доносити їх до інших людей. Мужі високого інтелекту вважали за привілей поспілкуватися з ними. Сонце Праведності, осяваючи своїм яскравим промінням їхній розум, пробуджувало кожную здібність до енергійнішої дії.

Бог здійснить велику працю для молоді, якщо вони з допомогою Святого Духа приймуть Його Слово у своє серце та підкорятимуться йому в житті. Він постійно прагне повернути їх до Себе – Джерела всякої мудрості, доброти, чистоти й істини. Розум, зайнятий високими темами, облагоджується.

Опоганені вівтарі

Той, хто стверджує, що служить Богові, однак не зростає в пізнанні й побожності, тільки носить ім'я християнина. Храм душі наповнений опоганеними вівтарями. Читання легковажної літератури, пусті розмови та світські задоволення настільки займають розум, що в ньому не залишається місця для Божого Слова. Світський дух, легковажність і гордість займають місце, яке мав би заповнювати в душі Христос...

Деградація через потурання чуттєвим насолодам

Люди, котрі прагнуть потурати апетитові та пристрастям, вважаючи це своїм найбільшим добром, ніколи не є добрими або справді великими. Якої б високої думки не був про них світ, за оцінкою Бога вони є ницими, грішними й зіпсованими.

Небо розпорядилося так, щоб знак їхньої порочності був написаний навіть на їхньому обличчі. Думки таких людей земні та про земне, а мова свідчить про низький розумовий рівень. Вони наповнили серця огидністю та майже стерли в собі образ Божий. Голос розуму заглушений, розсудливість спотворена. О, як деградувала вся людська природа через потурання чуттєвим насолодам! Коли воля підкорена сатані, до яких тільки глибин пороку й безумства не опуститься людина! Даремно істина кличе до розуму, бо серце опирається її принципам моральної чистоти (Ознаки часу, 1 грудня 1881 р.).

Допомога під час спокуси

За допомогою віри й молитви всі можуть задовольнити вимоги Євангелія. Жодну людину неможливо примусити згрішити. На це спочатку повинна бути її власна згода. Душа має задумати гріховний учинок, перш ніж пристрасть візьме гору над розумом, а беззаконня одержить перемогу над сумлінням. Спокуса, якою б сильною вона не була, ніколи не може бути виправданням для гріха. «Очі Господні на праведних, вуха ж Його – на їхній зойк» (Псал. 34:16). Клич до Господа, спокушувана душе! Покладися у своїй беспорядності й нікчемності на Ісуса та наполягай на виконанні саме цієї Його обітниці. Господь почує. Він знає, якими сильними є нахили тілесного серця, і допоможе в кожній спокусі.

Ви впали в гріх? Тоді без зволікань благайте в Бога милості і прощення... Милість усе ще запропонована грішникові. Господь закликає нас під час усіх наших блукань: «Верніться, невірні сини, усі ваші відступства Я вилікую!» (Єрем. 3:22) (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 177).

16. ВИ – НЕ СВОЇ

Іноді ми чуємо запитання: «Невже я ніколи не можу робити те, що мені подобається? Невже ніколи не можу чинити по-своєму? Хіба я завжди маю стримувати себе? Чи справді ніколи не можу поводитися згідно з моїми нахилами?»

Чим менше ви підкоряєтеся своїм природним нахилам, тим краще для вас та інших. Природні нахили спотворені, природні здібності застосовуються неправильно. Сатана привів людину до протиборства з Богом. Він постійно працює над тим, щоб знищити Божественний образ у людині. Тому ми повинні приборкувати свої слова та дії.

Результати повного посвячення

Коли Божа благодать оволодіває серцем, стає очевидно, що успадковані й набуті нахили до зла потрібно розіп'яти. У душі має розпочатися нове життя під новим керівництвом. Усе слід робити на славу Богові. Поле діяльності включає в себе як зовнішню, так і внутрішню людину. Усе єство – тіло, душа й дух – має бути підпорядковане Богові, щоб Він міг використовувати його як знаряддя праведності.

Тілесна людина не кориться Божому Законові, та й самотійно не може. Але завдяки вірі відроджена людина день у день живе життям Христа. День у день вона свідчить про своє усвідомлення того, що є Божою власністю.

Тіло й душа належать Богові. Він віддав Свого Сина для викуплення світу, тому нам був дарований новий шанс на життя – випробувальний термін, упродовж якого потрібно сформувати характер досконалої вірності. Бог викупив нас від рабства гріха та зробив для нас можливим жити відродженим, перетвореним життям служіння.

Усі наші сили належать Йому

На нас лежить Божа печать. Він купив нас і бажає, щоб ми пам'ятали: наші фізичні, розумові й моральні сили належать Йому. Час і вплив, розум, любов, сумління – усе це належить Богові і має бути використане тільки згідно з Його волею. Їх не слід застосовувати відповідно до вимог світу, тому що на чолі світу стоїть той, хто ворогує з Господом.

Тіло, у якому перебуває дух, належить Богові. Кожний нерв, кожний м'яз належать Йому. У жодному разі ми не по-

винні нехтуванням або зловживанням послаблювати хоча б один орган. Нам слід співпрацювати з Богом, по можливості підтримуючи тіло в найздоровішому стані, щоб воно було храмом, у якому Святий Дух міг би перебувати й розвивати кожну фізичну і духовну здібність згідно з Божою волею.

Розум треба наповнити принципами непорочності. Істина має бути вирізьблена на скрижалях душі. Пам'ять повинна бути насичена дорогоцінними істинами Слова. Тоді ці істини сятимуть у житті, як прекрасні самоцвіти.

Ціна душі

Бог цінує творіння Своїх рук та з любов'ю ставиться до Своїх дітей, і це явлено в дарі, котрий Він приніс для викуплення людей. Адам упав під владою сатани. Він приніс гріх у світ, а з гріхом і смерть. Бог віддав Свого Єдинородного Сина, щоб спасти людину. Цим Господь показав, що Він справедливий і водночас виправдовує всіх, хто приймає Христа. Людина запродалася сатані, однак Ісус викупив людство...

Ви не належите собі. Ісус купив вас Своєю кров'ю. Не завоюйте в землю свої таланти. Використовуйте їх для Нього. Якою б справою ви не займалися, долучайте до неї Ісуса. Якщо побачите, що втрачаєте любов до свого Спасителя, залиште ваші справи і скажіть: «Ось я, Спасителю. Що накажеш мені робити?» Він милостиво прийме вас і рясно буде дарувати вам любов. Він щедро прощатиме, оскільки милостивий, довготерпеливий і не бажає, аби хтось загинув.

Ми й усе, що маємо, – це власність Бога. Віддаючи Йому любов наших сердець, не будемо вважати це жертвою. Та й серце має бути віддане Йому як добровільна жертва (Наставник молоді, 8 листопада 1900 р.).

Наше необхідне рішення

Затримуватися на роздумах про переваги, котрі можна одержати, погодившись на пропозиції сатани, – небезпечна справа. Гріх – це ганьба і лихо для кожної душі, котра дозво-

ляє собі чинити його; однак за своєю природою він засліпливий та оманливий, тому спокусить нас своїми облесливими презентаціями. Наважившись ступити на територію сатани, ми не маємо жодного запевнення про захист від його сили. Наскільки це залежить від нас, ми повинні перекрити всі шляхи, якими спокусник може підступити до нас (Небесні принципи щасливого життя, с. 171).

17. СПРАВЖНЄ НАВЕРНЕННЯ

«І покроплю вас чистою водою, – і станете чисті; зо всіх ваших нечистот і зо всіх ваших бовванів очищу вас. І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті» (Єзек. 36:25, 26).

Багато людей, котрі кажуть іншим про необхідність мати нове серце, самі не знають, що означають ці слова. Молодь особливо спотикається об вислів «нове серце». Вони не розуміють його значення. Ці люди очікують якоїсь особливої зміни у своїх почуттях і називають це наверненням. Через таку помилку гинуть тисячі, не розуміючи слів: «Вам потрібно народитися згори».

Не почуття, а змінене життя

Сатана навіює людям таку думку: переживши захоптиві почуття, вони стали наверненими. Однак їхнє життя не зазнало змін. Їхні вчинки залишаються такими ж, як і раніше, а життя не приносить доброго плоду. Вони часто й довго моляться, постійно говорять про пережиті ними почуття в той чи інший час. Проте ці люди не живуть новим життям. Вони обмануті. Їхній досвід не сягає глибше за їхні почуття. Вони будують на піску, тому несприятливі вітри змітають їхню будівлю.

Багато бідних душ блукає в темряві в очікуванні почуттів, котрі переживали, за їхніми словами, інші люди. Вони випускають з уваги факт, що віруючий у Христа має звершувати своє спасіння зі страхом і тремтінням. Грішник, який

усвідомлює свою гріховність, повинен щось робити. Він має покаятися й виявити справжню віру.

Коли Ісус говорить про нове серце, Він має на увазі розум, життя, усе єство. Зазнати зміни серця – значить зректися любові до світу й полюбити Христа. Мати нове серце – значить мати новий розум, нові цілі, нові спонукання. Яка ознака нового серця? – Змінене життя. Це означає щодня, щогодини помирати для самолюбства й гордості.

Справжня релігія виявляє себе на ділі

Дехто припускається великої помилки, вважаючи що визнання віри може замінити реальне служіння. Але релігія, яка не виявляє себе на ділі, – несправжня. Істинне навернення робить нас абсолютно чесними в наших стосунках із ближніми. Вона робить нас сумлінними в нашій щоденній праці. Кожний щирий послідовник Христа покаже, що біблійна релігія робить його здатним використовувати свої таланти в служінні Господу.

«У наполегливості не лінуйтеся» (Римл. 12:11). Ці слова виконуються в житті кожного справжнього християнина. Навіть якщо ваша робота може здаватися важкою й нудною, ви зможете ушляхетнити її своїм виконанням. Звершуйте її, як для Господа. Робіть із радістю та гідністю, що походять з Небес. Саме завдяки привнесеним у працю благородним принципам вона стає повністю прийнятною в очах Господа. Істинне служіння пов'язує найскромнішого Божого слугу на Землі з найвищим із Його слуг у небесних дворах...

Як сини й доньки Бога, християни мають прагнути досягти високого ідеалу, поставленого перед ними в Євангелії. Їх не може задовольняти щось менше за досконалість, бо Христос каже: «Тож будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний» (Матв. 5:48).

Освячене життя

Зробімо святе Слово Боже предметом нашого дослідження, упроваджуючи його святі принципи в наше життя.

Будемо ходити перед Богом у лагідності й покорі, щодня виправляючи свої помилки. Не будемо розділяти душу з Богом своїм самолюбством і гордістю. Не плекайте почуття власної вищості, вважаючи себе кращими за інших. «Хто вважає, що він стоїть, нехай стережеться, щоб не впав» (1Кор. 10:12). Підкоривши свою волю волі Христа, ви матимете мир і спокій. Тоді в серці запанує любов Христа, підпорядковуючи на послух Спасителеві таємні мотиви ваших учинків. Запальна, легко збудлива натура буде пом'якшена й упокорена елеєм Христової благодаті. Усвідомлення прощених гріхів принесе мир, який перевершує всяке розуміння. Виникне щире бажання перемогти все, що стоїть на заваді християнської досконалості. Суперечності зникнуть. Людина, котра раніше була прискіпливою до ближніх, побачить у своєму характері значно більші вади.

Деякі люди, слухаючи істину, переконуються в тому, що перебувають на протилежному до Христа боці. Вони визнають себе винними і розкаюються у своїх переступах. Покладаючись на заслуги Христа, виявляючи щирі віру в Нього, вони отримують прощення гріха. Перестаючи чинити зло та навчаючись робити добро, зростають у благодаті й пізнанні Бога. Ці люди розуміють, що повинні чимось жертвувати, аби відокремитися від світу, і, зваживши ціну, усе вважають за сміття, аби здобути Христа. Вони долучаються до армії Христа. На них чекає боротьба, і вони мужньо й бадьоро вступають до неї, воюючи зі своїми природними нахилами й егоїстичними бажаннями та підпорядковуючи свою волю волі Христа. Щодня звертаючись до Господа за благодаттю, щоб коритися Йому, вони одержують силу й допомогу. Це справжнє навернення. Отримавши нове серце, людина з покорою і вдячністю покладається на допомогу Христа. Вона приносить у своєму житті плід праведності. Колись любила себе; світські задоволення були для неї насолодою. Зараз її ідола скинуто і верховна влада належить Богові. Тепер ця людина ненавидить

гріхи, котрі колись любила. Твердо й рішуче вона прямує шляхом святості (Наставник молоді, 26 вересня 1901 р.).

Пути сатани

Зусилля і праця, яких вимагає обов'язок, та гріховні задоволення – ось пута, якими сатана тримає людей у своїх пастках. Вірними будуть визнані тільки ті, хто воліє краще померти, аніж припуститися несправедного вчинку (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 53).

18. ПОРАДА ДОНЬЦІ, КОТРА ПОТУРАЄ СВОЇМ БАЖАННЯМ

Ти маєш жажливий запис учинків за минулий рік, і цей перелік відкритий для огляду Величністю Неба та безліччю чистих, безгрішних ангелів. Твої думки й учинки, твої безрозсудні й неосвячені почуття можуть бути приховані від смертних людей, але пам'ятай: навіть найбуденніші дії твого життя відкриті для очей Бога. Твій запис на Небі заплямований. У ньому зазначені всі вчинені тобою гріхи.

Бог незадоволений тобою, однак ти, здається, залишаєшся байдужою і не усвідомлюєш свого грішного занепащеного стану. Часом ти все ж відчуваєш докори сумління, але твій гордий незалежний дух відразу ж підноситься над ними, і ти заглушуєш голос сумління.

Ти нещаслива, проте вважаєш, що була б щасливою, якби тебе не стримували, а дозволили чинити по-своєму. Бідоласна дитино, твоє становище подібне до становища Єви в Едемі. Вона собі уявила, що зможе високо піднятися, якщо тільки з'їсть плід із дерева, до якого Бог заборонив їй навіть доторкатися, щоб не померти. Єва з'їла плід і втратила всю славу Едему.

Контролювати уяву

Ти повинна контролювати свої думки. Це не буде легкою справою, ти не зможеш досягти цього без старанних і рішучих зусиль. Проте Бог вимагає цього від тебе; це обов'яз-

зок, який лежить на кожній підзвітній істоті. Ти несеш відповідальність перед Богом за свої думки. Якщо даєш волю марним фантазіям, дозволяючи думкам зосереджуватися на нечистому, то певною мірою винна перед Богом, ніби твої думки перетворилися на вчинки. Єдине, що стримує від таких учинків, – відсутність нагоди.

День і ніч мріяти та зводити «повітряні замки» – погана й надто небезпечна звичка. Якщо вона укорінилася, то звільнитися від неї і спрямувати свої думки на чисті, святі, високі теми – майже неможлива справа. Тобі необхідно стати пильним вартовим своїх очей, вух і всіх почуттів, якщо бажаєш контролювати свій розум та уникнути забруднення душі марними розбещеними думками. Цю велику бажану справу може звершити тільки сила благодаті. Ти слабка в цьому.

Підкорення пристрастей і почуттів

Ти стала свавільною, зухвалою й відчайдушною. У твоєму серці немає місця Божій благодаті. Тільки силою Господа ти досягнеш стану, коли зможеш прийняти Його благодать і стати знаряддям праведності. Бог вимагає контролю не тільки над думками, а й над пристрастями і почуттями. Твоє спасіння залежить від того, наскільки управлятимеш собою в цьому питанні. Пристрасть і почуття – могутня сила. Якщо вони неправильно використовуються, або викликані невірними спонуканнями, або виявлені не там, де потрібно, то здатні призвести тебе до загибелі, зробивши жалюгідною невдахою без Бога і без надії.

Необхідно рішуче й наполегливо контролювати уяву, аби пристрасті й почуття були підкорені розумові, совісті й характеру. Ти перебуваєш у небезпеці, оскільки саме тепер ти за крок від того, аби принести вічне життя в жертву на вівтар пристрасті. Пристрасть здобуває повний контроль над усім твоїм єством – яка пристрасть? – Низька та згубна за своєю природою. Поступившись їй, ти наповниш гіркотою життя

твоїх батьків, завдаш смутку й ганьби твоїм сестрам, пожертвуєш своїм характером та втрадиш Небо і славне безсмертне життя. Чи готова ти зробити це? Закликаю тебе: зупинися, не роби більше жодного кроку у своєму свавіллі й нерозважливості, бо на тебе чекають страждання і смерть. Якщо не виявиш самовладання щодо своїх пристрастей і почуттів, то неодмінно здобудеш недобру репутацію серед оточення та накличеш на себе ганьбу, якої не позбудишся до смерті.

Ти не слухняна батькам, зухвала, невдячна, неблагочестива і нахабна. Ці жалюгідні риси – плоди порочного дерева. Ти любила хлопців, тобі подобається робити їх темою своєї розмови. «Чим переповнене серце, те промовляють уста» (Матв. 12:34). Звички зміцнилися й управляють тобою. Ти навчилася обманювати, щоб здійснювати свої наміри і бажання (Свідчення для Церкви, т. 2, с. 560-562).

19. СИЛУ ХАРАКТЕРУ ЗДОБУВАЮТЬ У БОРОТЬБИ

Перші тридцять років життя Христа минули в неприїмному селищі Назарет. Нечестя мешканців цього селища увійшло в приказки, і цим пояснюється запитання Натанаїла: «Чи може бути щось доброго з Назарета?» Євангелісти дуже мало повідомляють про ранні роки життя Христа. За винятком короткої розповіді про Його подорож із батьками до Єрусалима, ми маємо лише одне просте повідомлення: «Дитина ж росла й міцніла, сповнюючись мудрості, і благодать Божа була на Ній» (Луки 2:40).

Христос – наш приклад у всьому. За Божим провидінням Його юні роки минули в Назареті, де через характер його мешканців Він був змушений постійно наражатися на спокуси. Щоб залишатися чистим і непорочним у цьому осередку гріха й нечестя, Ісусу необхідно було виявляти пильність. Христос обрав це місце не Сам. Для Нього це місце обрав Його Небесний Отець, щоб характер Ісуса був перевірений і випробуваний різноманітним чином. У ранні роки життя Христос пройшов через суворі випробування, труднощі й бо-

ротьбу, аби сформувати досконалий характер, який зробить Його досконалим прикладом для дітей, молоді і дорослих.

Діти й молодь часто живуть у несприятливому для християнського життя оточенні і досить охоче поступаються спокусам. Виправдовуючи свій гріховний спосіб життя, вони посилаються на це несприятливе оточення. Христос обрав усамітнення, а завдяки працелюбству й постійній зайнятості роботою Він не накликав на Себе спокуси, натомість тримався осторонь товариства тих, чий вплив розбещував. Христос ступив на найбільш вибоїстий шлях, яким будь-коли довелося йти дітям чи молоді. Йому не було призначене життя достатку й неробства. Його батьки були бідними людьми, чиї засоби для існування залежали від їхньої щоденної важкої праці. Тому життя Христа було життям бідності, самозречення й нестатків. Він розділяв зі Своїми батьками їхнє життя, сповнене старанності й працелюбства.

Чистота не залежить від обставин

Немає людини, котра була б покликана досягти досконалого християнського характеру в більш несприятливих обставинах, аніж обставини земного життя нашого Спасителя. Христос тридцять років прожив у Назареті, з якого, на думку багатьох, було б дивом, якби вийшло щось добре. Цей факт є докором для молоді, котра вважає, що їхня релігійність має пристосовуватися до обставин. Якщо оточення молодих людей неприємне, явно погане, то багато хто з них вважає, що це причина, аби не вдосконалювати свій християнський характер. Приклад Христа засуджує думку про те, що непорочне життя Його послідовників залежить від місця, удачі й добробуту. Христос бажає навчити віруючих: їхня вірність зробить почесним будь-яке місце чи становище, навіть скромне, до якого Боже провидіння покликало їх.

Життя Христа мало на меті показати, що чистота, сталість і твердість принципу не залежать від життя, вільного від труднощів, бідності й горя. Випробування й нестатки, на

котрі скаржитися так багато молодих людей, Христос зносив без нарікань. Саме такий досвід необхідний молоді, він зміцнить їхній характер та, подібно до Христа, духовно укріпить їх, щоб опиратися спокусі. Відокремившись від впливу тих, які можуть звести їх із правильного шляху й морально розбестити, вони не будуть переможені сатаною. Щоденна молитва до Бога допоможе їм одержати від Нього мудрість і благодать, щоб витримати боротьбу й сувору реальність життя та вийти переможцями. Відданий, урівноважений розум можна зберегти тільки через пильнування й молитву. Життя Христа було прикладом наполегливої енергії, яку не могли послабити докори, насмішки, нестатки або труднощі.

Так має бути в житті молоді. Якщо випробування посилюються, вони повинні знати, що Бог перевіряє й випробовує їхню вірність. Наскільки молоді люди зберігатимуть цілісність свого характеру в несприятливих обставинах, настільки ж зростатимуть їх стійкість, сталість та витривалість, і вони будуть зміцнюватися в дусі (Наставник молоді, березень 1872 р.).

Краще смерть, ніж безчестя

Оберіть радше бідність, ганьбу, розлуку з друзями чи страждання, аніж опоганення душі гріхом. Краще смерть, ніж безчестя або порушення Божого Закону. Таким має бути девіз кожного християнина (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 147).

20. ОПІР СПОКУСИ

Учасники Божественної природи не поступляться спокусі. Ворог діє з усією своєю силою, аби перемогти тих, хто прагне жити християнським життям. Він приходить до них зі спокусами, сподіваючись, що вони поступляться їм. Таким чином ворог має намір позбавити їх мужності. Однак ті, чиї ноги стоять твердо на Скелі віків, не піддадуться його вивертам. Вони пам'ятають: Бог – їхній Отець, а Христос – їхній Помічник. Спаситель прийшов у наш світ, щоб дати кожній випробовуваній, спокушуваній душі силу перемагати так,

як перемагав Він. Я знаю силу спокуси, знаю небезпеки, що трапляються на шляху, але також знаю: тим, хто бореться зі спокусою, буде дана сила, достатня для кожної потреби.

Не наражайтеся зайвий раз на спокусу

«Вірний Бог не допустить, щоб ви випробовувалися понад міру, але при випробуванні дасть і вихід, аби ви могли його витримати» (1 Кор. 10:13). Однак нам також слід діяти. Ми не повинні зайвий раз наражатися на спокусу. Бог закликає: «Тому вийдіть з-поміж них і відділіться, і до нечистого не доторкайтесь, і Я прийму вас, і буду для вас Отцем, а ви будете для Мене синами й дочками» (2 Кор. 6:17, 18). Коли ми, шукаючи разом зі світськими людьми задоволення, пристосовуючись до світських звичаїв та об'єднуючи наші інтереси з інтересами невірних, ступаємо на шлях спокуси й гріха, то як можемо сподіватися, що Бог збереже нас від падіння?

Тримайтеся якомога далі від розтлінного впливу світу. Не йдіть добровільно в такі місця, де сили ворога міцно укріплені.

Не ходіть туди, де будете спокушені та зведені. Проте якщо у вас є вістка для невірних і якщо ви живете в такому тісному єднанні з Богом, що можете сказати їм слово на часі, то звершуйте справу, яка допоможе їм та прославить Бога. «Не благаю, – сказав Христос, – щоб Ти забрав їх від світу, але щоб зберіг їх від злого» (Івана 17:15) (Рев'ю енд Геральд, 14 квітня 1904 р.).

Обов'язок – вищий за схильності

Коли молоді люди намагаються звільнитися з-під контролю сатани, він подвоює свої спокуси. Користуючись їхнім незнанням та недосвідченістю, він старається зробити непомітною різницю між добром і злом. Сатана постає у вигляді ангела світла та зваблює їх, обіцяючи задоволення на забороненому шляху. Якщо молоді люди сформували в собі звичку віддавати перевагу схильності, а не обов'язку, їм буде важко опиратися спокусі. Вони не вбачають небезпеки

в тому, аби хоч раз дозволити собі заборонене задоволення. Пропозиції сатани пробудять у серці всі дрімливі гріховні нахили (Ознаки часу, 19 січня 1882 р.).

21. ОМАНЛИВІСТЬ ГРІХА

Немає нічого підступнішого за оманливість гріха. Бог світу цього вводить в оману, засліплює й веде до загибелі. Сатана не відразу пропонує увесь свій арсенал спокус. Він маскує їх видимістю добра. До розваг та безглузвих витівок сатана домішує трохи чогось доброго, а обмануті душі виправдовуються, мовляв, участь у них може принести чимало добра. Це лише обман, замаскована пекельна сатанинська хитрість. Зваблені душі роблять один крок і готуються до наступного. Адже значно приємніше діяти згідно з нахилами власного серця, аніж тримати оборону й опиратися першому нашіптуванню підступного ворога, зачиняючи перед ним двері.

О, як сатана стежить за тим, щоб його принада була охоче прийнята, а душі пішли саме тим шляхом, який він приготував! Він не прагне, щоб вони перестали молитися й підтримувати видимість виконання релігійних обов'язків, адже таким чином він зможе зробити їх більш дійовими у своєму служінні. Диявол поєднує свої пастки й софістику з їхніми досвідами та релігійними переконаннями, успішно просуваючи власну справу.

Досліджувати себе

Необхідно ретельно досліджувати самих себе, уважно аналізувати у світлі Слова Божого своє серце: чисте воно чи зіпсоване? Чи віродився я в Христі, чи продовжую залишатися тілесною людиною, зодягнутою в новий одяг? Станьте подумки перед Божим судом і подивіться наче у світлі Господа, чи немає у вас якогось таємного гріха, беззаконня, ідола, яким ви не пожертвували. Моліться; так, моліться, як досі ніколи не молилися, щоб не бути обманутим сатанинськими хитрощами, не стати недбалим, безтурботним,

суєтним та не виконувати релігійні обов'язки лише задля заспокоєння власного сумління...

Один із гріхів, які є ознаками останніх днів, полягає в тому, що люди, називаючи себе християнами, люблять задоволення більше, ніж Бога. Будьте чесні самі із собою. Старанно досліджуйте самих себе. Як мало тих, хто після ретельної перевірки може здійняти очі до неба і сказати: «Я не належу до числа тих, про яких тут ідеться. Я не люблю задоволення більше, ніж Бога». Як мало людей, здатних сказати: «Я помер для світу і живу тепер вірою в Сина Божого. Моє життя поховане з Христом у Бозі. Коли з'явиться Христос – моє життя, – тоді і я з'явлюся з Ним у славі».

Любов і благодать Бога! О, дорогоцінна благодать дорожча за чисте золото! Вона підносить та облагороджує дух більше, ніж будь-які інші засоби. Вона наворачтає серце й почуття до Неба. Коли люди навколо нас можуть бути поглинуті світською марнотою, пошуками задоволень і нерозсудливістю ми говоримо про Небо, звідки очікуємо Спасителя. Душа лине до Бога за прощенням і миром, за праведністю і справжньою святістю. Розмова з Богом та роздуми про горішне перетворення душі за подобою Христа (Рев'ю енд Геральд, 11 травня 1886 р.).

22. ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ВІД СКЕПТИЦИЗМУ

Я дуже вболіваю за нашу молодь. Застерігаю тебе, як людину, що усвідомлює небезпеку, не потрапляти в пастку до сатани через ті невеликі наукові знання, які ти міг здобути. Краще мати чисте покірне серце, ніж усі знання, котрі можна здобути, не маючи страху Господнього.

Схоже на те, що сучасна молодь зустрічатиме скептиків і безбожників на кожному кроці, тому потрібно бути настільки готовими, аби дати відповідь про свою надію з лагідністю і страхом. Томас Пейн зійшов у могилу, але його праці продовжують жити, будучи прокляттям для світу, а ті, хто сумнівається в істині Божого Слова, даватимуть ці без-

божні твори в руки молодих і недосвідчених, наповнюючи їхні серця отруйною атмосферою сумніву. Дух сатани діє через нечестивих людей, щоб звершувати його лихі плани руйнування душ.

Небезпека спілкування зі скептиками

Ми живемо в час розбещеності, коли дорослі й молоді люди зухвало грішать. Якщо наша молодь не перебуватиме під священною охороною, якщо не буде підкріплена непохитними принципами та не виявлятиме більшої уважності у виборі друзів і літератури, що живить розум, вона підпаде під вплив товариства, моральність якого така ж зіпсована, як і моральність мешканців Содому. Люди світу можуть бути дуже привабливими на вигляд, але якщо вони постійно роблять закиди на адресу Біблії, то це небезпечні приятелі, бо завжди намагатимуться підважити основи вашої віри, спотворити сумлінність давньої євангельської релігії.

Молодь часто стикається зі скептично налаштованими людьми, а батьки нічого не знають про це, аж поки згубна дія зла не завершиться зіпсуттям молоді. Молодих людей необхідно старанно навчати, щоб вони не були обмануті щодо справжнього характеру таких людей, не товаришували з ними та не прислухалися до їхніх слів сарказму й софістики. Доки наша молодь, переконавшись у їхньому невір'ї, не знайде в собі моральної мужності, аби розірвати взаємини з цими людьми, вона перебуватиме в пастці, буде думати й поводитися, як ці приятелі, висловлюючись несерйозно про релігію та біблійну віру.

Самовпевненість і сліпота

Якби очі обманутих молодих людей відкрилися, вони побачили б, як радіє сатана своєму успіхові в справі руйнації душ. У будь-який спосіб він намагається пристосувати свої спокуси до різних характерів і обставин тих, кого бажає за-напасти. Він буде використовувати всі свої виверти, і, якщо

об'єкти цих спокус не шукають Бога, вони будуть засліплені його оманю, стануть самовпевненими, самодостатніми, не усвідомлюючи свого стану і небезпеки. А незабаром почнуть зневажати віру, одного разу передану святим.

Я звертаюся до молоді як людина обізнана, котрій Господь відкрив загрози, що підстерігають їх на життєвому шляху. Самовпевненість заведе вас у пастку ворога. Молодь не просить поради в Бога, не робить Його своїм пристановищем і силою. Вони входять у суспільство абсолютно впевненими, що можуть зробити правильний вибір та зрозуміти Божественні таємниці, бо вважають, що завдяки своїм розумовим здібностям спроможні самостійно знайти істину.

Ми побоюємося за самовпевнених більше, ніж за будь-кого іншого, бо вони неодмінно потраплять у сіті, розставлені великим противником Бога й людини. Хтось із приятелів, заражений хворобою сумніву, ставши близьким другом, по краплі вливатиме свою закваску невір'я в уми цього класу людей. Він опанує їхню увагу, вдаючись до грубих лестощів щодо їхнього таланту, інтелектуальної вищості та пробуджуючи в них честолюбні прагнення до високого становища. Це призведе їх до морального падіння. Ті, хто високої думки про себе, не пошанують крові Викупної Жертви та зневажатимуть Духа благодаті.

Діти шанувальників суботи, маючи велике світло та будучи об'єктами найніжнішої турботи, можуть опинитися серед тих, хто залишить після себе спадщину ганьби, хто посіє вітер і пожне бурю. На суді імена тих, хто згрішив проти великого світла, будуть написані поруч з іменами людей, засуджених на вигнання з присутності Господа та слави Його сили. Вони загинуть і будуть зараховані до тих, хто зневажав благодать Христа.

Я б воліла бачити своїх дітей похованими в могилі, аніж побачити, як вони йдуть шляхом, що веде до смерті. Думка про те, що я виховала дітей, аби вони повстали проти Бога Небесного, поповнили лави відступників останніх днів і

стали під чорний прапор сатани, воістину була б жахливою для мене.

Необхідна моральна мужність

Наша молодь наражатиметься на спокуси на кожному кроці, тому вона має бути вихована так, щоб усвідомлювати свою залежність від вищої сили, від навчання, вищого за те, яке можуть дати смертні люди. Усюди є богозневажники, котрі звикли з презирством ставитися до християнства. Вони називають його дитячою грою, вигаданою з метою обманювати довірливих неуків.

Не володіючи моральною силою, люди не можуть стати на захист істини; вони не відважуються сказати: «Якщо ця розмова не припиниться, я не зможу залишатися у вашому товаристві. Ісус, Викупитель світу, – мій Спаситель. У Ньому зосереджена моя надія на вічне життя». Але це – єдиний спосіб примусити їх замовкнути. Якщо ви почнете сперечатися з цими людьми, вони знайдуть аргументи для заперечення вам і жодне ваше слово не зворушить їх. Проте якщо ви живете для Христа і непохитні у своїй відданості Небесному Богові, тоді зможете зробити для них те, що не під силу аргументам, переконавши їх у хибності їхніх поглядів силою благочестя.

Немає сумнішого видовища, ніж бачити, як куплені Христовою Кров'ю люди, котрим були довірені таланти для прославляння Бога, перетворюють на жарт вістки, милостиво послані їм у Євангелії, заперечують Божественність Христа й покладаються на свій обмежений розум та безпідставні аргументи.

Коли ж вони переживають нещастя або віч-на-віч зустрічаються зі смертю, тоді все це виплекане ними лжевчення зникає, як сніг на сонці.

Як жахливо стояти біля труни людини, котра відкинула заклики Божественної милості! Як жахливо промовляти слова: «Ось змарноване життя! Ось той, хто міг би досягну-

ти найвищого рівня та здобути життя вічне, але він підкорив своє життя сатані, опинившись у пастці марної людської філософії, і став іграшкою в руках лукавого!» Християнська надія, «мов якір для душі, міцний і надійний, що входить усередину, за внутрішню завісу, куди, як предтеча, увійшов задля нас Ісус». Кожному з нас необхідно особисто попрацювати, аби приготуватися до майбутніх великих подій.

Наближається буря

Молодь має шукати Бога з більшою ревністю. Наближається буря, і ми повинні приготуватися до її лютості через покаяння перед Богом та віру в Господа Ісуса Христа. Господь повстане, щоб страшно затрясти Землю. Усюди ми побачимо нещастя. Тисячі кораблів затонуть у морських глибинах. Цілі флотилії підуть на дно, і мільйони людських життів стануть жертвою. Пожежі спалахуватимуть несподівано, і жодні людські зусилля не зможуть загасити їх. Лютим полум'ям вогню будуть знищені земні палаці. Залізничні катастрофи почастишають. На великих магістралях без попередження про небезпеку траплятимуться замішання, зіткнення та смерть. Кінець близько, час випробування закінчується. О, шукаймо ж Господа, доки можна знайти Його, кличмо Його, як Він близько! Пророк каже: «Шукайте Господа, всі покірні землі, хто виконує право Його! Шукайте правди, шукайте смирення, – може, будете сховані ви в день Господнього гніву!» (Ознаки часу, 21 квітня 1890 р.).

Щоденна залежність від Бога

Прокидаючись уранці, чи відчуваєте ви свою безпорадність та потребу в силі від Бога? Чи розповідаєте щиро й покірно про свої потреби вашому Небесному Батькові? Якщо так, то ангели відзначають ваші молитви. А якщо ці молитви вийшли зі щирих уст, то коли вам загрожуватиме небезпека несвідомо скоїти якесь зло і справити вплив, який призведе інших до недобрих учинків, тоді ваш ангел-хоронитель стоя-

тиме поруч, підказуючи вам найкращий шлях, підбираючи для вас слова та впливаючи на ваші дії.

Але якщо ви не відчуваєте небезпеки, не підносите молитви про допомогу й силу для протидії спокусам, то неодмінно зіб'єтесь зі шляху. Ваше нехтування обов'язком буде зазначене в Божій небесній книзі, і в день суду ви будете знайдені легкими (Свідчення для Церкви, т. 3, с. 363, 364).

23. ОДНЕ СЛАБКЕ МІСЦЕ

Можна тішити себе думкою, що, на відміну від інших людей, ми вільні від багатьох провин. Але якщо в нашому характері поруч із сильними сторонами є хоча б одне слабе місце, це означає, що душа ще пов'язана з гріхом. Серце, розділене у своєму служінні, каже: «Трохи – мене, трохи – Тебе». Божа дитина має виявити гріх, який виплекала і в якому знаходила задоволення, та дозволити Богові вирвати його із серця. Йй необхідно перемогти той єдиний гріх, оскільки це не дріб'язкова справа в очах Бога.

Хтось каже: «Я ані трохи не заздрісний, але коли роздратований, промовляю погані слова, хоч потім завжди шкодую, що дав волю настрою». Інший заявляє: «Я маю таку-то ваду, але в мене викликає презирство інша погана риса, котру зауважую в одного з моїх знайомих». Господь не дав нам переліку гріхів, складеного за ступенем важкості, аби ми могли вважати одні гріхи меншими й говорити, що вони завдають менше шкоди, а інші – більшими, бо вони більше шкодять.

Ланцюг не міцніший за його найслабшу ланку. Ми могли б називати такий ланцюг загалом хорошим, але через одну слабку ланку він – не надійний. Праця задля перемоги має стати навчанням і практикою кожної душі, що входить до Царства Божого. Нетерпляче слово, готове зірватися з ваших уст, слід залишити невимовленим. Думку, що ваш характер недооцінили, потрібно забути, оскільки вона послаблює ваш вплив і в результаті в людей складається не

дуже хороше враження про вас. Вам необхідно позбутися думки про те, що ви – мученик, натомість покластися на обітницю Христа, Котрий сказав: «Досить тобі Моєї благодаті» (Рев'ю енд Геральд, 1 серпня 1893 р.).

Контроль над думками

Тримайтеся далі від зачарованої території сатани і не дозволяйте своєму розумові відступити від вірності Богові. У Христі ви можете й повинні бути щасливими, набуваючи звичок самовладання. Навіть думки необхідно підпорядковувати волі Божій, а почуття приводити під контроль розуму й релігії. Уява була дана вам не для того, щоб ви дозволили їй стати буйною та свавільною, не докладаючи жодних зусиль, аби приборкати й дисциплінувати її. Якщо думки неправильні, такими будуть і почуття, а поєднання думок і почуттів становить моральний характер. Вирішивши, що вам як християнам не потрібно приборкувати свої думки й почуття, ви потрапляєте під вплив злих ангелів і провокуєте їхню присутність і контроль. Якщо ви не опираєтеся своїм враженням і дозволяєте своїм думкам текти руслом підозри, сумніву та нарікання, то опинитеся серед найнещасніших зі смертних, а ваше життя виявиться втратою.

РОЗДІЛ III

Здобуття перемог

Немає нічого, на перший погляд, більш безпомічного і водночас більш непереможного, ніж душа, котра усвідомлює свою нікчемність, але цілковито покладається на заслуги Спасителя. Бог воліє радше послати всіх небесних ангелів на допомогу такій душі, аніж дозволити їй бути переможеною (Свідчення для Церкви, т. 7, с. 17).

24. УПЕРЕД І ВГОРУ

О, як би мені хотілося змалювати красу християнського життя! Починаючи з ранкової пори життя, керований законами природи й Бога, християнин невинно рухається вперед і вгору, щодня наближаючись до своєї небесної оселі, де на нього чекає вінець життя та нове ім'я, «якого ніхто не знає, – тільки той, що отримує». Він постійно зростає в щасті, святості, корисності. Прогрес, досягнутий кожного року, перевершує досягнення минулого року.

Бог дав молоді сходи, аби підійматися вгору, сходи, що простяглися від Землі до Неба. Угорі над ними перебуває Бог, і на кожний щабель падають яскраві промені Його слави. Він пильнує над тими, хто підіймається сходами вгору, готовий послати допомогу, коли їхні руки слабшають, а ноги спотикаються. Так, промовляйте слова підбадьорення про те, що перед кожним, хто наполегливо піднімається сходами вгору, відкриється вхід до небесного міста.

Сатана пропонує молоді багато спокус. Він веде гру, котра може коштувати їхнім душам життя, і не гребує жодним засобом, щоб звести та знищити їх. Але Бог не залишає їх без допомоги в боротьбі зі спокусником. Вони мають всемогутнього Помічника.

Той, Хто в цьому світі в людському тілі зустрів та переміг сатану, опираючись усякій спокусі, що пропонується сьогодні молоді, значно сильніший за їхнього ворога. Він – їхній Старший Брат. Він виявляє глибоку ніжну зацікавленість у них. Спаситель постійно пильнує над ними й радіє, коли вони намагаються догодити Йому. Коли люди моляться, Він додає пахощі Своєї праведності до їхніх молитов, представляючи їх Богові як запашну жертву. Його силою молоді люди можуть витримувати труднощі як добрі воїни хреста. Зміцнені Його могутністю, вони здатні досягти високих ідеалів, поставлених перед ними. Принесена на Голгофі Жертва – запорука їхньої перемоги.

Божі вимоги розумні

Божа Церква складається з великих і малих посудин. Господь не просить від нас чогось нерозумного. Він не вимагає від менших посудин містити стільки ж, як і більші посудини. Він очікує прибутків відповідно до того, що людина має, а не чого вона не має. Робіть усе, що від вас залежить, і Бог прийме ваші зусилля. Беріться за першочерговий обов'язок, вірно виконуйте його, і ваша праця буде цілком прийнятною для Господа. У своєму прагненні звершити щось велике не упустіть менших завдань, які чекають на вас.

Стережіться, щоб не занедбати таємну молитву й вивчення Божого Слова. Це ваша зброя проти того, хто намагається перешкодити вашому рухові в напрямку до Неба. Перший прояв недбалості щодо молитви й вивчення Біблії полегшує наступний. Перший опір благанням Духа готує шлях другому. Таким чином серце робиться запеклим, сумління притуплюється.

З іншого боку, кожний опір спокусі полегшує наступний. Кожне відречення від свого «я» полегшує подальше самозречення. Кожна здобута перемога готує шлях до нової. Кожний опір спокусі, кожний прояв самозречення, кожна перемога над гріхом – це насіння, посіяне для вічного життя. Кожний самовідданий учинок зміцнює духовність. Ніхто не зможе уподібнитися до Христа, якщо не зростатиме в шляхетності й правді.

Виховуйте довір'я

Господь визнає кожне ваше зусилля задля досягнення ідеалу, який Він має для вас. Коли ви зазнаєте невдачі, коли спокушені впасти в гріх, не думайте, що не можете молитися та недостойні, аби прийти до Господа. «Дітоньки мої, пишу вам це, щоб ви не грішили. А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа – Праведника». З відкритими обіймами Він чекає, аби прийняти блудного сина. Ідіть до Нього й розкажіть Йому про свої помилки та невдачі. Просіть Його зміцнити вас для продовження боротьби. Він ніколи вас не розчарує, ніколи не глумитиметься над вашим довір'ям.

Вас спіткає випробування. Таким чином Господь шліфує ваш шорсткий характер. Не нарікайте. Нарікаючи, ви робите випробування важчим. Прославляйте Бога вашою радісною покорою. Терпляче зносьте труднощі. Навіть якщо вас скривджено, зберігайте в серці Божу любов. «Свого язика бережи від лихого, а уста свої – від говорення підступу. Відступися від злого і добре чини, миру шукай і женися за ним! Очі Господні на праведних, вуха ж Його – на їхній зойк» (Псал. 34:14-16).

«Стережіться нерозсудливих кроків; чекайте на завтрашній день, бо найпохмуріший день промине». «Сила вам буде в утишенні та в сподіванні» (Ісаї 30:15). Христос знає силу ваших спокус і вашу силу опиратися їм. Його рука завжди простягнута із жалісливою ніжністю до кожної стражденної дитини. Спокушуваний, розчарованій душі Він каже: «Ди-

тино, за яку Я страждав і помер, чи можеш ти довіритися Мені?» «Як дні твої, так буде сила твоя»...

«На Господа здай дорогу свою і на Нього надію клади, і Він зробить»... Він буде для вас – як тінь скелі тяжкої на спраглий землі. Він закликає: «Прийдіть до Мене... і Я дам вам спокій» – спокій, який світ не може ані дати, ані забрати.

Слова не можуть описати мир і радість людини, котра вірить Богові на слово. Її не тривожать випробування, не хвилює зневага. Власне «я» розп'яте. З дня на день її обов'язки можуть ставати більш утомливими, спокуси сильнішими, випробування суворішими. Однак вона не похитнеться, адже отримує силу відповідно до своїх потреб (Наставник молоді, 26 червня 1902 р.).

Ціна перемоги

Христос пожертвував усім задля людини, щоб дати їй можливість здобути Небо. Тепер смертна людина має показати, чим вона жертвує заради себе, задля Христа, щоб осягти славу безсмертя. Люди, котрі мають хоч якесь правильне уявлення про велич спасіння та його ціну, ніколи не нарікатимуть, що їм доводиться сіяти зі сльозами і що боротьба й самозречення – це доля християнина в цьому житті (Ознаки часу, 4 березня 1880 р.).

25. УДОСКОНАЛЕННЯ ХАРАКТЕРУ

Христос не запевнив нас у тому, що досягнення досконалості характеру – легка справа. Шляхетний, усебічно розвинутий характер не успадковується. Він не приходить до нас випадково. Благородний характер виховується особистими зусиллями, завдяки заслугам і благодаті Христа. Бог дає нам таланти й розумові здібності, а ми формуємо характер. Він здобувається у важкій, суворій боротьбі з власним «я». Ми маємо вести битву за битвою проти успадкованих нахилів. Нам слід критично й уважно досліджувати себе, аби не дозволити жодній небажаній рисі залишитися не виправленою.

Нехай ніхто не каже: «Я не можу позбутися вад свого характеру». Дійшовши такого висновку, ви неодмінно знаєте поразки й не досягнете вічного життя. Причина неспроможності полягає у вашій власній волі. Ви не зможете перемогти, якщо не бажаєте цього. Насправді труднощі виникають через зіпсутість неосвяченого серця та небажання підкоритися Божому керівництву.

Ставте свою позначку високо

Багато з тих, кому Бог доручив виконати важливу роботу, досягли незначних результатів, бо не докладали достатньо зусиль. Тисячі людей проходять по життю, ніби не маючи в ньому ані певної мети, ані позначки для досягнення. Такі одержать нагороду, відповідну до своїх діл.

Пам'ятайте: ви ніколи не досягнете рівня, вищого за встановлений вами. Отже, ставте свою позначку високо та крок за кроком, навіть ціною болісних зусиль, самозречення й жертви, підіймайтеся вгору сходинками прогресу. Нехай ніщо не заважає вам. Жодну людину доля не обплутала своїми сітями настільки міцно, аби вона залишалася безпорадною та розгубленою. Неприятливі обставини мають спонукати до твердої рішучості перемогти їх. Подолання однієї перешкоди дасть більше сили й мужності йти вперед. Рішуче рухайтесь в правильному напрямку, тоді обставини стануть вашими помічниками, а не перешкодами.

Виховуйте кожну чесноту

Будьте ревні в тому, щоб виховувати кожну чесноту на славу Господа. Намагайтесь догодити Богові на кожному етапі формування характеру. Ви можете це зробити, адже й Енох, хоч і жив у розбещеному світі, догодив Богові. У наші дні також є Енохи.

Стійте подібно до Даниїла, вірного державного мужа, котрого не змогли зіпсувати жодні спокуси. Не засмучуйте Того, Хто настільки полюбив вас, що віддав власне життя,

аби знищити ваші гріхи. Він каже: «Без Мене не можете робити нічого». Пам'ятайте про це. Якщо ви припустилися помилок, але усвідомлюєте їх і бачите в них застережливі маяки, то, безперечно, здобули перемогу. Таким чином ви перетворили поразку на перемогу, засмутивши ворога та прославивши вашого Викупителя.

Характер, сформований за Божественною подобою, – єдиний скарб, який ми можемо взяти з цього світу до світу прийдешнього. Хто підкоряється настановам Христа в цьому житті, ті візьмуть усі свої духовні досягнення до небесних осель. Ми будемо постійно вдосконалюватися в Небесах. Тому як важливо розвивати свій характер у цьому житті!

Його повеління містять силу для їх виконання

Небесні істоти співпрацюватимуть із людиною, котра з наполегливою вірою прагне такої досконалості характеру, яка сягає досконалості вчинків. Кожному, хто здійснює цю справу, Христос каже: «Я по правиці твоїй, аби допомагати тобі».

Коли людська воля співпрацює з волею Божою, вона стає всемогутньою. Усе, що необхідно зробити за Його повелінням, може бути здійснене Його силою. Усі Божі повеління містять силу для їх виконання (Наочні уроки Христа, с. 331-333).

Наша постійна залежність

Люди, котрі не усвідомлюють своєї постійної залежності від Бога, будуть переможені спокусою. Нині ми можемо думати, що наші ноги стоять міцно і ми ніколи не захитаємося. Ми можемо впевнено казати: «Я знаю, у Кого увірував, ніщо не може похитнути моєї віри в Бога та Його Слово». Але сатана планує скористатися нашими успадкованими й набутими рисами характеру та засліпити наші очі, щоб ми не бачили своїх потреб і вад. Лише усвідомлюючи власну слабкість та не зводячи очей з Ісуса, ми можемо перебувати в безпеці (Христос – надія світу, с. 382).

26. БИТВА ВІРИ

Багато молодих людей не керується твердим рішенням служити Богові. Від кожної хмаринки, що трапляється на їхньому життєвому шляху, у них опускаються руки, їм бракує витривалості. Такі люди не зростають у благодаті. Вони, здавалося б, дотримуються Божих Заповідей, однак не підкоряються Законові Божому та їй не можуть. Їхні тілесні серця повинні змінитися. Їм необхідно бачити у святості красу, тоді вони будуть линути до неї, як лине олень до водних потоків. Тоді ці люди любитимуть Бога та Його Закон; тоді ярмо Христа буде любе, а Його тягар – легкий.

Якщо твої кроки, дорогий юначе, скеровані Господом, то не чекай, що твій шлях завжди буде сповнений миру й благополуччя. Шлях до вічного дня не найлегший, а часом він здаватиметься темним і тернистим. Але ти маєш запевнення, що руки вічного Бога обіймають тебе, захищаючи від зла. Він хоче, щоб ти виявляв щирі віру в Нього та навчився довіряти Йому як у похмурі, так і в ясні дні.

Жива віра

Послідовник Христа повинен мати віру в серці, адже без цього неможливо догодити Богові. Віра – це рука, що тримається за допомогу Безмежного. Це засіб, завдяки якому оновлене серце починає битися в унісон із серцем Христа.

У спробах дістатися домівки під час бурі орлиця часто змушена шукати пристановища у вузьких ущелинах гір. Темні грізні хмари проносяться між нею та сонячними вершинами, де розташоване її гніздо. Деякий час вона здається розгубленою, кидається то в один, то в інший бік, б'ючи своїми сильними крилами, неначе розганяючи густі хмари. Своім відчайдушним криком орлиця будить гірських голубів, марно намагаючись вирватися зі своєї в'язниці. Врешті-решт вона стрімко підіймається в темряву, і за хвилину в захмарній сонячній височині лунає її пронизливий переможний крик. Темрява й буря залишилися внизу, орлиця перебуває

в сійві небесного світла. Діставшись своєї милої домівки на височезній скелі, вона заспокоюється. Пробившись крізь темряву, вона досягла світла. Пташині це вартувало зусиль, однак вона була винагороджена, досягнувши бажаної мети.

Це єдиний шлях, яким ми можемо йти як послідовники Христа. Ми повинні виявляти таку живу віру, котра проникає за хмари, що, наче густа стіна, розділяють нас із небесним світлом. Ми маємо досягти вершин віри, де панує мир і радість у Святому Дусі.

Боротьба впродовж усього життя

Чи доводилося вам колись спостерігати, як яструб женеться за полохливим голубом? Інстинкт підказує голубові, що яструб може схопити свою здобич тоді, коли летітиме вище за свою жертву. Тому голуб підіймається вище й вище в небесну блакить. Переслідуючи його, яструб намагається здобути перевагу, однак марно. Голуб перебуває в безпеці доти, доки не дозволяє, аби щось зупинило його політ чи змусило летіти нижче. Але варто йому лише раз схибити і знизити висоту польоту, як його пильний ворог накинеться на свою жертву. Не раз ми, затамувавши подих, із цікавістю спостерігали таку сцену, переповнені співчуттям до маленького голуба. Як сумно нам було бачити його жертвою жорстокого яструба!

Перед нами боротьба – боротьба впродовж усього життя – із сатаною та його привабливими спокусами. Ворог використовуватиме кожний аргумент, будь-який обман, аби занапастити душу; і щоб здобути вінець життя, ми маємо докладати серйозних, наполегливих зусиль. Не будемо відкладати зброю або залишати поле битви, доки не здобудемо перемогу та не зрадіємо в нашому Викупителі. Доки наш погляд зосереджений на Проводирі й Вершителі нашої віри, ми будемо в безпеці. Але свою любов і прихильність ми повинні віддавати не земному, а горішньому. Вірою ми маємо підійматися вище й вище в досягненні чеснот Христа. Щоденно

споглядаючи Його незрівнянну красу, ми повинні дедалі більше уподібнюватися до Його славного образу. Доки житимемо так у сполучі з Небом, сатана марно розставлятиме для нас свої сіті (Наставник молоді, 12 травня 1898 р.).

27. ЗДОБУТА ДЛЯ НАС ПЕРЕМОГА

Ми навіть не уявляємо, якою б володіли силою, якби з'єдналися із Джерелом усякої сили. Ми знову й знову впадаємо в гріх, вважаючи, що так має бути завжди. Ми чіпляємося за Свої немочі, ніби вони щось таке, чим варто пишатися. Христос каже, що нам необхідно зробити обличчя своє, немов кремінь, якщо хочемо бути переможцями. Він підняв наші гріхи Своїм тілом на дерево, і даною Ним силою ми можемо опиратися світові, тілу й дияволіві. Тож будемо розповідати не про свою слабкість та неспроможність, а про Христа і Його силу. Коли ми говоримо про силу сатани, ворог ще міцніше тримає нас у своїй владі. Коли ж ми звіщаємо про силу Всемогутнього, ворог відступає. Якщо ми наблизимся до Бога, Він наблизиться до нас...

Багато хто з нас не використовує своїх переваг. Ми докладаємо кілька слабких зусиль, щоб чинити правду, а потім повертаємося до свого старого гріховного життя. Якщо ми колись увійдемо до Царства Божого, то повинні увійти туди з досконалими характерами, без жодної плями, чи вади, чи чогось подібного. У міру наближення до кінця часу активність сатани зростає. Він розставляє свої сіті непомітно для нас, аби заволодіти нашим розумом. Він усіма способами намагається приховати від душі славу Богу. Нам необхідно вирішити: або сатана буде контролювати наші серце й розум, або ми матимемо місце на Новій Землі, право на спадщину Авраама.

Божа сила, об'єднана з людськими зусиллями, здобула для нас славу перемогу. Невже ми не будемо високо цінувати це? В Ісусі нам були дані всі скарби Неба. Бог не бажає, аби сили зла говорили, що Він міг би зробити більше, ніж

зробив. Створені Ним світи, небесні ангели можуть засвідчити, що нічого більшого за це Він не міг зробити. Бог володіє такими ресурсами сили, про які нам ще нічого невідомо та з яких Він може забезпечити нас у час потреби. Але нам слід завжди поєднувати свої зусилля з Божественними. Ми повинні тренувати свій інтелект, сприйняття, усі сили нашого ества... Якщо ми пробудимося, щоб усвідомити цю крайню необхідність, та озброїмося як ті, хто чекає свого Господа; якщо працюватимемо, щоб перемогти кожну ваду свого характеру, Бог дасть нам більше світло, більшу силу й допомогу (Наставник молоді, 4 січня 1900 р.).

Віра та обов'язок

Віра – це не почуття. Віра – то підстава сподіваного, доказ небаченого. Існує форма релігії, яка є не чим іншим, як егоїзмом. Вона знаходить утіху у світських розвагах, задовольняється спогляданням релігії Христа й нічого не знає про її спасенну силу. Послідовники такої релігії легковажно ставляться до гріха, бо не знають Ісуса. Перебуваючи в такому стані, вони несерйозно ставляться до обов'язку. Але сумлінне виконання обов'язку йде пліч-о-пліч із правильним розумінням характеру Бога (Рев'ю енд Геральд, 28 лютого 1907 р.).

28. ЯК БУТИ СИЛЬНИМ

Христос забезпечив нас усім, аби ми були сильні. Він дав нам Свого Святого Духа, справа Котрого – нагадати нам усі дані Христом обітниці, щоб ми мали мир і солодке відчуття прощення. Якби тільки наш погляд був постійно зосереджений на Спасителеві і ми поклалися на Його силу, то були б сповнені почуття безпеки, оскільки праведність Христа стала б нашою праведністю...

Ми ганьбимо Його, розповідаючи про свою неспроможність. Не дивімося на себе, натомість постійно споглядаймо Ісуса, щоденно стаючи дедалі більш подібними до Нього,

більш здатними говорити про Нього, краще підготовленими користуватися Його добротою й допомогою та приймати запропоновані нам благословення.

Живучи в такій єдності з Господом, ми зміцнюємося в Його силі, стаємо допомогою і благословенням для оточення. Якби ми тільки чинили так, як цього бажає Господь, наші серця були б наче священні арфи, кожний акорд яких віддавав би хвалу й подяку Викупителеві, посланому Богом узяти гріх світу...

Споглядайте Його славу

Коли напосідатимуть спокуси, а це неодмінно буде, коли оточать турботи й труднощі, коли в горі й розчаруванні ви вже будете майже готові зневіритися, подивіться, о, подивіться туди, де востаннє очима віри ви бачили світло. І тоді навколишню темряву розсіє яскраве сяйво Його слави. Коли гріх змагається за владу у вашій душі і тягарем лягає на сумління, коли невір'я затьмарює розум, ідіть до Спасителя. Його благодаті достатньою для приборкання гріха. Він простить нас, даруючи радість у Богові...

Не будемо більше говорити про свою неспроможність та безсилля. Забуваючи те, що позаду, попрямуймо вперед шляхом до Неба. Не нехтуймо жодною можливістю, котра, якщо нею скористатися, зробить нас кориснішими в служінні Богові. Тоді святість, наче золоті ниті, пронизуватиме наше життя й ангели, бачачи наше посвячення, повторюватимуть обітницю: «Я зроблю людину дорожчою від щирого золота, і смертну людину – від офірського золота». Усе Небо радіє, коли слабкі, недосконалі люди віддають себе Ісусові, щоб жити Його життям (Рев'ю енд Геральд, 1 жовтня 1908 р.).

Радість через покаяння

Умови для спасіння людини визначені Богом. Самоприпущення та несення хреста – ось умови, за яких розкаяний грішник знаходить утіху й мир. Думка про те, що Ісус пого-

дився на приниження і жертву, до яких ніколи не буде покликана людина, має змусити замовкнути будь-який голос нарікання. Найсолідшу радість приносить людині її щире покаяння перед Богом за порушення Його Закону й віра в Ісуса Христа як Викупителя грішника та його Заступника (Ознаки часу, 4 березня 1880 р.).

29. ЖИТТЯ ПЕРЕМОГИ

Мир приходить з усвідомленням залежності від Божественної сили. Як тільки душа вирішує чинити згідно з отриманим світлом, Святий Дух дає більше світла й сили. Благодать Духа буде дарована для співпраці з душею, яка прийняла таке рішення, але ця благодать не замінить особистого прояву віри. Успіх у християнському житті залежить від прийняття даного Богом світла. Не кількість світла чи доказів роблять душу вільною в Христі; таке пробудження волі й душевних сил спонукує душу щиро вигукнути: «Вірю, Господи, допоможи моєму невірству!»

Я тішуся яскравими перспективами майбутнього, це можете робити й ви. Будьте життєрадісними, славте Господа за Його любов та милість. Те, що вам незрозуміле, віддайте Йому. Він любить вас і жалкує про кожную вашу слабкість. Він «поблагословив нас усяким духовним благословенням на небесах у Христі» (Ефес. 1:3). Серце Безмежного не може задовольнити злиття на люблячих Його Сина благословення меншого, ніж те, яке Він дає Своєму Синові.

Сатана намагається відволікти нашу увагу від могутнього Помічника та примусити нас роздумувати про знецілення нашої душі. Та хоч Ісус бачить вину нашого минулого, Він оголошує прощення, і ми не повинні ганьбити Його, сумніваючись у Його любові. Почуття вини потрібно залишити біля підніжжя хреста, інакше воно отруюватиме джерела життя. Коли сатана напосідає зі своїми погрозами, відверніться від них, потішаючи свою душу Божими обітницями. Хмара може бути темною, але, наповнившись не-

бесним світлом, вона стає яскраво-золотою, оскільки Божа слава спочиває на ній.

Божі діти не повинні перебувати у владі почуттів та емоцій. Займаючи хитку позицію між надією і страхом, вони завдають болю серцю Христа, адже Він дав їм безпомилковий доказ Своєї любові... Ісус хоче, щоб вони виконували працю, яку Він їм доручив. Тоді їхні серця стануть у Його руках ніби священними арфами, кожний акорд яких віддаватиме хвалу й подяку Тому, Хто був посланий Богом узяти гріхи світу.

Любов Христа до Його дітей така ж ніжна, як і сильна. Вона сильніша за смерть, адже Він помер, аби придбати нам спасіння, зробити нас одним цілим із Собою – таємничим та вічним. Його любов настільки сильна, що управляє всіма Його силами й використовує багатющі ресурси Неба для добра Його народу. У ній нема зміни, ані тіні переміни – вона вчора, сьогодні й повіки та сама. Хоч гріх існує багато віків, намагаючись протидіяти цій любові та перешкоджати їй зливатися на Землю, вона все ще зливається рясними потоками на тих, за кого помер Христос (Свідчення для проповідників, с. 518, 519).

Домінантний чинник

Пам'ятайте, що у вашому житті релігія – це не просто один із чинників. Вона має бути чинником, який домінує над усіма іншими (Поради батькам, учителям та учням, с. 489).

30. ЖИВА ВІРА

Багато з тих, хто щиро прагне святості серця й чистоти життя, здається, відчуває розгубленість і розчарування. Вони постійно дивляться на себе та скаржаться на брак віри. Вони вважають, що через брак віри не можуть претендувати на Боже благословення. Такі особи приймають почуття за віру. Вони не розуміють, що таке простота справжньої віри, тому стягають на свої душі велику темряву. Їм потрібно відвести погляд від власного «я», роздумувати про ми-

лість і доброту Бога, повторювати Його обітниці та просто вірити, що Він виконає Своє слово.

Ми повинні покладатися не на свою віру, а на Божі обітниці. Розкайвшись у порушенні Його Закону в минулому та приймаючи рішення виявляти послух у майбутньому, ми повинні вірити, що Бог заради Христа приймає нас і прощає наші гріхи.

Темрява та зневіра інколи напосідатимуть на душу, загрожуючи поглинути нас, але ми не повинні залишати нашу надію. Наш погляд має бути прикутий до Ісуса, якими б не були наші почуття. Нам необхідно намагатися сумлінно виконувати кожний обов'язок та спокійно покладатися на Божі обітниці.

Не покладайтеся на почуття

Часом глибоке усвідомлення власної негідності змушує душу тремтіти від страху, однак це не означає, що змінилося ставлення Бога до нас або наше – до Нього. Не варто намагатися налаштуватися на певний емоційний стан. Сьогодні ми можемо не відчувати радості й миру, які відчували вчора. Але ми повинні вірою вхопитися за руку Христа, повністю довіряючи Йому як у світлі, так і в темряві.

Сатана може нашіптувати: «Ти надто великий грішник, щоб Христос міг спасти тебе». Визнаючи себе людиною справді грішною й негідною, ви, однак, можете відповісти спокусникові: «Завдяки викупленню я вважаю Христа моїм Спасителем. Я довіряю не своїм заслугам, а дорогоцінній Крові Ісуса, що очищує мене. Цієї хвилини я доручаю свою безпорадну душу Христові». Християнське життя має бути життям постійної живої віри. Непохитне довір'я, тверда надія на Христа принесуть душі мир і впевненість.

Не зневіряйтеся

Не зневіряйтеся, коли вам здається, що у вас тверде серце. Кожна перешкода, кожний внутрішній ворог тільки по-

силюють вашу потребу в Христі. Він прийшов узяти кам'яне серце і дати тілесне. Шукайте в Нього особливої благодаті для перемоги над вашими особистими вадами. Під час атак спокуси рішуче опирайтеся лихим навіюванням, кажучи своїй душі: «Як я можу ганьбити свого Викупителя? Я віддав себе Христові та не можу чинити діл сатани». Благайте дорогого Спасителя, щоб Він допоміг вам пожертвувати всіма ідолами та звільнитися від кожного улюбленого гріха. Нехай очі віри споглядають Ісуса, Котрий стоїть перед престолом Отця та здіймає Свої поранені руки, благаючи за вас. Вірте, що ваш дорогоцінний Спаситель дасть вам силу.

Споглядання Христа

Вірою дивіться на приготовлені для переможців вінці; слухайте радісну пісню викуплених: «Достойний, достойний Агнець, що був заколений і викупив нас Богові!» Спробуйте уявити цю сцену як реальну. Степан, перший християнський мученик, під час своєї жакливої сутички з начальниками, з владами, зі світовими правителями темряви цього віку, з піднебесними духами злоби вигукнув: «Ось я бачу відкриті небеса й Сина Людського, Який стоїть праворуч Бога!» Спаситель світу відкрився йому як Той, Хто дивиться на нього з Небес із глибоким зацікавленням; світло слави від обличчя Христа осяяло Степана так яскраво, що навіть вороги побачили: його обличчя сяяло, як обличчя ангела.

Якщо ми дозволимо своєму розумові більше думати про Христа й небесний світ, то знайдемо могутній стимул та підтримку в Господніх битвах. Гордість і любов до світу втратять над ним владу, коли ми споглядатимемо славу тієї кращої країни, яка незабаром стане нашим домом. У порівнянні з чарівністю Христа всі земні принади видаватимуться маловартісними.

Зміна звичок мислення

Нехай ніхто не думає, що без серйозних зусиль зі свого боку зможе отримати запевнення в Божій любові. Якщо ви

довгий час дозволяли думкам зосереджуватися тільки на земному, вам буде важко змінити звички мислення. Те, що око бачить, а вухо чує, надто часто привертає увагу й поглинає інтерес.

Але якщо ми бажаємо увійти до Божого міста й дивитися на Ісуса в Його славі, то повинні виробити звичку споглядати Його очима віри тут. Слова і характер Христа мають часто бути предметом наших думок і розмов; щодня необхідно спеціально присвячувати час для молитовних роздумів над цими святими темами.

Освячення – щоденна праця

Освячення – це щоденна праця. Нехай ніхто не обманюється, вважаючи, що Бог простить і благословить його, якщо він нехтує хоча б однією з Божих вимог. Свідомий гріх змушує замовкнути свідчення голосу Духа та розділяє душу з Богом. Яке б піднесення релігійних почуттів не переживала людина, Ісус не може перебувати в серці, котре зневажає Божий Закон. Бог ушанує тільки того, хто шанує Його.

«Кому віддаєте себе як раби на послух, рабами того ви і є». Якщо ми потураємо гніву, пожаданню, жадібності, ненависті, егоїзму чи якомусь іншому гріху, то стаємо рабами гріха. «Ніхто не може двом панам служити». Якщо ми служимо гріхові, то не можемо служити Христу. Християнин відчуватиме спонукання згрішити, бо тіло бажає протилежного Духові, а Дух – протилежного тілу, так що між ними точиться постійна боротьба. Ось де необхідна допомога Христа. Людська слабкість об'єднується з Божественною силою, і віра проголошує: «Подяка Богові, що Він дає нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа».

Якщо ми бажаємо сформувати характер, який може прийняти Бог, то повинні формувати правильні звички у своєму релігійному житті. Щоденна молитва така ж необхідна для зростання в благодаті і навіть для самого духовного життя, як їжа для фізичного благополуччя. Ми маємо привчити себе

часто підносити думки до Бога в молитві. Якщо думки блукають, їх слід упорядкувати. Звичка, вироблена наполегливими зусиллями, допоможе легко це зробити. Ми не можемо залишатися в безпеці, якщо хоча б на мить відлучимося від Христа. Ісус перебуватиме з нами на кожному кроці, але тільки за певних, установлених Ним Самим умов.

Зроби релігію постійним заняттям

Релігія має стати великою справою життя. Усе інше слід підпорядкувати їй. У духовній боротьбі християнина повинні бути задіяні всі сили душі, тіла й духу. Нам необхідно шукати в Христі сили й благодаті, тоді наша перемога буде настільки ж певною, як і те, що Христос помер за нас...

Ми повинні наблизитися до хреста Христового. Покаяння біля підніжжя хреста – це перший урок миру, який ми маємо засвоїти. Любов Ісуса – хто може збагнути її? Вона безмежно ніжніша й жертівніша за материнську любов! Якщо ми бажаємо знати ціну людської душі, то повинні з живою вірою дивитися на хрест, розпочавши таким чином вивчати тему, котра стане предметом дослідження й оспівування для викуплених упродовж вічності. Цінність нашого часу і наших талантів можна виміряти лише величиною викупу, заплаченого за наше спасіння. Яку невдячність ми виявляємо до Бога, обкрадаючи Його нашою любов'ю та нашим служінням, які належать Йому! Невже це так багато – віддати себе Тому, Хто пожертвував усім заради нас? Чи можемо ми віддати дружбі зі світом перевагу над запропонованою Христом славою безсмертя – сісти з Ним на Його престолі, як і Він переміг та сів зі Своїм Отцем на Його престолі?

Освячення – прогресуючий досвід

Справа освячення має прогресуючий характер. Послідовність її кроків викладена в словах Петра: «Тому докладіть усі старання, покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті – пізнання, в пізнанні – стриманість, у стриманості – терпеливість,

у терпеливості – побожність, у побожності – братерство, а в братерстві – любов. Бо коли це у вас є та примножується, то не залишить вас без діла, ні без плоду для пізнання Господа нашого Ісуса Христа». «Тому, брати, все більше старайтеся утвердити ваше покликання та обрання, бо, роблячи так, ніколи не спіткнетеся. Бо таким чином щедро забезпечиться вам вхід до вічного Царства нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа».

Ось шлях, ідучи яким, ми можемо бути впевнені, що ніколи не впадемо. Люди, котрі таким чином виконують дію додавання в надбанні християнських чеснот, мають запевнення, що Бог виконуватиме дію множення, наділяючи їх дарами Свого Духа.

Петро звертається до тих, хто прийняв віру, рівноцінну вірі апостолів: «Благодать вам і мир хай помножаться в пізнанні Бога й Ісуса, нашого Господа!». Усі охочі можуть за допомогою Божественної благодаті підійматися осяйними сходами, котрі ведуть від Землі до Неба, аби врешті-решт «зі співом і радістю довічною» увійти ворітьми до Божого міста (Рев'ю енд Геральд, 15 листопада 1887 р.).

Цінність випробувань

Життєві випробування – це Божі працівники, які усувають нечистоту і кострубатість із наших характерів. Здійснюваний ними процес видовбування, обтісування, шліфування, полірування – болісний, адже важко бути притиснутим до шліфувального круга. Але після цього процесу камінь готовий зайняти своє місце в Небесному храмі. Великий Майстер не піддає непридатний матеріал такій старанній, ретельній обробці. Тільки Його дорогоцінні камені шліфують, як камені для палацу (Небесні принципи щасливого життя, с. 23, 24).

Потаємне місце сили

Люди час від часу приходять до потаємного місця Всевишнього під тінь Всемогутнього, де перебувають певний час, і в результаті здійснюють благородні вчинки. А потім

їхня віра слабшає, спілкування переривається і справа життя спотворюється. Але життя Ісуса було життям постійної довіри, воно підтримувалося постійним спілкуванням, тому Його служіння для Неба й Землі не знало поразок і нерішучості.

Як Людина, Він заносив благання до Божого престолу, доки Його людська природа не наповнювалася небесним потоком, що з'єднує людське з Божественним. Отримуючи життя від Бога, Він наділяв життям людей (Виховання та освіта, с. 80, 81).

31. СОЮЗ ІЗ ХРИСТОМ

Союз із Христом через живу віру постійний і тривалий; кожний інший союз має розпастися. Христос першим обрав нас, заплативши безмежну ціну за наше викуплення; тому справжній віруючий обирає Христа як першого, останнього і найкращого в усьому. Однак цей союз чогось нам коштує. Щоб долучитися до нього, горда людина має усвідомити свою абсолютну залежність. Усі, хто укладає такий союз, повинні відчувати свою потребу у викупній Крові Христа. Їхнє серце має змінитися. Їм необхідно підкорити свою волю волі Божій. Точитиметься боротьба із зовнішніми та внутрішніми перешкодами. Має відбутися болісний процес як приєднання, так і від'єднання. Гордість, егоїзм, марнославство, світськість – гріх у всіх його формах – необхідно перемогти, якщо ми бажаємо увійти в союз із Христом. Причина, чому багато людей вважає християнське життя неймовірно важким, чому самі вони такі непостійні й мінливі, полягає в тому, що вони намагаються приєднатися до Христа, не від'єднавшись спочатку від своїх улюблених ідолів.

Об'єднавшись із Христом, ми можемо зберегти цю єдність тільки за допомогою ревної молитви та невтомних зусиль. Нам необхідно опиратися своєму «я», зректись його й перемогти. За допомогою благодаті Христа ми, виявляючи мужність, віру й пильнування, можемо отримати перемогу (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 231).

РОЗДІЛ IV

Ходити у світлі

Спаситель схиляється над викупленими Його Кров'ю, звертаючись до них із невимовною ніжністю і співчуттям: «Чи ти хочеш стати здоровим?» Він наказує вам підвестися й одержати здоров'я і мир. Не чекайте, поки відчуєте, що стали здоровими. Вірте слову Спасителя. Підкоріть свою волю Христові. Виявіть бажання служити Йому та, діючи за Його словом, одержите силу. Яким би не був гріх, якою б не була пристрасть, котра через тривале потування поневолила душу й тіло, Христос може і прагне звільнити вас. Він дасть життя душі, «мертвій через переступи». Він визволить в'язня, скutoго ланцюгами немочі, нещастя і гріха (Служіння зцілення, с. 84, 85).

32. ЗРОСТАННЯ В БЛАГОДАТІ

«Але зростаєте в благодаті й пізнанні нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа».

Зростаючи в Ісусі, молодь має перевагу зростати в духовній благодаті й пізнанні. Ми можемо дедалі більше пізнавати Ісуса, досліджуючи із зацікавленням Священне Писання та дотримуючись відкритих у ньому принципів істини й праведності. Ті, хто постійно зростає в благодаті, матимуть тверду віру й рухатимуться вперед.

Зростання необхідне для непохитності

У серці кожного юнака, котрий вирішив стати учнем Ісуса Христа, має бути щире бажання досягти найвищого християнського стандарту і бути співпрацівником Христа. Якщо він поставив собі за мету належати до числа тих, хто буде визнаний непорочним перед престолом Божим, то постійно йтиме вперед. Щоденний прогрес у духовному житті – це єдиний спосіб залишатися непохитним. Перемагаючи в боротьбі із сумнівами й перешкодами, віра зростатиме. Справжнє освячення має прогресуючий характер. Якщо ви зростаєте в благодаті й пізнанні Ісуса Христа, то будете використовувати кожен перевагу і нагоду дізнатися більше про життя й характер Христа.

Віра в Ісуса зростатиме, якщо, роздумуючи про непорочне життя й безмежну любов Викупителя, ви краще заприятелюєте з Ним. Неможливо більше зганьбити Бога, ніж називатися Його учнями, водночас залишаючись далеко від Нього та не живлячись Його Святим Духом. Коли ви зростатимете в благодаті, то будете любити відвідувати молитовні зібрання і з радістю свідчити про любов Христа перед громадою. За допомогою Своєї благодаті Бог може зробити юнака розсудливим, дати дітям знання і досвід. Вони можуть щоденно зростати в благодаті. Не потрібно вимірювати свою віру почуттями.

Дослідження серця

Уважно досліджуйте своє серце та щирість вашої любові до Бога. Запитуйте себе: «Чи присвятив я дорожочинні хвилини сьогоднішнього дня пошукам розваг, догоджанню собі, чи використав їх, аби зробити інших щасливими? Чи допоміг я моїм ближнім повніше присвятити себе Богові та більше цінувати вічні реалії? Чи відчувається моя релігія в моїй сім'ї та чи виявляю я благодать Христа у своїх словах і поведінці? Чи виявив я честь моїм батькам своїм шанобливим послухом, виконавши таким чином п'яту заповідь?

Чи охоче я беруся за свої невеликі щоденні обов'язки та чи сумлінно виконую їх, роблячи все можливе, аби полегшити тягарі інших? Чи утримав я свого язика від зла й уста від лукавої мови? Чи вшанував я Христа, мого Викупителя, Котрий віддав Своє дорогоцінне життя, щоб зробити вічне життя доступним для мене?»

Пильнуй і молися

Не нехтуйте, дороге юнацтво, ревною молитвою до Ісуса на початку дня, щоб Він наділив вас силою й благодаттю, аби опиратися ворожим спокусам, у який би спосіб вони не прийшли. Якщо ви щиро молитесь, з вірою й покайням душі, Господь почує вашу молитву. Але ви повинні не тільки молитися, а й пильнувати. Ісус каже: «Просіть – і дасться вам; шукайте – і знайдете, стукайте – і відчинять вам. Бо кожний, хто просить, – отримує; а той, хто шукає, – знаходить; і тому, хто стукає, – відчинять. Чи ж є з-поміж вас хтось такий, що коли син попросить у нього хліба, подасть йому камінь? Або якщо попросить риби, подасть йому гадюку? Тож якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям, то наскільки більше ваш Небесний Отець дасть добра тим, що просять у Нього» (Матв. 7:7-11).

Нехай діти й молодь приходять до Ісуса з їхніми тягарями і труднощами та знають, що Він ушанує їхні прохання і дасть їм саме те, чого вони потребують. Будьте ревними, будьте рішучими. Представте обітницю Божу і тоді вірте, не сумніваючись. Не чекайте, що у вас з'являться якісь особливі емоції, перш ніж Господь відповість. Не визначайте якогось конкретного способу, яким Спаситель має діяти для вас, перш ніж ви повірите, що отримаєте від Нього бажане. Натомість довіряйте Його Слову й віддайте всю справу в Його руки з повною вірою, що ваша молитва буде вшанована, а відповідь прийде саме в той час і в такий спосіб, які ваш Небесний Отець вважає для вас найкращими; а тоді живіть згідно з вашими молитвами. Ходіть у покорі та продовжуйте рухатися вперед.

«Бо сонце та щит – Господь Бог! Господь дає милість та славу, добра не відмовляє усім, хто в невинності ходить» (Псал. 84:12).

«Бійтеся Господа, всі святії Його, бо ті, що бояться Його, недостатку не мають. Левчуки бідні й голодні, а ті, хто пошукує Господа, недостатку не чують в усьому добрі» (Псал. 34:10,11).

«Свого язика бережи від лихого, а уста свої – від говорення підступу. Відступися від злого і добре чини, миру шукай і женися за ним! Очі Господні на праведних, вуха ж Його – на їхній зойк, Господнє лице – на злочинців, щоб винищити їхню пам'ять з землі. Коли праведні кличуть, то їх чує Господь, і з усіх утисків їхніх визволяє їх. Господь зламаносердим близький, і впокорених духом спасає» (Псал. 34:14-19).

Ось обітниця, багаті й щедрі на тій умові, що ви перестанете робити зло і навчитеся робити добро. Тоді поставте для себе в житті високу мету, як це зробили Йосип, Даніїл і Мойсей, та подумайте про ціну, необхідну для збудування характеру, а тоді будуйте для цього життя і для вічності...

Ми слабкі, нам бракує мудрості, але Бог сказав: «Коли ж кому з вас бракує мудрості, хай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє; тож буде йому дано» (Якова 1:5). Тільки навчайтеся бути ретельними, постійно тримайтеся Бога, будьте наполегливими в служінні Йому, і ви станете переможцями Кров'ю Агнця.

Безмежні можливості для доброчинності

Виконуючи цю працю для себе, ви справляєте вплив на багатьох інших, з ким спілкуєтеся. Слова, сказані слушного часу, скільки добра приносять! Скільки сили дасть слово надії, мужності й рішучості у виборі правильного шляху тому, хто схильний до деморалізуючих звичок! Непохитний намір, яким ви керуєтеся в дотриманні добрих принципів, справлятиме вплив на душі, скеровуючи їх у правильному напрямку.

Не існує меж для добра, котре ви можете чинити. Якщо ви візьмете Слово Боже за правило свого життя та в усіх своїх діях керуватиметеся його приписами, якщо всі ваші наміри й зусилля у виконанні вашого обов'язку стають благословенням, а не прокляттям для інших, то ваші дії увінчаються успіхом. Ви об'єдналися з Богом і стали каналом світла для інших. Ви удостоєні стати співпрацівниками Ісуса. Не може бути більшої честі, ніж отримане з уст Спасителя блаженне благословення: «Гаразд, рабе добрий і вірний!.. Увійди в радість свого пана!» (Наставник молоді, 1 вересня 1886 р.).

Упокорення власного «я»

Викупитель не прийме половинчастого служіння. Божий працівник має щодня пізнавати, що значить упокорювати власне «я». Він повинен досліджувати Слово Боже, пізнаючи його та підкоряючись його настановам. Таким чином він може досягти стандарту християнської досконалості. День у день Бог працює з ним, удосконалюючи характер, який має встояти в час останнього випробування. І день у день віруючий звершує перед людьми й ангелами величний експеримент, показуючи, що може зробити Євангеліє для грішних людських істот (Служителі Євангелія, с. 113).

33. ПРИСТОСУВАННЯ ДО СВІТУ

Ті, хто йде вузьким шляхом, говорять про радість і щастя, які матимуть наприкінці подорожі. Їхні обличчя часто бувають сумними, проте нерідко вони випромінюють святую радість. Вони одягнені не так, як товариство, що йде широким шляхом; відрізняються також їхні слова й учинки. Їм був даний Зразок. Страдник, знайомий із хворобами, відкрив для них цей шлях і Сам пройшов ним. Його послідовники бачать Його сліди, і це потішає та підбадьорює їх. Він безпечно пройшов цим шляхом, це можуть зробити й вони, якщо підуть Його слідами.

Широкий шлях

Усі подорожні на широкому шляху зайняті власною персоною, своїм одягом і задоволеннями, котрі пропонує цей шлях. Вони поринули у веселощі, не думаючи про кінець їхньої подорожі, про неминучу загибель наприкінці шляху. З кожним днем вони наближаються до своєї загибелі, однак несамовито, дедалі швидше мчать до неї. О, якою жахливою була ця картина для мене!

Я бачила, що на одязі багатьох подорожніх на широкому шляху було написано: «Смерть для світу. Кінець усьому наблизився. Будьте і ви готові». За своїм виглядом вони нічим не відрізнялися від навколишніх марнославних, хіба що тінню смутку, котру я зауважила на їхніх обличчях. Їхні розмови були такими ж, як і веселих, безтурботних людей навколо. Але час від часу вони з великим задоволенням указували на слова на своєму одязі, закликаючи інших мати такі ж самі написи. Вони йшли широким шляхом, однак запевняли, що належать до числа тих, хто йде вузькою дорогою. Люди навколо говорили їм: «Між нами немає жодної різниці. Ми всі однакові; ми одягаємося, говоримо та чинимо однаково»...

Мені було показано пристосування до світу деяких людей, котрі сповідують дотримання суботи. О, я бачила, що це було ганьбою для їхнього віровизнання, ганьбою для справи Божої. Вони представляють своє віровизнання у фальшивому світлі. Ці люди думають, що не подібні до світу, однак у своєму одязі, розмові й учинках настільки наблизилися до нього, що втратили будь-яку відмінність. Я бачила, як вони прикрашали свої бідні смертні тіла, котрих будь-якої миті може торкнутися перст Божий, поклавши на ложе болю й муки. О, коли надходить час останньої зміни в житті, а тіло виснажують смертельний біль і страждання, тоді вони ставлять глибокодумні запитання: «Чи я приготувався до смерті? Чи готовий з'явитися судного дня перед Богом та витримати цей великий іспит?».

Тоді запитайте їх, що вони думають про прикрашання свого тіла. Якщо ці люди мають хоч якийсь поняття про те, що означає приготуватися, аби стати перед Богом, вони скажуть вам: якби можна було повернути минуле і прожити його заново, то вони б виправили своє життя, уникали примх світу з його марнотою й гордістю, прикрашали свої тіла скромним одягом і подавали приклад усьому оточенню. Вони жили б для слави Божої.

Чому ж так важко жити життям самоз+речення й покорі? Тому що так звані християни не померли для світу. Таке життя легко вести після того, як ми померли. Але багато хто прагне «піру та цибулі» Єгипту. Вони бажають одягатися й жити якомога більш подібно до світу і водночас потрапити на Небо. Такі намагаються дістатися туди якимось іншим шляхом. Вони не входять тісними воротами й вузьким шляхом...

Таким людям не буде виправдання. Багато хто одягається так, як одягаються у світі, щоб мати вплив. Але тут вони припускаються сумної й фатальної помилки. Якщо люди бажають справляти добрий, спасенний вплив, то нехай живуть відповідно до свого віровизнання, виявляють віру в праведних ділах та роблять великою відмінність між християнством і світом. Я бачила, що слова, одяг і вчинки мають свідчити про Бога. Тоді святий вплив зливатиметься на всіх і люди дізнаються, що вони були з Ісусом. Невіруючі побачать, що істина, яку ми визнаємо, справляє святий вплив, а віра в Прихід Христа позначається на характері і чоловіків, і жінок. Якщо хтось бажає, щоб його вплив свідчив на користь істини, то нехай впроваджує її в життя, наслідуючи Зразок смирення.

Приготування до Приходу Ісуса

Я бачила, що Бог ненавидить гордість і що всі горді й лиходії стануть соломою, – і прийдешній день спалить їх. Я бачила, що вістка третього ангела повинна ще діяти, як розчина, на серця багатьох людей, котрі заявляють про свою

віру в цю вістку, очищаючи їх від гордості, егоїзму, зажерливості й любові до світу.

Ісус гряде, невже ж Він застане народ, пристосований до світу? Чи визнає Він його Своїм народом, якого очистив для Себе? О, ні. Своїми Господь визнає лише чистих і святих; тих, хто очистився й вибілівся через страждання, хто зберігав себе відокремленим, не опоганеними від світу.

Коли я усвідомила жажливий факт, що Божий народ пристосовувався до світу і що між багатьма так званими учнями лагідного й покірного Ісуса та невіруючими не було різниці, окрім назви, моя душа сповнилася глибокого болю. Я бачила, що Ісусові було завдано рани й відкритої ганьби. Із сумом зауважуючи, як так званий народ Божий любить світ, переймає його дух та наслідуює його моду, ангел промовив: «Відділіться! Відділіться! Щоб Він не призначив вам частку з лицемірами та невіруючими за межами міста. Ваше визнання віри лише збільшить ваші муки і ваше покарання, бо ви знали Його волю, та не виконували її».

Люди, котрі сповідують віру в третю ангельську вістку, часто безчестять Божу справу своєю легковажністю, глузливістю й безтурботністю. Мені було показано, що це зло було в усіх наших рядах. Я зрозуміла, що необхідно упокоритися перед Господом. Ізраїль Божий має роздерти своє серце, а не одяг. Рідко можна побачити простоту, подібну до дитячої; нас більше непокоїть схвалення людини, аніж незадоволення Бога.

Ангел сказав: «Наведіть лад у своєму серці, щоб Він не відвідав вас судами, інакше обірветься тендітна нитка життя і ви зійдете в могилу незахищеними, не приготовленими до суду. Або, якщо ви не зляжете в могилу, проте не поспішатимете примиритися з Богом та відірватися від світу, ваше серце ще більше закам'яніє і ви спиратиметеся на фальшиву опору, на удаване приготування. Ви виявите свою помилку надто пізно, аби здобути тверду надію» (Свідчення для Церкви, т. 1, с. 127-134).

Яка користь?

Христос закликає кожного замислитися. Зробіть чесний підрахунок. Поставте на одну чашу терезів Ісуса, тобто вічний Скарб, Життя, Істину, Небеса і радість Христа за викуплені душі; а на другу – усі принади, які може запропонувати світ. Покладіть на одну чашу втрату власної душі та душ тих, кому б ви могли принести спасіння, а на другу – дароване вам та їм життя, сумірне з життям Бога. Зважте тимчасове й вічне. Роблячи це, прислухайтеся до слів Христа: «Яка користь людині, якщо придбає весь світ, але занапастить душу свою?»

Бог бажає, щоб ми обрали небесне замість земного. Він відкриває нам можливість вкладати свої кошти в небесний банк. Господь підтримає нас у досягненні найвищих цілей, подбає про збереження нашого найдорогоціннішого скарбу. Він проголошує: «Я зроблю людину дорожчою від щирого золота, і смертну людину – від офірського золота». Коли багатства, котрі точить міль та роз'їдає іржа, будуть знищені, послідовники Христа зможуть тішитися своїм небесним скарбом, нетлінними багатствами (Наочні уроки Христа, с. 374).

34. СПРАВЖНІЙ ХРИСТИЯНСЬКИЙ ДОСВІД

Я бачила: якщо молодь не зазнає цілковитого перетворення, повного навернення, то втратить можливість потрапити на Небо. Ось висновок із того, що мені було показано: не більше половини молодих людей, котрі сповідують релігію й істину, зазнали справжнього навернення. Якби вони навернулися, то приносили б плід на славу Богу. Багато хто покладається на уявну надію, яка не має справжньої основи. Джерело не очищене, тому і його потоки нечисті. Очистіть джерело – і потоки стануть чистими.

Якщо серце правильне, то правильними будуть ваші слова, одяг і вчинки. Бракує справжньої побожності. Я не бажаю ганьбити свого Творця, кажучи, що безтурботна, легковажна особа, яка не молиться, – це християнин. Ні!

Християнин здобуває перемогу над своїми пороками та пристрастями. Для ураженої гріхом душі є ліки. Ці ліки – в Ісусі. Дорогоцінний Спаситель! Його благодаті достатньо для найслабшої людини; а найсильніша також повинна мати Його благодать, щоб не загинути.

Спасенна благодать

Я бачила, як можна отримати цю благодать. Підійть до своєї кімнати й, усамітнівшись там, благайте Бога: «Серце чисте створи мені, Боже, і тривалого духа в моєму нутрі віднови». Будьте ревними, будьте щирими. Ревна молитва має велику силу. Подібно до Якова, боріться в молитві. Відчайдушно боріться. Коли Ісус молився в Гефсиманському саду, піт Його був, як великі краплини крові. Ви повинні докладати зусиль. Не залишайте своєї кімнати, доки не відчуєте себе сильними в Бозі; а тоді пильнуйте і, поки будете пильнувати й молитися, зможете стримувати ці лихі атаки, а благодать Бога зможе і буде виявлятися у вас.

Не дай, Боже, щоб я перестала застерігати вас. Юні друзі, шукайте Господа всім серцем. Будьте ревними і, коли щиро відчуєте, що без Божої допомоги загинете, коли будете линути до Нього, як лине олень до водних потоків, тоді Господь не забариться зміцнити вас. Тоді мир ваш перевищить усяке розуміння. Якщо ви очікуєте спасіння, то повинні молитися. Присвячуйте цьому час. Не будьте поспішними й недбалими у своїх молитвах. Благайте, аби Бог звершив у вас повне перетворення, аби плоди Його Духа могли перебувати у вас і ви сяяли, як світила у світі. Не будьте перешкодою та прокляттям для Божої справи; Ви можете бути допомогою і благословенням. Чи не говорить вам сатана, що ви не можете насолоджуватися повним безвідплатним спасінням? Не вірте йому!

Перші кроки

Кожний християнин має перевагу насолоджуватися глибокою дією Духа Божого. Солодкий небесний мир на-

повнить ваш розум, і ви полюбите роздумувати про Бога і Небо. Ви будете радіти й тішитися славними обітницями Його Слова. Але насамперед знайте, що ви тільки почали свій християнський шлях. Знайте, що ви робите перші кроки на шляху до вічного життя. Не піддавайтеся обманові. Я боюся, я навіть знаю, що багатьом з вас невідомо, що таке релігія. Ви відчули певне збудження, певні емоції, але ще ніколи не бачили всієї потворності гріха. Ви ще ніколи не відчували себе пропащими та не відверталися з гірким сумом від своїх лихих доріг. Вам ще не довелося померти для світу. Ви продовжуєте любити його задоволення; вам подобається говорити про світські речі. Але коли мова заходить про Божу істину, вам нема що сказати. Чому ви такі мовчазні? Чому такі говірки, коли йдеться про світське, і такі мовчазні, коли торкаються теми, яка має найбільше цікавити вас, – теми, до якої має бути прив'язана вся ваша душа? У вас немає істини Божої (Свідчення для Церкви, т. 1, с. 158, 159).

Відкрити шлях для Божого благословення

Господь не може вилити Свого Духа на мляву Церкву й нерозкаяну громаду, тому сатана понад усе боїться, аби народ Божий не розчистив шлях, усуваючи кожну перешкоду. Якби сатана мав можливість, він би ніколи не допустив жодного пробудження, великого чи малого, аж до кінця часу. Але його задуми нам добре відомі. Ми можемо опиратися його силі. Коли буде приготовлений шлях для Божого Духа, благословення прийде. Сатана такий же безсилий перешкоджати злиттю благословень на Божий народ, як безсилий зачинити вікна небесні, аби дощ не падав на землю. Нечестиві люди й демони не зможуть перешкодити справі Божій або позбавити зібрання Божих дітей Його присутності, якщо вони з упокореними, розкаяними серцями визнають і залишать свої гріхи та з вірою наполягатимуть на виконанні Його обітниць (Рев'ю енд Геральд, 22 березня 1887 р.).

35. САМОДИСЦИПЛІНА

«Ліпший від силача, хто не скорий до гніву, хто ж панує над собою самим, ліпший від завойовника міста». Він переміг своє «я» – найсильнішого ворога, з яким доводиться боротися людині.

Найвищим доказом благородства християнина є самовладання. Хто може залишатися спокійним під шквалом образ, той один із Божих героїв.

Панувати над своїм духом означає дисциплінувати себе, чинити опір злу, узгоджувати кожне слово і кожний учинок з великим Божим мірилом праведності. Хто навчився панувати над своїм духом, той стоятиме вище образ, невдач і роздратування, на які ми щоденно наражаємося, так що вони більше не затьмарюють його настрою.

Намір Божий полягає в тому, щоб царствена сила освяченого розуму, керованого Божественною благодаттю, управляла людським життям. Хто панує над собою, той володіє цією силою.

Сила самовладання

У дитинстві та юності характер найбільш сприйнятливий. У цей час необхідно набути силу самовладання. Саме в родині, біля сімейного вогнища діють чинники, вплив яких настільки ж тривалий, як і сама вічність. Саме звички, сформовані в ранні роки життя, більше за будь-який природний дар, вирішать, ким буде людина: переможцем чи переможеним у життєвій битві.

Що стосується мови, то, мабуть, не існує такої помилки, до якої ставляться більш легковажно і старші, і молоді люди, ніж до квапливої, нетерплячої мови. Вони вважають, що достатньо вибачення на кшталт: «Я погарячкував і фактично не мав на увазі те, що сказав». Але Слово Боже не ставиться до цього несерйозно. Писання говорить: «Чи бачив людину, квапливу в словах своїх? Більша надія глупцеві, ніж їй!» «Людина, що стриму немає для духу свого, – це зруйноване місто без муру».

Найбільша частина життєвих неприємностей, таких як душевні болі, роздратування, спричинена відсутністю самовладання. За одну мить поспішні, гнівливі, необережні слова можуть спричинити стільки лиха, яке не можна буде виправити, навіть якщо каятися все життя. О, скільки сердець розбито, скільки дружніх взаємин розірвано, скільки життів покалічено різкими необдуманими словами тих, хто міг би нести допомогу та зцілення!

Часом причиною втрати самовладання є перевтома. Однак Господь ніколи не змушує до квапливих, ускладнених дій. Багато людей збирають собі тягарі, котрих милостивий Небесний Отець не покладав на них. Обов'язки, яких Він ніколи не призначав їм, нестримно женуться один за одним. Бог бажає, щоб ми зрозуміли: ми не прославляємо Його Імені, коли покладаємо на себе так багато тягарів, що наші серце й мозок утомлюються, ми відчуваємо перевантаження, стаємо дратівливими, неспокійними, сварливими. Нам потрібно, покладаючись на Господа, виконувати тільки ті обов'язки, які Він нам дає, і таким чином зберігати свої серця чистими, добрими та співчутливими.

Панувати над духом

У мовчанні міститься дивовижна сила. Коли до вас звертаються з дратівливими словами, не відповідайте тим самим. Слова, сказані у відповідь розгніваній людині, діють зазвичай, як батіг, викликаючи ще більшу лють. Але гнів, на який відповідають мовчанням, швидко охолоне. Нехай же християнин приборкує свого язика, приймаючи тверде рішення не говорити різких, дратівливих слів. Приборкавши язика, він може стати переможцем у кожному випробуванні на терпеливість, через яке покликаний пройти.

Своїми силами людина не може панувати над своїм духом. Але з допомогою Христа вона може навчитися самовладання. Його силою вона може підкорити свої думки і слова волі Божій. Релігія Христа приводить емоції під контроль

розуму й дисциплінує язик. Унаслідок її впливу запальний дух упокорюється, а серце наповнюється терпеливістю й лагідністю.

Міцно тримайтеся за Того, Хто має всю владу на Небі й на Землі. Хоч вам так часто бракує терпіння й спокою, не припиняйте боротьби. Ще раз прийміть рішення (цього разу твердіше) бути терплячим за будь-якої провокації. І ніколи не відводьте свого погляду від вашого Божественного Взірця (Рев'ю енд Геральд, 31 жовтня 1907 р.).

Жодного виправдання гріху

Дія сили спокусника не може слугувати виправданням для жодного лихого вчинку. Сатана тріумфує, коли чує, як так звані послідовники Христа виправдовують недосконалість свого характеру. Саме ці виправдання призводять до гріха. Гріхові немає жодного виправдання. Святий характер, христоподібне життя доступні кожній віруючій розкаяній Божій дитині (Христос – надія світу, с. 311).

36. ЖИВИЙ ДОСВІД

Господь життя і слави зодягнув Свою Божественність у людське єство, аби показати людині, що Бог через дар Христа бажає з'єднати нас із Собою. Без зв'язку з Богом жоден не може бути щасливим. Грішна людина має зрозуміти, що наш Небесний Отець не заспокоїться доти, доки не огорне Своєю любов'ю розкаяного грішника, перетвореного завдяки заслугам неперорочного Агнця Божого.

Цій меті слугують діяння всіх небесних істот. Під командуванням свого Полководця вони повинні працювати для виправлення тих, хто внаслідок переступу відокремився від свого Небесного Отця. Згідно з накресленим Планом, чудова благодать і любов Христа мали бути явлені світові. Бог явив Свою любов у безмежній ціні, яку заплатив Син Божий задля викуплення людини. У цьому славному Плані викуплення передбачено все необхідне для спасіння цілого світу. Гріхов-

на людина може стати досконалою в Ісусі завдяки прощенню гріха та заліченій праведності Христа.

Сила хреста

Ісус Христос з'єднався з людством, щоб Своєю людською рукою обійняти людство, водночас тримаючись Своєю Божественною рукою за престол Безмежного. Помістивши Свого хреста між землею і небом, Він проголосив: «Якщо Я буду піднятий від землі, то притягну всіх до Себе!» Хрест мав стати центром тяжіння.

Він мав промовляти до всіх людей і притягати їх через утворену гріхом прірву, щоб з'єднати смертну людину з вічним Богом. Саме сила хреста, і лише вона, може відокремити людину від сильної конфедерації гріха. Христос віддав Себе для спасіння грішника. Люди, гріхи котрих прощені та котрі люблять Ісуса, будуть з'єднані з Ним. Вони понесуть ярмо Христа. Це ярмо не буде їм ані заважати, ані перетворювати їхнє релігійне життя на суцільну важку працю, яка не приносить задоволення. Ні! Ярмо Христа має бути саме тим засобом, котрий робить життя християнина життям радості й задоволення. Християнин повинен знаходити радість у спогляданні того, що здійснив Господь, віддавши Свого єдиного Сина на смерть за світ, щоб «кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне».

Вірність Христу

Ті, хто стоїть під закривавленим прапором Князя Емануїла, мають бути вірними воїнами в армії Христа. Вони завжди повинні бути відданими й щирими. Чимало молодих людей зголосяться добровольцями, щоб стати з Ісусом, Князем життя. Але якщо вони бажають завжди залишатися з Ним, то повинні постійно дивитися на Ісуса, свого Вождя, очікуючи Його наказів. Люди не можуть бути воїнами Христа і водночас співпрацювати з полчищем сатани, допомагаючи йому, бо тоді вони були б ворогами Христа. Вони зра-

дили б священній довірі. Вони утворили б сполучну ланку між сатаною і правдивими воїнами та ворог постійно діяв би через цих агентів, викрадаючи серця Христових воїнів.

Дорога молодь, я запитую тих, хто вважає себе воїном Ісуса Христа: які битви ви провадили? У чому полягають ваші обов'язки? Коли Слово Боже ясно вказало вам на вашу працю, чи не відмовилися ви виконувати її, оскільки вона не відповідає вашим уподобанням? Чи принада світу не відволікла вас від служіння Христові? Сатана зайнятий створенням особливих принад; і через порушення того, що вам видається малозначним, він відвертає вас від Ісуса. А потім пропонує вам ще більші принади, аби спокусити повністю відійти від Бога.

Ваше ім'я може залишатися в церковних книгах, ви можете вважати себе дитиною Божою, однак своїм прикладом і впливом представляти характер Христа у фальшивому світлі та відводити від Нього інших. Для так званого віруючого, котрий не вкладає всю свою душу в дану йому Господом працю, немає ані щастя, ані миру, ні радості. Він постійно вносить у церкву те, що від світу; не знаючи, що таке покаєння, визнання гріхів та підкорення Богові, він дедалі більше пристосовується до світу, беручи участь у битві на боці сатани, а не Христа.

Необхідність у практичному знанні

Я закликаю молодь перерізати найтоншу нитку, яка зв'язує їх зі світом у ділах і дусі. «Тому вийдіть з-поміж них і відділіться, – каже Господь, – і до нечистого не доторкайтеся, і Я прийму вас, і буду для вас Отцем, а ви будете для Мене синами й дочками, – каже Господь Вседержитель!»

Чи прислухається наша молодь до цього запрошення? Як мало наші молоді люди розуміють необхідність показати своїм юним друзям приклад христоподібного характеру й життя. Багато наших юнаків і дівчат розуміють теорію істини, але як мало пізнали на власному досвіді вплив істини на кожний свій учинок. Де молодіжні місіонери, котрі ви-

конують справу, що чекає їх на великому полі жнив? Де ті, хто щоденно навчається в школі Христа? Нехай вони ніколи не вважають, що вже готові закінчити її. Нехай чекають у дворах Господніх, щоб отримати настанову, як працювати в унісон з небесними істотами. Дороге юнацтво, я рішуче говоритиму з вами, бо прагну вашого спасіння. Не втрачайте більше часу. Ви не можете служити Богу й мамоні. Ви можете здаватися християнами, але коли напосідають спокуси, коли зазнаєте сильного випробування, чи переважно не поступаєтеся перед ними?

Християнське спілкування

Боротьба, у якій ви маєте брати активну участь, відбувається у вашому щоденному житті. Під час випробування чи звіряєте ви свої бажання зі Словом Божим, чи в ревній молитві шукаєте поради Ісуса? Багато хто стверджує, що немає жодної шкоди в тому, аби піти на концерт замість молитовного зібрання чи не відвідувати зібрань, на яких слуги Божі звіщають небесну вістку. Для вас безпечно бути саме там, де пообіцяв перебувати Христос.

Хто дорожить словами Ісуса, той не відвернеться від молитовного богослужіння або зібрання, на яке був посланий Господній вісник, щоб сказати їм істини вічної цінності. Христос проголосив: «Де двоє або троє зберуться в Ім'я Моє, там і Я серед них!» Чи можете ви дозволити собі обрати задоволення, втрачаючи благословення? Саме потурання в цьому питанні справляє сильний вплив не тільки на ваше власне життя і характер, а й на життя і характер тих, з ким ви спілкуєтеся.

Якби всі, хто визнає себе послідовником Христа, справді були такими, то вони б мали розум Христа і чинили діла Божі. Ці люди б опиралися спокусі потурати власному «я» та показали, що не цінують легковажні задоволення цього світу більше, аніж перевагу зустрітися із Христом на спільному зібранні. Тоді вони справляли б сильний вплив на інших, спонукаючи наслідувати їхній приклад.

Учинки говорять голосніше за слова, та любителі задоволень не цінують багатих благословень від перебування в зібранні Божого народу. Вони не цінують перевагу заохочувати своїх друзів піти з ними, сподіваючись, що їхні серця будуть зворушені Духом Господнім. Хто іде разом з ними на світські зібрання? Там немає Ісуса, аби благословляти присутніх. А сатана наштовхне на багато думок, які витісняють із серця істини вічного значення. Тут він має нагоду затьмарити істину, змішуючи правду з неправдою.

Відвідуючи світські зібрання, людина виховує в собі смак до збудливих розваг, що послаблює моральну силу. Любителі задоволень можуть мати вигляд благочестя, проте не мають живого зв'язку з Богом. Їхня віра мертва, ентузіазм згас. Вони не відчують обов'язку сказати своєчасно слово душам, які не перебувають у Христі, та переконувати їх віддати свої серця Господу (Наставник молоді, 23 квітня 1912 р., а також Наставник молоді, 30 березня 1893 р.).

Релігія – не почуття

Чиста, неопоганена релігія – це не почуття, а діла милості й любові. Така релігія необхідна для здоров'я і щастя. Вона входить у забруднений храм душі й бичем виганяє все гріховне, що вторглося в цей храм. Зайнявши престол, вона своєю присутністю освячує все, осяваючи серце яскравим промінням Сонця Праведності. Така релігія відчиняє вікна душі назустріч небесному, впускаючи світло Божої любові. Разом із нею приходять мир і спокій. Зростає фізична, розумова й моральна сила, оскільки душу наповнює атмосфера Неба як жива активна сила. У серці народжується Христос – надія слави (Рев'ю енд Геральд, 15 жовтня 1901 р.).

37. ВІРНІ В НАЙМЕНШОМУ

«Вірний у найменшому – і у великому вірний» (Луки 16:10).

Саме сумлінне ставлення до того, що світ називає «найменшим», робить життя успішним. Невеликі вчин-

ки любові, самозречення, прості підбадьорливі слова, пильнування й опір гріхам, які вважають малими, – це і є християнство. Вдячність за щоденні благословення, мудре використання повсякденних можливостей, старанний розвиток довірених нам талантів – це те, чого очікує від нас Господь.

Хто сумлінно виконує малі обов'язки, той буде готовий задовольнити вимоги і відповідальнішої роботи. Людина, яка добра і ввічлива в повсякденному житті, великодушна і терпляча у своїй сім'ї, яка постійно прагне зробити її щасливою, першою зречеться власного «я» та принесе жертву, коли покличе Господь.

Урівноважений характер

Ми можемо з готовністю віддати своє майно на Божу справу, однак це не матиме значення, якщо не віддамо Йому також і власне серце, сповнене любові та вдячності. Хто хоче бути справжнім місіонером на іноземних полях, той повинен передусім бути справжнім місіонером у своїй сім'ї. Якщо люди бажають трудитися у винограднику Господньому, вони мають підготуватися до цього, старанно працюючи на невеликій ділянці виноградника, яку Він до-ручив їм обробляти.

«Бо він такий, як у нього його думки» (Прип. 23:7). Багато думок творять ненаписану історію одного дня, і ці думки суттєво впливають на формування характеру. Слід ретельно охороняти свої думки, бо навіть одна нечиста думка справляє глибоке враження на душу. Лиха думка залишає лихий слід у розумі. Якщо ж думки чисті й святі, людина, плачучи їх, стає кращою. Вони стимулюють духовний пульс, примножують силу для здійснення добра. Як одна крапля дощу готує шлях для іншої, зволожуючи землю, так само й одна добра думка готує шлях для іншої.

Найдовший шлях долають крок за кроком. Послідовність цих кроків приводить нас до кінця дороги. Найдов-

ший ланцюг складається з окремих ланок. Якщо одна ланка має дефект, тоді весь ланцюг непридатний. Те ж саме можна сказати про характер. Урівноважений характер формується за допомогою окремих, добре виконаних справ. Одна непереможена вада, розвиваючись, робить людину недосконалою і зачиняє перед нею ворота святого Міста. Хто увійде на Небо, той повинен володіти характером, який не має «ні плями, ні вади, і нічого такого подібного». Ніщо нечисте ніколи не увійде туди. У всьому сонмі викуплених не буде жодної вади.

Вірність у повсякденному житті

Божя діяльність досконала загалом, оскільки досконала в кожній своїй частині, якою б малою вона не була. Бог створював тоненьку билинку з тією ж дбайливістю, з якою творив світ. Якщо ми бажаємо бути досконалими, як досконалий наш Отець Небесний, то повинні бути вірними в малому. Усе, що взагалі варто робити, слід робити добре. Якою б не була ваша робота, виконуйте її сумлінно. Кажіть правду навіть тоді, коли справа стосується дрібниць. Щодня звершуйте діла любові та говоріть підбадьорливі слова. Розсипайте усмішки упродовж свого життєвого шляху. Якщо ви так чините, то отримаєте Боже схвалення і Христос одного разу скаже вам: «Гаразд, рабе добрий і вірний!»

У день суду ті, хто був вірний у своєму повсякденному житті, хто розумів свій обов'язок та не барився виконувати його, не думаючи про похвалу чи зиск, почують слова: «Прийдіть, благословенні Мого Отця, успадкуйте Царство, приготоване вам від створення світу!» Христос хвалить їх не за гарні промови, не за виявлені ними інтелектуальні здібності чи щедрі дари. Вони винагороджені саме за виконання малих справ, на які здебільшого люди звертають мало уваги. «Бо голодував Я, і ви дали Мені їсти», – каже Ісус. «Те, що зробили одному з Моїх найменших братів, ви зробили Мені» (Наставник молоді, 17 січня 1901 р.).

38. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА СВІТЛО

Молоді люди! Ви відповідальні перед Богом за дане Ним світло. Якщо ви не прислухаетесь до Божих застережень, знехтувавши цим світлом, вони свідчитимуть проти вас на суді. Вам були ясно викладені небезпеки, що очікують вас. Ви були попереджені, захищені й убезпечені цими застереженнями з усіх боків, наче огорожею. У Домі Божому ви почули вельми серйозні, проникливі істини, виголошені Божими слугами під натхненням Духа. Який вплив справили ці урочисті заклики на ваші серця? Як вони позначилися на вашому характері? Ви понесете відповідальність за кожен із цих закликів та застережень. Вони постануть на суді, щоб звинуватити тих, хто в цьому житті був відданий марноті, легковажності й гордошам.

Дорогі юні друзі, що ви сієте, те й пожнете. Нині для вас пора сіяння. Яким буде врожай? Що ви сієте? Кожне, вимовлене слово, кожний учинок – це насіння, яке принесе добрий або поганий плід, обернувшись для сіяча радістю або смутком. Яким було посіяне насіння, таким буде й урожай. Бог дав вам велике світло і багато переваг. Після того як було дане це світло та ясно викладені небезпеки, що загрожують вам, уся відповідальність лежить на вас. Від того, як ви поставитеся до даного вам Богом світла, залежить, куди нахилиться шалька терезів: у бік щастя чи горя. Ви – ковалі власної долі (Свідчення для Церкви, т. 3, с. 363).

39. СЕРЬОЗНІСТЬ МЕТИ

Коли четверо єврейських юнаків отримували освіту для служби при царському дворі у Вавилоні, вони не вважали, що благословення Господнє – це заміна обтяжливих зусиль, які вимагалися від них. Юнаки були старанними в навчанні, адже розуміли, що завдяки Божій благодаті їхня доля залежить від їхньої волі й дії. Їм необхідно було задіяти всі свої здібності та завдяки великому, наполегливому

напруженню сил якнайкраще скористатися даними їм можливостями для навчання і праці.

Співпраця з Богом

У той час як ці юнаки звершували своє спасіння, Бог діяв у них, викликаючи і бажання, і дію за Своєю доброю волею. Тут показані умови успіху. Аби Божа благодать стала нашим надбанням, ми повинні чинити те, що залежить від нас. Господь не пропонує звершувати за нас бажання чи дію. Його благодать дана, щоб викликати в нас бажання й дію, але вона ніколи не буде дана як заміник наших зусиль. Наші душі мають пробудитися для співпраці. Святий Дух діє в нас, щоб ми могли звершувати своє спасіння. Саме цього практичного уроку Святий Дух намагається нас навчити. «Адже то Бог за Своєю доброю волею викликає у вас і бажання, і дію».

Господь співпрацюватиме з усіма, хто щиро прагне бути вірним у Його служінні, як Він співпрацював із Даниїлом та його трьома товаришами. Прекрасні розумові здібності й висока мораль – не випадковість. Бог дає нам можливості, а успіх залежить від того, як ми їх використаємо. Ми повинні швидко зауважувати сприятливі можливості, які відкриває нам Провидіння, і прагнути якомога швидше увійти цими відчиненими дверима. Чимало людей могли б стати сильними мужами, якби, подібно до Даниїла, відчували залежність від Бога в отриманні благодаті, щоб стати переможцями, та в отриманні сили й уміння для виконання своєї праці.

Служіння від усього серця

Звертаюся до вас, молоді люди: будьте вірними. Виконуйте свою працю від усього серця. Не наслідуйте лінивих та половинчастих у служінні. Часто повторювані дії формують звички, а звички формують характер. Терпляче виконуйте невеликі життєві обов'язки. Доки ви будете недооцінювати важливість сумлінного ставлення до малих обов'язків, формування вашого характеру буде незадовільним. В очах

Усемогутнього всі обов'язки важливі. Господь проголошує: Вірний у найменшому – й у великому вірний. У житті справжнього християнина немає нічого несуттєвого.

Багато людей, претендуючи на звання християнина, діє наперекір намірам Бога. Чимало людей чекає, коли їм буде доручена якась велика справа. Щодня вони втрачають нагоду явити свою вірність Богові; щодня нехтують виконанням від усього серця малих обов'язків, які видаються їм нецікавими. Поки ці люди чекають на якусь велику справу, де зможуть використати свої нібито великі таланти, задовольняючи свої честолюбні прагнення, їхнє життя проминає.

Мої любі юні друзі, виконуйте працю, яка у вас під рукою. Зверніть свою увагу на якусь скромну, доступну для вас справу. Вкладайте розум і серце у виконання цієї роботи. Поміркуйте над тим, що ви можете зробити вдома. Таким чином ви готуетесь приносити більшу користь. Пам'ятайте, що написано про царя Єзекію: «І в усякому ділі, що він зачинав... робив він усім своїм серцем, і мав успіх» (2 Хронік 31:21).

Уміння зосереджуватися

Здатність зосереджувати думки на виконуваній роботі – це велике благословення. Богобоязливі молоді люди мають намагатися виконувати свої обов'язки уважно і вдумливо, скеровуючи думки в правильне русло та роблячи все від себе залежне. Вони повинні бачити та виконувати свої теперішні обов'язки, не дозволяючи думкам відволікатися. Такий вид дисципліни розуму виявиться корисним і благотворним упродовж усього життя. Людина, котра навчилася вдумливо виконувати все, за що береться, якою б малою не здавалася робота, приносить користь у світі.

Дороге юнацтво, будьте ревними, наполегливими. «Підпережіть стегна вашого розуму». Будьте, як Даниїл, відданий єврейський юнак, що поклав собі на серце залишатися вірним Богові. Не розчаровуйте своїх батьків і друзів. Потрібно пам'ятати ще про Когось. Не розчаровуйте Того, Хто так по-

любив вас, що віддав Своє життя, аби дати вам можливість співпрацювати з Богом.

Найвища мотивація

Бажання прославити Бога має бути для нас найсильнішою з усіх мотивацій. Воно повинно спонукувати нас докласти всіх зусиль, аби використовувати дані нам переваги й можливості, щоб розуміти, як мудро застосовувати Господні дари. Воно має спонукувати нас зберігати мозок, кістки, м'язи й нерви в найбільш здоровому стані, щоб наша фізична сила та ясний розум допомогли нам стати вірними управителями. Якщо егоїстичному інтересу дозволити діяти, він обмежить розум і зробить запеклим серце; якщо дозволити йому управляти, він знищить моральну силу. Тоді приходить розчарування...

Справжній успіх людям дає Бог, саме Він дарував успіх Даниїлові. Той, хто читав серце Даниїла, із задоволенням споглядав чистоту мотивації свого слуги, його рішучість прославити Господа. Хто виконує Божий намір у своєму житті, той має докладати наполегливих зусиль, ретельно й серйозно виконуючи будь-яку доручену йому Богом справу (Наставник молоді, 20 серпня 1903 р.).

Постійна радість

Упродовж усієї крутої стежки до вічного життя розташовані джерела радості для відсвіження втомлених. Ті, хто ходить дорогами мудрості, навіть під час страждань і смутку надзвичайно радісні, адже Той, Кого любить їхня душа, незримо йде поруч із ними. З кожним кроком угору вони все виразніше відчувають дотик Його руки, з кожним кроком їхній шлях осявають яскравіші промені слави від Невидимого, а їхні похвальні пісні, котрі звучать усе більш піднесено, здійснюються у височінь, щоб з'єднатися зі співом ангелів перед престолом (Небесні принципи щасливого життя, с. 140).

40. ВОЛЯ ТА ЇЇ ПРОЯВИ

Істинна релігія немислима без волі. Воля як керівна сила в людині підпорядковує собі всі інші здібності. Воля – не смак і не схильність, це здатність приймати рішення, що діє в синах людських, спонукуючи їх до послуху або непослуху Богові.

Непостійність і сумнів

Як наділений розумом юнак, ти бажаєш провадити життя так, щоб зрештою виявитися придатним для Неба. Ти часто втрачаєш мужність від усвідомлення свого морального безсилля, поневолення сумнівом та звичками, успадкованими від колишнього гріховного життя. Ти бачиш, що твої почуття суперечать тобі, твоїм найкращим рішенням та найурочистішим обітницям. Усе здається тобі позбавленим реальності. Твоя власна непостійність змушує тебе сумніватися в щирості тих, хто бажає тобі добра. Чим більше борешся, охоплений сумнівом, тим нереальнішим тобі видається все, і ти починаєш думати, що ніде не зможеш знайти для себе надійної основи. Твої обіцянки – це ілюзія, і в такому ж ілюзорному світлі ти сприймаєш слова й учинки тих, кому мав би довіряти.

Сила, здобута через підкорення волі

Ти перебуватимеш у постійній небезпеці, доки не зрозумієш, що таке справжня сила волі. Ти можеш обіцяти багато чого та вірити в це, але твої обіцянки й віра будуть даремними, доки не спрямуєш свою волю на віру і діла. Якщо боротимешся подвигом віри, застосовуючи всю силу волі, то вийдеш переможцем. Не варто покладатися на свої почуття, враження й емоції, бо вони ненадійні, особливо при твоїх спотворених поняттях; а порушення обіцянок і невиконання обітниць послаблює твою віру в себе та віру в тебе інших людей.

Однак не потрібно впадати у відчай. Ти маєш твердо вирішити вірити, хоч усе видається тобі неправдивим і нереаль-

ним. Немає потреби казати, що ти сам довів себе до цього незavidного становища. Ти повинен відновити довіру до Бога та до своїх братів. Тобі слід підкорити свою волю волі Ісуса Христа, і коли зробиш це, Бог відразу ж візьметься за діло, викликаючи в тобі бажання та дію за Своєю доброю волею. Тоді все твоє єство перебуватиме під контролем Христового Духа і навіть твої думки підкоряться Йому.

Ти не можеш контролювати свої спонукання й почуття, як того бажаєш, але можеш контролювати свою волю та здійснити повну зміну в житті. Коли підкориш волю Христу, твоє життя буде сховане з Ним у Богові та з'єднане із силою, що перевищує всі начала та влади. Ти матимеш силу від Бога, котрою міцно триматимешся Його могутності, і нове світло – світло живої віри – буде доступне для тебе. Але твоя воля має співпрацювати з Божою волею, а не з волею товаришів, через яких постійно діє сатана з метою звабити й погубити тебе.

Чи налагодиш ти без зволікань правильні стосунки з Богом? Чи готовий сказати: «Я віддам свою волю Ісусові та зроблю це зараз» і з цієї миті бути повністю на боці Господа? Знехтуй звичаєм, сильними вимогами апетиту і пристрасті. Не давай сатані приводу казати: «Ти – жалюгідний лицемір». Зачини двері, аби сатана не звинувачував тебе і не позбавляв мужності. Скажи: «Я буду вірити, я справді вірю, що Бог – мій Помічник» – і побачиш: твоя перемога – у Богові. Якщо твердо зберігатимеш свою волю на боці Господа, усі твої почуття будуть підпорядковані волі Ісуса. Тоді твої ноги стоятимуть на твердій скелі. Іноді тобі доведеться використовувати силу волі до найменшої часточки, але Бог діє на твою користь і ти вийдеш із процесу формування посудиною, придатною для почесного вжитку.

Поєднання волі Божої та людської

Висловлюй свою віру. Залишайся на боці Бога. Не переходи на бік ворога, і Господь буде твоїм Помічником. Він

здійснить для тебе те, що тобі не під силу зробити самостійно. Тому ти станеш наче «кедр на Ливані». Твоє життя сповниться благородства, а діла будуть звершені в Бозі. Ти володітимеш силою, серйозністю і простотою, які зроблять тебе досконалим знаряддям у Божих руках.

Тобі потрібно щодня пити із джерела істини, щоб зрозуміти секрет задоволення й радості в Господі. Але ти маєш пам'ятати, що твоя воля – це джерело всіх твоїх дій. Воля, такий важливий чинник у характері людини, через гріхопадіння опинилася під контролем сатани. Відтоді він постійно викликає в людині бажання й дію за своєю волею, але з метою повної руйнації та загибелі людини.

Однак безмежна жертва Бога, Котрий віддав Свого улюбленого Сина Ісуса, щоб Він став жертвою за гріх, дає Йому право сказати, не порушуючи жодного принципу Свого правління: «Підкорися Мені, віддай Мені свою волю. Забери її з-під влади сатани, і Я володітиму нею. Тоді я зможу викликати в тобі бажання й дію за Своєю доброю волею». Коли Господь дасть тобі розум Христа, твоя воля стане як Його воля, а характер перетвориться, уподібнившись до характеру Христа. Чи маєш ти намір чинити Божу волю? Чи бажаєш коритися Священному Писанню? «Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, візьме свій хрест і йде за Мною».

Неможливо йти за Христом, не відмовившись від потурання своїм схильностям та не прийнявши рішення коритися Богові. Дитиною Божою тебе роблять не твої почуття й емоції, а виконання Божої волі. Якщо воля Божа стане твоєю волею, на тебе чекатиме життя, сповнене корисних справ. Тоді, досягнувши даної тобі Богом зрілості, ти будеш прикладом добрих діл. Ти допомагатимеш дотримуватися правил дисципліни замість того, щоб сприяти їхньому порушенню. Ти будеш підтримувати порядок, а не зневажатимеш його, своєю поведінкою заохочуючи інших до безладного життя.

Кажу тобі в страху Божому: я знаю, яким ти можеш стати, якщо твоя воля буде на боці Бога. «Ми є Божими співп-

рацівниками» (1 Кор. 3:9). Ти можеш звершувати свою працю для цього часу і для вічності так, що вона витримає перевірку на суді. Чи спробуєш зробити це? Чи зміниш зараз свою позицію? Христос любить тебе і заступається за тебе. Підкорися Богові та допомагай тим, котрі поставлені вартівими для захисту інтересів Його справи, замість того, щоб засмучувати й розчаровувати їх (Свідчення для Церкви, т.5, с. 513-516).

Необхідність особливих зусиль

Бог призначив певні засоби, і якщо ми старанно та з молитвою будемо їх використовувати, то жоден корабель не зазнає аварії, але, витримавши шторм і бурю, стане на якір у гавані блаженства. Але якщо ми зневажаємо ці засоби й переваги, нехтуючи ними, то Бог не здійснить чуда, щоб спасти нас, і ми загинемо, як Юда й сатана.

Не думайте, що Бог звершить чудо задля спасіння тих слабких душ, котрі плекають зло та грішать, або здійснить щось надприродне в їхньому житті, щоб вони могли піднятися над власним «я» у вищу сферу, де працювати буде порівняно легко, без особливих зусиль, без особливої боротьби, без розп'яття власного «я». Усі, хто очікує цього й ледарює на території сатани, загине разом зі злочинцями. Вони будуть раптово й остаточно знищені (Свідчення для проповідників, с. 453).

41. БОЖЕСТВЕННЕ КЕРІВНИЦТВО

Господь відкриває нам Свою волю трьома шляхами, аби провадити нас...

Бог відкриває нам Свою волю у Своему Слові, Священному Писанні.

Ми також чуємо Його голос у подіях, які відбуваються за волею Провидіння. Ми розпізнаватимемо цей голос, якщо наші душі будуть в єдності з Ним, якщо не ходитимемо своїми шляхами, діючи за власною волею та схильністю

неосвяченого серця, доки наші почуття не притупляться і ми втратимо здатність розпізнавати вічні реалії, а голос сатани стане настільки замаскованим, що ми будемо прийма-ти його за голос Божий.

Третій спосіб, який дозволяє нам чути голос Бога, – це заклик Його Святого Духа, Котрий впливає на серце, змінюючи характер.

Якщо ви сумніваєтеся в чомусь, спочатку потрібно звернутися до Святого Письма. Якщо ви справді почали жити життям віри й віддали себе Господу, щоб повністю належати Йому, Він працюватиме над вами, аби сформувати вас згідно зі Своїм наміром та зробити посудиною для почесного вжитку. У вас має бути щире бажання стати податливими в Його руках і йти, куди б Він вас не провадив. Це означає, що ви довіряєте Богові у виконанні Його задуму та водночас співпрацюєте з Ним, звершуючи зі страхом і тремтінням своє спасіння (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 512).

42. МОВЧАЗНА ДІЯ СВЯТОГО ДУХА

Життя християнина – це не модифікація або покращення старого, а перетворення всього ества. Це смерть для власного «я» та гріха й настання повністю нового життя. Така зміна може відбутися тільки завдяки ефективній дії Святого Духа.

Никодим усе ще почувався розгубленим, тому Ісус на прикладі вітру пояснив йому, що мав на увазі. «Вітер віє, де хоче, і ти чуєш його шум, але не знаєш, звідки приходить і куди прямує. Так буває з кожним, хто народжений від Духа» (Івана 3:8).

Ми чуємо, як вітер шумить у верховіттях дерев, відчуваємо його в шелесті листя й квітів, проте не бачимо його та ніхто не знає, звідки він приходить і куди йде. Це можна сказати і про дію Святого Духа на серце. Пояснити це настільки ж неможливо, як і пояснити рух вітру. Людина, імовірно, не може вказати точний час, місце або відстежи-

ти всі обставини, пов'язані з її наверненням, однак це не означає, що вона не навернена. За допомогою сили, такої ж невидимої, як вітер, Христос постійно працює над серцем. Мало-помалу, можливо, непомітно для самої людини, вона починає відчувати прагнення до Христа. Такі відчуття можуть виникати внаслідок роздумів про Нього, читання Священного Писання або слухання слів проповідника. І раптом, коли Дух звертається з особливо прямим закликом, душа охоче підкоряється Ісусові. Багато хто називає це раптовим наверненням, однак воно є результатом довгого умовляння Духа Божого – тривалої, терпеливої праці.

Хоч сам вітер невидимий, але наслідки його дії видимі й відчутні. Так само й дія Святого Духа на душу виявиться в кожному вчинку людини, котра відчула Його спасенну силу. Коли Дух Божий володіє серцем, Він змінює життя. Людина зрікається гріховних думок і поганих учинків; гнів, заздрість і суперечки поступаються місцем любові, лагідності й миру. Смуток перетворюється на радість, обличчя відображає небесне світло. Ніхто не бачить руки, що знімає тягар, або світла, що струменіє від небесного престолу. Благословення зливається тоді, коли душа з вірою підкоряється Богові...

Обмежений людський розум не спроможний збагнути працю викуплення. Ця таємниця перевершує людське розуміння, однак той, хто переходить від смерті до життя, усвідомлює, що це Божественна реальність. Початок викуплення ми можемо пізнати тут на власному досвіді, а результати його сягають вічності (Христос – надія світу, с. 172, 173).

Доказ Божественної допомоги

Якщо душа відчуває свою бідність, голод і спрагу за праведністю, це доводить, що Христос працює над вашим серцем, аби ви прагнули того, щоб Він завдяки дару Святого Духа зробив для вас те, чого ви не можете зробити самі (Небесні принципи щасливого життя, с. 19).

43. ПОСТІЙНЕ ПЕРЕБУВАННЯ ХРИСТА В СЕРЦІ

Якщо ми «укорінені й засновані на любові», то зможемо «разом з усіма святими... зрозуміти, що то за ширина й довжина, висота й глибина, і пізнати Христову любов, яка сягає за межі пізнання». О, які дорогоцінні можливості й підбадьорення! У людському серці, очищеному від усякої моральної скверни, перебуває дорогоцінний Спаситель, облагороджуючи й освячуючи все єство людини та роблячи її храмом Святого Духа...

Його відгук на нашу віру

Ми перебуваємо в Христі через живу віру. Він перебуває в наших серцях, коли ми особисто набуваємо віри. Ми маємо спільність із Богом завдяки Його присутності та коли усвідомлюємо цю присутність, наші думки підпорядковуються на послух Ісусові Христу. Наш духовний досвід узгоджується із силою нашого відчуття цієї спільності. Так ходив із Богом Енох; і Христос живе в наших серцях вірою, коли ми роздумуємо, ким Він є для нас та що здійснив для кожного з нас у Плані викуплення. Ми будемо безмірно щасливими, розвиваючи усвідомлення цього великого Божого дару для нашого світу і для нас особисто.

Ці думки формують характер. Я хочу закарбувати у вашій свідомості думку про те, що ви при бажанні можете завжди мати поруч Божественного Супутника. «Яка згода між Божим храмом та ідолами? Адже ми – храм Живого Бога, як сказав Бог: Оселюся в них і ходитиму, і буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом!» (2 Кор. 6:16, 17).

Сформовані Його любов'ю

Коли думки зосереджуються на Христі, характер формується за Божественною подобою. Думки наповнюються усвідомленням Його доброти, Його любові. Ми споглядаємо характер Спасителя, і таким чином Він займає всі наші думки. Божя любов огортає нас. Якщо ми хоч на

мись глянемо на сонце в його зеніті, а потім відведемо погляд, то образ сонця з'являтиметься на всьому, куди б ми не дивилися.

Те саме відбувається, коли ми споглядаємо Ісуса. Усе, на що дивимось, відображає образ Його – Сонця Праведності. Ніщо інше ми не можемо бачити, ані про що інше не спроможні говорити. Його образ закарбовується в очах нашої душі та діє на кожную складову нашого щоденного життя, пом'якшуючи й підкорюючи все наше єство. Споглядаючи, ми перетворюємося на Божественну подобу – подобу Христа. На всіх, із ким спілкуємося, ми віддзеркалюємо яскраві радісні промені Його праведності. Наш характер перетворюється, оскільки серце, душа й розум осяяні відображенням Того, Хто полюбив нас та віддав Себе за нас. У всьому цьому ми знову ж таки бачимо прояв живого впливу Особистості, Котра перебуває в наших серцях вірою.

Коли ми приймаємо Божі настанови і вони опановують нас, тоді Ісус постійно присутній з нами, керуючи нашими думками, поняттями й діями. Ми натхнені настановами найбільшого Учителя, будь-коли знаного світом. Усвідомлення нашої відповідальності та впливу позначається на наших поглядах на життя і щоденні обов'язки.

Для нас Ісус Христос – усе, Він – Перший, Останній і Найкращий. Ісус Христос, Його Дух, Його характер надають забарвлення всьому; це основа й нить, сама текстура всього нашого єства. Слова Христа – дух і життя. Тому ми не можемо зосереджувати свої думки на власному «я», бо живемо вже не ми, а Христос живе в нас, і Він є надія слави. Наше «я» померло, а Христос – живий Спаситель. Продовжуючи споглядати Ісуса, ми віддзеркалюємо Його образ на всіх навколо. Ми не можемо зупинятися, щоб думати або говорити про наші розчарування, адже нас приваблює приємніша картина – дорогоцінна любов Ісуса. Він перебуває в нас через Слово істини (Свідчення для проповідників, с. 387-390).

Коштовна Перлина

Нам потрібно віддати себе Христові, щоб жити життям охочого послуху всім Його вимогам. Усе, чим ми є, усі наші таланти й здібності, котрими володіємо, – Господні, і вони мають бути присвячені Йому на служіння. Коли ми таким чином повністю віддаємо себе Йому, Христос з усіма скарбами Неба віддає Себе нам. Ми отримуємо кошовну Перлину (Наочні уроки Христа, с. 116).

44. САМОЗРЕЧЕННЯ

Христос віддав усього Себе; усе, що Він робив, не мало ані крихти егоїзму. Він підкорив усе волі Свого Отця. Коли Його місія на Землі наближалася до завершення, Ісус міг сказати: «Я прославив Тебе на землі, завершив справу, яку Ти доручив Мені виконати» (Івана 17:4). І Він велить нам: «Навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем». «Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе» (Матв.11:29; Матв. 16:24). Нехай «я» буде скинуте з престолу душі та назавжди позбавлене свого верховенства.

Хто споглядає Христа в Його самозреченні й покори серця, той змушений буде сказати, як сказав Даниїл, побачивши Мужа, подібного до синів людських: «Краса обличчя мого змінилася й знищилася» (Дан. 10:8)... Людська природа постійно намагається виявити себе й готова до суперництва; але хто навчається від Христа, той звільняється від свого «я», гордоців, честолюбства; у його душі панує мир. «Я» віддане в розпорядження Святого Духа. Тоді ми не переживаємо про те, аби посісти найвище місце. Ми не намагаємося відтіснити інших та пробиватися вперед з метою звернути на себе увагу, натомість вважаємо, що наше найвище місце – біля ніг нашого Спасителя. Ми дивимося на Ісуса, очікуючи Його керівництва та слухаючи Його напутній голос. Апостол Павло, переживши цей досвід, сказав: «Я розп'ятий разом з Христом. І живу вже не я, а Христос живе в мені. А що тепер живу в тілі, то

живу вірою в Божого Сина, Який полюбив мене й віддав Себе за мене» (Гал. 2:19, 20) (Небесні принципи щасливого життя, с. 14, 15).

45. ХАРАКТЕР, СХВАЛЕНИЙ БОГОМ

Молодих людей потрібно старанно та з молитвою навчати, щоб вони будували свій характер на міцній основі. Багато з них припускається болісних, грубих помилок через те, що не прислухається до повчань досвіду. Вони не сприймають порад батьків і вчителів, тому поступаються спокусам ворога. Бог любить молодь. Він бачить у молодих людях великі можливості для добра, якщо вони усвідомлять свою потребу в Христі та будуватимуть на надійній основі. Він також знає їхні випробування. Він знає, що їм доведеться воювати із силами темряви, котрі намагаються здобути контроль над людським розумом; тому Господь відкрив, яким чином молоді люди можуть стати учасниками Божественної природи...

Необхідні наполегливі зусилля

Характер – це не справа випадку. Не поодиноким спалах гніву чи один хибний крок формують характер. Не що інше, як повторювана дія, яка переходить у звичку, формує добрий або поганий характер. Правильний характер можна сформувати тільки за допомогою наполегливих, невтомних зусиль та використання кожного довіреного людині таланту й здібності на Божу славу. Багато хто не чинить так, натомість дозволяє собі плисти за течією, віддаючись на волю своїх почуттів або обставин. Це відбувається не через брак у них добрих якостей, а через те, що вони не усвідомлюють: Бог хоче, аби у свої юні роки вони робили все від себе залежне.

Якщо в наш час молодь бажає бути такою, як Даниїл, то повинна напружувати кожний свій духовний нерв і м'яз. Господь не бажає, щоб вони залишалися початківцями.

Він хоче, щоб молоді люди досягли вершин досконалості, піднялися на найвищий щабель, з якого могли б увійти до Божого Царства.

Вплив товаришів

Молоді люди, покинувши рідну домівку та більше не перебуваючи під уважним дбайливим наглядом своїх батьків, великою мірою полишені на самих себе у виборі товаришів. Вони повинні пам'ятати, що око їхнього Небесного Отця над ними і Він бачить кожен їхню потребу й кожен спокус. У школах завжди є молоді люди, поведінка яких свідчить, що склад їхнього розуму залишає бажати кращого. Через немудре виховання в дитинстві їхні характери розвивалися однобоко, з плином часу ці дефекти залишилися та псують їм життя. Своїм впливом і прикладом ці душі зводять тих, кому бракує моральної сили.

Любе юнацтво, час дорогий, як золото. Не наражайте свої душі на небезпеку, сіючи дикий овес*. Ви не можете дозволити собі виявляти недбалість у виборі товаришів. Звертайте свою увагу на шляхетні якості в характері інших, ці риси стануть для вас моральною силою, яка допоможе опиратися злу й обирати добро. Ставте перед собою високу ціль. Ваші батьки й учителі, котрі люблять і бояться Бога, можуть молитися за вас удень і вночі, можуть благати й застерігати вас, однак усе це буде даремно, якщо ви обиратимете безвідповідальних товаришів. Якщо ви не бачите реальної небезпеки, вважаючи, що завжди зможете чинити як неправильно, так і правильно – просто за власним вибором, – то не помітите, як розчина нечестя непомітно заражатиме та псуватиме ваш розум.

*Сіяти дикий овес – ідіоматичний вислів, що означає потурати захопленням молодості (прим. перекладача).

Христос – наша єдина надія

Христа засмучували, ображали, з Ним жорстоко поводитися. З усіх боків на Ісуса напосідала спокуса, проте Він не вчинив гріха, а виявив перед Богом бездоганний, досконалий послух. Таким чином Він назавжди усунув будь-яку видимість виправдання за непослух. Ісус прийшов, щоб показати людині, як виявляти послух та виконувати всі Заповіді. Він міцно тримався Божественної сили, і це єдина надія для грішника. Христос віддав Своє життя, щоб людина могла стати учасником Божественної природи, уникнувши морального розтління, що у світі.

Бог дав молоді таланти, щоб вона використовувала їх для Його слави, але ці дари багатьма використовуються для здійснення власних гріховних намірів. У багатьох є здібності, котрі, якщо їх розвивати, принесли б щедрий урожай розумових, моральних і фізичних досягнень. Але вони не думають про це, не замислюються, яку ціну їм доведеться заплатити за свої вчинки. Вони потурають необачності й безрозсудству, не бажають прислухатися до порад і докорів. Це жадлива помилка. Молоді люди були б урівноваженими, якби усвідомлювали, що Бог бачить їх, Божі ангели спостерігають за розвитком характеру та зважують їхню моральну гідність (Наставник молоді, 27 липня 1899 р.).

46. ПОСТІЙНА ПРИСУТНІСТЬ ХРИСТА

Релігія Христа означає більше, ніж прощення гріха; вона означає видалення наших гріхів та заповнення утвореного вакууму чеснотами Святого Духа. Вона означає Божественне освячення, радість у Господі. Вона означає серце, звільнене від егоїзму та благословенне постійною присутністю Христа. Коли Ісус царює в душі, вона стає чистою, вільною від гріха. У житті людини відображаються слава, повнота, завершеність євангельського плану. Прийняття Спасителя приносить світло досконалого миру, досконалої любові, досконалої впевненості. Явлені в житті краса й

пахощі характеру Христа свідчать, що Бог справді послав Сина Спасителем світу...

Для Своїх вірних послідовників Христос був незмінним Товаришем та близьким Другом. Вони жили в тісному єднанні, у постійному спілкуванні з Богом. Над ними зійшла слава Господня. У них відобразилося світло пізнання Божої слави в особі Ісуса Христа. І тепер вони тішаться в немеркнучих променях сйива й слави Царя в Його величі. Ці люди підготовлені до спілкування з Небом, оскільки Небо перебуває в їхніх серцях (Наочні уроки Христа, с. 419-421).

РОЗДІЛ V

Підготовка до праці

Справжня освіта – децю більше за вивчення певного предмету. Вона широка за змістом і включає в себе гармонійний розвиток усіх фізичних сил та розумових здібностей. Вона навчає любові й страху Божого та являє собою підготовку для сумлінного виконання життєвих обов'язків (Поради батькам, учителям та учням, с. 64).

Справжня освіта – це підготовка фізичних, розумових і моральних сил до виконання всіх обов'язків; підготовка тіла, розуму й душі для Божественного служіння. Така освіта триватиме й у вічності (Наочні уроки Христа, с. 330).

47. ХРИСТИАНСЬКА ОСВІТА

Людський розум достатньо сприйнятливий, щоб досягати найвищого розвитку. Присвячене Богові життя не має бути життям неосвіченості. Багато людей висловлюється проти освіти, оскільки Ісус обрав неосвічених рибалок для проповіді Його Євангелія. Вони заявляють, що Христос надавав перевагу неосвіченому люду. Багато вчених і шанованих мужів повірило в Його вчення. Якби вони безстрашно підкорилися переконливому голосу свого сумління та пішли слідом за Ним, їхні віддані Христові здібності були б прийняті та використані в Його служінні. Але їм забракло моральної

сили, аби перед лицем похмурих священників та заздрісних правителів визнати Христа, ризикуючи при цьому втратити репутацію через свій зв'язок зі скромним Галилеянином.

Той, Хто знає всі серця, розумів це. Якщо освічені і шляхетні не захочуть виконувати працю, до якої були придатні, то Христос обере людей, які слухняно й вірно виконуватимуть Його волю. Він обрав скромних мужів та з'єднав їх із Собою, щоб навчати їх звершувати велику справу на Землі після Свого відходу.

Христос – великий Освітянин

Христос був Світлом для світу. Він був Джерелом усякого знання. Ісус міг приготувати неосвічених рибалок до прийняття високого доручення. Уроки істини, викладені цим скромним мужам, мали величезне значення. Вони повинні були привести в рух світ. Те, що Ісус об'єднав цих скромних людей із Собою, видавалося незначною справою. Однак ця подія мала надзвичайно важливі результати. Їхні слова й діла повинні були докорінно змінити світ.

Ісус не ставився з презирством до освіти. Найвища культура розуму, освяченого любов'ю до Бога та страхом Божим, отримує найповніше Його схвалення. Вибрані Христом скромні мужі перебували з Ним упродовж трьох років, піддаючись облагороджувальному впливу Величі Неба. Христос був найбільшим Учителем, Якого будь-коли знав світ.

Бог прийме молодь з їхніми талантами і багатством почуттів, якщо вони присвятять себе Йому. Вони можуть досягти найвищого рівня інтелектуальної сили та, врівноважені дією релігійного принципу, зможуть просувати вперед справу, задля якої Христос прийшов з Неба, і таким чином стати співпрацівниками Вчителя.

Студенти нашого коледжу володіють цінними перевагами не лише здобувати знання, а й навчатися виховувати в собі й застосовувати в житті чесноти, які допоможуть сформувати гармонійно розвинутий характер. Вони є носіями Бо-

жої моралі, на яких покладена відповідальність. Бог довіряє людині такі таланти, як багатство, становище в суспільстві, інтелект, щоб вона мудро використовувала їх. Ці різноманітні дари Він розподіляє пропорційно до здібностей і можливостей Своїх слуг, довіряючи кожному його роботу (Рев'ю енд Геральд, 21 червня 1877 р.).

48. СПРАВЖНЯ ОСВІТА

Справжня освіта – це запровадження ідей, які закарбують у розумі й серці пізнання Бога Творця та Ісуса Христа-Викупителя. Така освіта оновлює розум і перетворює характер. Вона надає сили й міцності розуму для опору оманливим нашіптуванням ворога душ та наділяє здатністю розуміти голос Божий. Вона підготує освічену людину до співпраці із Христом.

Якщо наша молодь здобуде це знання, то зможе досягнути й усього іншого, необхідного їй, якщо ж ні, то все знання, одержане нею від світу, не забезпечить їй місця серед народу Господнього. Вона може зібрати всі знання, котрі тільки здатні запропонувати книги, і все ж нічого не знати про елементарні принципи праведності, яка може дарувати їм схвалений Богом характер.

Молодь, яка прагне здобувати знання в земних школах, має пам'ятати, що є й інша школа, котра також претендує на їхнє учнівство, – це школа Христа. Учні цієї школи ніколи не стають випускниками. Серед них є люди старшого віку і молодь. Ті, хто прислухається до настанов Божественного Учителя, постійно здобувають дедалі більше мудрості й благородства душі. Таким чином вони проходять підготовку до вступу до вищої школи, де навчання триватиме всю вічність.

Безмежна Мудрість пропонує нам великі уроки життя – уроки обов'язку і щастя. Часто вони важкі для засвоєння, але без них ми не здатні на справжній прогрес. Вони можуть коштувати нам зусиль, сліз і навіть муки, проте ми не повинні ані вагатися, ані знемагати. Саме в цьому світі, серед його випро-

бувань та спокус, ми повинні стати придатними перебувати в товаристві чистих і святих ангелів. Люди, котрі настільки поглинуті вивченням менш важливої науки, що перестають навчатися в школі Христа, зазнають безмежної втрати.

Кожну здібність, кожную якість, якими Творець наділив дітей людських, слід використовувати для Його слави, і в цьому полягає їхнє найчистіше, найшляхетніше і найкраще застосування. Принципи Неба повинні посісти чільне місце в житті, і кожний крок у здобутті знань або вихованні розуму має бути кроком до уподібнення людського до Божественного (Основи християнської освіти, с. 543, 544).

Найважливіша освіта

Найважливіша освіта, яку має здобути сьогодні наша молодь і яка підготує їх до навчання у вищих класах Небесної школи, – це освіта, котра навчить їх, як відкривати Божу волю світові (Рев'ю енд Геральд, 24 жовтня 1907 р.).

Найвища освіта

Ті, хто присвячує себе вивченню Божого шляху й волі Господа, отримують найвищу освіту, яку тільки можуть здобути смертні люди. Вони будують своє життя не на мудрості світу, а на вічних принципах (Поради батькам, учителям та учням, с. 36).

49. НЕОБХІДНІСТЬ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ОСВІТИ

Бог вимагає розвитку розумових здібностей. Він бажає, щоб Його слуги володіли сильнішим інтелектом, гострішою проникливістю, ніж світські люди. Він невдоволений тими, хто надто байдужий та лінивий, аби стати умілим, фаховим працівником. Господь бажає, щоб ми любили Його всім серцем, усією душею, усією силою і всім розумом. Це накладає на нас обов'язок розвивати інтелект до його найширших можливостей, щоб усім своїм розумом ми могли знати й любити нашого Творця.

Чим повніше розвивається інтелект за умови підпорядкування керівництву Святого Духа, тим ефективніше він може бути використаний у служінні Богові. Неосвічену, але посвячену Богові людину, котра прагне стати благословенням для інших, Господь може використати й використовує у Своєму служінні. Але ті, що, маючи той самий дух посвячення, володіючи ще й перевагами ґрунтовної освіти, можуть виконати для Христа значно більшу роботу. Вони стоять на *«командній висоті»*.

Підготовка до вищого служіння

Господь бажає, щоб ми здобули якомога крашу й ширшу освіту, не випускаючи з уваги мету – ділитися знаннями з іншими. Ніхто не може передбачити, де та яким чином він буде покликаний працювати для Бога або говорити про Нього. Наш Небесний Отець – єдиний, Хто бачить, як може використати людські ресурси. Перед нами відкриті можливості, яких наша слабка віра не помічає. Наш розум має бути настільки підготовлений, щоб у разі потреби ми могли відкрити істини Його Слова перед найвищими земними авторитетами, прославляючи Його Ім'я. Ми не повинні пропускати жодної нагоди для інтелектуального зростання заради Божої справи.

Здобувайте всебічну освіту

Нехай молодь, яка має потребу в освіті, наполегливо працює з рішучим наміром здобути її. Не чекайте відкриття можливостей, створюйте їх самі. Ухопіться за найменший шанс. Будьте економними. Не витрачайте своїх коштів для задоволення апетиту або в пошуках розваг. Виявляйте рішучість стати такими корисними й ефективними, як до цього закликає вас Бог. Будьте старанними й вірними в будь-якому починанні. Використовуйте кожну доступну вам перевагу для зміцнення інтелекту. Нехай вивчення книг поєднується з корисною фізичною працею; за допомогою невтомних зу-

силь, пильнування й молитви здобуйте мудрість, що сходинить згори. Так ви здобудете всебічну освіту. Так зможете удосконалити характер та впливати на розум інших людей, аби провадити їх шляхом праведності й святості.

Якби ми пробудилися й усвідомили власні можливості і переваги, то здійснили б значно більше в справі самоосвіти. Справжня освіта – дещо більше, ніж можуть дати коледжі. Не можна нехтувати вивченням наук, проте водночас існує вищий рівень освіти, яку здобувають через живий зв'язок із Богом. Нехай кожний учень візьме свою Біблію та спілкується з великим Учителем. Нехай розум буде натренований та дисциплінований для вирішення важких завдань у дослідженні Божественної істини.

Знання і самодисципліна

Прагнучи знань, аби служити благословенням для ближніх, люди одержать благословення від Бога. Через вивчення Його Слова їхні розумові сили пробудяться для наполегливої праці. Здібності зростуть і розширяться, розум здобуде силу й ефективність.

Кожен, хто бажає бути працівником для Бога, має практикувати у своєму житті самодисципліну. Вона звершить більше, ніж красномовність чи найблискупіші таланти (Наочні уроки Христа, с. 334, 335).

Виправдати надії батьків

Завжди найкраще і найбезпечніше діяти правильно просто тому, що це правильно. Чи не варто вам зараз серйозно подумати? Правильне мислення лежить в основі правильних дій. Налаштуйте свій розум на те, що ви виправдаєте надії ваших батьків стосовно вас, а саме: докладете старанних зусиль для досягнення великого успіху, подбаєте, аби гроші, витрачені на вас, не були витрачені даремно. Поставте собі за непохитну мету співпрацювати з батьками й учителями та досягти високого рівня знання і характеру. Прийміть рішен-

ня не розчаровувати тих, котрі люблять вас достатньо, аби довіряти вам. Чинити правильно – це справа мужності, а Ісус допоможе вам, якщо ви прагнете діяти правильно, оскільки це правильно (Основи християнської освіти, с. 248).

50. ОСВІТА ДЛЯ ВІЧНОСТІ

Іван каже: «Написав вам, юнаки, бо ви сильні, і Боже Слово перебуває у вас, і ви перемогли лукавого» (1 Івана 2:14). Апостол Павло закликає Тимофія навчати молодих людей бути «тверезими». Виховуйте в собі високий дух, аби бути подібними до Даниїла, вірного, непохитного слуги Господа Саваота. Добре обдумайте стежку для своїх ніг, адже ви стоїте на землі святих і Божі ангели оточують вас.

Добре, якщо ви розумієте, що повинні піднятися на найвищий щабель сходинок освіти. Філософія й історія – важливі предмети, але ви даремно жертвуєте своїми коштами і часом, якщо не використаєте своїх знань для слави Бога та для добра людства. Якщо знання наук не слугує для вас засобом для досягнення найвищих цілей, воно даремне.

Освіта, котра не дає знання такого ж тривалого, як вічність, – безцінна. Якщо ви випускаєте з уваги небесні реалії та майбутнє безсмертне життя, ваші досягнення не мають довготривалої цінності. Але коли Ісус – ваш Учитель не тільки один день на тиждень, а щодня й щогодини, то ваш пошук знань викликатиме в Нього схвальну усмішку (Основи християнської освіти, с. 191, 192).

51. ПРАКТИЧНЕ НАВЧАННЯ

Корисна фізична праця – це частина євангельського плану. Великий Учитель, Котрий ішов у стовпі хмарному, дав Ізраїлю настанову, щоб кожний юнак і кожна дівчина були навчені якогось корисного заняття. Тому серед євреїв, як бідних, так і заможних, існував звичай навчати своїх синів і дочок якогось корисного ремесла, щоб у разі несприятливих обставин вони залишалися б незалежними від інших, маючи змогу забезпе-

чити власні потреби. Вони могли здобувати книжну науку, однак водночас повинні були навчатися певного ремесла. Це вважалося невід'ємною частиною їхнього виховання.

Усебічна освіта

Нині, як і за днів Ізраїлю, кожна молода людина повинна бути навчена виконувати обов'язки повсякденного життя. Кожен має здобувати знання в певній галузі фізичної праці, за допомогою якої він у разі потреби зможе заробляти собі на життя. Це суттєво необхідно не лише тому, що захищає від мінливості життя, а й тому, що впливає на фізичний, розумовий і моральний розвиток. Навіть якби хтось достеменно знав, що ніколи не матиме потреби фізично працювати, усе одно необхідно було вчитися цього. Без фізичних вправ ніхто не може мати сильний організм та міцне здоров'я, а дисципліна добре продуманої праці – не менш важливий чинник у формуванні сильного, діяльного розуму і шляхетного характеру.

Учні, котрі здобули знання з книжок, проте не мають практичних навичок, не можуть претендувати на всебічну освіту. Сили, які мали би бути присвячені діяльності в різноманітних галузях, занедбані. Освіта не обмежується лише розумовою діяльністю. Фізичні заняття – це частина навчального процесу, необхідна кожному юнакові та кожній дівчині. Якщо учня не навчили займатися корисною працею, це означає, що в його освіті відсутня дуже важлива складова.

Залучення всього людського ества до здорової діяльності сприяє здобуттю широкої, усебічної освіти. Кожний учень повинен щоденно присвячувати час для активної праці. Таким чином виховується працелюбність, заохочується віра у власні сили, і молодь буде захищена від багатьох поганих принизливих учинків – частого результату неробства. Усе це узгоджується з основною метою освіти, адже, виховуючи в собі працьовитість, старанність і моральну чистоту, ми приходимо до гармонії з Творцем.

Вигоди від корисної праці

Найбільшу користь здатні приносити не ігри чи звичайні фізичні вправи, хоч існує певна користь від перебування на свіжому повітрі та від вправляння м'язів. Проте якщо ту саму кількість енергії вкласти у виконання корисної роботи, вигода буде більшою. З'явиться відчуття задоволення, адже така праця приносить усвідомлення своєї корисності, а також схвалення від сумління за добре виконаний обов'язок.

Випускники наших шкіл повинні володіти практичною підготовкою, щоб, коли залежатимуть від власних ресурсів, вони виявили знання, котре зможуть використати і котре необхідне для успішного життя. Суттєво важливі чинники – це і старання навчання, і старання важка праця. Ігри не належать до таких чинників. Використання фізичних сил задля розваги – не найкращий засіб для виховання врівноваженого розуму. Якби час, витрачений на фізичні вправи, котрі поступово можуть призвести до надмірності, був присвячений праці для Христа, на працівникові спочивало б Боже благословення.

Знання для практичного життя, здобуті поєднанням фізичної праці й розумових зусиль, стає солодшим від усвідомлення того, що вони роблять тіло і розум більш придатними для виконання праці, наміченої Богом для людей. Чим краще молодь розуміє, як виконувати обов'язки практичного життя, тим більше зростатиме з кожним днем їхня радість від служіння іншим. Розум людини, навченої любити корисну працю, розширюється та зміцнюється. Завдяки тренуванню й дисципліні він стає здатним приносити користь, оскільки здобує ним знання робить його власника благословенням для інших.

Я не можу знайти жодного випадку в житті Христа, коли Він присвячував час іграм або розвагам. Ісус був великим Учителем як для теперішнього, так і майбутнього життя, проте я не змогла пригадати жодного випадку, коли б Він навчав учнів брати участь у розвагах, аби тренувати фізичні сили...

Навчіться готувати їжу

Як дівчат, так і юнаків потрібно навчити ощадливо готувати їжу без будь-яких м'ясних продуктів. Не слід заохочувати до приготування страв, до складу яких входить хоч якась кількість м'яса, бо це радше свідчить про темряву й неучтвю Єгипту, аніж про чистоту реформи здоров'я.

Жінки особливо мають навчатися готувати їжу. Яка галузь освіти дівчини настільки ж важлива, як ця? Якими б не були її життєві обставини, це знання вона завжди зможе застосувати на практиці...

На місіонерському полі

Знання в усіх сферах практичного життя дасть змогу нашим молодим людям займатися корисною працею після того, як вони закінчать школу і поїдуть до інших країн. Тоді вони зможуть бути незалежними в приготуванні їжі, будівництві житла або пошитті одягу для себе чи для людей, до яких прийдуть. Вони матимуть значно більший вплив, якщо покажуть, що можуть навчати неосвічених працювати, використовуючи найкращі методи й досягаючи найкращих результатів. Для підтримки таких місіонерів потрібно буде менше коштів, адже вони якнайкраще використовують свої фізичні сили в корисній практичній роботі, поєднуючи її зі своїм навчанням. Це буде особливо відчутним у тих місцях, де нелегко заробити кошти. Вони зможуть показати, що місіонери здатні навчати людей працювати. І куди б ці люди не поїхали, усе, здобуте ними в цій галузі, допоможе їм знайти засоби до існування (Поради батькам, учителям та учням, с. 307-314).

52. ВІРНІСТЬ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Учні, які говорять про свою любов до Бога та послух істини, повинні мати такі самовладання і твердість релігійних принципів, аби бути здатними залишатися непохитними серед спокус, стояти за Ісуса в коледжі, гуртожитку та будь-де.

Релігія не має бути просто одягом для Дому Божого, релігійні принципи повинні бути відмітною ознакою всього життя.

Характер і поведінка

Ті, хто п'є із джерела життя, не матимуть, як світські люди, невгамовного бажання до різноманітності й задоволень. У їхній поведінці та характері будуть помітні спокій, мир і щастя, які вони знайшли в Ісусі, щоденно складаючи біля Його ніг свої труднощі й тягарі. Вони свідчитимуть про те, що на шляху послуху й обов'язку є задоволення і навіть радість. Така молодь справлятиме вплив на своїх товаришів по навчанню, який позначиться на всій школі...

Один серйозний, сумлінний, вірний юнак у школі – це безцінний скарб. Небесні ангели з любов'ю дивляться на нього, а в Небесній книзі занотовують кожний праведний учинок, кожний опір спокусі, кожне переможене зло. Він закладає добру основу на майбутнє, щоб триматися вічного життя.

Від християнської молоді великою мірою залежить збереження й подальша робота закладів, вибраних Богом як знаряддя для просування Його справи. Ніколи ще не було такого часу, коли дуже важливі результати залежали б від покоління людей. Тому як важливо, щоб молодь була підготовлена до цієї великої справи і Бог міг використати її як Своє знаряддя. Їхній Творець має до молодих людей вимоги, вищі за будь-які інші...

Цінність шкільної дисципліни

Свавільний, зухвалий характер багатьох молодих людей нинішнього часу засмучує серце. Якби молодь могла розуміти, що, підкоряючись правилам та розпорядженням наших закладів, вони виконують тільки те, що зміцнить їхню репутацію і становище в суспільстві, удосконалисть характер, ушляхетнить розум, сприятиме їхньому щастю, то вони не повставали б проти справедливих правил і розумних вимог, не спричиняли б підозр та упереджень щодо цих закладів.

З енергією й вірністю наша молодь має справлятися з покладеними на неї обов'язками, а це гарантія успіху. Молоді люди, котрі ніколи не були успішними у виконанні обов'язків цього минулого життя, такою ж мірою не будуть готові до виконання вищих обов'язків. Духовний досвід можна набути тільки в боротьбі, розчаруваннях, суворій самодисципліні та в ревній молитві. Шлях до Неба долають крок за кроком, і кожен крок уперед дає силу для наступного (Поради батькам, учителям та учням, с. 98-100).

53. МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ УЧНІВ

Учні, співпрацюйте з вашими вчителями. Таким чином ви вселяєте в них надію й мужність. Ви допомагаєте їм і водночас допомагаєте собі бути успішними. Пам'ятайте, що від вас великою мірою залежить, наскільки сприятливі можливості матимуть ваші вчителі та чи буде їхня праця визнана успішною. Ви повинні бути учнями в найвищому розумінні цього слова, усвідомлюючи, що за вчителем стоїть Бог і вчитель співпрацює з Ним.

Ваші можливості для праці швидко минають. У вас немає часу, щоб витрачати його на самоогодження. Ви знайдете справжнє щастя тільки тоді, коли докладатимете серйозних зусиль задля успіху. Під час навчання в школі вам надають дорогоцінні можливості. То ж зробіть своє учнівське життя якомога досконалішим. Цей шлях ви проходите тільки раз у житті. Від вас особисто залежить, чи виявиться ваша справа успішною, чи зазнає невдачі. Досягаючи успіхів у знанні Біблії, ви збираєте скарби, якими повинні поділитися з іншими.

Допомагаючи іншим

Якщо серед вас є учень, який відстає в навчанні, поясніть йому незрозумілий для нього урок. Це зміцнить і ваше розуміння. Використовуйте прості слова, висловлюйте свої думки ясною, зрозумілою мовою.

Допомагаючи своєму товаришеві по навчанню, ви допомагаєте вчителям. І часто той, хто повільніше сприймає предмет, швидше зрозуміє пояснення, викладене учнем, аніж учителем. Таку співпрацю схвалює Христос. Великий Учитель стоїть біля вас, сприяючи вам допомагати тому, хто відстає в навчанні.

Упродовж вашого шкільного життя ви можете мати нагоду розповідати бідним та неосвіченим про чудові істини Слова Божого. Використовуйте кожну таку можливість. Господь благословить кожну мить, проведену таким чином (Свідчення для Церкви, т. 7, с. 275, 276).

Грунтовне засвоєння світських азів

Ніколи не задовольняйтеся низьким рівнем. Під час навчання в школі переконайтеся, що ви поставили перед собою шляхетну, святу мету. Досягайте її, адже ви бажаєте приготуватися до служіння на певній ділянці Господнього виноградника. Робіть усе можливе для досягнення цієї мети. Ви здатні зробити для себе більше, аніж будь-хто інший може зробити для вас. І, роблячи для себе все можливе, який тягар знімете з директора й учителів!

Перш ніж братися за вивчення вищих галузей знання, переконайтеся, що ви добре знаєте прості правила граматики англійської мови, навчилися читати й писати без помилок...

Не витрачайте час на вивчення того, що майже не знадобиться вам у подальшому житті. Замість того, аби поглиблювати знання класичних мов і літератури, навчіться спочатку правильно говорити англійською мовою. Навчіться вести облік коштів. Здобуйте знання в тих галузях, які допоможуть вам бути корисними в будь-якому місці (Поради батькам, учителям та учням, с. 218, 219).

54. ПІДГОТОВКА ДО СЛУЖІННЯ

З огляду на дане Богом світло, дивно, що так мало юнаків та дівчат запитують: «Господи, що мені робити?» Дея-

кі припускаються небезпечної помилки, вважаючи: якщо юнак не прийняв рішення присвятити себе на служіння, йому нема потреби докладати особливих зусиль, щоб підготуватися працювати для Бога. Яким би не було ваше покликання, вам необхідно розвивати свої здібності за допомогою старанного навчання.

Юнакам та дівчатам слід навчитися високо цінувати послане Небом благословення – можливість стати дисциплінованими й розумними. Вони повинні скористатися перевагою навчатися в школах, заснованих із метою дати найкращі знання. Лінощі та недбалість у здобутті освіти – це гріх. Час короткий, тому з огляду на скорий Прихід Господа та заключні події в земній історії, існує більша необхідність використовувати теперішні можливості та привілеї.

Присвятіть свої здібності Богові

Нехай юнаки й дівчата навчаються в наших школах, де зможуть отримати знання та навчитися порядку. Вони мають присвятити свої здібності Богові і стати старанними дослідниками Біблії, аби твердо протистояти фальшивому вченню та не бути зведеними хибною думкою нечестивих. Адже саме завдяки старанному дослідженню Біблії ми пізнаємо істину. Запроваджуючи в життя вже відому нам істину, ми будемо отримувати дедалі більше світла, яке сяятиме на нас зі сторінок Священного Писання...

Хто справді присвятив себе Богові, той не керуватиметься в роботі таким же спонуканням, що й світські люди, – простим бажанням заробити собі на життя. Він візьметься до праці, усвідомлюючи священний характер Божої справи, а не керуючись світськими міркуваннями.

Приготування до майбутніх непередбачених обставин

Світ має почути застереження, і жодна душа не повинна задовольнятися поверховим знанням істини. Ви не знаєте, яка відповідальність може бути покладена на вас та в яко-

му місці доведеться свідчити про істину. Багатьом потрібно буде стати перед судами, іншим – перед царями та вченими мужами цього світу, щоб засвідчити про свою віру.

Маючи тільки поверхове розуміння істини, люди не зможуть ясно викласти Священне Писання і певні підстави своєї віри. Вони відчують розгубленість та не виявляться працівниками, які не будуть засоромлені. Нехай ніхто не думає, що не потребує навчатися, тому що не проповідуватиме з кафедри. Ви не знаєте, якими можуть бути Божі вимоги щодо вас.

Дуже сумно, що прогрес Божої справи затримується через брак освічених працівників, які підготували себе та їм можна довірити відповідальну роботу. Господь прийме тисячі трудівників, які працюватимуть на Його великій досягній ниві, однак багато хто з них не приготувався до роботи. Але кожному, хто віддався справі Христа й погодився бути воїном в армії Господа, слід знайти для себе таке місце, де він знає хорошої муштри. Так звані послідовники Христа переважно надають релігійному вченню надто малого значення, хоч немає Божої волі на те, щоб людина залишалася в нецтві, володіючи можливістю здобути мудрість і знання (Основи християнської освіти, с. 216, 217).

Урівноважені принципами праведності

Неправильно вважати, що молоді люди з блискучими здібностями завжди досягають найбільшого успіху. Як часто талановиті освічені люди посідали відповідальні становища і зазнавали невдачі. Їхній блиск був подібний до блиску золота, але під час випробування виявлялося, що це лише окалина і шлак. Вони зазнали невдачі в роботі через свою невірність. Їм бракувало працьовитості й наполегливості, вони не докопувалися до суті справи. У них не було бажання починати свій шлях з найнижчого щабля та, виявляючи в праці терпеливість, сходив за сходиною підійматися до вершини. Такі люди ходили в іскрах вогню, котрий самі запалили – у яскравих спалахах власної дум-

ки, і не покладалися на мудрість, яку може дати тільки Бог. Вони зазнали невдачі не тому, що їм не поталанило, а тому, що не були розсудливими. Вони не цінували переваг, котрі давала їм освіта, тому не прогресували, як могли б прогресувати в знанні релігії й науки. Їхній розум і характер не були врівноважені високими принципами праведності (Основи християнської освіти, с. 193).

55. ПРАГНЕННЯ ДО ВДОСКОНАЛЕННЯ

Якби кожна людина усвідомлювала свою відповідальність перед Богом за свій особистий вплив, то в жодному разі не була б бездіяльною, натомість розвивала б кожную здібність і вправляла кожне вміння, аби бути спроможною служити Тому, Хто викупив її ціною Своєї крові.

Молоді люди особливо мають усвідомлювати, що їм потрібно розвивати свій розум, використовуючи кожную можливість для зміцнення інтелекту з метою здійснювати служіння, приємне для Того, Хто віддав за них Своє дороге цінне життя. І нехай ніхто не припускається помилки, вважаючи себе настільки освіченим, що не потребує вивчати книги чи природу. Усі повинні використовувати кожную подаровану їм Божим провидінням можливість, аби засвоїти якомога більше з того, що дає одкровення й наука.

Ми повинні навчитися належним чином оцінювати дані нам Богом здібності. Якщо юнакові доводиться починати свій шлях із найнижчого щабля, він має не розчаровуватися, натомість рішуче підійматися сходинок за сходинок, доки не почує голос Христа: «Дитино, підіймися вище. Гаразд, рабе добрий і вірний! У малому був ти вірний, над великим тебе поставлю. Увійди в радість свого пана!» (Основи християнської освіти, с. 213).

56. СПРАВЖНЯ МУДРІСТЬ

Юнаки й дівчата можуть отримати найвищу земну освіту, однак нічого не знати про важливі принципи, які можуть

зробити їх підданими Царства Божого. Людська ерудиція не може нікого зробити придатним для Небесного Царства. Підданими Христового Царства стають не за допомогою форм, церемоній або тривалого вивчення книг. «Вічне життя є те, щоб знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа» (Івана 17:3).

Біблія і наука

Старий і Новий Завіти необхідно вивчати щодня. Пізнання Бога і Божої мудрості приходять до того, хто постійно навчається Його доріг та Його діл. Біблія має бути нашим світлом, нашим вихователем. Коли молодь навчиться вірити, що Бог посилає з неба росу, дощ і сонячне світло для росту й цвітіння рослин, коли вони усвідомлять, що всі благословення походять від Нього і Він гідний подяки й хвали, тоді визнаватимуть Бога на всіх своїх дорогах та сумлінно виконуватимуть свої щоденні обов'язки; Бог перебуватиме в усіх їхніх думках...

Коли йдеться про наукові дані, багато молодих людей здаються такими, ніби вони мудріші за те, що написано. Вони намагаються пояснити шляхи й діяння Бога за допомогою ідей, які відповідають їхньому обмеженому розумінню, але це все – цілковита невдача. Істинна наука й одкровення перебувають у досконалій гармонії. Фальшива наука – це щось незалежне від Бога. Це – претензійне неучтво.

Одним із найбільших лих, які супроводжують пошук знань і наукові дослідження, є те, що люди, зайняті цими дослідженнями, надто часто випускають з уваги Божественний характер чистої, нефальсифікованої релігії. Світські мудреці намагаються пояснити за допомогою наукових знань вплив Духа Божого на серце. Найменший крок у цьому напрямку заведе розум у лабіринт скептицизму. Біблійна релігія – це таємниця благочестя. Жоден людський розум не може повністю зрозуміти її, і вона абсолютно незбагненна для невідродженого серця.

Навчені Богом

Молодь, яка присвятила себе на служіння Богові, не буде розумово відсталою чи невмілою. Для багатьох людей освіта обмежується книжним знанням, але «початок премудрості – страх перед Господом». Найменша дитина, яка любить і боїться Бога, більша в Його очах за найталановитішого та найосвіченішого мужа, котрий нехтує питанням особистого спасіння. Молоді люди, які присвячують своє серце й життя Богові, з'єднуються із Джерелом усякої мудрості й досконалості.

Якщо молоді люди навчатимуться в Небесного Вчителя, як це робив Даниїл, вони пізнають на особистому досвіді, що страх Господній – це справді початок премудрості. Заклавши таким чином надійну основу, вони зможуть, як Даниїл, якнайкраще використати кожен перевагу й кожен можливість, досягнувши будь-яких висот інтелектуального розвитку. Присвячені Богові, перебуваючи під захистом Його благодаті й животворним впливом Його Святого Духа, вони виявлятимуть глибшу інтелектуальну силу, аніж світські люди.

Вивчати науку через призму людських тлумачень означає здобувати фальшиву освіту. Навчатися в Бога, в Ісуса Христа, Якого Він послав, означає вивчати науку Біблії. Чисті серцем бачать Господа в кожній дії Провидіння, на кожному рівні істинної освіти. Вони зауважують перші промені світла, яке походить від Божого престолу. Вістки з Неба будуть послані тим, хто бажає прийняти перші проблиски духовного знання.

Учні наших шкіл повинні ставити пізнання Бога понад усе інше. Це пізнання можна здобути тільки шляхом дослідження Писання. «Бо слово про хрест є безумством для тих, що гинуть, а для нас, які спасаємося, це – Божою силою. Бо написано: Знищу мудрість премудрих, а розум розумних відкину!.. Бо й немудре Боже є розумнішим від людського, і немічне Боже є сильнішим від людського... Від Нього ж і ви є в Христі Ісусі, Який став для нас мудрістю від Бога, праведні-

стю, освяченням і викупленням, щоб збулося написане: Хто хвалиться, хай хвалиться Господом» (1 Кор. 1:18-31) (Наставник молоді, 24 листопада 1903 р.).

57. ВСТАНОВЛЮЙТЕ ВИСОКИЙ СТАНДАРТ

Бог бажає, щоб ми скористалися кожною можливістю приготуватися до Його праці. Він очікує, щоб ми вкладали всю свою енергію в її виконання, усвідомлюючи у своїх серцях її святість і величезну відповідальність.

Чимало тих, хто здатний прекрасно виконувати роботу, досягає малих успіхів, бо заміряється на мале. Тисячі проходять по життю так, ніби не мають ані великої мети, задля якої варто жити, ані високого стандарту, котрого потрібно досягти. Одна з причин цього – їхня низька самооцінка. Христос заплатив за нас безмежну ціну і бажає, щоб ми оцінювали себе відповідно до неї.

Не задовольняйтеся досягненням низького стандарту. Ми не такі, якими можемо та повинні бути згідно з Божою волею. Бог дав нам розумові здібності не для того, щоб вони залишалися бездіяльними або спотворювалися в досягненні світської корисливої мети, натомість щоб ми могли їх максимально розвивати, удосконалювати, освячувати, облагороджувати й використовувати в інтересах Його Царства.

Зберігайте індивідуальність

Ніхто не повинен погоджуватися бути звичайним механізмом, який приводиться в рух під дією розуму іншої людини. Бог дав нам здатність думати й діяти, і лише уважно діючи, звертаючись до Нього за мудрістю, ми будемо спроможні нести тягар служіння. Зберігайте свою, дану Богом індивідуальність. Не робіться тінню іншої людини. Очікуйте, що Господь працюватиме у вас, через вас і з допомогою вас.

Ніколи не думайте, що ви достатньо навчилися і тепер можете послабити свої зусилля. Розвинутий розум – критерій людини. Ваша освіта має тривати все життя; щодня

потрібно навчатися і застосовувати на практиці здобуті знання.

Пам'ятайте: на будь-якій посаді ви виявляєте свої мотиви та розвиваєте характер. Якою б не була ваша робота, виконуйте її акуратно, старанно; перемагайте схильність до пошуку легких завдань.

Щире служіння

Ті самі дух і принципи, котрі людина вносить у щоденну працю, увійдуть в усе її життя. Ті, хто бажає мати сталий обсяг роботи і сталий оклад, хто хоче довести, що цілком придатний до роботи, не беручи на себе обов'язок пристосуватися або навчатися, не належать до тих, кого Бог закликає виконувати Його справу. Особи, котрі розмірковують, як їм витратити якомога менше власних фізичних, розумових і моральних сил, не є працівниками, на яких Господь може злити щедрі благословення. Їхній приклад заразливий. Особиста вигода – домінантний мотив. Люди, за якими необхідно пильнувати і котрі працюють тільки тоді, коли їм точно визначають кожний обов'язок, не належать до тих, хто буде проголошений добрим і вірним. Існує потреба в працівниках, які виявляють енергію, цілісність характеру, старанність і готові робити все необхідне.

Чимало людей стають неефективними, тому що уникають відповідальності через страх зазнати невдачі. Тому вони не отримують тієї освіти, котра походить із досвіду та котрої не зможуть дати ані читання, ані вивчення наук, ані жодні інші переваги.

Людина може формувати обставини, проте не слід дозволяти обставинам формувати людину. Ми повинні використовувати обставини як знаряддя для праці. Ми маємо панувати над ними, але не можна допускати, щоб вони панували над нами.

Сильні люди – це ті, котрі зустрічалися з опором, перешкодами, суперечностями. Мобілізуючи свої сили до дій,

вони виявляють, що перешкоди, з якими стикаються, – благословення для них. Вони здобувають упевненість у своїх силах. Боротьба і труднощі вимагають довіри до Бога та стійкості, котра породжує силу (Служіння зцілення, с. 498-500).

Використайте життя якнайкращим чином

Хоч хороша освіта в поєднанні з посвяченням її власника – це велика перевага, люди, котрі не мають можливості досягти високого рівня знань, не повинні думати, що не можуть прогресувати в інтелектуальному й духовному житті. Якщо вони якнайкраще будуть використовувати свої знання, якщо старатимуться щодня додавати щось до своїх запасів та перемагатимуть порочність своєї природи, наполегливо виховуючи в собі христоподібні риси характеру, то Бог відкриє для них джерела мудрості; про них можна буде сказати, як казали в давнину про єврейських дітей: Бог давав їм мудрість та розуміння (Основи християнської освіти, с. 192, 193).

РОЗДІЛ VI

Служіння

З такою армією працівників, якими могли б стати наші правильно навчені молоді люди, як швидко вістка про скорий Прихід розп'ятого й воскреслого Спасителя була б донесена до всього світу! Як швидко міг би прийти кінець – кінець стражданню, смутку й гріху! Як швидко замість земних володінь, уражених гріхом і болем, наші діти могли б отримати свій спадок там, де праведні успадкують землю й житимуть на ній повіки, де «не скаже мешканець: “Я хворий!”» (Ісаї 33:24) і «не чується в ньому вже голос плачу» (Ісаї 65:19) (Поради батькам, учителям та учням, с. 555).

58. МОЛОДЬ ПОКЛИКАНА ДО ПРАЦІ

Чимало молодих християн може виконати хорошу роботу, якщо вони засвоять уроки в школі Христа від Великого Вчителя. Навіть якщо пастори, євангелісти й учителі виявлятимуть недбалість у пошуках заблудних душ, нехай діти й молодь не відмовляються бути виконавцями Слова...

Нехай юнаки, дівчата й діти візьмуться до праці в Ім'я Ісуса. Нехай вони дійдуть згоди щодо певного плану і порядку дій. Чи не могли б ви створити групу працівників та призначити час для спільної молитви, прохаючи Господа дати вам Його благодать і злагодженість дій? Вам необхідні поради людей, які люблять і бояться Бога, а також мають

досвід у роботі, аби під керівництвом Божого Духа ви могли складати плани та розробляти методи, за допомогою яких могли б серйозно працювати й досягати певних результатів. Господь допоможе тим, хто буде використовувати довірені йому Богом здібності на славу Його Імені. Чи стануть наші юнаки й дівчата, котрі вірять в істину, активними місіонерами?

Працюйте з вірою

Коли ви будете працювати для інших, Божественна сила Духа діятиме на їхні душі, адже вони куплені кров'ю Єдиного родного Сина Божого. Ми можемо мати успіх у придбанні душ, за котрі помер Христос, лише покладаючись на благодать і силу Бога, щоб звершувати працю переконання й навернення сердець. Коли ви розповідаєте їм про Божу істину, невір'я та сумнів намагатимуться заволодіти вашим розумом, але нехай дане з обітницею Слово Боже прожене сумнів із ваших сердець.

Вірте Богові на слово та працюйте з вірою. Сатана приступатиме зі своїми пропозиціями, намагаючись викликати у вас недовіру до Слова вашого Небесного Отця. Але подумайте: «Все, що не з віри, – гріх» (Римл. 14:23). Пробивайтеся крізь темну тінь сатани своєю вірою і тримайтеся нею престолу милості; не плекайте жодного сумніву. Це єдиний для вас спосіб здобути досвід та знайти доказ, такий важливий для вашого миру й довіри.

У міру того як зростатиме ваш досвід, ви будете відчувати більший душевний запал та сильнішу любов до служіння Богові, оскільки маєте спільну мету з Ісусом Христом. Ваші уподобання породжені Святим Духом. Ви несете ярмо Христа і співпрацюєте з Богом (Наставник молоді, 9 серпня 1894 р.).

Потреба в добровольцях

Господь потребує добровольців, які б твердо стояли на Його боці, давши урочисту обіцянку об'єднатися з Ісусом

Назарянином у звершенні праці, яку необхідно виконати зараз, саме зараз (Основи християнської освіти, с. 488).

59. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРИДБАННЯ ДУШ

На молодь покладається серйозна відповідальність. Бог очікує багато від молодих людей, які живуть у цей вік великого світла й знання. Він бажає з їхньою допомогою розвіяти хибні поняття й упередження, що затьмарюють розум багатьох людей. Вони повинні навчатися, збираючи кожен йоту та ризик знання й досвіду. Бог покладає на них відповідальність за дані їм можливості. Майбутня робота очікує від них серйозних зусиль, щоб вона могла невпинно просуватися вперед, як того вимагає час.

Присвятивши свій розум і серце служінню Господу, молодь зможе досягнути високого рівня ефективності й користності. Саме такого рівня Господь очікує від молоді. Зробити менше – значить відмовитися якнайкраще скористатися даними Богом можливостями. Не виконати роботу для добра людства – це рівнозначно тому, що зрадити Бога.

Дороге юнацтво, що ви здійснюєте для того, аби інші люди знали, наскільки важливо зробити Слово Боже своїм дороговказом та виконувати заповіді Єгови? Чи звіщаєте ви словом і прикладом істину про те, що люди можуть спасти-ся тільки через послух Слову Божому? Якщо ви робите все можливе, то будете благословенням для інших. Віддаючи праці всі свої здібності, ви зауважите, що перед вами відкриватимуться шляхи й можливості для ще більшої праці (Наставник молоді, 1 січня 1907 р.).

60. СВІДЧЕННЯ ПРО ХРИСТА

Усі, хто перебуває на боці Господа, повинні відкрито визнавати Христа. «Ви – Мої свідки», – каже Господь. Віра справжнього віруючого виявиться в чистоті і святості характеру. Віра діє любов'ю й очищає душу; наслідком віри буде відповідний послух, сумлінне виконання слів Хрис-

та. Християнство завжди надзвичайно практичне, воно адаптується до всіх обставин реального життя. «Ви – Мої свідки». Кому? – Світові, оскільки повинні нести із собою святий вплив. Христос має перебувати в душі, і ви повинні говорити про Нього, виявляючи красу Його характеру.

Наша розмова

Популярна релігія нашого часу так формує характер, що молодь, яка відкрито визнає Христа, майже не згадує Його Імені в розмові з товаришами. Вони обговорюють багато тем, не торкаючись теми дорогоцінного Плану викуплення. Думаю, що ми як християни, котрі справді є такими, повинні змінити таку поведінку та «звіщати чесноти Того, Хто нас покликав із темряви до дивного Його світла» (1 Петра 2:9). Якщо Христос живе вірою в серці, ви не зможете мовчати. Якщо ви знайшли Ісуса, то будете справжнім місіонером. Вам потрібно виявляти ентузіазм у цьому питанні, і нехай ті, хто не цінує Ісуса, дізнаються, що Він дорогоцінний для вашої душі, що Він дав пісню нову у ваші уста, для нашого Бога хвалу.

Мої юні друзі, чи почнете ви своє християнське життя як ті, чий серця зігріті любов'ю Ісуса? Ви не знаєте, скільки добра можете здійснити, промовляючи з любов'ю розумні, серйозні слова для спасіння душ людей, котрі не визнають себе дітьми Божими. З іншого боку, ви можете ніколи не дізнатися, аж до дня суду, як багато втратили можливостей стати свідками Христа. У цьому житті ви можете так ніколи й не дізнатися, скільки лиха накоїли для якоїсь душі своїми легковажними вчинками, недостойними розмовами, своєю непостійністю, які зовсім не личать вашій святій вірі.

Придбання наших улюблених

Насправді ви можете відчувати певну тривогу за душі тих, кого любите. Ви можете намагатися відкрити їм скарги істини й у своїй ревності проливати сльози, молячись за їхне

спасіння. Але коли ваші слова, здається, створюють лише невелике враження і ви не бачите очевидної відповіді на свої молитви, то майже готові кинути докір Богові за безплідність вашої праці. Ви вважаєте, що дорогі вам люди мають особливо нечутливе серце і не відгукуються на ваші зусилля. Однак чи замислювалися ви серйозно над тим, що, можливо, у цьому винні саме ви? Чи спадало вам на думку, що однією рукою ви руйнуєте те, що намагаєтеся спорудити другою?

Часом ви дозволяєте Божому Духові управляти вами, але трапляється, що заперечуєте свою віру власними вчинками та руйнуєте те, що зробили для своїх дорогих, бо ваша поведінка зводить нанівець ваші зусилля. Ваш характер, ваші манери, нешаноблива мова, незадоволення, брак християнських пахоців і духовності, сам вираз вашого обличчя свідчать проти вас...

Ніколи не занижуйте важливості дрібниць. З дрібниць фактично складається дисципліна життя. Саме вони виховують душу, щоб вона набувала подоби Христа, або ж мала подоби зла. Бог допомагає нам виховувати в собі звички думати, говорити, дивитися й поводитися так, щоб усі навколо розуміли: ми були з Ісусом і навчилися в Нього! (Наставник молоді, 9 березня 1893 р.).

Серйозність

Життя, проведене в активній праці для Бога, – це благословення. Життя багатьох людей, які витрачають свій час на дріб'язкові справи, даремні нарікання й жалі, могло би бути зовсім іншим, якби вони цінували дане їм Богом світло та світили іншим. Чимало людей робить своє життя нещасним через свій егоїзм і любов до неробства. Завдяки старанній праці їхнє життя могло б стати яскравим сонячним промінням, яке виводить на шлях до Неба людей, котрі прямують темною дорогою до смерті. Якщо вони так чинитимуть, їхні серця сповняться миру і радості в Ісусі Христі (Рев'ю енд Геральд, 25 жовтня 1881 р.).

61. ОСОБИСТА ПРАЦЯ

Значне місце у Своїй діяльності Христос відводив особистим бесідам. Він був вірний Своїй звичці спілкуватися з людиною сам на сам, і така душа несла тисячам інших отриману мудрість.

Найуспішніші трудівники – це ті, хто з радістю працює, служачи Богові в малому. Кожна людина повинна працювати, вплітаючи свою нитку в тканину й додаючи виробу довершеності...

Навчайте молодь допомагати одне одному; так кожен набуватиме досвіду, щоб стати посвяченим працівником у ширшій сфері. Найпростішими методами можна досягти тисяч сердець.

Високо обдаровані розумовими здібностями люди, котрих виславляють та вважають за найбільш видатних талановитих чоловіків і жінок світу, часто знаходять підкріплення в найскромніших, найпростіших словах, сказаних людиною, яка любить Бога й може говорити про цю любов так природно, як світські люди говорять про речі, на яких зосереджується та якими живиться їхній розум. Слова, навіть добре продумані й підготовлені, справляють невеликий вплив, але щире, чесне служіння сина або доньки Бога, виявлене в словах чи незначних учинках, звершуваних природно і просто, відімкнуть довго замкнені двері до багатьох душ (Рев'ю енд Геральд, 9 травня 1899 р.).

62. МОЛОДЬ ПРАЦЮЄ ДЛЯ ПРИДБАННЯ ДУШ

Сатана – пильний ворог, котрий неухильно прагне до своєї мети – підштовхнути молодь до вчинків, абсолютно протилежних учинкам, схвалених Богом. Йому добре відомо, що ніхто не може зробити стільки добра, як молоді люди, присвячені Богові. Праведна молодь може справляти могутній вплив. Проповідники та члени Церкви похилого віку не можуть справляти на юнацтво і половини такого впливу, який мають посвячені молоді люди на своїх товаришів. Вони

повинні усвідомлювати: на них лежить відповідальність за те, щоб робити все можливе задля спасіння своїх ближніх, навіть жертвуючи своїми задоволеннями і бажаннями. Час, а якщо потрібно, і кошти мають бути присвячені Богові.

Усі, хто сповідує побожність, повинні усвідомлювати небезпеку, яка загрожує тим, хто не перебуває в Христі. Незабаром час їхнього випробування закінчиться. Люди, котрі могли б використовувати свій вплив для спасіння душ, якби діяли згідно з Божим наміром, але не виконували свого обов'язку через егоїзм, лінощі чи тому, що соромилися хреста Христового, не тільки втратять власні душі, а й заплямують свій одяг кров'ю бідних грішників. Такі будуть змушені дати звіт за те добро, яке могли зробити, якби присвятили себе Богові, але не зробили через свою невірність.

Хто справді скуштував солодощів викупної любові, той не заспокоїться і не зможе цього зробити, доки не розкаже про План спасіння всім, з ким спілкується. Молодь повинна запитувати: «Чого, Господи, бажаєш, щоб я вчинив? Як можу вшанувати й прославити Твоє Ім'я на Землі?» Навколо нас гинуть душі, та чи несе молодь тягар у справі придбання душ для Христа?

Турбота про інших

Учні школи могли б справляти добрий вплив задля справи Спасителя, але хто згадує Ім'я Христа? Хто щиро та з любов'ю благає своїх товаришів залишити гріховні шляхи й обрати шлях святості?

У цьому напрямку повинна рухатися віруюча молодь, однак вона цього не робить, їй більше подобається об'єднуватися з грішниками в розвагах і задоволеннях. Перед молодими відкрите широке поле корисної праці, але вони не бачать його. О, якби вони застосували сьогодні свої сили й здібності в пошуках підходу до заблудлих грішників, щоб розповісти їм про шлях святості та за допомогою молитви й наполегливого благання придбати хоча б одну душу для Христа!

Яка благородна справа! Одна душа, яка прославлятиме Бога впродовж вічності! Одна душа, котра буде насолоджуватися щастям і вічним життям! Одна перлина в їхньому вінці, що сяятиме, немов зірка, навіки-віків! Але навіть більше, ніж одна душа, можуть бути навернені від омани до істини, від гріха до святості. Господь промовляє через пророка: «А ті, хто привів багатьох до праведності», будуть сяяти «немов зорі, навіки-віків». Тоді ті, хто з Христом та ангелами звершували справу спасіння заблудлих душ, будуть щедро винагороджені в Царстві Небесному.

Я бачила, що багато душ могли б бути спасеними, якби молодь перебувала там, де має бути, присвячена Богові й істині. Але молоді люди зазвичай перебувають у такому стані, коли над ними потрібно постійно працювати, інакше вони самі уподібняться до світу. Вони є джерелом постійної тривоги та переживань. Їхні батьки проливають сльози, заносючи за них до Бога відчайдушні молитви зі своїх сповнених глибокого болю сердець. Однак діти продовжують іти власним шляхом, незважаючи на біль, якого завдають своїми вчинками. Вони насаджують терня в грудах тих, хто готовий померти, щоб спасти їх і щоб вони через заслуги Крові Христа стали такими, якими бажає їх бачити Бог.

Праця, яку необхідно виконати

Юнаки й дівчата, я бачила, що Бог має для вас працю. Візьміть свій хрест і йдіть слідом за Ісусом, інакше ви будете недостойні Його. Залишаючись в апатії та байдужості, як можете знати Божу волю щодо вас? І як ви сподіваєтеся спастися, якщо не виконуєте волю Господню як вірні слуги? Ті, хто має вічне життя, усе робитимуть добре й вірно. Цар слави поставить їх по Своїй правиці, кажучи: «Гаразд, добрі та вірні слуги». Хто знає, скільки душ ви могли б спасти від загибелі, якби замість прагнення до задоволень шукали б, яку працю виконати у винограднику Господа? Для

скільки душ ці зібрання для розмов і музичних репетицій стали засобами спасіння? Якщо ви не можете вказати хоча б на одну душу, спасенну таким чином, почніть, о, почніть діяти по-новому! Почніть молитися за душі, наблизьтеся до Христа, до Його закривавленого боку. Нехай лагідний, покірний дух стане окрасою вашого життя, нехай щирі, смиренні прохання ваших скрушених сердець про мудрість підносяться до Нього, аби вам мати успіх у спасінні не лише своєї душі, а й інших душ.

Присвячуйте більше часу молитві, а не співам. Хіба ви не відчуваєте більше потреби в молитві, ніж у співах? Юнаки й дівчата, Бог закликає вас до праці, праці для Нього. Нехай у ваших діях відбудеться цілковита зміна. Ви можете зробити те, чого не можуть зробити служителі, котрі викладають Слово й доктрину! Ви можете знайти підхід до такої категорії людей, на яку не можуть вплинути служителі (Свідчення для Церкви, т.1, с. 511-513).

З чого починати

Нехай ті, хто бажає працювати для Бога, почнуть свою роботу вдома, у власній сім'ї, серед сусідів та друзів. Тут вони знайдуть хороше місіонерське поле. Така домашня місіонерська праця – це перевірка, яка виявить їхню здатність або нездатність до служіння на ширшому полі (Свідчення для Церкви, т. 6, с. 428).

Найуспішніший шлях

У нашій справі зусилля однієї людини роблять більше, ніж ми вважаємо. Саме через відсутність цього гинуть душі. Цінність кожної душі безмежно велика, про її вартість свідчить Голгофа. Одна душа, придбана для Христа, стане знаряддям для придбання інших, і в результаті благословення та спасіння постійно зростатимуть (Служителі Євангелія, с. 184).

63. СЛУЖІННЯ В РІЗНИХ ГАЛУЗЯХ

Бог має потребу в проповідниках, біблійних працівниках і книгоношах. Нехай наші молоді люди вийдуть на працю як книгоноші, євангелісти та біблійні працівники разом із досвідченими трудівниками, котрі зможуть показати їм, як успішно працювати. Нехай книгоноші ходять із нашою літературою від дому до дому. При можливості нехай вони розповідають про істину для теперішнього часу всім, з ким зустрінуться, нехай співають та моляться з ними. Якщо в роботі для Бога ми активно використовуємо правильні методи, тоді буде зібраний урожай душ.

У Божій справі місце є для всіх, сповнених духу самопожертви. Бог закликає чоловіків та жінок, котрі бажають зректися себе задля добра інших та присвятити Його праці самих себе й усе, що мають. Існує потреба в людях, які, зіткнувшись із труднощами, невпинно йтимуть вперед, кажучи: «Ми не відступимо та не зневіримося». Потрібні люди, котрі будуть зміцнювати й розширювати роботу, яку намагаються виконувати інші (Рев'ю енд Геральд, 28 квітня 1904 р.).

Здобуття вміння

У цій роботі, як і в кожній іншій, вміння здобувається в самому процесі роботи. Виконання звичайних життєвих обов'язків та служіння нужденним і страждальцям – це гарантія вміння й ефективності (Виховання та освіта, с. 268).

64. БЕЗКОРИСЛИВЕ СЛУЖІННЯ

Люди, котрі, наскільки можливо, роблять добро іншим, показуючи на ділі, що не байдужі до них, не тільки полегшують негаразди людського життя, допомагаючи нести їхні тягарі, а й роблять значний внесок у власне душевне й тілесне здоров'я. Творити добро. Ця справа приносить користь як одержувачу, так і добродійцеві. Забуваючи про власне «я» та виявляючи турботу про інших, ви здобуваєте перемогу над власними слабкостями. Задоволення, отрима-

не вами від добродієвості, значно сприятиме відновленню позитивного мислення.

Почуття задоволення від вчиненого добра оживляє розум, бадьорить усе тіло. Обличчя добродієвних людей світяться радістю, свідкуючи про високу моральну культуру, у той час як обличчя егоїстів та скнар засмучені, похмурі й понурі. Їхні обличчя свідчать про їхні моральні вади. Егоїзм і самолюбство накладають свою печать на зовнішності особи.

Людина, керована духом справжньої, безкорисливої добродієвості, є учасником Божественної природи, уникнувши морального розтління, що у світі. А самолюбні й скупі плекали свій егоїзм, доки він цілковито не позбавив їх чуйності до людей, так що їхні обличчя швидше носять подобу падшого ворога, ніж образ чистоти і святості (Свідчення для Церкви, т. 2, с. 534).

65. НАГОРОДА ЗА СТАРАНІСТЬ

Нехай молодь пам'ятає, що нероби позбавляють себе дорогоцінного досвіду, який здобувається сумлінним виконанням щоденних життєвих обов'язків. Хто лінивий і не бажає навчатися, той завжди ставить на своєму шляху перешкоду. Він відмовляється від культури – результату чесної праці. Не бажаючи простягнути руку допомоги людству, він обкрадає Бога. Його заняття дуже відрізняється від того, яке призначив йому Бог, адже зневага до корисної праці захоплює до негідних смаків та паралізує найкращі сили ества.

Не одиниці, а тисячі людських істот існують лише для того, щоб споживати блага, які Бог у Своїй милості дарує їм. Вони забувають приносити Господу подячні жертви за багатства, які Він довірив їм, давши земні плоди. Люди забувають, що Бог бажає, аби вони мудро пустили в обіг позичені їм таланти, ставши не тільки споживачами, а й виробниками. Якби вони усвідомили, якої роботи Господь очікує від них як від Своїх помічників, то не вважали б за перевагу уникати будь-якої відповідальності, чекаючи, аби інші служили їм.

Благословення від праці

Справжнє щастя полягає в тому, аби бути добрим та чинити добро. Найбільш чисте, святе задоволення отримують люди, котрі сумлінно виконують призначені їм обов'язки. Жодна чесна праця не є принизливою. Не що інше, як ганебне лінивство, змушує людей дивитися з презирством на прості щоденні обов'язки життя. Відмова виконувати ці обов'язки призводить до розумової й моральної неспроможності, яка одного дня дасть гостро себе відчути. Прийде час у житті ледаря, коли його потворність стане явною для всіх. Над записом про його життя стоятиме заголовок: «Споживач, а не виробник».

Кожний вид діяльності може навчити цінних духовних уроків. Землероб у процесі праці може зрозуміти значення слів: «Ви є Божою нивою». У людському серці має бути посіяне насіння істини, щоб життя приносило чудові плоди Духа. Бог впливає на розум людини, сприяючи його гармонійному розвитку. Усі сили тіла й розуму, які не досягли зрілості, мають бути розвинуті й підготовлені для служіння Господу...

Христос усім дав служіння. Хоч Він – Цар слави, однак проголосив: «Син Людський – прийшов Він не для того, щоб служили Йому, а щоб послужити» (Матв. 20:28). Він – Велич Небес, проте охоче погодився прийти на Землю, щоб виконати працю, доручену Йому Отцем. Він облагородив працю. Щоб залишити нам приклад працелюбства, Ісус власними руками виконував роботу теслі. З раннього дитинства Він робив Свій внесок у працю сім'ї. Розуміючи, що є членом сімейної спілки, Він охоче ніс Свою частину тягара.

Допомога вдома

Діти і молодь мають знаходити задоволення в тому, аби полегшувати турботи батька й матері, виявляючи безкорисливу зацікавленість у рідному домі. Охоче покладаючи на себе тягар, який випав на їхню долю, вони прохо-

дять підготовку, котра зробить їх здатними виконувати відповідальну й корисну роботу. З року в рік вони повинні невинно просуватися вперед, поступово, але впевнено залишаючи юнацьку недосвідченість та досягаючи зрілого досвіду дорослих людей. Сумлінно виконуючи прості домашні обов'язки, хлопці й дівчата закладають основу для розумової, моральної і духовної досконалості.

Полотно долі

Пам'ятайте, дорогі юні друзі: ви щодня, щогодини, щохвилини тчете полотно власної долі. З кожним рухом ткацького човника в полотно вплітається нитка, котра або зіпсує, або прикрасить виріб. Якщо ви ліниві й безтурботні, то псуєте життя, котре, згідно з Божим задумом, має бути яскравим і красивим. Якщо обираєте для себе жити за власними нахилами, то нехристиянські звички зв'яжуть вас стальним дротом. А якщо відійдете від Христа, за вашим прикладом піде багато тих, хто через вашу неправильну поведінку ніколи не побачить небесної слави. Але якщо докладаєте мужніх зусиль із метою перемогти егоїзм, не пропускаючи жодної можливості допомогти людям, світло вашого прикладу приведе інших до хреста (Наставник молоді, 5 грудня 1901 р.).

66. ДОСТОЇНСТВО ПРАЦІ

Намір Бога полягав у тому, щоб за допомогою праці зменшити зло, яке прийшло у світ через непослух людини. Завдяки праці сатанинські спокуси можуть виявитися марними, а потік зла може зупинитися. І хоч праця пов'язана з переживаннями, утомою, болем, вона залишається джерелом щастя й розвитку, надійним захисником від спокуси. Праця привчає до дисципліни, яка перешкоджає потуранню власним бажанням, сприяє вихованню працелюбності, чистоти, стійкості. Таким чином, праця – це частина великого Божого Плану відновлення людини після гріхопадіння.

Перевага фізичної праці над іграми

Люди вважають фізичну працю принизливою, зате можуть докласти скільки завгодно зусиль, граючи в крикет, бейсбол чи беручи участь у кулачних боях, що не вважається принизливим. Сатана тішиться, коли бачить: люди віддають свої фізичні й розумові сили тому, що не виховує їх, не приносить користі, не допомагає їм бути благословенням для тих, хто потребує їхньої допомоги. У той час як молодь удосконалює свою майстерність в іграх, що не має жодної цінності для них чи для інших, сатана веде гру життя за їхні душі, відбираючи в них дані їм Богом таланти та замінюючи їх своїми злими рисами. Він намагається примусити людей ігнорувати Бога та настільки заволодіти їхнім розумом, аби для Бога не знайшлося місця в думках. Диявол не хоче, щоб люди мали пізнання про свого Творця, та дуже задоволений, якщо йому вдається за допомогою ігор і театральних вистав настільки збентежити почуття молоді, щоб вони забули про Бога й Небо.

Один із найбільш надійних захистів від зла – корисне заняття, у той час як неробство – одне з найбільших проклять, оскільки за ним ідуть порок, злочинність, бідність. Постійно зайняті люди охоче виконують свої щоденні завдання, це корисні члени суспільства. Завдяки сумлінному виконанню різноманітних обов'язків, які належать до сфери їхньої діяльності, вони роблять своє життя благословенням для себе та інших. Старанна праця захищає їх від багатьох пасток того, хто знаходить лихе заняття для рук нероб.

Водоймище зі стоячою водою швидко стане огидним, а дзюркотливий струмок несе здоров'я і радість усій околиці. Перший приклад символізує неробство, а другий – працелюбність...

Приклад Христа

Шлях праці, призначений для мешканців Землі, може бути важким і втомливим, але він ушанований слідами Ви-

купителя, і хто йде цим священним шляхом, той перебуває в безпеці. Повчанням та прикладом Христос звеличив корисну працю. З раннього дитинства Його життя було віддано праці. Більша частина земного життя Ісуса проминула в роботі, яку Він терпляче виконував у Назареті в майстерні теслі. В одязі звичайного робітника Володар життя ходив вулицями маленького містечка, у якому жив, прямуючи на Свою скромну роботу та повертаючись із неї. Ангели-служителі супроводжували Його, коли Він ішов разом із селянами й робітниками, невпізнаний та невшанований...

Розумно організована праця – це здоровий тонізуювальний засіб для людства. Вона робить немічних сильними, бідних – багатими, нещасних – щасливими. Сатана пильнує в засідці, готовий знищити тих, чиє неробство дає йому можливість підступати до них під якоюсь привабливою маскою. Найбільшого успіху він досягає тоді, коли приходить до людей у години їхнього дозвілля.

Урок задоволення від праці

Одне з найбільших, породжених багатством лих, – це світська думка про те, що праця є принизливою. Пророк Єзекиїль каже: «Ось оце була провина твоєї сестри Содом: пиха, ситість їжі та преспокійний спокій були в неї та в її дочок, а руки вбогого та бідного вона не зміцняла» (Єзек. 16:49). Тут зображені жахливі результати неробства, котре ослаблює розум, опоганує душу, спотворює розуміння, спонукаючи вважати прокляттям те, що було дане як благословення. Тільки працююча людина, яка бачить щось величне й добре в житті, готова виконувати щоденні обов'язки з вірою й надією.

Багатьом послідовникам Христа потрібно ще засвоїти важливий урок задоволення від праці при виконанні необхідних життєвих обов'язків. Праця для Бога таких фахівців, як, наприклад, механіка, комерсанта, юриста чи фермера, з впровадженням у звичайне ділове життя принципів християнства,

вимагає більше благодаті й суворої дисципліни характеру, ніж праця визнаного місіонера на відкритому полі. Щоб виявити в майстерні чи офісі свою релігійність, зберігаючи святість у всіх дрібницях щоденного життя та укладаючи кожну угоду згідно з мірилом Божого Слова, необхідна неабияка духовна сила. Але цього вимагає Господь.

Апостол Павло вважав неробство гріхом. Він навчився ремесла виготовлення наметів різного ґатунку і впродовж свого служіння часто працював, використовуючи це ремесло для забезпечення себе й інших. Павло не вважав час, проведений таким чином, втраченим. Завдяки своїй праці апостол мав доступ до тієї категорії людей, яких інакше не зміг би досягти вісткою. Він показував своїм товаришам, що майстерність у звичайних ремеслах – це дар від Бога. Павло навчав, що Бог має бути прославлений навіть у щоденній праці. Його загрубілі від праці руки аж ніяк не послаблювали силу його зворушливих закликів як християнського проповідника.

Божий намір полягає в тому, щоб усі працювали. В'ючна тварина, яка працює, краще відповідає меті її створення, аніж нероба-людина. Бог постійно трудиться. Ангели трудяться, вони – Божі служителі для синів людських. Ті, хто очікує бездіяльного життя на Небі, будуть розчаровані, оскільки небесний устрій не допускає потурання неробству. Однак утомленим та обтяженим дана обітниця відпочинку. Тільки вірний слуга буде запрошений перейти від своєї праці в радість свого Пана. З радістю здійме він свій обладунок і забуде про шум битви, знайшовши славний відпочинок, приготовлений для тих, хто перемагає силою хреста Христового (Поради батькам, учителям та учням, с. 274-280).

67. СІЯТИ ПОНАД УСЯКИМИ ВОДАМИ

Господь закликає Свій народ брати участь у різних галузях місіонерської праці, сіяти понад усякими водами. Ми виконуємо лише малу частину роботи, котру Він бажає, щоб ми звершували серед наших сусідів і друзів. Виявляючи доб-

роту до бідних, хворих чи засмучених, що зазнали важкої втрати, ми зможемо справляти на них вплив, завдяки якому Божественна істина знайде шлях до їхніх сердець. Не можна залишати невикористаною жодну таку нагоду для служіння. Це найвища місіонерська праця, яку ми можемо звершувати. Нести істину з любов'ю та співчуттям від дому до дому – це праця, що узгоджується з настановою Христа, даною Його учням, коли Він посилав їх у їхню першу місіонерську подорож.

Дар співу

Існує потреба в тих, хто володіє даром співу. Пісня – один з найбільш дієвих засобів, за допомогою яких духовна істина закарбовується в серці. Часто слова священної пісні відкривають у серці джерела покаяння й віри. Члени Церкви, як молоді, так і старші, мають бути навчені, щоб іти й звіщати світові цю останню вістку. Якщо вони з покором підуть, Божі ангели супроводжуватимуть їх, навчаючи, як підносити свій голос у молитві й пісні та звіщати вістку Євангелія для цього часу.

Юнаки й дівчата, беріться до праці, до якої закликає вас Бог. Христос навчить вас використовувати ваші здібності для доброї мети. Коли будете підкорятися животворному впливу Святого Духа та прагнути навчити інших, ваш розум буде відсвіжений і ви зможете промовляти слова, нові й дивовижно прекрасні для ваших слухачів...

Медико-місіонерська праця

Медико-місіонерська праця надає багато можливостей для служіння. Нестриманість у їжі та нехтування законами природи є причиною багатьох захворювань і позбавляють Бога належної слави. Через відсутність самозречення багато Божий дітей неспроможні досягти того високого рівня духовності, який Він ставить перед ними. Навчайте людей, що для них краще знати, як зберегти здоров'я, ніж як лікувати хворобу. Ми маємо бути мудрими наставниками, застерігаючи всіх від самоогодження. Дивлячись на нещастя, каліцтва

й хвороби, які прийшли у світ через необізнаність людей, як ми можемо нічого не робити для просвіщення необізнаних та полегшення болю страждальців?

Унаслідок того, що тиран на ім'я «упередженість», закрив доступ до душі, багато людей не знає принципів здорового способу життя. Можна зробити добру послугу, навчивши людей готувати здорову їжу. Ця галузь роботи така ж важлива, як і будь-яка інша. Необхідно відкривати більше кулінарних шкіл, а також проводити роботу від дому до дому, ділячись порадами стосовно мистецтва приготування здорової їжі. Завдяки впливу реформи здоров'я багато, багато душ буде врятовано від фізичного, розумового й морального виродження (Рев'ю енд Геральд, 6 червня 1912 р.).

68. БАГАТОГАЛУЗЕВА ПРАЦЯ

Церква організована для служіння, і в житті служіння Христові зв'язок із Церквою – один із перших кроків. Вірність Христу вимагає сумлінного виконання церковних обов'язків. Це важлива частина виховання, і в Церкві, наповненій життям Господа, воно приведе безпосередньо до служіння тим, хто перебуває у світі. Існує багато сфер, які дають молодим людям можливості для корисної діяльності (Виховання та освіта, с. 268, 269).

Кожен має своє місце

Кожен має своє місце у вічному Плані Неба. Кожний повинен співпрацювати з Христом у справі спасіння душ. Приготовлене для нас місце в небесних оселях забезпечене нам не більшою мірою, аніж особливе місце, призначене для нас на Землі, де ми маємо працювати для Бога (Наочні уроки Христа, с. 326, 327).

Діяльність Суботньої школи

Господь закликає молодь приготуватися до серйозної праці впродовж усього життя – праці в Суботній школі... Гос-

подь хоче мати вчителів Суботньої школи, котрі б здійснювали служіння від усього серця, множили свій талант шляхом його використання та вдосконалювали вже досягнуте (Свідчення щодо діяльності Суботньої школи, с. 53).

Біблійна праця

Ідея про проведення біблійних читань – це ідея небесного походження, котра відкриває можливість задіяти сотні юнаків і дівчат на полі важливої праці, котра інакше не могла би бути виконана.

Біблія не скута ланцюгом. Її можна нести до кожного дому, представляючи біблійні істини свідомості кожної людини. Чимало людей, подібно до шляхетних верейців, щодня самі досліджуватимуть Святе Письмо, коли їм буде викладена істина, аби пізнати, чи так воно є. Христос сказав: «Дослідіть Писання! Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене» (Івана 5:39). Ісус, Викупитель світу, наказує людям не тільки читати, а й «дослідити Писання». Ця велика й важлива справа доручена нам, і, виконуючи її, ми одержимо велику користь, бо послух Христовому наказу не залишиться без нагороди. Він увінчає особливими знаками Своєї милості цей прояв вірності – ходіння у світлі Його Слова (Свідчення щодо діяльності Суботньої школи, с. 29, 30).

Праця книгоноші

Господь закликає нашу молодь працювати книгоношами та євангелістами, прямуючи від дому до дому в тих місцях, де ще не чули про істину. Звертаючись до нашої молоді, Він каже: «...ви не належите самим собі. Бо ви викуплені за ціну. Отож прославляйте Бога у вашому тілі та у вашому дусі, що належать Богові» (1 Кор. 6:19, 20). Чудовим чином будуть благословенні ті, хто вийде на працю під керівництвом Бога (Свідчення для Церкви, т. 8, с. 229).

Один із найкращих шляхів, який можуть обрати молоді люди, аби приготуватися до служіння, – це праця на ниві

літературного євангелізму. Нехай вони йдуть до малих та великих міст, розповсюджуючи книги, що містять істину для теперішнього часу. У цій роботі вони матимуть нагоду промовляти слова життя, а посіяне ними насіння істини проросте і принесе плоди. Зустрічаючись із людьми та представляючи їм наші видання, вони набудуть досвіду, якого не змогли б здобути проповіданням...

Усі, хто шукає можливостей для справжнього служіння та цілковито віддасть себе Богові, знайдуть у праці книгоноші можливість ділитися багатьма істинами про майбутнє нетлінне життя (Служителі Євангелія, с. 96).

Учительська праця

Для виховання й формування молодих умів, а також для успішного виконання багатогранної праці вчителя в наших церковних школах потрібний найкращий талант, який тільки можна одержати...

Існує потреба в учителях, особливо для дітей, – учителях спокійних і добрих, які виявляли б терпіння й любов до тих, хто найбільше її потребує... Нашим церковним школам потрібні вчителі з високими моральними якостями; люди, котрим можна довіряти, котрі сильні у вірі, володіють тактовністю й терпеливістю, ходять із Богом та стримуються від усякого роду зла (Свідчення для Церкви, т. 6, с. 200, 201).

Ділове життя

Господь бажає мати у Своїй справі розумних людей, достатньо кваліфікованих для роботи в різноманітних галузях. Необхідні ділові люди, котрі впровадять величні принципи істини в усі свої справи. Їхні таланти мають розвиватися в дуже старанному навчанні та практичній діяльності. Якщо людям у якійсь галузі і необхідно використати свої можливості, щоб стати мудрими й ефективними, так це тим, хто віддає свої здібності справі встановлення Царства Божого в нашому світі. Про Даниїла ми довідуємося: коли

його піддали найретельнішій перевірці, у всіх його ділових операціях неможливо було виявити жодної помилки чи помилки. Він приклад того, ким може бути кожна ділова людина. Його історія відкриває нам, що може звершити той, хто віддає на служіння Богові всі сили розуму й рук, серця й життя (Наочні уроки Христа, с. 350, 351).

Медична праця

Немає важливішого місіонерського поля, ніж те, на якому трудиться вірний богобоязливий лікар. Не існує іншого поля, на якому людина може принести більше добра та придбати більше перлин, що сяятимуть у її вінці радості. Вона може нести Христову благодать як солодкі пахощі в кімнату кожного хворого, а також нести справжній цілющий бальзам уражених гріхом душі. Вона може вказувати хворим і помираючим на Агнця Божого, Котрий бере гріх світу. Їй не слід прислухатися до такої поради: небезпечно говорити про вічність із людьми, життя котрих під загрозою, оскільки це може погіршити їхній стан. Навпаки, у дев'яти випадках із десяти знання про Спасителя, Котрий прощає гріх, приведе до покращення як фізичного, так і душевного стану. Ісус може обмежити владу сатани. Він – Лікар, від Якого уражена гріхом душа може сподіватися отримати зцілення і тіла, і душі (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 448, 449).

Майже в кожному суспільстві є багато людей, які не слухають проповіді Слова Божого та не відвідують жодних богослужінь. Щоб донести до них Євангеліє, необхідно запропонувати його в їхній оселі. Часто полегшення фізичних потреб – єдиний шлях, який дозволяє наблизитися до них. Медичні сестри-місіонери, які доглядають за хворими й полегшують нужду бідних, знайдуть чимало можливостей помолитися з ними, почитати їм Слово Боже та розповісти про Спасителя. Вони можуть молитися з тими і за тих, котрі не мають сили волі управляти своїми бажаннями, деградованими через пристрасть. Вони можуть нести промінь надії

в життя тих, хто зазнав поразки і втратив мужність. Їхня неогоїстична любов, виявлена в ділах безкорисливої доброти, допоможе цим страждальцям повірити в любов Христа (Служіння зцілення, с. 144, 145).

Служіння

Не можна применшувати роль євангельського служіння. Жодна праця не повинна давати приводу дивитися на служіння Слова як на щось другорядне. Це не так. Хто применшує служіння, той применшує Христа. Найвищий труд з усіх трудів – це служіння в його різноманітних галузях, і молоді потрібно нагадувати: немає праці, більш благословенної Богом, ніж праця служителя Євангелія.

Нехай наша молодь не зволікає зі вступом на ниву служіння. Існує небезпека, що через яскраві реклами деякі ухилятимуться від шляху, яким Бог наказує їм іти. Деякі з тих, хто мав би готуватися стати служителем, були захоплені до вивчення медицини. Господь має потребу в тому, щоб у Його винограднику працювало більше служителів. Були сказані слова: «Зміцніть сторожові пости. Поставте вірних вартових у кожній частині світу». Бог кличе вас, молоді люди. Він кличе цілу армію молодих великодушних людей – людей широких поглядів та глибокої любові до Христа й істини (Свідчення для Церкви, т. 6, с. 411).

Місіонерська праця за кордоном

Потрібні молоді люди. Бог кличе їх на місіонерське поле. Відносно вільні від життєвих турбот і відповідальності, вони мають сприятливіші можливості для участі в роботі, аніж люди, котрим необхідно дбати про забезпечення й виховання великої сім'ї. Більше того, молоді люди легше пристосовуються до нового клімату і нового товариства, краще витримують незручності й труднощі. Виявляючи тактовність і наполегливість, вони зможуть знайти доступ до людей (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 393).

Молоді люди повинні займатися самопідготовкою, знайомлячись з іноземними мовами, аби Бог міг використати їх як посередників для передачі Його спасенної істини представникам інших народів. Ці молоді люди можуть вивчати іноземні мови, навіть займаючись працею задля спасіння грішників. Якщо вони вміють економити свій час, то можуть розвивати свої розумові здібності й готуватися до служіння в ширшому масштабі. Якщо молоді жінки, не обтяжені великою відповідальністю, присвятять себе Богові, то зможуть підготуватися до корисного служіння завдяки вивченню іноземних мов. Вони можуть присвятити себе справі перекладу (Свідчення для Церкви, т. 3, с. 204).

Юнацьке служіння

Діти можуть бути бажаними працівниками-місіонерами в сім'ї та в церкві. Бог бажає, аби дітей навчали, що вони живуть у цьому світі для корисного служіння, а не тільки для розваг. У сім'ї їх можна навчати виконувати місіонерську працю, яка приготує їх для ширших сфер корисності. Батьки, допомагайте своїм дітям виконувати Божий намір щодо них (Рев'ю енд Геральд, 8 грудня 1910 р.).

69. ПРИЙНЯТНЕ СЛУЖІННЯ

Бог у Своїй безмежній милості й любові дав нам світло Свого Слова, а Христос каже нам: «Даром отримали – даром давайте» (Матв. 10:8). Нехай же дане вам Богом світло сяє для тих, хто перебуває в темряві. Якщо ви так чинитимете, небесні ангели будуть поруч із вами, допомагаючи в придбанні душ для Христа...

Дорогі юні друзі, пам'ятайте, що не обов'язково бути рукопокладеним служителем, аби служити Господу. Існує багато напрямків праці для Христа. Можливо, людські руки ніколи не будуть покладені на вас у священному обряді, але Бог може зробити вас придатними для Його служіння. Він може діяти через вас для спасіння душ. Якщо, навчившись

у школі Христа, ви лагідні й покірні серцем, Він дасть вам слова, щоб розповідати про Нього...

Наше ставлення до помилок

Робіть усе можливе для досягнення досконалості та не думайте, що через вашу схильність помилятися ви не можете служити Богові. Господь знає створення наше, Він пам'ятає, що ми – порох. Сумлінно використовуючи дані вам Богом таланти, ви здобудете знання, котре викличе у вас незадоволення собою. Ви відчуєте потребу звільнитися від шкідливих звичок, аби своїм поганим прикладом не зашкодити іншим.

Старанно працюйте, звіщаючи іншим таку дорогоцінну для вас істину. І коли з'являться вакансії, котрі необхідно буде заповнити, ви почуєте слова: «Підіймися вище». Можливо, ви не захочете відгукнутися, однак ідіть уперед з вірою, вносячи в Божу справу свіжий щирий запал.

Секрет придбання душ можна зрозуміти, тільки навчаючись у великого Вчителя. Як роса і спокійний дощ м'яко спадають на зів'ялу рослину, так і наші слова повинні м'яко, з любов'ю спадати на душі, котрі ми прагнемо придбати. Нам не слід очікувати, доки в нас з'являться можливості, ми маємо шукати їх, підносячи в молитві серце до Бога, щоб Він допоміг нам промовляти потрібні слова в потрібний час. А коли можливість знайдена, не нехтуйте нею під жодним приводом, адже використання її може означати спасіння душі від смерті (Наставник молоді, 6 лютого 1902 р.).

Найважливіша справа

Справа спасіння душ, за котрі помер Христос, стоїть вище за всі інші та перевершує всі інші, саме їй необхідно віддати всі сили душі. Зробіть її основною, важливою справою свого життя. Зробіть її особливою працею свого життя. Співпрацюйте з Христом у цій величній, благородній справі, ставши місіонерами як на своїй землі, так і в інших країнах. Будьте готові успішно працювати для спасіння душ як на батьківщині

ні, так і в далеких краях. Звершуйте діла Божі та виявляйте свою віру у вашого Спасителя, старанно працюючи для інших. О, якби молодь і старші люди повністю навернулися до Бога, узялися за виконання свого безпосереднього обов'язку та працювали, маючи нагоду стати співпрацівниками Бога! (Наставник молоді, 4 травня 1893 р.).

70. ВІРНИСТЬ У СЛУЖІННІ

Хто невірний у найменших життєвих справах, той буде невірний і у виконанні важливіших обов'язків. Такі люди обкрадатимуть Бога та не відповідатимуть вимогам Божественного Закону. Вони не розуміють, що їхні таланти належать Богові й мають бути присвячені на служіння Йому. Працівники, котрі нічого не роблять для свого роботодавця, окрім наказаного їм, і водночас знають, що успіх роботи залежить від деяких додаткових зусиль з їхнього боку, не будуть зараховані до вірних слуг. Багато обов'язків не зазначено конкретно, але вони перебувають безпосередньо в полі зору працівника і їх слід виконати.

Деяким збиткам і втратам можна було б запобігти, якби були виявлені ретельність, старанність і бажання докласти щирих зусиль та якби принципи любові, заповідані нам Ісусом, знаходили своє втілення в житті тих, хто сповідує Його Ім'я. Однак у Божій справі є багато таких, котрі відмічені як працівники «про людське око».

Прояви невірності зазначені

Найогидніший прояв егоїзму – це той, який змушує працівника нехтувати продуктивним використанням часу і турботою про майно, коли він не перебуває під безпосереднім наглядом господаря. Але чи знають такі працівники, що їхня недбалість не залишається непоміченою, а невірність незазначеною? Якби їхні очі відкрилися, вони побачили б, що за ними спостерігає Сторож Божий [див. Дан. 4:10] і вся їхня недбалість записується в небесних книгах.

Людям, невірним у Божій справі, бракує принципу; їхні мотиви не спонукують їх робити правильний вибір за всіх обставин. Божі слуги завжди повинні усвідомлювати, що на них звернений погляд їхнього Пана. Той, Хто спостерігав блюзнірський бенкет Валтасара, присутній у всіх наших установах, у бухгалтерії комерсанта, у приватній майстерні, а безкровна рука записує вашу недбалість так само вірно, як писала й жажливий вирок богозневажному цареві. Вирок Валтасарові був написаний вогняними словами: «Ти зважений на вазі, і знайдений легеньким». Якщо ви не виконуєте доручених Богом обов'язків, вам буде винесений такий самий вирок.

Справжні мотиви до служіння

Багато з так званих християн не з'єднані з Христом. Їхнє щоденне життя, їхній дух свідчать про те, що Ісус, надія слави, не перебуває в них. На них не можна покладатися, їм не можна довіряти. Ці люди прагнуть вкласти у своє служіння мінімум зусиль, вимагаючи водночас найвищої плати. Слово «слуга» стосується кожної людини, бо всі ми – слуги, і добре, коли бачимо, за яким зразком формується наш характер: за зразком невірності чи вірності.

Чи спостерігається загалом серед слуг тенденція виконати якомога більше роботи? Чи радше переважає мода якомога швидше проковзнути через роботу й отримати платню ціною найменших зусиль зі свого боку? Мета полягає не в тому, щоб якомога старанніше виконати роботу, а в тому, щоб одержати винагороду. Хто вважає себе слугою Христа, той не повинен забувати наказу апостола Павла: «Раби, слухайтесь у всьому тілесних панів, не служіть їм про людське око, як ті, що підлещуються до людей, але в простоті серця, боячись Бога. Що тільки робите, робіть від душі, наче для Господа, а не для людей. Знайте, що від Господа одержите нагороду – спадщину; адже Господеві Христові служите!» (Колос. 3:22 – 24).

Працівники «про людське око» виявлять, що їхня робота не витримає перевірки ані людської, ані ангельської. Суттєво важливою умовою успішної праці є пізнання Христа, бо таке пізнання відкриває сильні принципи правди, наділяючи благородним, безкорисливим духом, подібним до духу Спасителя, Котрому, за нашими словами, ми служимо. Вірність, ощадливість, дбайливість, старанність мають характеризувати всю нашу роботу, де б ми не працювали: на кухні, у майстерні, в офісі видавництва, у санаторії, коледжі чи на будь-якій іншій ділянці виноградника Господа. «Вірний у найменшому – і у великому вірний; несправедливий у найменшому – і у великому несправедливий» (Луки 16:10). (Рев'ю енд Геральд, 22 вересня 1891 р.).

РОЗДІЛ VII

Здоров'я та ефективність

Оскільки розум і душа виявляють себе через тіло, то розумова і духовна сила великою мірою залежать від фізичної сили й активності; усе, що сприяє фізичному здоров'ю, сприяє також формуванню сильного розуму та врівноваженого характеру. При відсутності здоров'я ніхто не може чітко розуміти і повністю виконувати свої обов'язки щодо себе, своїх ближніх та свого Творця. Тому здоров'я потрібно берегти настільки ж сумлінно, як і характер. Знання фізіології та гігієни має бути основою освітньої справи (Виховання та освіта, с. 195).

71. НАУКА ЖИТТЯ

Що можна зробити, аби зупинити потік хвороб і злочинності, котрий несе людський рід до руйнації та смерті? Оскільки серйозна причина зла криється в потуранні апетитові й пристрасті, то першочерговою великою справою реформи має бути вивчення і запровадження в життя уроків стриманості й самовладання.

Виховання людини слід починати вже з раннього віку, щоб здійснювати в суспільстві постійні зміни на краще. Майбутнє чоловіка чи жінки майже безпомилково визначають сформовані в дитинстві та юності звички, набуті смаки й самовладання, прищені з колиски принципи. За допомогою належного виховання молоді можна було б запобігти злочинності й моральному розтлінню, викликаним нестриманістю та розбещеністю.

Здоров'я та самовладання

Хороше фізичне здоров'я – це один з найефективніших чинників, які допомагають розвинути морально чистий, благородний характер у молоді, дати їй силу контролювати свій апетит й утримуватися від надуживань, які принижують людську гідність. У свою чергу, саме ці звички самовладання суттєво важливі для збереження здоров'я.

Для чоловіків і жінок надзвичайно важливо одержати уроки з науки людського життя, мати знання про найкращі засоби збереження й зміцнення здоров'я. Юність – особлива пора, коли накопичується запас знання, необхідного для щоденного практичного використання впродовж усього життя. Юність – це пора, аби засвоювати хороші звички й виправляти вже набуті шкідливі, здобувати і практикувати самовладання, складати плани та привчати себе реалізувати їх, узгоджувати всі свої вчинки з волею Бога та благополуччям своїх ближніх...

Ісус не ігнорував потреб тіла, Йому не було байдуже, у якому фізичному стані перебуває людина. Спаситель ходив, зціляючи хворих і повертаючи здоров'я тим, хто страждав від його втрати...

Наше життя довірене нам Богом

Молодим людям потрібно показати, що вони не можуть розпоряджатися своїм життям на власний розсуд. Сьогодні їхнє життя довірене їм Богом, але незабаром настане день розрахунку. Бог не вважатиме їх невинними за те, що вони легковажно ставилися до Його дорогоцінних дарів. Викупитель світу заплатив за них безмежну ціну, їхнє життя й таланти належать Йому, тому врешті-решт вони будуть суджені відповідно до того, якими управителями довіреного їм Богом капіталу були, – вірними чи невірними. Молоді люди повинні бути навчені, що чим більше їм дано засобів та можливостей, тим більша покладена на них відповідальність у справі Божій і тим більше від них вимагається зробити. Якщо молодь буде вихована так, щоб усвідомлювати свою відповідальність перед

Творцем та розуміти, що їм довірений важливий скарб – їхнє життя, тоді не поспішатиме занурюватися у вир розбещеності й злочинності, який поглинув так багато перспективних молодих людей цього віку (Рев'ю енд Геральд, 13 грудня 1881 р.).

72. ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

Здоров'я – це благословення, котре мало хто цінує, але від нього великою мірою залежить ефективність наших розумових і фізичних сил. Наші пориви й пристрасті гніздяться в нашому тілі, тому ми повинні утримувати його в найкращому фізичному стані, під найкращим духовним впливом, аби наші таланти були використані з найбільшою віддачею. Усе, що виснажує фізичну силу, послаблює і розум, роблячи його менш здатним розрізняти добро та зло.

Зловживання нашими фізичними силами скорочує час, упродовж якого наше життя могло би бути використане для слави Божої, і робить нас неспроможними виконати доручену нам Богом працю. Дозволяючи собі формувати погані звички – пізно лягати спати, потурати апетиту, жертвуючи здоров'ям, – ми закладаємо основу для немочі...

Люди, котрі таким чином скорочують своє життя і роблять себе непридатними для служіння, нехтуючи законами природи, винні в обкраданні Бога та ближніх. Власними діями вони позбавляють себе можливості приносити благословення іншим – саме тієї праці, задля якої Бог послав їх у світ. Вони неспроможні зробити навіть те, що могли б зробити за цей скорочений період часу. Господь вважає нас винними за те, що ми через свої шкідливі звички позбавляємо світ добра (Рев'ю енд Геральд, 20 червня 1912 р.).

73. ЗДОРОВ'Я – СВЯЩЕННИЙ ДАР

Сатана приходить до людини зі своїми спокусами як ангел світла, саме так він приходив до Христа. Він намагається привести людину в стан фізичної й моральної немочі, щоб перемогти її своїми спокусами, а потім тріумфувати з приводу її загибелі. І він має успіх, коли спокушує людину

потурати своєму апетитові, незважаючи на наслідки. Йому добре відомо, що людина не може виконувати свої зобов'язання перед Богом і ближніми, якщо завдає шкоди даним їй Богом здібностям. Мозок – це капітал тіла. Якщо здатність сприйняття притуплюється через нестриманість у будь-якій її формі, людина не спроможна розпізнавати вічні цінності.

Зв'язок між здоров'ям і формуванням характеру

Бог не дає людині дозволу порушувати закони її ества. Але людина, поступаючись сатанинським спокусам потурати нестриманості, підкоряє свої вищі здібності тваринним бажанням і пристрастям. Коли вони беруть гору, тоді людина, створена мало меншою за ангелів та наділена здібностями, здатними до найвищого розвитку, віддає себе у владу сатани. А той легко знаходить доступ до рабів апетиту. Через нестриманість одні жертвують половиною, а інші двома третіми своїх фізичних, розумових і моральних сил, стаючи іграшкою в руках ворога.

Хто бажає мати ясний розум, аби зауважувати підступні дії сатани, той має підкорити свої фізичні бажання контролю розуму й сумління. Моральність та активна діяльність вищих сил розуму – це суттєві чинники у вдосконаленні християнського характеру. Наша корисна діяльність у цьому світі та наше спасіння великою мірою залежать від того, яким є наш розум – сильним чи слабким. Нинішнє поширене у світі незнання Божого закону щодо нашої фізичної природи – це сумний факт. Нестриманість у будь-якому прояві є порушенням законів нашого ества. Великою мірою поширене слабоумство. Гріх стає привабливим через те, що сатана приховує світло, накинувши на нього покривало; він дуже задоволений, коли може тримати християнський світ, як язичників, у рабстві їхніх щоденних звичок та під тиранією звичаїв, дозволяючи апетитові управляти людьми.

Нестриманість призводить до деградації

Якщо чоловіки й жінки, володіючи розумовими здібностями, притупили свої моральні сили внаслідок будь-якої нестриманості, то в багатьох своїх звичках вони стоять

лише трохи вище за язичників. Сатана постійно намагається відвернути всіх від спасенного світла до звичаїв та моди, а люди не замислюються, як це відіб'ється на їхньому фізичному, розумовому й моральному здоров'ї. Великий ворог знає: коли панують апетит і пристрасть, тоді здоров'я тіла й сила розуму принесені в жертву на вівтар самодогодження і людина швидко прямує до загибелі. Якщо ж людиною керує просвічений розум, контролюючи тваринні нахили та підкоряючи їх моральним силам, сатана добре розуміє, що його сил надто мало, аби перемогти людину своїми спокусами...

Велика частина християнського світу не має права називатися християнами. Їхні звички, марнотратність і ставлення до власного тіла порушують фізичні закони та суперечать ученню Біблії. Своім способом життя вони самі накликають на себе фізичне страждання, розумове й моральне безсилля (Рев'ю енд Геральд, 8 вересня 1874 р.).

Самовладання – обов'язок

Тіло необхідно підкорити. Панувати мають вищі сили ества. Пристрасті повинні перебувати під контролем волі, котра, у свою чергу, має перебувати під контролем Бога. У нашому житті має правити царствена сила розуму, освяченого Божественною благодаттю.

Божі вимоги необхідно донести до свідомості. Чоловікам та жінкам слід пробудитися, зрозуміти обов'язок самовладання, необхідність чистоти і свободи від будь-якого порочного бажання та скверної звички. У їхній свідомості має закарбуватися істина про те, що всі сили розуму й тіла – це Божий дар, який необхідно зберігати в найкращому стані для служіння Йому (Служіння зцілення, с. 130).

74. ЗБАЛАНСОВАНА ОСВІТА

Час, затрачений на фізичні вправи, не витрачений надаремно. Учень, який постійно проводить час за читанням книг, мало займаючись вправами на свіжому повітрі, завдає собі шкоди. Щоб кожен із різноманітних органів та кожна

здібність тіла функціонували якнайкраще, важливо навантажувати їх рівномірно. Якщо мозок постійно перевантажений, тоді як інші органи залишаються неактивними, відбувається втрата фізичної й розумової сили. Фізичні сили втрачають свій здоровий тонус, розум – свіжість та енергію, унаслідок чого спостерігається нездорове збудження.

Бажаючи мати добре збалансований розум, чоловіки й жінки повинні використовувати і розвивати всі сили свого ества. У цьому світі є багато однобоко розвинутих людей, оскільки в них був задіяний лише один вид здібностей, а інші зупинилися в розвитку через бездіяльність. Освіта багатьох молодих зазнала невдачі. Вони перевантажували себе навчанням, не звертаючи уваги на аспекти практичного життя. Щоб зберегти збалансований розум, розумову працю необхідно розсудливо поєднувати з фізичною, адже це забезпечить гармонійний розвиток усіх сил (Поради батькам, учителям та учням, с. 295, 296).

75. ОСВІТА, ОТРИМАНА ЦІНОЮ ЗДОРОВ'Я

Деякі студенти віддаються навчанням всім своїм еством, концентруючись на меті одержати освіту. Вони експлуатують мозок, однак дозволяють своїм фізичним силам бути бездіяльними. Таким чином мозок перевтомлюється, а м'язи стають слабкими через відсутність вправ. Коли ці студенти закінчують навчання, стає очевидним, що вони здобули освіту ціною життя. Вони займалися день і ніч із року в рік, постійно напружуючи розум і не даючи достатнього навантаження м'язам...

Юні леді часто віддають себе навчанням, нехтуючи іншими галузями освіти, навіть важливішими для практичного життя, ніж вивчення книг. Здобувши освіту, вони нерідко стають інвалідами на все життя. Вони занедбали своє здоров'я, проводячи надто багато часу в приміщенні, позбавлені чистого небесного повітря і даного Богом сонячного світла. Ці молоді жінки могли б закінчити навчальний заклад здоровими, якби поєднували навчання з роботою вдома та вправами на свіжому повітрі.

Здоров'я – великий скарб. Це найбільше багатство, яким можуть володіти смертні люди. Багатство, слава, знання при-

дбані дорогою ціною, якщо здобуті за рахунок втрати здоров'я. Жодне з цих надбань не принесе щастя, якщо бракує здоров'я (Поради батькам, учителям та учням, с. 285, 286).

76. ОЗНАКА ШЛЯХЕТНОСТІ

Упродовж трьох років навчання Даниїл та його товариші дотримувалися своїх звичок стриманості, зберігаючи вірність Богові та відчуючи свою постійну залежність від Його сили. Коли прийшов час для перевірки їхніх здібностей та здобутків царем, юнаки були випробувані разом з іншими кандидатами на служіння царству. Але «зо всіх них жоден не був знайдений таким, як Даниїл, Ананія, Мисаїл та Азарія» (Дан. 1:19). Гострота їхнього сприйняття, добірна, правильна мова, усебічні знання – усе це свідчило про невичерпну силу й енергію їхнього розуму. Тому вони стали перед царем. «А всяку справу мудрости та розуму, що шукав від них цар, то він знайшов їх удесятеро мудрішими від усіх чарівників та заклиначів, що були в усьому його царстві» (Дан. 1:20).

Бог завжди вшановує праведників. Найперспективніші молоді люди з усіх країн, підкорених великим завойовником, були зібрані до Вавилону, однак серед них усіх єврейські полонені не мали собі рівних. Пряма постава, тверда пружна хода, прекрасне обличчя, гострота сприйняття, свіжий подих – усе це було ознакою шляхетності, котрою природа вшановує слухняних її законам.

Вплив фізичних звичок на розум

Нам варто добре подумати над викладеним тут уроком. Суворе дотримання біблійних вимог буде благословенням як для душі, так і для тіла. Плід Духа – це не тільки любов, радість і мир, але й стриманість. Нам заборонено опоганювати наші тіла, бо вони – храм Святого Духа.

Єврейські полонені були людьми з такими ж пристрастями, що й ми. Вони твердо стояли серед звабливих спокус та розкоші вавилонського двору. Сьогодні молодь оточена принадами, що валять її до самодогодження, особливо в наших

великих містах, де чуттєві задоволення доступні й заманливі. Ті, хто подібно до Даниїла, відмовляється опоганювати себе, пожнуть нагороду – звички стриманості. Володіючи більшим запасом життєвих сил та більшою витривалістю, вони мають у своєму розпорядженні «банківський депозит», який можуть використовувати в разі необхідності.

Правильні фізичні звички сприяють розвитку розумових здібностей. Сила інтелекту, запас життєвих сил і тривалість життя залежать від незмінних законів. Бог природи не буде втручатися, щоб звільнити людей від наслідків порушених ними вимог природи. Хто бажає володіти собою, той має виявляти стриманість у всьому. Ясністю розуму й цілеспрямованістю, здатністю до навчання та силою опиратися спокусі Даниїл великою мірою завдячував простому харчуванню в поєднанні з життям молитви.

Ми творимо власну долю

Життя неодноразово підтверджувало справедливість прислів'я: «Кожна людина – архітектор власного щастя». У той час як батьки несуть відповідальність за виховання характеру й освіти своїх синів і дочок, залишається в силі така істина: наше становище і наша корисність у світі великою мірою залежать від наших дій.

Даниїл та його товариші володіли отриманими в дитинстві перевагами правильного виховання й хорошої освіти, однак самі ці переваги не зробили б їх тими, ким вони були. Прийшов час, коли вони змушені були діяти самостійно, коли їхнє майбутнє залежало від їхніх дій. Тоді вони вирішили залишатися вірними урокам, викладеним їм у дитинстві. Страх Господній – початок премудрості – був основою їхньої величі.

Історія Даниїла та його юних товаришів записана на сторінках богонатхненного Слова для добра молоді всіх наступних віків. Через історію їхньої вірності принципам стриманості Бог промовляє сьогодні до юнацтва, прохаючи збирати дорогоцінні промені світла, які Він проливає на

питання християнської стриманості, та зайняти правильну позицію щодо законів здоров'я.

Щедре винагородження стриманості

Нині існує потреба в людях, які б діяли так, як Даниїл, і мали таку ж відвагу. Сьогодні у світі не вистачає чистих сердець та міцних безстрашних рук. Намір Бога полягає в тому, щоб людина постійно вдосконалювалася, щодня досягаючи вищої позначки на шкалі досконалості. Він допоможе нам, якщо ми намагаємося допомогти собі. Наша надія на щастя в обох світах залежить від нашого вдосконалення в першому світі. Ми повинні в усьому остерігатися першого кроку в напрямку нестриманості.

Дорога молодь, Бог закликає вас виконувати працю, яку ви можете здійснити за допомогою Його благодаті. «Принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву, як ваше служіння розуму» (Римл. 12:1). Станьте у своїй Богом даній зрілості дорослих особистостей. Виявіть чистоту смаку, апетиту й звичок, яку можна порівняти з чистотою Даниїла. Бог винагородить вас спокійною нервовою системою, ясним розумом, здоровим судженням, гострим сприйняттям. Сучасна молодь із твердими, непохитними принципами буде благословенна здоровими тілом, розумом і душею (Наставник молоді, 9 липня 1903 р.).

Релігія і здоров'я

«Страх Господній – початок премудрости» (Прип. 1:7). Коли люди з поганими звичками та гріховними вчинками підкоряються силі Божественної істини, «вхід у слова Твої світло дає, недосвідчених мудрими робить» (Псал. 118:130). Істина входить у серце, і оживає моральна сила, яка здавалася паралізованою. Така людина отримує краще, ясніше розуміння, ніж вона мала раніше. Вона прикувала свою душу до Вічної Скелі. Здоров'я покращується, оскільки людина відчуває безпеку в Христі. Таким чином релігія та закони здоров'я ідуть пліч-о-пліч (Свідчення для Церкви, т. 4, с. 553, 554).

РОЗДІЛ VIII

Благочестиве життя

Божий Святий осяйний Дух присутній у Його Слові. Світло, нове дорогоцінне світло, сяє з кожної сторінки. Там відкривається істина, а слова й речення підібрані так влучно і так відповідають обставинам життя, ніби Божий голос промовляє до душі.

Святий Дух любить звертатися до молоді, відкриваючи їй скарби й красу Божого Слова. Дані великим Учителем обітниці полонять почуття, оживляють душу духовною Божественною силою. Сприйнятливий розум збагачуватиметься духовним знанням, котре стане захистом від спокуси (Наочні уроки Христа, с. 132).

77. МОЛИТВА – НАША ФОРТЕЦЯ

Серед небезпек цих останніх днів єдина безпека для молоді – у постійно зростаючому пильнуванні та молитві. Молода людина, яка знаходить радість у читанні Слова Божого й у молитві, буде постійно відсвіжена потоками із джерела життя. Вона досягне такого високого рівня моральності й широти мислення, яких інші не можуть навіть уявити. Спілкування з Богом заохочує до добрих думок, благородних прагнень, ясного сприйняття істини та високої мети. Людей, які таким чином з'єднані з Богом, Він визнає Своїми синами й доньками. Вони досягають дедалі більших висот, отримуючи більш чітке уявлення про Бога й вічність, аж доки Господь не зробить їх руслами світла і мудрості для світу.

Як молитися

Не всі правильно розуміють призначення молитви. Мета молитви не в тому, щоб поінформувати Бога про щось, чого Він не знає. Господу відомі таємниці кожної душі. Наші молитви не повинні бути довгими й гучними. Бог читає приховані думки. Ми можемо молитися в тайні, і Той, що бачить і таємне, почує й віддасть нам явно.

Молитви, піднесені до Бога з метою розповісти Йому про всі наші нещастя, у той час як ми зовсім не відчуваємо себе нещасними, – це лицемірні молитви. Господь бере до уваги молитву покаяння. «Бо так промовляє Високий і Піднесений, повіки Живущий, і Святий Його Ймення: пробуваю Я на Височині та в святині, і з зламаним та з упокореним, щоб оживляти Духа скромних, і щоб оживляти серця згноблених!» (Ісаї 57:15).

Молитва не призначена викликати якусь зміну в Богові, натомість приводить нас до єдності з Богом. Вона не заміняє собою обов'язку. Як би часто й щиро ми не виголошували свої молитви, вони не будуть прийняті Богом замість наших десятин. Молитва не оплатить наші борги перед Богом...

Молитва дає силу

Сила, отримана в молитві до Бога, приготує нас до виконання наших щоденних обов'язків. Спокуси, на які ми щоденно наражаємося, роблять молитву необхідністю. Ми повинні постійно підносити в тихій молитві до Бога бажання душі, аби Бог зберіг нас Своєю силою через нашу віру. Коли вплив оточення загрожує відвести нас від Бога, наші прохання про допомогу й силу мають бути невтомними. Якщо цього не буде, ми ніколи не зможемо зламати гордість та подолати силу спокуси до гріховних бажань, які віддаляють нас від Спасителя. Світло істини, що освячує життя, відкриє отримувачу гріховні пристрасті його серця, котрі змагаються за панування та змушують його напружувати кожний нерв й усі свої сили, щоб опиратися сатані й вийти переможцем завдяки заслугам Христа (Наставник молоді, 18 серпня 1898 р.).

78. СИЛА МОЛИТВИ

Перебуваючи на горі з Богом, Мойсей споглядав зразок тієї прекрасної споруди, яка мала стати місцем перебування Його слави. Саме на горі з Богом – у таємному місці спілкування – ми повинні споглядати Його славний ідеал для людства. Це дасть нам можливість так збудувати свій характер, що для нас зможе виконатися обітниця: «Оселяюся в них і ходитиму, і буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом» (2 Кор. 6:16).

Займаючись своєю щоденною працею, ми повинні підносити душу до Неба в молитві. Ці мовчазні прохання підносяться, як фіміам, перед престол благодаті, і це бентежить ворога. Неможливо перемогти християнина, серце котрого таким чином перебуває з Богом. Жодні хитрощі лукавого не можуть порушити його мир. Усі обітниці Божого Слова, уся сила Божественної благодаті, усі ресурси Єгови – усе це обіцяне, щоб забезпечити йому визволення. Саме так ходив із Богом Енох. І Бог був із ним – допомога в недолях, що часто трапляються...

Дотик до Безмежного

Молитва – дихання душі. Це таємниця духовної сили. Її неможливо замінити жодними іншими засобами благодаті; без неї неможливо зберегти здоров'я душі. Молитва дає можливість серцю відчувати безпосередній дотик до Джерела життя; вона зміцнює жили і м'язи релігійного досвіду. Знехтувавши молитвою або молячись нерегулярно, час від часу, коли це видається вам зручним, ви втратите зв'язок із Богом. Тоді духовні здібності втрачають свою життєздатність, а релігійному досвідові бракує здоров'я і сили...

Як чудово, що наші молитви можуть бути дієвими, що недостойні, грішні, смертні люди володіють силою підносити свої прохання до Бога. Якої ще більшої сили може бажати людина, ніж бути з'єднаною з безмежним Богом? Слабка, грішна людина має привілей розмовляти зі своїм Творцем. Ми можемо промовляти слова, котрі досягнуть престолу

Царя Всесвіту. Ми можемо розмовляти з Ісусом, ідучи дорогою, а Він каже: «Я – по правиці твоїй».

Кожна щира молитва отримує відповідь

Ми можемо спілкуватися з Богом у своїх серцях, можемо ходити з Христом. Займаючись щоденною працею, можемо надсилати бажання нашого серця, нечутне для жодного людського вуха; але це слово не перетвориться на мовчання і не буде втрачене. Ніщо не може заглушити бажання душі. Воно підноситься над галасом вулиць, над гуркотом машин. Ми звертаємося до Самого Бога, і наша молитва почута.

Тоді просіть, просіть – і ви отримаєте. Просіть покори, мудрості, відваги, зростання у вірі. На кожную щирю молитву надійде відповідь. Вона може прийти не такою, як ви цього бажаєте, або не тоді, коли очікуєте. Однак відповідь прийде таким чином і в такий час, щоб якнайкраще задовольнити вашу потребу. На молитви, які ви заносите, переживаючи самотність, утому, випробування, Бог не завжди відповідає так, як ви очікуєте, але завжди для вашого добра (Служителі Євангелія, с. 254-258).

79. НАША ПОЗА ПІД ЧАС МОЛИТВИ

Як на загальному богослужінні, так і під час таємної молитви наша перевага – схилити коліна перед Господом, заносячи до Нього свої прохання. Ісус, наш Зразок, «на коліна припадав та й молився». Про Його учнів сказано, що вони також схиляли коліна й молилися (Дії 9:40). Павло каже: «Я схиляю свої коліна перед Отцем Господа нашого Ісуса Христа» (Ефес. 3:14). Визнаючи перед Богом гріхи Ізраїлю, Ездра схиляв коліна. Даніїл «в три усталені порі на день падав на свої коліна і молився та славив свого Бога» (Дан. 6:11).

Справжнє благоговіння перед Богом породжене відчуттям Його безмежної величі й усвідомленням Його присутності. Усвідомлення присутності Невидимого має справляти глибоке враження на кожне серце. Година та місце молитви – священні, бо там перебуває Бог. Коли благого-

віння виявляється в нашій позі й поведінці, відчуття, що надихає його, поглибиться. «Святе та грізне Його Ймення», – проголошує псалмист. Вимовляючи це Ім'я, ангели закривають своє обличчя. То з яким же благоговінням ми, падші, грішні люди, маємо вимовляти його своїми устами!

І молодим, і старшим людям було б добре подумати над словами з Писання, котрі вказують, як слід ставитися до місця, відзначеного особливою присутністю Бога. «Здійми взуття своє з ніг своїх, – наказав Він Мойсеєві біля палаючого куща, – бо те місце, на якому стоїш ти, – земля це свята!». Яків, побачивши у видінні ангелів, вигукнув: «Дійсно, Господь пробуває на цьому місці, а того я й не знав!» (Бут. 28:16) (Служителі Євангелія, с. 178, 179).

80. ВІРА І МОЛИТВА

Завдяки вірі в Христа кожна вада характеру може бути усунута, будь-яке опоганення очищене, кожна помилка виправлена, кожна чеснота розвинута. «Ви в Ньому маєте повноту» (Колос. 2:10).

Молитва й віра тісно пов'язані, тому їх потрібно розглядати в сукупності. У молитві віри міститься Божественна наука; цю науку необхідно засвоїти кожному, хто бажає зробити успішну справу свого життя. Христос каже: «Все, про що молитесь і просите, – вірте, що одержите, і сповниться вам» (Марка 11:24). Він дає зрозуміти, що наше прохання має узгоджуватися з волею Бога. Ми повинні просити про обіцяне Ним, а отримане використовувати для виконання Його волі. Якщо умови додержані, виконання обітниць – незаперечне.

Ми можемо просити прощення гріха, Святого Духа, христоподібного характеру, мудрості й сили для виконання Його справи – будь-якого обіцяного Ним дару. При цьому потрібно вірити, що отримуємо, і дякувати Богові за те, що отримали.

Нам не потрібно шукати видимого доказу благословення. Дар міститься в обітниці, і ми можемо займатися своєю працею, маючи впевненість, що Бог спроможний виконати

обіцяне, а дар, яким ми вже володіємо, буде реалізований тоді, коли ми найбільше його потребуватимемо (Виховання та освіта, с. 257, 258).

81. ЦІННІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ БІБЛІЇ

Вивчення Біблії зміцнює розум більше за всі інші науки. Який простір для дослідження може знайти молодь у Слові Божому! У цьому дослідженні розум може сягати дедалі більших глибин, набуваючи сили з кожним зусиллям збагнути істину, однак попереду все одно простягається безмежність.

Хто стверджує, що любить Бога та шанує все святе, однак дозволяє своїм думкам опускатися до поверхового або нереального, той заходить на територію сатани й виконує його справу. Якби молодь досліджувала славні діла Бога, видимі в природі, та Його велич і силу, явлені в Його Слові, то кожне таке дослідження підсилювало б та підносило б на вищий щабель їхні здібності. Вони набували б сили й рішучості, які не мають нічого спільного із самовпевненістю чи зарозумілістю. Споглядаючи чудеса Божественної сили, розум засвоїть найважчий, але найкорисніший з усіх уроків: людська мудрість, не з'єднана з Безмежним Богом та не освячена благодаттю Христа, – це безглуздя.

Посередницька праця Христа

Служіння дорогого Сина Божого, яке полягає в тому, щоб з'єднати у Своїй Божественній Особі створене з Нествореним, обмежене з Безмежним, – це тема, над якою ми можемо роздумувати все життя. Ця праця Христа мала на меті утвердити істоти з інших світів у їхній невинності й вірності так само, як і спасти заблудлих та загинувших у цьому світі. Він відкрив неслухняним шлях для повернення до їхньої вірності Богові і водночас утворив захисну огорожу навколо непорочних, аби вони не опоганилися.

У той час як ми радіємо існуванню безгрішних світів, їхні мешканці віддають Ісусові Христу хвалу, честь і славу за

План викуплення, накреслений для спасіння заблудлих синів Адама та для утвердження їх самих у стані чистоти. Рука, що підняла людський рід з руїни, до якої призвів людство сатана за допомогою своїх спокус, – це рука, яка зберегла мешканців інших світів від гріха. Усі світи безмежного Всесвіту потребують турботи та підтримки Отця й Сина, і ця турбота постійно виявляється також щодо грішного людства. Христос заступається за людину, і порядок невидимих світів теж зберігається завдяки Його посередницькій праці. Тож чи не повинні ці величні важливі теми викликати в нас бажання роздумувати про них, віддаючи подяку й честь Богові?

Розумовий розвиток

Відкрийте нашій молоді Біблію, приверніть їхню увагу до її прихованих скарбів, навчайте їх шукати в ній перлини істини, і вони здобудуть таку силу інтелекту, якої не зможе їм дати вивчення всього, що охоплює філософія. Важливі предмети, розглянуті в Біблії, велична простота її богонатхненних висловлювань, високі благородні теми, з якими вона звертається до нашого розуму, яскраве, ясне світло від престолу Божого, що просвіщає розуміння, розвинути розумові здібності до такого рівня, який важко збагнути і неможливо повністю пояснити.

Біблія пропонує безмежне поле для уяви, настільки ж вищої та благороднішої за поверхові творіння неосвяченого розуму, як Небо вище за Землю. У руки кожної людини дана історія людства, описана богонатхненим пером. Тепер усі можуть розпочати своє дослідження. Вони можуть познайомитися з нашими прабатьками, котрі перебували в Едемі у святій невинності, насолоджуючись спілкуванням із Богом та безгрішними ангелами. Вони можуть простежити виникнення гріха й наслідки його впливу на людство та крок за кроком прямувати шляхом священної історії, дізнаючись, що вона повідомляє про непослух і нерозкаяність людини та про справедливу відплату за гріх.

Найвища культура

Читач може розмовляти з патріархами і пророками, одержати велике натхнення від дивовижних подій; може споглядати Христа, Царя Небес, рівного Богові, Котрий принизив Себе до людської природи, аби здійснити План викуплення, звільнити людину від кайданів сатани та відновити в ній образ Божий. Христос, Який прийняв людську природу і впродовж тридцяти років перебував на рівні людини, а потім приніс Свою душу як жертву за гріх, щоб людина не була полишена на загибель, – це тема для найглибших роздумів і найретельнішого вивчення...

Нехай ваш розум зосередиться на глибоких істинах об'явлення, і він уже ніколи не захоче витрачати свої сили на легковажні теми. Він з огидою відвернеться від літературного «сміття» і пустих розваг, які деморалізують сучасну молодь. Люди, котрі спілкуються з поетами й мудрецами Біблії та душі котрих були зворушені славними ділами героїв віри, щоразу виходитимуть із цієї багатющої ниви для роздумів зі значно чистішим серцем та більш піднесеними думками, аніж якби вони вивчали твори найбільш уславлених світських письменників, захоплюючись подвигами фараонів, іродів та кесарів цього світу.

Здібності молодих людей перебувають переважно в дрімотному стані, бо вони не роблять страх Божий початком премудрості. Господь дав Даниїлові мудрість і знання, оскільки він не бажав перебувати під впливом жодної сили, яка суперечила б його релігійним принципам. Причина, чому так мало людей володіє високим інтелектом, непохитністю та справжньою гідністю, полягає в тому, що більшість намагається здобути велич у відриві від Неба.

Сини людські не бояться, не люблять і не шанують Бога. Релігію не впроваджують у життя, а лише визнають на словах. Господь може зробити дуже мало для людини, бо вона легко піддається самозвеличенню та схильна мати високу думку про себе. Бог хоче, щоб ми розвивали свої здібності,

використовували кожну можливість, аби розкривати, удосконалювати й зміцнювати наш розум. Людина народжена для більш піднесеного і шляхетного життя, аніж те, яке вона створює для себе. Наше тимчасове існування – це підготовка до життя, сумірного із життям Бога.

Біблія – найбільший учитель

Які істини для роздумів представлені у Священному Писанні! Де можна знайти більш піднесені теми для духовного споглядання? Де ще є питання, які викликають таку велику зацікавленість? Чи можна всі дослідження людської науки якоюсь мірою порівняти з величністю й таємницею біблійної науки? Що інше здатне настільки пробудити силу інтелекту в глибоких серйозних роздумах?

Якщо ми дозволимо Біблії промовляти до нас, вона навчить того, чого не здатне навчити ніщо інше. Але, на жаль, люди замислюються над чим завгодно, тільки не над Словом Божим. Жадібно поглинають нікчемну літературу з її вигаданими історіями, у той час як Біблія з усіма її скарбами священної істини лежить занедбана на полицях. Святе Слово, узятє за правило життя, очистить, піднесе й освятить. Це голос Божий до людини. Чи прислухаємося ми до нього?

«Вхід у слова Твої світло дає, недосвідчених мудрими робить» (Псал. 119:130). Ангели стоять поруч із дослідником Писання, аби впливати на розум і просвіщати його. Сьогодні повеління Христа звучить для нас із тією ж силою, що й вісімнадцять* століть тому, коли було дане першим учням: «Дослідіть Писання! Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене» (Рев'ю енд Геральд, 11 січня 1881 р.).

82. ДОСЛІДЖУЙТЕ ПИСАННЯ САМОСТІЙНО

Молоді люди мають досліджувати Писання самостійно. Вони не повинні вважати, що дослідженням істини слід за-

* Книга була написана в XIX столітті.

йматися старшим, досвідченішим людям, а молодші можуть прийняти істину від цих авторитетних осіб. Євреї були розсіяні по світу, оскільки були відсторонені від біблійної істини своїми начальниками, священиками й старійшинами. Якби вони прислухалися до вчення Ісуса і самі досліджували Писання, то не загинули б...

Жодний розум не може збагнути все багатство й велич навіть однієї Божої обітниці. Один, зі своєї точки зору, бачить у ній славу, другий, з іншої точки зору – красу і благодать, – і душа наповнюється небесним світлом. Якби ми побачили всю славу, наш дух знемігся б. Але ми можемо сприймати значно більше одкровення з рясних Божих обітниць, ніж сприймаємо зараз. Моє серце засмучується, коли я думаю, що ми втрачаємо з поля зору повноту призначеного нам благословення. Ми задовольняємося миттєвими спалахами духовної просвіти, тоді як могли б щодня ходити у світлі Його присутності (Свідчення для проповідників, с. 109, 111).

83. НАПОЛЕГЛИВІ ЗУСИЛЛЯ В ДОСЛІДЖЕННІ БІБЛІЇ

«Дослідіть Писання! Бо ви думаєте через них мати вічне життя». Дослідити означає старанно шукати загублене. Шукайте сховані скарби в Божому Слові. Ви не можете дозволити собі залишитися без них. Досліджуйте важкі місця, порівнюючи вірш із віршем, і ви побачите, що один біблійний текст є ключем до іншого.

Хто вивчає Біблію з молитвою, той після кожного дослідження набуває більше мудрості. Вирішуються певні труднощі, бо Святий Дух звершує працю, про яку сказано в 14-му розділі Євангелія від Івана: «А Утішитель – Дух Святий, Якого Отець пошле в Моє Ім'я, Той вас навчить усього і пригадає вам усе, що Я вам говорив».

Ніщо, чим варто володіти, не здобувається без серйозних наполегливих зусиль. У бізнесі успішні результати бачать лише ті, хто має волю до активних дій. Без серйозної важкої праці ми не можемо сподіватися одержати знання духовних реалій. Хто

здобуває перлини істини, той має докопатися до них, як і рудокоп докопується до дорогоцінної руди, схованої в землі.

Хто працює байдуже, без особливого ентузіазму, той ніколи не матиме успіху. Як молодь, так і старші за віком люди повинні читати Слово Боже, і не тільки читати, а й вивчати його старанно та серйозно, досліджуючи з молитвою й вірою. Таким чином вони знайдуть схований скарб, бо Господь дасть їм розуміння.

Без упередження

При дослідженні Слова відкладіть убік свої упереджені думки, успадковані або набуті поняття. Ви ніколи не знайдете істину, якщо вивчатимете Священне Писання для того, щоб підтвердити власні ідеї. Залиште їх біля дверей та увійдіть із розкаяним серцем, аби почути, що Господь хоче сказати вам. Коли покірний шукач істини сидить біля ніг Христа і навчається в Нього, Слово дає йому розуміння. Христос каже тим, хто вважає себе надто мудрим, щоб вивчати Біблію: «Ви маєте стати лагідними й покірними серцем, якщо бажаєте бути мудrimi для спасіння».

Не читайте Слово у світлі ваших колишніх понять, але, звільнивши свій розум від упередження, досліджуйте його старанно та з молитвою. Якщо під час читання з'являється переконання і ви бачите, що ваші виплекані поняття не узгоджуються зі Словом, не намагайтеся пристосувати Слово до них. Натомість узгоджуйте свої поняття зі Словом. Не дозволяйте вашим колишнім переконанням і досвіді впливати на ваше розуміння. Відкрийте очі вашого розуму, аби споглядати чудеса Закону. Досліджуйте написане та утверджуйте ноги на вічній Скелі.

Пізнання Божої волі

Наше спасіння залежить від пізнання волі Божої, відкритої в Його Слові. Ніколи не припиняйте просити про істину й шукати її. Вам необхідно знати свій обов'язок. Вам потрібно знати, що ви маєте робити, аби спастися. А воля Божа поля-

гає в тому, аби ви знали, що Він каже вам. Однак ви повинні виявляти віру. Досліджуючи Святе Письмо, ви маєте вірити, що Бог є і винагороджує тих, які старанно шукають Його.

О, досліджуйте Біблію із серцем, що відчуває голод за духовною їжею. Заглиблюйтеся в Слово, як рудокоп заглиблюється в надра землі, щоб знайти золотоносну жилу. Не залишайте своїх пошуків, доки не дізнаєтеся, як маєте ставитися до Бога та в чому полягає Його воля щодо вас (Наставник молоді, 24 липня 1902 р.).

Благоговіння під час дослідження Біблії

Ми повинні з благоговінням підходити до вивчення Біблії, розуміючи, що перебуваємо в присутності Бога. Усяку легковажність і жарти потрібно відкласти вбік. Деякі тексти Слова легкі для розуміння, а істинне значення інших не відразу можна розпізнати. Тут необхідні терпіння в дослідженні, роздумування і щира молитва. Кожен учень Христа, розгортаючи Писання, повинен просити просвічення Святим Духом, і обітниця запевняє, що воно буде дане.

Дух, з яким ви приступаєте до вивчення Писання, визначає, хто саме допомагатиме вам. Ангели зі світу світла будуть з тими, хто в покорі серця шукає Божественного керівництва. Але якщо Біблію розгортають без пошани, з почуттям самодостатності, якщо серце сповнене упередження, сатана стоїть поруч і представить зрозумілі твердження Божого Слова в спотвореному світлі (Свідчення для проповідників, с. 107, 108).

84. НАГОРОДА ЗА СТАРАННЕ ДОСЛІДЖЕННЯ БІБЛІЇ

Пошук істини винагородить її шукача на кожному кроці, і кожне відкриття запропонує ще багатше поле для дослідження. Люди змінюються відповідно до того, про що роздумують. Якщо увагу поглинають банальні думки і справи, то й людина буде такою. Якщо вона настільки недбала, що задовольняється лише поверховим розумінням Божої істини, то не отримає багатих благословень, якими Богові було б до вподоби наділити

її. Згідно із законом, якому підпорядковується розум, він звується або ширшає до розмірів матеріалу, з яким має справу.

Якщо сили розуму не витрачаються на енергійні наполегливі пошуки істини, ці сили неодмінно зменшаться і втрачуть здатність збагнути глибокий зміст Слова Божого. Розум розшириться, якщо буде зайнятий дослідженням зв'язку між темами Біблії, порівнюючи текст із текстом, духовне з духовним. Копайте глибше від поверхні, найбагатші скарби думки чекають на вмілого старанного дослідника (Рев'ю енд Геральд, 17 липня 1888 р.).

Біблія – дороговказ

Нехай дослідник прийме Біблію як свій дороговказ, твердо відстоюючи принципи, – і він може прагнути досягти будь-яких висот (Служіння зцілення, с. 465).

85. БІБЛІЯ ЯК ОСВІТЯНИН

Як освітянин Священне Писання не має собі рівних. Біблія – найдавніший і найповніший історичний документ, яким володіють люди. Вона вийшла із Джерела вічної істини та впродовж віків Божественна рука зберігала її чистоту. Ця книга висвітлює найдавніше минуле, куди марно намагається проникнути людське дослідження. Тільки в Слові Божому ми споглядаємо силу, котра заклала підвалини Землі й розпростерла небеса. Лише тут ми знаходимо достовірний запис про походження народів. Лише тут викладена історія людства, незаплямована людською гордістю й упередженістю.

Голос Вічного

У Слові Божому розум знаходить теми для найглибших роздумів, найвищих прагнень. Тут ми можемо спілкуватися з патріархами і пророками, слухати голос Вічного, коли Він говорить із людьми. Тут споглядаємо Величність Неба, Котрий упокорив Себе, щоб стати нашим Замісником і Поручителем, аби сам на сам боротися із силою темряви та заради

нас отримати перемогу. Благоговійні роздуми над цими темами не можуть не пом'якшити, не очистити й не облагородити серце та не надихнути розум свіжою силою й енергією.

Люди, котрі вважають байдуже й презирливе ставлення до Божих вимог ознакою сміливості і мужності, виявляють цим власні безумство й невігластво. Хизуючись своєю свободою та незалежністю, вони насправді перебувають у рабстві гріха й сатани.

Філософія життя

Ясне розуміння того, Хто є Бог і що Він вимагає від нас, приведе до благодатного смирення. Хто досліджує належним чином Святе Слово, той зрозуміє, що людський інтелект не всемогутній. Він побачить, що без допомоги, яку ніхто, крім Бога, не зможе нам надати, людські сила й мудрість – це лише слабкість та невігластво.

Хто приймає Божественне керівництво, той знайшов єдине правдиве джерело спасенної благодаті і справжнього щастя та набув здатність нести щастя всім ближнім. Жодна людина не може по-справжньому насолоджуватися життям без релігії. Любов до Бога очищає й облагороджує всі смаки і бажання, посилює нашу любов, наповнює радістю кожне достойне задоволення. Вона допомагає людям цінувати все істинне, добре, прекрасне та насолоджуватися ним.

Однак понад усі інші чинники нас має спонукувати високо цінувати Біблію те, що в ній людям відкрита Божа воля. З неї ми дізнаємося про мету нашого створення і про засоби, за допомогою яких її можна досягти. Ми дізнаємося, як слід мудро використати це тимчасове життя та як отримати життя вічне. Жодна інша книга не може задовольнити допитливість розуму і прагнення серця. Пізнаючи Слово Боже та приймаючи до уваги його настанови, люди можуть піднятися з найнижчих глибин деградації, щоб стати синами Божими й перебувати в товаристві святих ангелів (Поради батькам, учителям та учням, с. 52-54).

86. БЛАГОГОВІННЯ

Ваш привілей, дорогі молоді друзі, – прославляти Бога на Землі. Для цього ви маєте відволікти свої думки від усього поверхового, легковажного й неважливого та скерувати їх на вічні цінності.

Ми живемо у вік, коли всі повинні особливим чином прийняти до уваги повеління Спасителя: «Пильнуйте та моліться, щоб не потрапити у спокусу» (Матв. 26:41). Одна з ваших сильних спокус – нешанобливість. Бог – величний та святий, і для покірної віруючої душі Його Дім на Землі, місце, куди Його народ приходить на поклоніння, – це неначе ворота Неба. Пісні хвали, слова Христових служителів – це призначені Богом засоби для приготування людей до вищої Церкви, до вищого поклоніння, у якому не може взяти участь ніщо нечисте й несвяте.

Поведінка в Домі Божому

Молодь нашого часу має велику потребу в благоговінні. Я стривожена, коли бачу, як недбало діти й молодь віруючих батьків ставляться до порядку і пристойності, яких необхідно дотримуватися в Божому Домі. У той час як Божі слуги проголошують людям слова життя, деякі молоді люди читають, а інші шепечуться й сміються. Відволікаючи своєю поведінкою увагу присутніх, вони припускаються гріха. Якщо цю звичку не подолати, вона зміцниться і впливатиме на інших.

Діти і молодь ніколи не повинні вважати, що нешанобливість та недбалість у поведінці на зібраннях, де поклоняються Богові, є чимось таким, чим потрібно пишатися. Бог бачить кожну нешанобливу думку й дію, і вони записуються в небесних книгах. Він каже: «Знаю твої діла». Ніщо не приховане від Його всевидючого ока. Якщо ви хоча б деякою мірою виробили звичку бути неуважними й байдужими в Домі Божому, докладіть усіх своїх зусиль, аби виправити її, та покажіть, що маєте почуття власної гідності. Виявляйте шанобливість, доки вона не стане складовою вашого єства.

Не ставтеся настільки нешанобливо до Божого Дому та до поклоніння Богові, аби розмовляти одне з одним під час проповіді. Якби ті, хто чинить цей переступ, могли бачити ангелів Божих, які дивляться на них та зазначають їхні вчинки, то відчували б сором і огиду до самих себе. Бог бажає мати уважних слухачів. Ворог посіяв кукіль саме тоді, коли люди спали.

До всього святого, до всього, пов'язаного з поклонінням Богові, не можна ставитися недбало і байдуже. Коли проголошується Слово життя, потрібно пам'ятати, що ви чуєте голос Божий через Його уповноваженого служителя. Не загубіть ці слова через свою неуважність. Якщо ви прислухаетесь до них, вони можуть стримати ваші ноги від недобрих шляхів.

Легковажне ставлення до духовного

Мені сумно бачити, що багато молодих людей, визнаючи себе релігійними, не мають жодного поняття про перетворення серця. У їхньому характері не відбувається змін. Вони не розуміють, наскільки це серйозна справа – називатися християнином. Їхнє життя абсолютно не свідчить про релігійний склад розуму. Якби вони належали до тих, хто справді є синами й дочками Бога, то їхній розум не був би наповнений дурницями, жартами і легковажними думками, а безглузді зауваження й поведінка інших не заохочували б їх до того самого. Розум, зосереджений на тому, щоб отримати нагороду і здобути Небеса, твердо й рішуче протистоятиме будь-якій спробі покепкувати над духовними речами.

У байдужому ставленні до цього питання криється велика небезпека. Немає більш витонченого безумства, як легковажність і безтурботність. На кожному кроці ми зустрічаємо несерйозну молодь. Усіх таких людей необхідно уникати, бо вони небезпечні. А якщо вони ще й називають себе християнами, то їх потрібно ще більше боятися. Їхній розум сформувався за низьким зразком, їм буде значно легше стягнути вас до свого рівня, аніж вам піднести їх до високих благородних думок та правильних учинків. Нехай

вашими товаришами будуть ті, хто дотримується пристойності в словах і поведінці.

Щоб прославити Бога якнайкращим чином, потрібно вибирати таке товариство, у якому ви збережете здатність відрізнати святе від буденного. Якщо ви бажаєте володіти широтою поглядів, благородством мислення та прагнень, шукайте товариство, у якому ваші правильні принципи зміцняться. Нехай кожна думка й мета кожного вчинку будуть спрямовані на здобуття вічного життя, де буде вічне щастя (Наставник молоді, 8 жовтня 1896 р.).

87. НАДІЯ, ЩО МАЄ ДОБРУ ОСНОВУ

Як ви можете знати, що прийняті Богом? З молитвою досліджуйте Його Слово. Не відкладайте його вбік задля якоїсь іншої книги. Ця Книга обвинувачує за гріх. Вона ясно відкриває шлях спасіння, спрямовуючи ваш погляд на прекрасну славу нагороду. Вона відкриває вам досконалого Спасителя і навчає, що тільки завдяки Його безмежній милості ви можете надіятися на спасіння.

Не нехтуйте таємною молитвою, бо вона є душею релігії. У ревній, палкій молитві благайте про чистоту душі. Благайте так ревно, так завзято, як ви благали б за своє земне життя, якби воно було поставлене на карту. Залишайтеся перед Богом, доки у вас не з'явиться невимовне прагнення до спасіння і ви не отримаєте блаженний доказ того, що ваш гріх прощений.

Надія на життя вічне не з'являється без серйозної підстави. Це питання, яке має бути врегульоване між Богом і вашою душею, врегульоване для вічності. Якщо ви маєте лише уявну надію, це обернеться для вас крахом. Від Слова Божого залежить, чи встоїте ви, чи впадете, тому вам необхідно звертатися до нього за свідченням. У ньому ви можете бачити, що вимагається від вас як від християнина. Не складайте своєї зброї та не залишайте поля бою, доки не здобудете перемоги у вашому Викупителі (Свідчення для Церкви, т. 1, с. 163, 164).

РОЗДІЛ ІХ

Читання і музика

*Ю*наки й дівчата, читайте літературу, яка дасть вам справжнє знання і допоможе всій сім'ї. Твердо скажіть: «Я не витратиму дорогоцінні хвилини на читання того, що не принесе мені користі, а лише зробить мене непридатним служити іншим. Я буду присвячувати свій час і свої думки тому, аби приготуватися до служіння Богові. Я заплющу очі на все легковажне й гріховне. Мої вуха належать Господу, тому я не слухатиму витончених аргументів ворога. Мій голос жодним чином не підкорятиметься волі, яка не перебуває під впливом Духа Божого. Моє тіло – храм Святого Духа, тому всі сили й здібності мого єства будуть присвячені гідним цілям (Свідчення для Церкви, т. 7, с. 64).

88. ВИБІР ЧИТАННЯ

Освіта – це не що інше, як підготовка фізичних, розумових і духовних сил для найуспішнішого виконання всіх життєвих обов'язків. Витривалість, а також сила й активність мозку зменшуються або зростають залежно від того, як вони використовуються. Розум необхідно дисциплінувати так, аби всі його здібності розвивалися гармонійно.

Багато молодих людей мають жагу до книжок. Вони бажають читати все, що може потрапити їм до рук. Нехай молоді люди звернуть увагу на те, що читають, як і на те, що

чують. Мені було вказано, що їм загрожує величезна небезпека розтління внаслідок читання непристойної літератури. Сатана володіє тисячами способів, щоб спричинити в молоді розумовий розлад. Без пильнування вони не можуть бути в безпеці ані хвилини. Необхідно стерегти свій розум, щоб не бути звабленими спокусами ворога.

Вплив шкідливого читання

Сатані відомо, що на розум великою мірою впливає те, чим він живиться. Диявол намагається спонукати як молодь, так і людей зрілого віку читати небилиці, казки та іншу літературу. Читачі такої літератури стають непридатними виконувати свої безпосередні обов'язки. Вони живуть нереальним життям і не мають бажання досліджувати Святе Писання, щоб харчуватися небесною манною. Розум, котрий потрібно зміцнювати, слабшає і втрачає свою здатність вивчати величні істини, пов'язані з місією та життям Христа, – істини, які б укріпили розум, пробудили уяву й запалили сильне серйозне бажання перемагати так, як переміг Христос.

Вороги духовності

Якби могла бути знищена більша частина виданих книжок, вдалося б зупинити чуму, котра здійснює страшну роботу над людським розумом і серцем. Любовні оповідання, легковажні, збудливі повісті і навіть література, котру називають релігійними романами (тобто твори, автори яких додають до розповіді моральні повчання), – це прокляття для читачів. Книга може бути пронизана релігійними настроями, але сатана одягається переважно в ангельські шати, щоб успішніше обманювати й зваблювати. Ніхто настільки не утверджений у принципах праведності, ніхто настільки не захищений від спокуси, аби бути в безпеці, читаючи ці книги.

Читачі художньої літератури потурають злу, яке руйнує духовність, затьмарюючи красу священних сторінок. Ця

література викликає нездорове збудження, розпалює уяву, робить розум непридатним для корисних справ, відволікає душу від молитви та робить її неспроможною вести духовне життя.

Бог наділив багатьох наших молодих людей великими здібностями, але надто часто через нерозумний вибір у читанні вони підривають свої сили, бентежать й ослаблюють свій розум, так що впродовж років не зростають у благодаті та пізнанні засад нашої віри. Від тих, хто очікує скорого Приходу Господа й дивовижного перетворення, коли «це тлінне зодягнеться в нетління», вимагається вищий рівень діяльності в цей час випробування.

Мої дорогі юні друзі, проаналізуйте власний досвід щодо впливу збудливих історій. Чи можете ви після читання такої літератури розгорнути Біблію та із зацікавленням читати слова життя? Чи не здаватиметься вам Божа Книга нецікавою? Чарівність тієї любовної історії полонила ваш розум, руйнуючи його здоровий тонус та унеможливаючи зосередити увагу на важливих серйозних істинах, пов'язаних із вашим вічним благополуччям.

Рішуче відмовтеся від читання літературного сміття. Воно не зміцнить вас духовно, натомість посіє в розумі почуття, які спотворюють уяву, змушуючи менше думати про Ісуса та Його дорогоцінні уроки. Бережіть розум від усього, що поведе його в неправильному напрямку. Не захарашуйте його літературним сміттям, яке не зміцнює розумових здібностей. Якою їжею живиться розум, такими будуть і думки.

Книга книг

Про духовність людини свідчать книги, котрі вона обирає для читання на дозвіллі. Щоб мати здоровий розум і правильні релігійні принципи, молодь повинна жити в спілкуванні з Богом через Його Слово. Указуючи на шлях спасіння через Христа, Біблія слугує нашим дороговказом до вищого, кращого життя. У ній міститься найцікавіша історія та най-

більш повчальні будь-коли написані біографії. Люди, чия уява не була спотворена читанням художньої літератури, виявляють, що Біблія – найцікавіша Книга.

Біблія – це Книга книг. Якщо ви любите Слово Боже, досліджуючи його за будь-якої нагоди, щоб здобути її багаті скарби та бути цілком готовими на всяке добре діло, то будьте певні: Ісус притягує вас до Себе. Але читати Священне Писання нерегулярно, не намагаючись збагнути повчання Христа, аби виконати Його вимоги, – недостатньо. У Слові Божому містяться скарби, котрі можна знайти, лише глибоко копаючи родовище істини.

Тілесна людина відкидає істину, але наверх душа зазнає дивовижної зміни. Книга, яка раніше була непривабливою, оскільки відкривала істини, що свідчили проти грішника, тепер стає поживою для душі, радістю й утіхою життя. Сонце Праведності освічує священні сторінки, а через них Святий Дух промовляє до душі...

Нехай усі, хто виплекав любов до читання несерйозної літератури, зосередять тепер свою увагу на непорушному пророчому слові. Візьміть свою Біблію та почніть із новим зацікавленням вивчати священні записи Старого й Нового Завітів. Чим частіше та старанніше ви вивчатимете Біблію, тим красивішою вона вам здаватиметься і тим менше ви будете отримувати задоволення від читання несерйозної літератури. Прикипіть серцем до цієї дорогоцінної Книги. Вона буде для вас другом і дороговказом (Наставник молоді, 9 жовтня 1902 р.).

89. ПРИКЛАД ЕФЕСЯН

Навернувшись, ефесяни змінили свої звички й поведінку. Переконані силою Духа Божого, вони, не гаючи часу, оприлюднили всі таємниці свого чаклунства. Ці новонавернені прийшли, зізналися й розповіли про свої вчинки, а їхні душі сповнилися святим обуренням через те, що вони були настільки віддані магії і так високо цінували книги з

описами сатанинських методів, за допомогою яких вони практикували своє чаклунство. Приймавши тверде рішення відмовитися від служіння лукавому, ці люди принесли свої коштовні книги та привселюдно спалили їх. Таким чином вони засвідчили про своє щире навернення до Бога...

Книгами, котрі ефесяни віддали вогню, навернувшись у євангельську віру, вони раніше захоплювалися і дозволяли їм панувати над своєю совістю й управляти розумом. Вони могли продати їх, але таким чином зло було б увічнене. У подальшому житті вони відчували огиду до сатанинських таємниць, до магії та знання, котре вони здобули з їхньою допомогою. Я хочу запитати молодь, пов'язану з істиною: чи спалили ви свої магичні книги?

Магічні книги сьогодні

Ми не звинувачуємо вас у тому злі, яке поневолило ефесян, та не стверджуємо, що ви займаєтеся магією й володієте мистецтвом чаклунства так, як вони. Ми не говоримо, що ви знаєте таємниці чорної магії чи спілкуєтеся зі злими духами. Однак чи не об'єдналися ви з автором усякого зла, винахідником усіх цих таємниць та бісівських ремесел? Чи не прислухаєтеся до навіювань того, хто є богом цього світу, князем, що панує в повітрі? Хіба ви не піддаєтеся його обманам, не стаєте його знаряддям для виконання діл, які узгоджувалися з вашим життям до навернення? Чи не стали ви агентами сатани та чи не підтримуєте, у певному розумінні, зв'язку зі злими ангелами, навчаючись від них уроків зваблення власних душ і душ інших людей?

А що можна сказати про магичні книги? Що ви читаете? Як проводите свій час? Чи прагнете досліджувати священні істини, аби чути голос Бога, що промовляє до вас із Його Слова? Світ наповнений книгами, які сіють насіння скептицизму, невір'я й атеїзму, і ви більшою чи меншою мірою берете уроки із цих книг, а вони є магичними книгами. Вони усувають Бога зі свідомості та розділяють душу з правдивим Пастирем.

Розум, не здатний до серйозних думок

Прочитані вами книги – це винахід посланців сатани для зваблення розуму теоріями, створеними в зборищі сатани, аби показати вам, як можете служити лукавому із сатанинською гордістю. Як багато є книжок безбожного характеру, розрахованих на те, щоб знівечити розум за допомогою привабливих сумнівів! Сатана дихнув на них своїм отруйним подихом, тому душа, яка читає їх, уражена смертоносною духовною хворобою.

Як багато у світі художньої літератури, котра наповнює розум вигадками й безумством, знеохочуючи його до слів істини і праведності. Таким чином розум стає непридатним до серйозних думок, до терпеливого, наполегливого дослідження Святого Письма – дороговказу, який спрямовує вас до Божого раю.

Дуже багато написано про те, як здобути земний скарб, ніби багатство цього світу може купити нам перепустку на Небо. Скільки томів історичних праць було написано про відважні й зухвалі досягнення мужів, життя котрих не пролило жодного променя світла на шлях до кращої країни.

Книги, що зводять з істинного шляху

А скільки є книжок про війну і кровопролиття, що зводять молодь із правильного шляху! Коли вони читають їх, сатана стоїть поруч, аби вселити в них дух воїна, про якого вони читають; кров розпалюється в їхніх жилах, вони збуджуються і готові до жорстоких учинків. Як багато є аморальних книжок, що викликають гріховні бажання, запалюють у серці пристрасті та відводять від усього чистого й святого!

У вас є свої магичні книги, у яких описані сцени й картини натхнені тим, хто колись був звеличеним ангелом у небесних дворах...

Звільніться від чар сатанинської магії

Я хочу запитати: Чи спалите ви магичні книги? У зборищі сатани є привабливі місця, де заохочують до розпусти

і потурають їй; але там присутній свідок, невидимий гість свідчить про діла, що кояться в темряві. У товаристві пихатих, гордих любителів веселощів головує сатана – головний ініціатор безпутних розваг. Його присутність там замаскована. Чаклунство практикується довкола нас на кожному кроці, а світ і церква перебувають під впливом того, хто спонукає людей чинити таке, про що вони ніколи й гадки не мали. Якби їм сказали, що вони чинитимуть, ці люди настільки здивувалися б, як і Газаїл, коли почув від пророка повідомлення про свої майбутні дії...

Кожний чоловік, кожна жінка й дитина, котрі не перебувають під керівництвом Божого Духа, перебувають під впливом сатанинського чаклунства; своїми словами та прикладом вони будуть зводити інших зі шляху істини. Коли на серце грішника подіє перетворювальна благодать Христа, його душа сповниться праведного обурення, через те що він так довго нехтував великим запропонованим Богом спасінням. Тоді грішник завдяки Божій благодаті підкориться Господу тілом, душею й духом та уникатиме спілкування із сатаною. Він зречеться чаклунства, як це зробили ефесяни, розірвавши останню нитку, що зв'язує його із сатаною. Він залишить прапор князя темряви, стане під закривавлений прапор Князя Еммануїла та спалить магичні книги (Наставник молоді, 16 листопада 1883 р.).

90. НАЛЕЖНА ПОЖИВА ДЛЯ РОЗУМУ

Що слід читати нашим дітям? Це серйозне запитання, і воно вимагає серйозної відповіді. Я стурбована, зауважуючи в християнських родинх журнали й газети, де друкуються повісті та романи з продовженням, які не справляють доброго впливу на розум. Я спостерігала за тими, у кого таким чином виховується смак до художньої літератури. Вони мали перевагу слухати істини Божого Слова та ознайомитися з підставами нашої віри. Однак вони досягли зрілого віку, не маючи справжнього благочестя.

Ці дорогі молоді люди мають дуже велику потребу використовувати для збудування свого характеру найкращий матеріал – любов і страх Божі та пізнання Христа. Але багато хто з них не має ясного розуміння істини, якою вона є в Ісусі. Розум щедро живиться сенсаційними історіями. Вони живуть у нереальному світі та не здатні виконувати життєві обов'язки.

Результати читання художньої літератури

Я спостерігала за дітьми, яким дозволяли це робити. Перебуваючи в сім'ї чи за її межами, вони або неспокійні, або замріяні і не спроможні вести якусь розмову, хіба що на найбільш буденні теми. Шляхетніші здібності, призначені для вищих цілей, деградували до рівня тривіальних або гірших за тривіальні предметів, тому їхній власник почав задовольнятися такими темами і навряд чи спроможний досягти чогось вищого. Роздуми й розмови про духовне стали неприємними.

Пожива для розуму, у якій він знайшов насолоду, сприяє опоганенню та викликає нечисті тілесні думки. Я відчуваю щирий жаль до цих душ, коли думаю про те, як багато вони втрачають, нехтуючи можливістю пізнати Христа, у Котрому зосереджені наші надії на вічне життя. Як багато втрачається дорогоцінного часу, який вони могли б використати для пізнання Зразка істинної доброти.

Я особисто знайома з деякими людьми, котрі втратили здоровий тонус мислення внаслідок неправильного вибору літератури для читання. Вони живуть із хворобливою уявою, перебільшуючи кожную незначну неприємність. Те, на що розсудлива людина зі здоровим глуздом не зверне уваги, стає для них непосильним випробуванням, нездоланною перешкодою. Для них життя оповите постійною тінню.

Потураючи звичці читати запоем збудливі історії, люди підривають свої розумові сили і стають не спроможними для активного мислення й дослідження. Деякі чоловіки й жін-

ки, досягнувши похилого віку, так ніколи й не звільнилися від наслідків непомірного читання. Сформована в дитинстві звичка зростала й міцніла в міру того, як зростали й міцніли вони. Їхні зусилля перемогти її, хоч і рішучі, мали лише частковий успіх. Чимало людей так ніколи й не відновило своєї вродженої сили розуму. Усі спроби стати справжніми християнами закінчуються тільки бажанням. Вони не можуть бути по-справжньому схожими на Христа, продовжуючи жити розум літературою такого ґатунку.

Не менш руйнівною є дія такого читання і на фізичний стан. Пристрасть до читання – зайвий тягар для нервової системи. У деяких випадках молодих і навіть людей зрілого віку уразив параліч, причиною якого було не що інше, як надмірне читання. Розум перебував у стані постійного збудження, у результаті такий делікатний орган, як мозок, був настільки ослаблений, що вже не міг функціонувати, наслідком чого став параліч.

Розумові пияки

Коли захочується пристрасть до збудливих сенсаційних історій, моральне чуття спотворюється і розум відчуває незадоволення, якщо його постійно не підживлюють цією нікчемною, нездоровою їжею. Я бачила молодих жінок, котрі вважали себе послідовницями Христа, однак почувалися справді нещасними, якщо під рукою не було якогось нового роману або оповідання. Розум прагнув збудження, як пияк прагне п'яного напою. Ці молоді люди не виявляли духу посвячення; небесне світло не було злите на їхніх товаришів, аби привести їх до джерела знання. Вони не мали глибокого духовного досвіду. Якби література такого ґатунку не була постійно з ними, ще можна було б сподіватися їхнього виправлення, однак вони прагнули і домагалися її.

Мені боляче бачити, як молоді чоловіки й жінки в такий спосіб роблять себе неспроможними приносити користь у

цьому житті та здобувати досвід, який приготував би їх до вічного життя в небесному товаристві. Для них не можна знайти більш влучної назви, як «духовні пияки».

Нестриманість у читанні справляє на мозок згубний вплив, як і нестриманість у їжі чи питті.

Засіб від зла

Найкращий спосіб запобігти зростанню зла – раніше за нього сіяти в ґрунт добре насіння. Виховання розуму, посів у ньому дорогоцінного насіння біблійної істини вимагає величезної уваги й пильнування. Господь по Своїй великій милості відкрив нам у Священному Писанні правила святого життя...

Він надихнув святих мужів записати для нашого добра повчання щодо безпеки на шляху та способів її уникнення. Хто слухається Божого повеління досліджувати Писання, той не буде невігласом у цьому питанні. Серед небезпек останніх днів кожен член Церкви повинен знати підстави своєї надії й віри – підстави, які неважко зрозуміти. Ми маємо чим зайняти свій розум, якщо будемо зростати в благодаті та пізнанні нашого Господа Ісуса Христа (Християнська стриманість і біблійна гігієна, с. 123-126; 1890 р.)

Перші кроки шляхом гріха

Перш ніж християнин скоїть відкритий гріх, у його серці довго й непомітно для інших проходить підготовчий процес. У свідомості людини ніколи не відбувається миттєвий перехід від чистоти і святості до розбещеності, порочності й злочину. Потрібний час, аби створена за образом Божим істота деградувала до тваринного, а то й до сатанинського стану. Ми змінюємося, споглядаючи. Потураючи нечистим думкам, людина може так виховати свій розум, що гріх, який раніше викликав огиду, стане для неї приємним (Патріархи і пророки, с. 459).

91. БІБЛІЯ – НАЙЦІКАВІША КНИГА

Люди як молодого, так і старшого віку нехтують Біблією. Вони не роблять її предметом свого вивчення та правом життя. Особливо винна в цьому молодь. Більшість із них знаходить час для читання інших книг, а Книгу, яка вказує на шлях до вічного життя, не досліджують щоденно. Вони уважно читають пусті оповідання, тоді як Біблія залишається занедбаною. А ця Книга – наш дороговказ до життя вищого, більш святого рівня. Молодь назвала б її найцікавішою із книг, будь-коли прочитаних нею, якби її уява не була спотворена читанням вигаданих історій.

Юний розум не може досягти високого рівня шляхетності, якщо нехтує найвищим джерелом мудрості – Словом Божим. Усвідомлення того, що ми перебуваємо в Божому світі в присутності Творця, що ми створені за Його подобою, а Він пильнує над нами, любить нас та піклується про нас, – дає прекрасні теми для роздумів, скеровуючи розум до глибоких і високих помислів. Хто відкриває розум і серце для роздумів над такими темами, той ніколи не буде задовольнятися чимось буденним або сенсаційним.

Неможливо переоцінити важливість пошуків ґрунтового знання Священного Писання. «Богонатхненна», здатна зробити нас «мудрими для спасіння», «щоб Божа людина була досконалою, на всяке добре діло готова» (2 Тим. 3:15-17), Біблія має найвище право на нашу шанобливу увагу. Ми не повинні задовольнятися поверховим знанням, натомість маємо намагатися пізнати повне значення слів істини, жадібно пити від духа Святих глаголів (Поради батькам, учителям та учням, с. 138, 139).

Зображення гріха

Молоді краще ніколи не читати книг, присвячених сенсаційним темам, які видають і розповсюджують із метою заробити гроші. Такі книги містять сатанинські чари. Розповіді про злочини та звірства, від яких кров стигне в жилах, справляють чаклунський вплив на багатьох людей,

стимулюючи їх роздумувати про те, що вони можуть зробити, аби стати відомими навіть за допомогою злочинних дій. Жажливі злочини, жорстокість, розпуста, зображені в деяких винятково історичних творах, діють як розчина на розум багатьох людей, призводячи їх до подібних учинків.

Книги, що описують сатанинські практики людських істот, оприлюднюють зло. Немає жодної потреби вникати в ці жахливі подробиці; ніхто з віруючих в істину для теперішнього часу не повинен сприяти збереженню пам'яті про них. Якщо розум живиться і стимулюється такою зіпсутою їжею, думки стають нечистими й тілесними (Поради батькам, учителям та учням, с. 133, 134).

92. НАДІЙНО ОХОРОНЯЙТЕ ПІДСТУПИ ДО ВЛАСНОЇ ДУШІ

«Над усе, що лише стережеться, серце своє стережи – радить мудрець, – бо з нього походить життя» (Прип. 4:23). «Бо як він думає в серці своїм, такий він є» (Прип. 23:7). Серце має бути оновлене Божественною благодаттю, інакше даремно людина прагнутиме досягти чистоти життя. Хто намагається сформувати благородний добродісний характер без благодаті Христа, той будує дім на сипкому піску. Під час лютих бур спокуси він неодмінно впаде. Молитвою кожної душі має стати прохання Давида: «Серце чисте створи мені, Боже, і тривалого Духа в моєму нутрі віднови». Ставши учасниками небесного дару, ми маємо йти до досконалості, підтримувані «силою Божою через віру» (1 Петра 1:5).

Але й ми самі повинні опиратися спокусам. Хто не бажає стати жертвою сатанинських задумів, той має добре охороняти всі підступи до власної душі, уникати читання, споглядання й слухання того, що викличе нечисті думки. Не можна дозволяти своїм думкам вільно блукати по кожній темі, запропонованій ворогом душ. «Підперезавши стегна вашого розуму, – каже Петро, – будучи тверезими... не потураючи в незнанні вашим попереднім пожадливістям, але як Той, Хто покликав вас, є святий, будьте й ви святі в усьому

вашому житті» (1 Петра 1:13-15). Апостол Павло закликає: «Те, що істинне, що чесне, що справедливе, що чисте, що любе, що гідне хвали, – коли яка чеснота або коли яка похвала, – про це роздумуйте» (Филп. 4:8). Це вимагає ревної молитви й безперервної пильності. Ми потребуємо постійної допомоги Святого Духа, Котрий вабить наші думки до Неба, привчаючи їх зосереджуватися на чистому і святому. Ми повинні старанно досліджувати Слово Боже. «Чим додержити юнак у чистоті свою стежку? – Як держатиметься Твоїх слів!» «Я в серці своїм заховав Твоє слово, – говорить псалмист, – щоб мені не грішити проти Тебе» (Псал. 119:9, 11) (Патріархи і пророки, с. 460).

Полова і пшениця

Любе юнацтво, припиніть читати журнали з оповіданнями. Відкладіть усякі романи... Ми добре зробимо, очистивши свої домівки від усяких літературних журналів та книг зі сміхотворними, безглуздими картинками – зображеннями, натхненими сатанинськими силами. Молодь не може дозволити собі отруювати розум такими речами. «Що полові до збіжжя?» Нехай кожний, хто називає себе послідовником Христа, читає тільки те, що є істина і має неминущу цінність.

Нам необхідно приготуватися до найсерйозніших обов'язків. Світ має бути спасенний... З огляду на велику працю, яку потрібно звершити, як може хтось дозволяти собі витрачати дорогоцінний час і дані Богом засоби на те, що не слугує для його добра або для слави Божої? (Наставник молоді, 14 серпня 1906 р.).

93*. ЗБУДУВАННЯ ХРИСТИЯНСЬКОГО ХАРАКТЕРУ

Є життєво важливі книги, на які наша молодь не звертає уваги. Цими книгами нехтують, оскільки вони не такі цікаві для них, як те, що належить до легкого читання.

*Це була остання вістка Еллен Уайт до нашої молоді під час її останньої хвороби.

Ми маємо радити молоді читати таку літературу, яка сприяє утвердженню християнського характеру. Найважливіші пункти нашої віри повинні бути закарбовані в пам'яті молодих людей. Вони мають початкові поняття про ці істини, однак не знайомі з ними настільки, щоб у них виникло бажання дослідити їх. Нашій молоді потрібно читати те, що справлятиме на розум здоровий, освячувальний вплив. А це необхідно їм, аби вміти визначити, що є істинною релігією. Існує чимало хороших книг, читання котрих не приносить освячення.

Сьогодні ми маємо слухний час та слушну нагоду працювати для молоді. Кажіть їм, що нині ми живемо в час небезпечної кризи та хочемо знати, у чому полягає справжня побожність. Наша молодь потребує допомоги, підбадьорення й духовного підйому, але робити це потрібно правильно, можливо, не так, як їм би цього хотілося, а так, щоб допомогти їм мати освячений розум. Найбільша потреба молоді – у добрій, освячувальній релігії.

Я не сподіваюся, що довго житиму. Моя праця майже закінчена. Скажіть нашим молодим людям, що я бажаю, аби мої слова надихнули їх жити так, щоб це було дуже до вподоби мешканцям Неба і щоб їхній вплив на інших був вельми облагороджувальним.

Вибір книг, рекомендованих для читання

У нічні години я перебирала й відкладала вбік книги, котрі не приносять користі для молоді. Ми повинні вибрати для них книги, котрі будуть заохочувати їх до щирості життя і спонукувати розгортати Слово. Це було відкрито мені в минулому, і я подумала, що повинна представити вам ці питання задля успіху справи. Ми не можемо дозволити давати молоді книги, які нічого не варті. Існує потреба в книгах, котрі є благословенням для розуму й душі. До цих питань ставляться надто легковажно, тому наш народ має бути ознайомлений із тим, що я кажу.

Не думаю, що я ще матиму Свідчення для нашого народу. Наші глибокодумні брати знають, що сприяє підйому та розширенню нашої справи. Маючи у своїх серцях любов Божу, вони, однак, потребують дедалі більше заглиблюватися в дослідження Божих істин. Моє палке бажання – щоб наша молодь мала належну літературу для читання, тоді її матимуть і люди похилого віку. Ми повинні звертати особливу увагу на духовну привабливість істини. Нам слід тримати розум та свідомість відкритими для істин Божого Слова. Сатана з'являється тоді, коли люди не чекають цього. Ми не повинні задовольнятися тим, що вістка застереження вже прозвучала. Ми маємо звіщати її знову і знову.

Ми могли б започаткувати читання літератури настільки цікавої, що вона привернула б увагу багатьох людей та впливала на них. Якщо мені судилося ще попрацювати, я з радістю допоможу підготувати книги для молоді.

Для молоді необхідно здійснити таку роботу, яка б справила враження на її розум, формуючи його за допомогою Божої освячувальної істини. Моє щире бажання – аби наша молодь зрозуміла, що насправді означає оправдання вірою та досконалість характеру, яка приготує їх до вічного життя. Не думаю, що я довго житиму, тому залишаю цю вістку для молоді, щоб вони досягли поставленої перед собою мети.

Я закликаю моїх братів заохочувати молодь завжди вельми звеличувати дорогоцінну любов і благодать Бога. Трудіться й постійно моліться про розуміння того, наскільки дорогоцінна справжня релігія. Вносьте в неї блаженство і привабливість святості й благодаті Бога. Я відчуваю тягар через цю справу, оскільки знаю, що нею нехтують.

Я не маю жодного запевнення, що моє життя довго триватиме, але відчуваю, що прийнята Господом. Він знає, як я страждала, бачачи низькі стандарти життя, прийняті так званими християнами. Я вважала за наказ для себе жити так, щоб істина була явлена в моєму житті і щоб моє свідчення

було донесене до людей. Я хочу, аби ви зробили все можливе, щоб мої твори потрапили до людей в інших країнах.

Говоріть молоді про те, що в них багато духовних можливостей. Бог хоче, щоб вони докладали серйозних зусиль, аби донести істину до людей. Я впевнена, що сказати про це – мій особливий обов'язок (Основи християнської освіти, с. 547-549).

94. ВПЛИВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Чимало молодих людей каже: «Я не маю часу для вивчення уроку». Однак чим вони займаються? Деякі використовують кожен мить із метою заробити трохи більше центів, але якби цей час був відданий на вивчення Біблії, а її уроки були впроваджені в життя, то вони б заощадили більшу суму, ніж зароблену надмірною працею. Це зберегло б кошти, що витрачаються на непотрібні прикраси, та силу розуму для усвідомлення таємниці побожності. «Страх Господній – початок премудрості» (Прип. 1:7).

Проте саме ці молоді люди, котрі називають себе християнами, потурають бажанням тілесного серця, діючи згідно зі своїми нахилами, а даний Богом час випробування, дарований їм для ознайомлення з дорогоцінними істинами Біблії, присвячують читанню вигаданих історій. Цю колись набуту звичку важко перемогти, однак це можна зробити, це обов'язково потрібно зробити всім кандидатам на проживання в небесному світі.

Розум, якому дозволяють бути поглинутим читанням художніх творів, зруйнований. Уява стає хворобливою, сентиментальність оволодіває розумом, з'являється невиразний неспокій, незвичайний потяг до нездорової розумової їжі, котрий постійно виводить розум із рівноваги. Сьогодні тисячі людей, котрі перебувають у лікарнях для душевнохворих, мають пошкоджений розум через читання романів, а результат цього заняття – спорудження повітряних замків та знемагаюча від любові сентиментальність (Ознаки часу, 10 лютого 1881 р.).

95. БЛАГОТВОРНИЙ ВПЛИВ МУЗИКИ

Мелодія хвали – це атмосфера Неба, і коли Небо зустрічається із Землею, тоді звучать музика й пісня – «подяка і мелодія хвали».

Щойно створена Земля була прекрасною і незаплямованою, викликаючи усмішку Бога, «коли разом співали всі зорі поранні та радісний окрик здіймали всі Божі сини» (Йова 38:7). Так людські серця, перебуваючи в повній згоді з Небом, відгукуються на Божу доброту похвальними піснями. Чимало подій в історії людства поєднувалося з піснею...

Музика – дорогоцінний дар

Біблійна пісенна історія містить безліч вказівок щодо використання і благотворного впливу музики та співу. Призначення музики часто спотворюється, щоб слугувати цілям зла. Таким чином музика стає одним із найпривабливіших засобів спокуси. Але правильно використана, вона є дорогоцінним Божим даром, покликаним спрямовувати думки до високих, благородних тем, надихати й підносити душу.

Як сини Ізраїлю, подорожуючи пустелею, підбадьорювали себе співом священних пісень, так Бог велить Своїм дітям сьогодні звеселяти свою життєву подорож. Існує мало ефективніших способів закарбувати Його слова в пам'яті, ніж повторення їх у пісні. І така пісня володіє дивовижною силою. Вона має силу впокорювати грубу, некультурну природу людини, оживляти думку, пробуджувати співчуття, сприяти злагодженості дій, відганяти пригнічений настрій та лихі передчуття, котрі позбавляють мужності й ослаблюють сили.

Це один із найефективніших засобів впливу духовної істини на серце. Як часто, коли душа пригнічена й готова впасти у відчай, у пам'яті воскресає якийсь рядок зі Слова Божого – давно забуті слова з пісні дитинства, – і тоді спокуси втрачають свою силу, життя набуває нового змісту й мети, а мужність і радість передаються іншим душам!

Ніколи не слід випускати з уваги цінність пісні як засобу виховання. Нехай у домі лунає спів мелодійних чистих пісень, тоді в ньому поменшає осудливих слів та побільшає слів підбадьорення, надії й радості. Нехай спів звучить у школі, це наблизитиме учнів до Бога, до їхніх учителів та одне до одного.

Як частина релігійного служіння, спів такою ж мірою є актом поклоніння, як і молитва. Багато пісень фактично є молитвами. Якщо дитина навчена усвідомлювати це, вона буде більше думати про значення проспіваних слів і стане більш сприйнятливою до їхньої сили.

У той час як наш Викупитель провадить нас до осяяного Божою славою порогу Безмежного, ми можемо вловлювати теми хвали й подяки в співі небесного хору навколо престолу. Коли наші земні домівки наповнюються відлунням ангельських пісень, серця наближаються до небесних співаків. Небесне спілкування починається на Землі. Тут ми засвоюємо лейтмотив небесної хвали (Виховання та освіта, с. 161-168).

96. ВИКОРИСТАННЯ МУЗИКИ

Музика призначена служити святій меті, підносити думки до того, що чисте, благородне, високе; пробуджувати в душі посвячення та вдячність Богові. Який же контраст між стародавнім звичаєм використовувати музику і тим, чим вона надто часто слугує тепер! Як багато людей використовує цей дар для самозвеличення, замість того, аби прославляти ним Бога! Любов до музики спонукує необережні душі приєднуватися до людей, котрі люблять світ і шукають задоволень у розважальних зборищах, які Бог заборонив відвідувати Своїм дітям. Таким чином те, що при правильному використанні є великим благословенням, стає одним із найуспішніших засобів, за допомогою яких сатана відволікає людей від обов'язків та роздумів про вічні реалії.

Музика – складова частина поклоніння Богові в небесних дворах, і ми повинні дбати про те, щоб наші похвальні пісні якомога більше були співзвучні гармонії небесних хорів. Правильна постановка голосу – важливий елемент освіти, яким не слід нехтувати (Патріархи і пророки, с. 594).

Талант впливу

Деякі люди мають особливий дар співу, і часом пісня, виконана одним або кількома співаками, доносить до слухача особливу вістку. Але в співі рідко мають брати участь лише окремі виконавці. Уміння співати – це талант справляти вплив, і Бог бажає, щоб усі розвивали його й використовували для слави Його Імені (Свідчення для Церкви, т. 7, с. 115, 116).

У тон з небесними співаками

Коли люди співають духом і розумом, небесні музиканти підхоплюють тон та приєднуються до пісні подяки. Той, Хто наділив нас усілякими дарами, щоб ми могли співпрацювати з Богом, очікує, щоб Його слуги розвивали свої голоси, аби говорити й співати так, щоб усім було зрозуміло. Існує потреба не в гучному співі, а в чіткій інтонації, правильній виразній вимові. Нехай кожний приділяє час праці над голосом, щоб хвала Богові підносилася в чистих, м'яких тонах, без різких, пронизливих звуків, які ранять слух. Здібність до співу – це дар від Бога; нехай же він використовується для Його слави.

Для участі в співі під час богослужіння нехай буде обрана певна кількість людей. І нехай спів супроводжує вправний акомпанемент музичних інструментів. Ми не повинні опиратися використанню в нашій справі інструментальної музики. Ця частина служіння вимагає особливої уваги, адже це прославляння Бога в піснях.

Пісні не завжди мають виконувати лише окремі співаки. Нехай якомога частіше в співі бере участь уся громада (Свідчення для Церкви, т. 9, с. 143, 144).

Бога прославляють в піснях

Бога прославляють у піснях хвали від чистого серця, наповненого любов'ю й відданістю Йому (Свідчення для Церкви, т. 1, с. 509).

97. НЕПРАВИЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИКИ

Ангели ширяють он над тим домом. Там зібралася молодь, лунають звуки вокальної й інструментальної музики. Це зібрання християн, однак що ви чуєте? Якусь фривольну пісеньку, що підходить для танцювального залу. Подивіться – святі ангели забирають своє світло й темрява огортає присутніх у цьому домі. Ангели залишають це місце із сумними обличчями. Подивіться – вони ридають! Я багато разів бачила повторення цієї сцени серед тих, хто дотримується суботи, а особливо в N. Музика займає час, який необхідно присвятити молитві. Музика – це ідол, якому поклоняється багато так званих християн, котрі дотримуються суботи. Сатана не проти музики, якщо йому вдається перетворити її на засіб, за допомогою якого він може знайти доступ до юних душ. Для досягнення його мети підійде все, що відверне думки від Бога й забере час, який мав би бути присвячений на служіння Йому. Диявол діє через засоби, котрі справляють найсильніший вплив, аби втримувати якнайбільше людей у стані приємного захоплення в той час, як вони паралізовані його силою. При правильному використанні музика є благословенням, але вона часто стає одним із найпривабливіших сатанинських засобів для поневолення душ.

Неправильне використання музики веде неосвячені душі до гордості, марнославства і безрозсудства. Коли їй дозволяють зайняти місце молитви й читання Слова, вона стає жакливим прокляттям. Молодь збирається разом для співу, однак вони часто, хоч називаються християнами, ганьблять Бога та власну віру своїми легковажними розмовами й вибором музики. Духовна музика не відповідає їхнім смакам. Мою увагу було привернуто до ясних повчань

Божого Слова, котрі залишилися непоміченими. На Божому суді всі ці богонатхненні слова засудять тих, хто не прислухався до них (Свідчення для Церкви, т. 1, с. 506).

Музика – сила для добра

Музика може бути великою силою для добра, однак ми ще не використовуємо цю частину поклоніння найкращим чином. Спів переважно виконують під впливом пориву або з приводу особливих випадків, і деколи співаки роблять це невміло, унаслідок чого музика не справляє належного впливу на присутніх. Музика має володіти красою, пафосом і силою. Нехай голоси підносяться в піснях хвали й посвячення. Використовуйте, якщо це можливо, інструментальний супровід, щоб чудова гармонія звуків підносилася до Бога як приємна жертва (Свідчення для Церкви, т. 4, с. 71).

РОЗДІЛ X

Управління ресурсами

Яким би малим не був ваш талант, Бог має для нього певне місце. Цей один талант, мудро використаний, виконає призначену для нього роботу. Виявляючи вірність у малих обов'язках ми повинні працювати за дією додавання, а Бог буде працювати для нас за дією множення. Ці невеликі діла справлять найцінніший вплив у Його справі (Наочні уроки Христа, с. 360).

98. УРОКИ ОЩАДЛИВОСТІ

Багато можна було б сказати молодим людям про їхню перевагу – допомагати Божій справі, засвоюючи уроки ощадливості й самозречення. Багато хто вважає, що не повинен відмовляти собі в жодних задоволеннях, тому привчає себе витратити для цього весь свій прибуток. Бог бажає, щоб ми робили кращий вибір у цьому питанні.

Ми грішимо проти самих себе, коли зосереджуємося тільки на тому, аби достатньо мати що їсти, пити чи в що зодягнутися. Бог ставить перед нами вищу мету. Якщо ми бажаємо позбутися власних егоїстичних бажань та віддати всі сили серця й розуму на звершення Божої справи, небесні сили співпрацюватимуть із нами, роблячи нас благословенням для людства.

Заощаджуйте кошти для місії

Навіть бідна, але працююча й ощадлива молода людина може наскладати трохи грошей для Божої справи. Коли мені було лише 12 років, я знала, що значить бути ощадливою. Ра-

зом із сестрою ми навчилися ремесла і, хоч заробляли тільки 25 центів на день, з цієї суми ми могли потроху відкладати на пожертви для місії. Поступово ми наскладали 30 доларів. А коли до нас прийшла вістка про скорий Прихід Господа та пролунав заклик посилати працівників і кошти, ми вважали своїм привілеєм вручити батькові 30 доларів із проханням використати їх на трактати й брошури, щоб донести вістку до тих, хто перебуває в темряві.

Обов'язок усіх, хто пов'язаний із Божою справою, – навчитися ощадливості у використанні часу і грошей. Хто по-турає неробству, той показує, що надає мало значення довіренним нам славним істинам. Таких потрібно навчати любити працю і робити все для Божої слави.

Самозречення

Хто не знає, як розсудливо використовувати час і кошти, той має радитися з досвідченими людьми. Завдяки коштам, заробленим нашим ремеслом, ми із сестрою забезпечували себе одягом. Ми віддавали наші гроші мамі, кажучи: «Купи нам одяг, так аби після цього щось залишилося для місіонерської роботи». І вона так робила, підтримуючи в нас місіонерський дух.

Бажання давати, як плід самозречення, – чудова допомога для жертводавця. Самозречення навчає нас повнішого розуміння праці Того, Хто ходив, звершуючи добро, полегшуючи страждання та задовольняючи потреби нужденних. Спаситель жив не для того, щоб догоджати Собі. У Його житті не було й сліду егоїзму. Хоч Він жив у створеному Ним світі, однак не претендував навіть на часточку цього світу як на Свою домівку. «Лисиці нори мають і небесні птахи гнізда, – сказав Він, – а Син Людський не має де голови прихилити» (Матв. 8:20).

Належне використання талантів

Якщо ми будемо якнайкраще використовувати свої таланти, Святий Дух постійно сприятиме ще більшій нашій

ефективності. До слуги, котрий вірно розпорядився своїми талантами, Господь сказав: «Гаразд, рабе добрий і вірний! У малому був ти вірний, над великим тебе поставлю. Увійди в радість свого пана!» (Матв. 25:21). Від слуги, котрий мав один талант, також очікували, що він якнайкраще використає його. Якби він пустив в обіг цю власність пана, Господь примножив би талант.

Кожній людині Бог дав працю «згідно з її спроможністю». Бог знає наші здібності і те, що нам можна доручити. Стосовно вірного слуги дано повеління: «Довірте йому більшу відповідальність». Якщо він виправдає цю довіру, тоді знову буде сказано: «Довірте йому ще більше». Таким чином завдяки благодаті Ісуса вірний слуга зростає до міри зрілості повноти Христа.

У тебе тільки один талант? Віддай його торговцям, і завдяки мудрому вкладу він зросте до двох талантів. Роби все, що під силу твоїм рукам. Використовуй свій талант так мудро, щоб він міг виконати призначену для нього місію. Немає нічого ціннішого, ніж зрештою почути схвалення: «Гаразд...». Однак це буде сказано тільки тим, хто чинив правильно.

Не втрачати часу

Юнаки й дівчата, не гайте часу. Докладайте ревних зусиль, щоб закладати міцний матеріал у будівництво вашого характеру. Благаємо вас Ім'ям Христа: будьте вірними. Намагайтеся надолужити втрачений час. Щодня присвячуйте себе на служіння Богові, і побачите, що вам не потрібно проводити в неробстві ваші дні відпочинку та витрачати багато грошей для задоволення власних примх. Небо пильнує над тими, хто прагне вдосконалюватися й уподібнюватися до Христа. Коли людина підкориться Христові, Святий Дух виконає для неї велику роботу.

Кожен щирий, самовідданий віруючий, котрий трудиться для Бога, бажає і буде віддавати свої сили для добра інших. Христос каже: «Хто любить душу свою, погубить її; хто

ж ненавидить душу свою в цьому світі, той збереже її для вічного життя» (Івана 12:25). Докладаючи ревних, дбайливих зусиль задля допомоги нужденним, справжній християнин виявляє свою любов до Бога і ближніх. Він може втратити своє життя в служінні, але коли Христос прийде, щоб зібрати Свої перлини, цей християнин здобуде його знову (Наставник молоді, 10 вересня 1907 р.).

Нагорода за жертовність

Засоби, використані для благословення інших, принесуть віддачу. Правильно використані багатства виконають велику добру справу. Душі будуть придбані для Христа. Хто живе й діє згідно з планом Христа, той побачить у Божих дворах людей, задля яких трудився і жертвував на Землі. З вдячністю викуплені пригадають тих, котрі послужили наряддям їхнього спасіння. Якими дорогоцінними будуть Небеса для тих, хто був вірним у справі спасіння душ! (Наочні уроки Христа, с. 373).

99. ДУХ ЖЕРТОВНОСТІ

Нашому світу притаманний дух жадібності, прагнення посісти найвище становище й отримувати найвищу плату. Дух самозречення і самопожертви, виявлений у минулі часи, трапляється надто рідко. Але тільки цей дух може мотивувати щирого послідовника Ісуса. Наш Божественний Учитель дав нам приклад, як ми повинні працювати. А тим, кому Ісус звелів: «Ідіть за Мною і зроблю вас ловцями людей» (Матв. 4:19), Він не пропонував регулярної суми грошей як нагороди за їхнє служіння. Вони мали розділити з Ним Його самозречення й жертовність.

Люди, котрі називають себе послідовниками великого Творця й беруть участь у Його служінні як співпрацівники Божі, повинні привносити у свою роботу акуратність і майстерність, тактовність і мудрість, яких вимагав Бог досконалості під час будівництва земної skinii. Нині, як і в ті часи та

за днів земного служіння Христа, посвячення Богові й дух жертвності необхідно вважати першочерговими вимогами прийнятного служіння. Бог бажає, щоб у Його справу не була вплетена жодна нитка самолюбства (Рев'ю енд Геральд, 4 січня 1906 р.).

Ознаки благодаті в серці

Смирнення, самозречення, доброзичливість, вірність у поверненні десятини вказують на те, що в серці діє Божа благодать (Поради стосовно здоров'я, с. 590).

100. ДЕСЯТИНА

Велика справа, яку, за словами Ісуса, Він прийшов здійснити, була довірена Його послідовникам на Землі. Христос як наш Голова очолює велику справу спасіння і наказує нам наслідувати Його приклад. Він дав нам вістку, яку треба проголосити в усьому світі. Цю істину слід донести до всіх народів, поколінь і племен. Владі сатани був кинутий виклик, і диявол буде переможений Христом та Його послідовниками. Необхідно постійно вести напружену боротьбу із силами темряви. Для успішного виконання цієї справи необхідні кошти. Бог не посилає кошти просто з Неба, натомість дає в руки Своїх послідовників такий таланти, як кошти, щоб використовувати їх саме для підтримки цієї боротьби.

Господь дав Своему народові план збору коштів, достатніх для підтримки Його справи. Божий план десятин – прекрасний за своєю простотою і справедливістю. Усі можуть сміливо та з вірою дотримуватися його, адже він має Божественне походження. У ньому поєднуються простота й практичність; цей план не вимагає великих знань для його розуміння й виконання. Кожний може відчувати, що бере участь у дорожній справі спасіння. Усі чоловіки, жінки, молодь можуть стати скарбниками для Господа, з допомогою яких будуть задоволені потреби скарбниці. Апостол каже: «Хай кожний із вас відкладає в себе, зберігаючи те, що може дати» (1Кор. 16:2).

Така система дає можливість досягти великих цілей. Якби всі як один прийняли її, то кожен став би пильним та вірним скарбником для Бога, і тоді не бракувало б коштів для здійснення великої справи проголошення останньої вістки перестороги світові. Якби кожен прийняв цю систему, скарбниця була б повною, а вкладники не стали б від цього біднішими. Через кожну інвестицію вони дедалі тісніше будуть об'єднані зі справою проповіді істини для теперішнього часу. Вони «збиратимуть собі скарб – добру основу на майбутнє, аби досягнути справжнього життя» (1 Тим. 6:19) (Свідчення для Церкви, т.3, с. 388, 389).

Визнання, що все є власністю Бога

Посвячення Богові десятини від усіх прибутків, чи то від фруктових садів, жнив в полі, отари, чи від розумової й фізичної праці, посвячення другої десятини на допомогу бідним та іншу добродієність мали на меті нагадувати людям істину про те, що все належить Богові і вони мають можливість бути каналами Його благословень. Таке виховання було здатне знищити всякий егоїзм, який призводить до духовного зубожіння, та розвинути великодушність і шляхетність характеру (Виховання та освіта, с. 44).

Це належить Богові

«Десятина... – Господеві». Тут використано таку ж форму вислову, як і в Законі про суботу. «День сьомий – субота для Господа, Бога твого» (Вих. 20:10). Бог утримує для Себе певну частину часу й коштів людини, а хто використовує їх у власних інтересах, той не залишиться без вини (Патріархи і пророки, с. 525, 526).

101. «ШАНУЙ ГОСПОДА ІЗ МАЄТКУ СВОГО» (ПРИП. 3:9)

«Скільки винен ти моему панові?» (Луки 16:5). Невже ми будемо отримувати всілякі благословення з руки Бога і нічого не повертатимемо Йому, навіть своєї десятини – частини, яку Він залишив для Себе? Стало звичною справою звертати

з правильного шляху самопожертви на шлях самодогоджання. Але невже ми з байдужістю постійно прийматимемо Божі милості, не відгукуючись на Його любов?

Дороге юнацтво! Чи прагнете ви стати місіонерами для свого Господа? Чи бажаєте, як ніколи раніше, засвоїти дорогоцінний урок добровільного приношення до Господньої скарбниці того, чим Він вас так щедро наділив у цьому житті? Що б ви не одержали, нехай частина буде повернута Подателеві як подячна жертва. А деяку частину слід покласти в скарбницю на місіонерську справу, здійснювану як на місцевих полях, так і за кордоном.

Скарби на Небі

Божа справа має бути дуже близькою нашому серцю. Якщо світло істини, яке є благословенням для однієї сім'ї, батьки й діти передадуть іншим сім'ям, воно і для них стане великим благословенням. Але коли рясними й щедрими Божими дарами люди не діляться з іншими, егоїстично використовуючи їх лише для себе, їх замість благословення неодмінно спіткає Боже прокляття, бо так сказав Господь. Божа вимога має бути вищою за всі інші вимоги, її слід виконувати насамперед. Необхідно подбати про бідних і нужденних. Ми не повинні нехтувати такими людьми, чого б це нам не коштувало та якої б жертви від нас не вимагало.

«Щоб страва була в Моїм храмі» (Мал. 3:10). Наш обов'язок – виявляти помірність у всьому: у їжі, питті, одязі. Наші помешкання та їхнє умеблювання мають бути ретельно продумані з урахуванням бажання серця віддавати Богові те, що належить Йому не тільки в десятинах, але й, при можливості, у дарах і пожертвах. Дуже багато людей могло б збирати для себе скарби на Небесах, віддаючи в Господню скарбницю частину, на яку Він претендує як на власну, а також дари й пожертви.

Віруючі, котрі щиро цікавляться Божими вимогами щодо їхнього майна, яке вони вважають своєю власністю, повинні дослідити Писання Старого Завіту і побачити, що Христос,

невидимий Вождь ізраїльтян, під час їхньої тривалої мандрівки пустелею звелів робити Своему народові. Кожному з нас краще погодитися зазнати будь-яких незручностей, опинитися в будь-якій скруті, аніж обкрадати Бога, забираючи частину, котра має потрапити до Його дому. Хто читає Біблію та вірить їй, той правильно розумітиме, «що говорить Господь» з цього питання.

Без виправдання

Того дня, коли кожний буде суджений згідно з тим, що в тілі робив, будь-яке виправдання, котре сьогодні може знаходити людський егоїзм, утримуючи від Господа десятину, дари й пожертви, зникне, як роса на сонці. Якби це не було назавжди запізно, як багато людей з радістю бажало б почати все знову, заново сформувати свій характер! Однак тоді вже буде надто пізно змінити запис про тих, хто щотижня, щомісяця й щороку обкрадав Бога. Їхня доля буде вирішена, вирішена назавжди...

Егоїзм – смертельне зло. Самолюбство, недбале, байдуже ставлення до певних умов заповіту між Богом і людиною, небажання бути Його вірними управителями накликали на них Боже прокляття, як Він і проголосив. Ці душі відокремилися від Господа; своїми словами і прикладом вони спонукали інших зневажати ясні Божі Заповіді. На таких Він не міг злити Своє благословення.

Десятина

Господь чітко визначив: «Десята частина всіх ваших статків – Моя. Ваші дари й пожертви необхідно приносити до скарбниці для розвитку Моеї справи, щоб посилати проповідників нести Священне Писання людям, котрі перебувають у темряві».

Тож чи наважиться хтось утримувати від Бога належне Йому, як це зробив невірний слуга, сховавши в землю гроші свого пана? Чи будемо ми, як цей чоловік, намагатися ви-

правдати свою невірність, скаржачись на Бога: «Пане, знав я тебе, що ти жорстока людина: жнеш, де не сів, і збираєш, де не розсипав. Я, побоявшись, пішов і сховав твій талант у землю. Ось, бери своє!» (Матв. 25:24, 25). Чи не краще для нас принести наші подячні пожертви Богові? (Наставник молоді, 26 серпня 1897 р.).

102. ОСОБИСТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Наш Небесний Отець вимагає не більше і не менше від даної нам спроможності працювати. Він не накладає на Своїх слуг жодних тягарів, яких вони неспроможні нести. «Бо знає Він створення наше, пам'ятає, що ми – порох» (Псал. 103:14). Усе, чого Господь чекає від нас, ми можемо виконати за допомогою Божественної благодаті.

«У кожного, кому дано багато, будуть і багато вимагати від нього» (Луки 12:48). Ми понесемо особисту відповідальність за те, що зробили на йоту менше, ніж могли зробити. Господь точно вимірює кожну нашу можливість для служіння. Невикористані здібності враховуються так само, як і ті, що принесли користь. Бог вважає нас відповідальними за все, ким ми могли б стати через правильне використання наших талантів. Ми будемо суджені згідно з тим, що мали зробити, але не зробили, бо не використали наших сил для прославлення Бога. Навіть якщо не втратимо своєї душі, ми усвідомимо у вічності результати наших невикористаних талантів. Усі знання, усе вміння, які ми могли здобути, але не здобули, спричинять вічні втрати.

Якщо ж ми цілковито віддаємо себе Богові і в нашій праці слухаємося Його вказівок, Він бере на Себе відповідальність за її виконання. Нам не слід губитися в здогадах щодо успіху наших щирих зусиль. Ані на мить ми не повинні навіть думати про невдачу. Нам необхідно співпрацювати з Тим, Хто не зазнав жодної поразки.

Не потрібно говорити про власні слабкості і неспроможність. Це – відкрите недовір'я до Бога та відкинення Його

Слова. Нарікаючи на наші тягарі або відмовляючись від покладеної на нас відповідальності, ми, по суті, заявляємо, що Він – жорстокий господар, котрий вимагає від нас те, для виконання чого не дав сили (Наочні уроки Христа, с. 362, 363).

Цінність грошей

Гроші дані нам не для власного звеличення і прославлення. Як вірні управителі, ми повинні використовувати їх, щоб звеличити й прославити Бога. Дехто думає, що тільки частина їхніх коштів належить Господу. Відклавши частину для релігійних і добродійних цілей, решту вони вважають своєю власністю, яку можна використовувати, як заманеться. Проте вони помиляються. Усе, чим володіємо, належить Господу, ми підзвітні Йому за використання довіреного нам. У тому, як витрачаємо кожну копійку, буде видно, чи любимо ми Бога понад усе і ближнього, як самих себе.

Гроші мають велику цінність, адже можуть зробити багато добра. У руках Божих дітей це їжа для голодних, пиття для спраглих, одяг для нагих. Це захист пригноблених і допомога хворим. Однак гроші вартують не більше, ніж пісок, якщо їх не використовують для забезпечення життєвих потреб, благословення інших та розвитку справи Христа (Наочні уроки Христа, с. 351).

103. ПОДАРУНКИ НА СВЯТО

Наближаються свята. З огляду на це було б добре подумати, скільки грошей витрачається щороку на подарунки для тих, хто не потребує їх. Сила звичаю настільки велика, що нам здається: ми знехтуємо своїми друзями, якщо залишимо їх без подарунків на свято. Але пам'ятаймо: наш Небесний Добродій має право очікувати від нас значно більше, ніж наші земні друзі. Невже під час прийдешніх свят ми не принесемо наших жертв Богові? У цьому можуть брати участь навіть діти. Одяг та інші корисні речі можна дати порядним бідним, і таким чином буде зроблена справа для Господа.

Зло від самодогодження

Не забуваймо, що Різдво святкують на згадку про народження Викупителя світу. Цей день переважно проводять у бенкетуванні й переїданні. Люди витрачають великі суми грошей на непотрібне самодогодження. Вони потурають апетитові й чуттєвим задоволенням за рахунок фізичних, розумових і моральних сил. На жаль, це стало звичкою. Гордість, мода, потурання смакові поглинули величезні суми грошей, що не принесло нікому користі, натомість заохотило до неприємного Богові марнотратства. Ці дні проводять у прославленні радше власного «я», аніж Бога. Здоров'я приносять у жертву, гроші гірші, ніж викинуті на вітер, багато людей втрачає життя через переїдання, аморальність та безпутство. Таким чином гинуть душі.

Бог був би прославлений Його дітьми, якби вони отримували задоволення від простої, скромної їжі та використовували довірені їм кошти, поповнюючи Його скарбницю великими й малими дарами, щоб світло істини було донесене до тих, хто перебуває в темряві омани. Серце вдови і сироти могло б радіти завдяки дарам, які слугували б для їхньої зручності й угамування голоду.

Дари Богові

Нехай усі, хто стверджує, що вірить в істину для теперішнього часу, підрахують, скільки грошей витрачають щороку (а особливо на щорічні свята) для задоволення егоїстичних і гріховних бажань, для потурання апетитові та на змагання з іншими в нехристиянському хизуванні. Підсумуйте кошти, витрачені на все, у чому не було необхідності, а тоді полічіть, скільки грошей можна було б заощадити на дари, присвячені на Божу справу, без жодної шкоди для душі й тіла.

Можна принести як лепти, так і багатші дари, відповідно до можливостей дарувальника, щоб допомогти погасити заборгованості посвячених Богові церков. Окрім цього, необхідно посилати місіонерів на нові поля та підтримувати

працівників на відведених їм полях. Ці місіонери змушені виявляти найсуворішу ощадливість, відмовляючи собі навіть у тих речах, якими ви щодня користуєтеся і вважаєте предметами першої необхідності. Вони не живуть у розкошах (Рев'ю енд Геральд, 21 листопада 1878 р.).

104. ОЩАДЛИВІСТЬ В ОДЯЗІ

Божий народ повинен виявляти сувору ощадливість у витрачанні коштів, аби мати що приносити Богові, кажучи: «З того, що Твоє, приносимо Тобі». Таким чином вони мають віддати Богові подяку за отримані від Нього благословення, а також складати собі скарби біля престолу Божого.

Світські люди витрачають на одяг великі суми грошей, які слід було б використати на їжу й одяг для людей, котрі страждають від голоду і холоду. Багатьом із тих, за кого Христос віддав Своє життя, ледве вистачає найдешевшого, звичайнісінького одягу, у той час як інші витрачають тисячі доларів, намагаючись задовольнити нескінченні вимоги моди.

Господь звелів Своему народові вийти зі світу й відокремитися. Людям, котрі вірять, що ми живемо в останні дні випробувального терміну, не личить носити крикливий або дорогий одяг. «Тому я хочу, – пише апостол Павло, – щоб чоловіки молилися на кожному місці, здіймаючи чисті руки – без гніву та сумніву. Так само й жінки нехай одягаються скромно, із соромливістю та розсудливістю, хай прикрашають себе не заплітанням волосся, не золотом, не перлами, не коштовним вбранням, а добрими ділами, як це й належить жінкам, що присвятили себе побожності» (1 Тим. 2:8-10).

Навіть серед тих, хто називає себе дітьми Божими, деякі витрачають на одяг більше, ніж потрібно. Ми маємо вдягатися охайно, зі смаком, але, сестри мої, купуючи чи шиючи собі або своїм дітям одяг, подумайте про працю в Господньому винограднику, яка продовжує чекати свого виконання. Добре купувати хорошу тканину та докласти старань, щоб виготовити з неї одяг. Це ощадливо. У багатих

оздобленнях немає потреби, а захоплюватися ними означає витратити на самоогодження гроші, які потрібно було б віддати на Божу справу.

Не одяг робить людину цінною в очах Господніх. Бог цінує внутрішню красу, чесноти Духа, слова доброти, уважне ставлення до людей. Обходьтеся без непотрібних оздоблень, а збережені таким чином кошти відкладайте для розвитку Божої справи.

Самозречення приємне Богові

Навчайтеся уроків самозречення та навчайте цього своїх дітей. Усе, заощаджене завдяки самозреченню, необхідне нині для виконання роботи. Потрібно полегшити страждання, одягнути нагих, нагодувати голодних, донести істину для теперішнього часу до необізнаних із нею.

Ми – свідки Христові, тому не повинні дозволяти, щоб земні інтереси настільки поглинали наш час та увагу, що ми залишимо поза увагою те, що Бог вважає першочерговим. На карту поставлені вищі інтереси. «Шукайте перш за все Царства Божого і Його праведності» (Матв. 6:33). Христос віддав усього Себе для справи, яку прийшов звершити. Він звертається до нас із такими словами: «Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, візьме свій хрест і йде за Мною» (Матв. 16:24). «Щоб ви... стали Моїми учнями» (Івана 15:8). Охоче та з радістю Христос віддався виконанню волі Божої. Він був слухняним аж до смерті, і до смерті хресної. Невже ми вважатимемо непосильною справою зректися себе? Невже відмовимося бути учасниками Його страждань? Смерть Ісуса повинна пробудити кожную клітинку нашого ества, спонукаючи присвятити Його справі все, що ми маємо та ким є. Коли подумаємо, що Він здійснив для нас, наші серця сповняться любов'ю.

Коли послідовники істини виявляють самозречення, до чого нас зобов'язує Боже Слово, вістка буде могутньо поширюватися. Господь почує наші молитви про навернення

душ. Світло Божого народу засяє, і невіруючі, побачивши їхні добрі діла, прославлять нашого Небесного Отця (Рев'ю енд Геральд, 1 грудня 1910 р.).

Любов до хизування

Любов до хизування [одягом] породжує марнотратство і в багатьох молодих людях убиває прагнення до благороднішого життя. Замість того щоб намагатися здобути освіту, вони рано починають працювати, аби заробити гроші та задовольнити пристрасть до одягу. Не одну молоду дівчину, обмануту цією пристрастю, вона привела до загибелі (Виховання та освіта, с. 247).

Пуританська простота

Житло й одяг усіх, хто вірить у серйозні істини для теперішнього часу, повинні вирізнятися пуританською простотою та скромністю. Без потреби витратити кошти на одяг чи прикрашання наших будинків – значить розтринькувати гроші Христа. Це – обкрадання Божої справи задля потурання гордошам (Свідчення для Церкви, т. 1, с. 189).

105. САМОДОГОДЖАННЯ

Відвідуючи оселі наших людей та наші школи, я зауважую, що все вільне місце на столах, етажерках та полицях над камінами зайняте фотографіями. Усюди можна бачити зображення людських облич. Бог бажає змінити цей звичай. Якби Христос перебував зараз на Землі, Він сказав би: «Заберіть оце звідси!» Мені було вказано, що ці фотографії, подібно до багатьох ідолів, займають час і думки, які необхідно шанобливо присвятити Богові.

Ці фотографії коштують грошей. Чи личить нам, людям, котрим відомо, яку роботу ми маємо виконувати в цей час, витратити Божі гроші на продукування зображень наших облич та облич наших друзів? Чи ж не краще використати кожний заощаджений долар на здійснення Божої справи?

На ці фотографії витрачаються кошти, які слід шанобливо присвятити на служіння Богові; а також вони відволікають думки від істин Божого Слова.

Різновид ідолопоклонства

Продуктування фотографій та обмін ними – це різновид ідолопоклонства. Сатана робить усе можливе, аби приховати Небо від нашого погляду. Не будемо ж допомагати йому, роблячи ідолів із зображень. Нам потрібно досягти вищого стандарту, аніж той, який пропонують ці людські обличчя. Господь каже: «Хай не буде тобі інших богів передо Мною!» (Вихід 20:3). Ті, хто заявляє про свою віру в Христа, повинні усвідомити, що вони мають відображати Його образ. Саме на Ньому слід завжди зосереджувати наш духовний зір. А вимовлені слова мають бути відзначені небесним натхненням...

Першочергове – на першому місці

Люди, котрі взяли участь в урочистому обряді хрещення, дали обіцянку шукати горішнього, де Христос сидить праворуч Бога; вони пообіцяли ревно працювати для спасіння грішників. Бог запитує тих, хто носить Його Ім'я: «Як ви використовуєте здібності, викуплені смертю Мого Сина? Чи робите все можливе, щоб досягти вищого рівня духовного розуміння? Чи узгоджуєте свої інтереси й учинки з важливими вимогами вічності?»

У народі Божому має відбутися реформація. «Отже, коли їсте, коли п'єте чи щось інше робите, усе робіть на славу Божу» (1 Кор. 10:31). Ті, на кого Господь поклав тягар Своєї справи, докладають наполегливих зусиль, щоб сповістити вістку застереження душам, які гинуть у незнанні. Невже ви не можете ціною самозречення робити щось, аби допомагати їм у їхній справі? Пробудіться та покажіть своїм безкорисливим запалом і ревністю, що ви навернулися.

Кожний доллар затребуваний у справі спасіння душ. Гроші, витрачені так званим народом Божим на придбання

зображень людських облич, могли б підтримати кількох місіонерів, які трудяться на полях. Багато малих струмків, з'єднавшись разом, утворюють велику ріку. Ми марно витрачаємо майно нашого Господа, використовуючи для егоїстичних задоволень кошти, котрі потрібно було б використати для проголошення останньої вістки перестороги.

Якщо ви витрачаєте гроші Господні для самоогодження, то як можете сподіватися, що Він продовжуватиме посылати вам Свої блага? Як Господь дивиться на тих, хто егоїстично вкладає Його гроші у фотографії? Ці гроші можна було б використати на придбання літератури для тих, хто перебуває в темряві незнання.

Дану нам Богом істину необхідно сповіщати світові. Нам дарована перевага звершувати цю працю. Ми повинні сіяти насіння істини понад усякими водами. Господь закликає нас практикувати самозречення й саможертвність. Євангеліє вимагає повного посвячення. Потреби справи вимагають усього, що ми можемо дати. Наше захоплення фотографіями – це егоїстичне потурання задоволенню, яке мовчки свідчить проти нас. Через це потурання велика кількість дерева, сіна й соломи була покладена в основу, аби бути спаленою вогнем останнього дня.

Обов'язок виявляти самозречення

Після того як я відвідала оселі й побачила в них багато фотографій, мені була дана настанова застерегти наш народ стосовно цього зла.

Ось що ми можемо зробити для Бога – забрати цих ідолів з-перед наших очей. Вони не мають сили на добро, натомість стають між Богом і душею. Вони аж ніяк не можуть допомогти нам сіяти насіння істини. Христос закликає всіх, хто каже, що йде слідом за Ним, зодягнутися в усю Божу зброю.

Наші освітні заклади потребують перетворювальної сили Духа Божого. «Якщо сіль утратить силу, то як зробити її солоною? Нінащо вона вже не буде придатна, хіба

щоб викинути геть, аби топтали її люди» (Матв 5:13). Учителі, котрі працюють у наших школах і санаторіях, повинні досягти високого рівня посвячення. А учням цих закладів, які готуються стати місіонерами, необхідно навчитися виявляти самозречення.

Ми – Божі управителі, а «від управителів вимагається, щоб кожний був вірний» (1 Кор. 4:2). Довірені нам Богом гроші мають бути використані економно. Ми повинні підвищувати свою ефективність, якомога краще використовуючи дані нам таланти, аби під час Приходу Бога повернути Йому з надлишком Його власність (Рев'ю енд Геральд, 13 червня 1907 р.).

Часте фотографування

Серця молодих людей наповнені самолюбством. Це виявляється в їхньому бажанні бачити свої обличчя, відтворені майстрами. Їх не влаштовує одноразове фотографування, і вони знову й знову позують для знімку, щоразу сподіваючись, що останній перевершить усі попередні і справді виявиться кращим за оригінал. Таким чином вони марно витрачають гроші свого Господа. А що від цього отримують? (Свідчення для Церкви, т. 1, с. 500).

106. ОЩАДЛИВІСТЬ І ДОБРОЧИННІСТЬ

Чимало людей зневажає ощадливість, плутаючи її зі скупістю й обмеженістю. Проте ощадливість сумісна зі щедрістю в її найбільш повному розумінні. А насправді без ощадливості не може бути істинної щедрості. Ми повинні бути економними, аби мати що дати іншим.

Ніхто не може практикувати справжню добродієність без самозречення. Лише життя, сповнене простоти, самозречення й суворої ощадливості, дасть можливість виконати працю, призначену нам як представникам Христа. З наших сердець необхідно усунути гордість і світське честолюбство. У всій своїй роботі ми маємо керуватися принципом безкорисливості, явленим у житті Христа. На стінах наших осель,

картинах, меблях ми повинні читати: «Убогих бурлаків до дому впровадь». На наших шафах маємо бачити неначе написані перстом Божим слова: «Зодягни нагого!» У їдальні, на столі, що вгинається від достатку їжі, повинні читати: «Вломи голодному хліба свого» (Ісаї 58:7).

Відчинені двері для корисних справ

Перед нами відчиняються двері для тисячі корисних справ. Ми часто журимося з приводу обмеженості ресурсів, які є в нашому розпорядженні, але якби християни серйозно поставилися до цієї справи, вони могли б у тисячу разів примножити ці кошти. Саме егоїзм, самодогодження є перешкодою на шляху нашої корисності.

Скільки коштів витрачається на речі, котрі є лише ідолами, речі, що поглинають думки, час і сили, які мали би бути використані для вищої мети! Скільки грошей вкладається в дорогі будинки й меблі, егоїстичні задоволення, рясну нездорову їжу, шкідливі забаганки! Скільки коштів марно витрачається на подарунки, які нікому не приносять користі! На речі непотрібні, часто шкідливі, так звані християни витрачають сьогодні більше, значно більше коштів, ніж на справу спасіння людських душ від спокусника.

Чимало людей, які називають себе християнами, тратять на одяг стільки, що в них нічого не залишається для потреб інших. Вони вважають за необхідне мати коштовні оздобы й дорогий одяг, нехтуючи потребами тих людей, які ледве можуть дозволити собі придбати навіть найпростіший одяг.

Збереження залишків

Сестри мої, якби ви узгодили свою манеру вдягатися з викладеними в Біблії правилами, то мали б надмір коштів для допомоги біднішим сестрам. У вас були б не тільки кошти, а й час. Часто він найбільш потрібний. Є багато людей, котрим ви могли б допомогти порадою, тактовністю, умінням. Покажіть їм, як одягатися просто, але зі смаком. Багато

жінок не відвідує Божий дім, бо їхній зношений, погано припасований одяг різко відрізняється від одягу інших. Не одна вразлива натура зазнає гіркої приниження, сповнюючись відчуття несправедливості від такого контрасту. Унаслідок цього багато хто починає сумніватися в правдивості релігії, їхні серця робляться запеклими щодо Євангелія.

Христос велить нам: «Зберіть залишені куски, щоб нічого не пропало». У той час як щодня тисячі гинуть від голоду, кровопролиття, пожеж та епідемій, було б добре, аби кожна згідна з цією думкою душа дбала, щоб нічого не пропало, нічого не витрачалось даремно з того, що може принести користь іншим.

Недобре витрачати даремно наш час, наші думки. Ми втрачаємо кожен йогоїстично використану хвилину. Якби цінували і правильно використовували кожний момент, то мали б час на всі необхідні справи для себе й світу. Нехай кожний християнин, витрачаючи гроші, час, сили й можливості, звертається до Бога, прохаючи Його керівництва. «Коли ж кому з вас бракує мудрості, хай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє; тож буде йому дано» (Якова 1:5) (Служіння зцілення, с. 206-208).

Як навчитися ощадливості

Немає необхідності вдаватися тут у подробиці, як практикувати в усьому ощадливість. Люди, серця котрих повністю віддані Богу, для котрих Його Слово є дороговказом, знають, як поводитися в усіх випадках життя. Вони навчатимуться в Ісуса, лагідного й покірного серцем. Виховуючи в собі лагідність Христа, вони зачиняють двері перед багатьма спокусами (Основи християнської освіти, с. 152).

РОЗДІЛ XI

Сімейне життя

Відродження й духовне піднесення людства починається в сім'ї. Праця батьків лежить в основі будь-якої іншої. Суспільство складається із сімей і є таким, яким його роблять глави сімей. Із серця «походить життя» (Прип. 4:23), а серцем суспільства, Церкви й нації є сім'я. Добробут суспільства, успіх Церкви, розквіт нації залежить від впливу сім'ї (Служіння зцілення, с. 349).

107. ХРИСТИЯНСЬКА СІМ'Я

Люди, котрі заявляють про свою любов до Бога, повинні, як і прадавні патріархи, споруджувати жертovníк Господу всюди, де б не довелося розкинути свого намету. Якщо має прийти такий час, коли кожний дїм повинен стати домом молитви, то цей час – зараз. Батькам і матерям необхідно часто підносити свої серця до Бога в покірних молитвах за себе та своїх дітей. Нехай батько як священник родини приносить на Божий вівтар ранкову й вечірню жертви, а дружина й діти приєднуються до нього в молитві та хвалі. У такому домі любить перебувати Ісус.

Кожна християнська оселя повинна випромінювати святе світло. Любов необхідно виявляти на ділі. Нею має бути просякнуте сімейне життя; вона виявиться в уважному ставленні, доброті, лагідній, безкорисливій любов'язності. Є родини, у яких цей принцип втілюється в життя, де поклоняються Богові і де панує найщиріша любов. З таких

домівок ранкові й вечірні молитви підносяться до Бога, як запашний фіміам, а Його благословення і милості сходять на прохачів, як ранкова роса.

Добре впорядкована християнська родина – це могутнє свідчення про реальність християнської релігії, аргумент, який не можуть спростувати невіруючі. Усі можуть побачити, що в такій сім'ї діє сила, котра справляє добрий вплив на дітей, і що з ними – Бог Авраама (Патріархи і пророки, с. 144).

108. ВІРНІСТЬ У ДОМАШНІХ ОБОВ'ЯЗКАХ

Найвищий покладений на молодь обов'язок – це обов'язок, пов'язаний з їхньою сім'єю. Він полягає в тому, щоб, виявляючи любов та щирі турботи щодо батьків, братів і сестер, служити для них благословенням. Тут, у сім'ї, піклуючись про інших та допомагаючи їм, вони, забуваючи про себе, можуть виявляти самозречення. Така праця ніколи не принизить жінку. Це – найсвятіше, найвище служіння, яке вона може виконувати. Який вплив сестра може справляти на братів! Якщо вона праведна, то може відіграти вирішальну роль у формуванні характеру своїх братів. Її молитви, лагідність і любов можуть принести багато добра для сім'ї.

Моя сестро, ці шляхетні якості ніколи не зможуть бути прищеплені іншим, якщо їх немає в тобі самій. Душевний спокій, любов, лагідність, життєрадісність, які ти віддаєш іншим, торкнуться кожного серця й відобразяться на тобі. Якщо Христос не царює в серці, там буде невдоволення і моральне зіпсуття. Егоїзм вимагатиме від інших того, чого ми самі не бажаємо їм дати...

Не лише велика праця і великі битви випробовують душу й вимагають мужності. Життя щодня приносить проблеми, випробування й розчарування. Часто скромна робота вичерпує терпіння, послаблює силу. Для перемоги над усіма труднощами необхідні впевненість у власних силах та рішучість. Просіть Господа перебувати з вами на кожному

місці, бути для вас потіхою й розрадою (Свідчення для Церкви, т. 3, с. 80, 81).

109. РЕЛІГІЯ В СІМ'І

Релігія в сім'ї дуже необхідна. Удома ми маємо вживати належні слова, інакше наше свідчення в церкві не матиме жодної ваги. Якщо ви не виявлятимете лагідності, доброти і ввічливості вдома, ваша релігія буде марною. Якби в сім'ях було більше справжньої релігії, то в церкві було б більше сили.

Недобрі слова в сім'ї

Якої шкоди завдають сім'ї нетерпеливі слова, адже сказані з роздратуванням слова однієї людини змушують іншу відповісти в тому ж дусі й манері. Після цього звучать слова відплати й самовиправдання, і на вашу шию лягає важке болісне ярмо, оскільки всі ці гіркі слова обернуться для вашої душі лихим урожаєм.

Хто дозволяє собі користуватися такою мовою, той зазнає сорому, позбудеться самоповаги й довіри до себе, відчуватиме гіркі докори сумління й жалкуватиме, що дозволив собі втратити самовладання й висловлюватися таким чином. Наскільки було б краще, якби таких слів ніколи не вимовляли. Наскільки краще мати в серці оливу благодаті, не піддаватися на жодні провокації та витримувати все із христоподібними лагідністю й терпінням.

Якщо ви виконаєте умови Божих обітниць, тоді обітниці виконаються для вас. Якщо ваші думки зосереджені на Богові, ви не опинитеся після захоплення й радості в долині смутку, коли вас спіткають випробування й спокуси. Ви не будете говорити іншим слова сумніву та розчарування.

Сатана не здатний читати наших думок, але здатний бачити наші дії, чути наші слова та, використовуючи своє багатовікове знання людини, може так підлаштувати свої спокуси, аби скористатися слабкими сторонами нашого ха-

рактеру. Наскільки ж часто ми самі відкриваємо йому таємницю, як здобути над нами перемогу. О, якби ми могли контролювати свої слова та дії! Якими б сильними ми могли стати, якби промовляли слова, запис яких нам не буде соромно побачити в день суду! Наскільки іншими вони здаватимуться нам у день Божий, аніж тоді, коли ми промовляли їх (Рев'ю енд Геральд, 27 лютого 1913 р.).

Сім'я – наочний урок

Місія сім'ї виходить за межі родинного кола. Християнська родина повинна стати наочним уроком, який ілюструє переваги істинних принципів життя. Такий приклад стане силою на добро у світі. Вплив справжньої сім'ї на серце й життя людини значно ефективніший за будь-яку з усіх виголошених проповідей. Молодь, яка виходить із такої сім'ї, передає іншим здобуті знання. Принципи благородного життя приймають інші родини, а їхній піднесений, облаго-роджувальний вплив поширюється на все суспільство (Служіння зцілення, с. 352).

110. СІМ'Я – ШКОЛА ВИХОВАННЯ

Молодь, яка присвятила себе на служіння Богові, не стане розумово відсталою або невмілою. Страх Господній – початок премудрості. Найменша дитина, котра любить і боїться Бога, більша в Його очах за найбільш талановиту й освічену людину, яка нехтує великим спасінням. Присвятивши своє серце й життя Богові, молодь з'єднає себе із Джерелом усія-кої мудрості й досконалості.

Щоденні обов'язки

Якби діти були навчені дивитися на коло скромних щоденних обов'язків як на шлях, призначений їм Господом, як на школу, у якій вони мають навчатися вірного й успішного служіння, наскільки приємнішою й почеснішою здавалася б їм їхня праця. Усвідомлення того, що кожний обов'язок слід

виконувати, як для Господа, робить привабливим найскромніше заняття, об'єднуючи земних працівників зі святими істотами, котрі виконують Божу волю на Небі.

На призначеному нам місці ми маємо виконувати свої обов'язки так вірно, як виконують свої обов'язки ангели в їхній вищій сфері. Людям, котрі усвідомлюють себе Божими слугами, можна довіряти в усьому. Громадяни Неба будуть найкращими громадянами Землі. Правильне розуміння нашого обов'язку перед Богом веде нас до кращого розуміння нашого обов'язку перед ближніми.

Нагорода матері

Коли судді сядуть і розгорнуться книги, коли Великий Суддя виголосить слово «Гаразд» і вінець безсмертної слави буде покладений на чоло переможця, тоді багато спасених підіймуть свої вінці в присутності всього вселенського збору і скажуть, указуючи на своїх матерів: «Вона зробила мене тим, ким я є завдяки Божій благодаті. Її настанови, її молитви послужили благословенням для мого вічного спасіння»...

Молодь потрібно навчати відстоювати правду серед поширеного беззаконня, робити все можливе, щоб зупинити поширення пороку, та утверджувати моральність, чистоту і справжню мужність. Вплив, якого зазнали розум і характер у ранні роки життя, залишає глибокий тривалий слід. Нерозумне виховання або погане товариство часто справляють на молоді уми згубний вплив, який не спроможні згладити всі подальші зусилля (Ознаки часу, 3 листопада 1881 р.).

Можливості домашнього виховання

Саме нинішні молодь і діти визначають, яким буде майбутнє суспільство; а якими стануть вони самі, залежить від сім'ї. Причиною більшості хвороб, нещасть і злочинів, які є прокляттям для людства, можна вважати відсутність правильного домашнього виховання. Якби родинне життя було чистим і правильним, якби діти, залишаючи батьківську

опіку, були готові зустрітися із життєвими обов'язками та небезпеками, яку перемену можна було б зауважити у світі! (Служіння зцілення, с. 351).

111. ПОВАГА І ЛЮБОВ ДО БАТЬКІВ

Бажаючи бути справжніми послідовниками Христа, люди мають дозволити Йому посісти престол їхнього серця. Вони повинні представляти Його дух і характер у своєму домашньому житті, виявляючи люб'язність і доброту до тих, з ким спілкуються.

Багато дітей, котрі говорять про своє знання істини, не виявляють до батьків належної пошани й теплоти. Вони виявляють дуже мало любові до батька й матері та не шанують їх, оскільки не зважають на їхні бажання і не намагаються звільнити їх від тривоги. Чимало так званих християн не знає, що означає: «Шануй свого батька та матір свою», а отже, і не знатиме, що означає: «...щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!» (Вих. 20:12).

Наша молодь стверджує, що належить до числа тих, хто дотримується Божих Заповідей, проте багато хто з них нехтує п'ятою заповіддю й порушує її. Для них не можуть виконатися багаті благословення, обіцяні тим, хто дотримується цієї заповіді й шанує батька і матір. Якщо молоді люди розкаються у своєму гріху та за допомогою благодаті Христа не змінять своїх звичок і характеру, то ніколи не увійдуть в обіцяну Нову Землю, де могли б жити вічно. Хто не шанує і не любить своїх батьків, той не буде шанувати й поважати Бога. Хто не витримує випробування, хто не шанує своїх богобоязливих батьків, той не кориться Богові, тому не може сподіватися увійти до Обіцяної Землі.

Доля залежить від послуху

Нині молодь вирішує свою власну вічну долю, і я закликаю вас узяти до уваги заповідь, до якої Бог додав таку обітницю: «щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог

твій, дає тобі». Діти, чи бажаєте ви мати вічне життя? Тоді поважайте і шануйте своїх батьків...

Якщо ви згрішили в тому, що не виявляли до них любові й послуху, почніть уже зараз викупляти минуле. Ви не можете дозволити собі обрати інший шлях, бо це означало б для вас втрату вічного життя. Той, Хто досліджує серця, знає про ваше ставлення до батьків, адже Він зважає характер на золотих терезах Небесної святині. О, висповідайте своє недбале ставлення до батьків, висповідайте байдужість до них та своє презирство до святої Божої заповіді!..

Серця ваших батьків сповнені ніжного співчуття до вас, невже ж ви відповісте на їхню любов холодною невдячністю? Вони люблять ваші душі і прагнуть вашого спасіння; але хіба ви не ставилися часто з презирством до їхньої поради та не діяли згідно з власною волею? Хіба ви не чинили згідно з власним незалежним судженням, хоч знали, що ваша впертість не буде схвалена Богом? Багато батьків і матерів зійшли в могилу з розбитим серцем через невдячність та нешанобливість своїх дітей (Наставник молоді, 22 червня 1893 р.).

112. БЛАГОСЛОВЕННЯ В СІМ'І

Господь звертається до молоді зі словами: «Сину Мій, дай мені твоє серце!» Спаситель світу хоче, щоб діти і молодь віддали свої серця Йому. Безліч дітей будуть визнані вірними Богові, оскільки вони ходять у світлі, як Сам Христос є у світлі. Вони люблять Господа Ісуса, і приносять Йому задоволення – насолода для них. Такі діти не будуть дратуватися, коли їм докорятимуть, натомість своєю добротою, терпеливістю, бажанням робити все можливе, аби допомогти батькам нести щоденні життєві тягарі, звеселятимуть серце батька й матері. Ще в дитинстві та юності вони будуть визнані вірними учнями нашого Господа.

Діти та юнаки, з ранніх літ ви можете бути благословенням у сім'ї. Яке нещастя бачити дітей богобоязливих батьків

непокірними й неслухняними, невдячними й свавільними, сповненими рішучості чинити по-своєму, не зважаючи на смуток і незручності, спричинені їхнім батькам. Сатана відчуває задоволення, управляючи серцями дітей, і, якщо йому буде дозволено, він надихне їх своїм огидним духом.

Послух батькам

Батьки можуть зробити все, що в їхніх силах, дати своїм дітям всі переваги й настанови, щоб вони віддали серця Богові, проте діти можуть відмовитися ходити у світлі та своїми поганими вчинками кидати недобру тінь на своїх батьків, котрі люблять їх і всім серцем прагнуть їхнього спасіння.

Це сатана спокушує дітей іти шляхом гріха й непослуху, а потім, якщо в нього буде така можливість, він забере життя в дітей тоді, коли вони ще перебувають у своїх гріхах, аби позбавити їх усякої надії на спасіння та пронизати, неначе мечем, серця богобоязливих батьків і матерів, які похиляться від гніту скорботи, котра вже ніколи не покине їх, оскільки їхні діти так і не розкаялися, повставши проти Бога.

Діти та юнаки, благаю вас в Ім'я Христа, ходіть у світлі. Підкоріть свою волю Божій волі. Коли «грішники будуть тебе намовляти, – то з ними не згоджуйся ти!» (Прип. 1:10). Тримайтеся Господнього шляху, бо в гріхах і беззаконні не матимете миру. Своєю поганою поведінкою ви безчестите батьків і ганьбите релігію Христа. Пам'ятайте: небесні книги, у яких ведеться запис про ваше життя, будуть розгорнуті перед вселенським зібранням. Подумайте, якої ганьби, якого розпачу ви зазнаєте, якщо втрата вічного життя стане вашою нещасною долею! «Зверніться-но ви до картання Мого, – ось Я виллю вам Духа Свого, сповіщу вам слова Свої» (Прип. 1:23)... «Тоді кликати будуть Мене... А хто Мене слухає, той буде жити безпечно, і буде спокійний від страху перед злом!» (вірші 28, 33). Прислухайтеся до настанови Христа: «Ходіть, доки маєте Світло, щоб вас не огорнула темрява» (Івана 12:35) (Наставник молоді, 10 серпня 1893 р.).

113. ЗБУДУВАННЯ ХАРАКТЕРУ В СІМ'І

Сатана спокушує дітей бути скритними зі своїми батьками й обирати собі довіреними особами своїх молодих недосвідчених товаришів, котрі не зможуть їм допомогти, натомість дадуть погану пораду...

Діти можуть уникнути багатьох бід, якщо перебуватимуть у ближчих взаєминах із батьками. Батьки повинні заохочувати своїх дітей бути відкритішими й щирішими з ними, приходити до них зі своїми труднощами і, коли вони розгублені, не знаючи, як діяти, викласти перед батьками справу, як вони її бачать, та попросити їхньої поради. Хто краще за побожних батьків може зауважити небезпеку і попередити про неї? Хто краще за них може зрозуміти особливості темпераменту власних дітей? Мати спостерігала за кожним моментом у розвитку дитини від перших днів її життя, тому знає її природну вдачу, отже, спроможна дати найкращу пораду своїм дітям. А також хто краще за матір, підтримувану батьком, може сказати, які риси характеру потрібно стримувати і не давати їм можливості розвиватися?

Робити батьків щасливими

Діти-християни цінуватимуть любов і схвалення своїх богобоязливих батьків понад усі земні благословення. Вони любитимуть і шануватимуть своїх батьків. Одне з принципових питань їхнього життя: як зробити своїх батьків щасливими? У наш бунтівний вік діти, які не були правильно виховані й навчені, мають дуже невиразне поняття про свої обов'язки стосовно батьків. Часто буває так: чим більше батьки роблять для своїх дітей, тим більш невдячними стають діти і тим менше поважають батьків.

Діти, котрих пестять і яким прислуговують, завжди очікують цього, а якщо їхні очікування не справджуються, вони розчаровуються та зневіряються. Таку вдачу вони збережуть упродовж усього життя, будуть безпорадними,

залежними від допомоги інших, очікуючи від них прихильності й поступливості. Коли ж дітям протистояють, вони, навіть будучи дорослими чоловіками й жінками, відчують себе ображеними. Таким чином вони прокладають собі шлях у світі, ледве несучи власний тягар, часто нарікаючи та дратуючись, адже ніщо не задовольняє їх...

Діти мають усвідомлювати, що вони в боргу перед своїми батьками, котрі пильнували їх у ранньому дитинстві й доглядали під час хвороби. Діти повинні розуміти, що їхні батьки дуже тривожаться за них. Особливо сумлінні, побожні батьки відчують найглибшу зацікавленість у тому, щоб їхні діти йшли правильним шляхом. Коли вони бачать вади у своїх дітях, який тягар лягає на їхнє серце! Якби діти, що завдають болю цим серцям, могли бачити наслідки своїх учинків, вони б, звичайно, зм'якли. Якби вони могли бачити сльози своєї матері та чути її молитви за них до Бога, її тихі, гіркі зітхання, їхні серця були б зворушені і вони б швидко визнали свої недобрі вчинки й попросили пробачення...

Сила для боротьби

Ми живемо в нещасливий для дітей час. Сильний потік штовхає їх донизу, до загибелі, а щоб опиратися цьому потіку та не бути знесеним ним, необхідні досвід і сила, більші за дитячі. Здається, що молодь узагалі перебуває в полоні сатани, який зі своїми ангелами веде її до неминучої загибелі. Сатана і його військо провадять війну проти Божого правління, тому всіх, хто бажає підкорити Господу своє серце й виконувати Його вимоги, сатана намагатиметься збентежити та перемогти своїми спокусами, аби вони зневірилися й припинили боротьбу...

За допомогою ревної молитви й живої віри будуть здобуті великі перемоги. Деякі батьки не усвідомили покладених на них обов'язків та занедбали релігійне виховання своїх дітей. Уранці першими думками християнина мають

бути думки про Бога. Світська праця й особисті інтереси повинні бути другорядними. Дітей слід навчати поважати й шанувати відведений для молитви час. Перш ніж залишити дім та вирушити на роботу, уся сім'я повинна зібратися разом і батько (або мати, у разі його відсутності) має палко благати Бога охороняти їх упродовж дня...

Незадоволення заборонами

Діти, які дотримуються суботи, можуть бути незадоволеними заборонами батьків, вважаючи їх надто суворими. У їхніх серцях можуть навіть з'являтися недобрі почуття, вони можуть плекати неприємні, похмурі думки про тих, хто робить усе для їхнього теперішнього, майбутнього й вічного добра. Але якщо їхнє життя продовжиться, то через кілька років вони будуть дякувати своїм батькам за їхню строгу турботу й самовіддане пильнування в пору недосвідченості дітей...

Особиста відповідальність

Діти, Бог вважав за доцільне доручити вашим батькам турбуватися про вас, навчати й виховувати вас, виконуючи таким чином свою роль у формуванні вашого характеру для Неба. Однак від вас залежить, чи сформуєте ви добрий християнський характер, якнайкраще використовуючи переваги, надані вам побожними, відданими, вірними в молитві батьками. Незважаючи на вірність і турботу батьків щодо своїх дітей, вони не можуть спасти їх. Дітям слід виконати певну роботу. Для кожної дитини вона індивідуальна.

Віруючі батьки! Вам належить виконати відповідальну працю: скерувати кроки ваших дітей навіть у релігійному досвіді. Якщо вони щиро любитимуть Бога, то будуть вдячні вам та виявлятимуть пошану до вас за турботу про них, за те, що ви з вірністю обмежували їхні бажання й упокорювали їхню волю.

Одягнуті в Христову праведність

Коли ми зодягаємося у праведність Христа, гріх втрачає для нас свою привабливість, адже Христос буде діяти з нами. Ми можемо помилятися, але ми будемо ненавидіти гріх, який спричинив страждання Сина Божого (Рев'ю енд Геральд, 18 березня 1890 р.).

114. ВИКОНАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ*

Ці молоді люди мають домашні обов'язки, на які не звертають уваги. Вони не навчилися виконувати обов'язки та нести за це певну відповідальність. Їхня сумлінна, працююча матір несе на собі багато тягарів, чого їй діти не повинні були б допускати. Таким ставленням ці молоді люди не шанують свою матір. Вони не розділяють тягарів свого батька, хоч це їхній обов'язок, та не шанують його, хоч повинні. Вони керуються власними нахилами, а не почуттям обов'язку.

Юнаки пішли шляхом егоїзму, уникаючи тягарів і праці, тому не змогли здобути цінного досвіду, без якого не обійдуться, якщо захочуть бути успішними в житті. Вони не усвідомили важливості бути вірними в малому та не розуміють свого обов'язку перед батьками бути вірними, старанними й сумлінними у виконанні скромних життєвих обов'язків. Вони зверхньо ставляться до вмінь і навичок звичайної буденної праці, таких необхідних у практичному житті.

Зробити дім щасливим

Якщо ці молоді люди і можуть десь бути благословенням, то насамперед у себе вдома. Якщо вони поступатимуться своїм нахилам замість того, щоб керуватися виваженими рішеннями тверезого розуму, здоровим судженням і просвіченим сумлінням, то не зможуть бути благословенням для суспільства й батьківського дому, а їхнім перспективам у цьому та в кращому світі може загрожувати небезпека.

*Ідеться про двох юнаків.

У багатьох молодих людей складається враження, що їхнє юне життя не призначене для турбот, а має бути змарноване на порожні розваги, жарти, сміх та безглузді забавки. Діючи нерозсудливо й потураючи чуттєвим бажанням, вони думають тільки про негайне їхнє задоволення. Плакаючи своє захоплення розвагами, веселим товариством, пустими балачками і сміхом, молоді люди ще більше посилюють його, втрачаючи усяке задоволення від повсякденних реалій життя, а домашні обов'язки видаються їм нецікавими. Їхній розум вимагає частих змін у житті, і вони стають неспокійними, сварливими й роздратованими. Ці молоді люди повинні вважати власним обов'язком зробити свій дім щасливим і радісним...

Можливо, на деякий час необхідно буде відпочити від фізичної праці, яка вимагає дуже багато сил, аби потім знову взятися за неї, докладаючи зусиль із більшим успіхом. Але в повному відпочинку немає потреби, оскільки це не відобразиться найкращим чином на їхній фізичній силі...

Навіть відчуваючи втому від одного виду праці, молоді люди не повинні марнувати дорогоцінних хвилин. У такому разі вони можуть знайти якусь менш виснажливу роботу, котра, однак, буде благословенням для їхніх матері й сестер. Полегшуючи їхні турботи та беручи на себе найважчі тягарі, вони можуть знайти таку розвагу, яка ґрунтується на принципі і принесе їм справжнє щастя, а їхній час не буде витрачений на пусті балачки або на задоволення егоїстичних бажань (Свідчення для Церкви, т. 3, с. 221-223).

115. ЧАС ДЛЯ ДОМАШНЬОГО БОГОСЛУЖІННЯ

Пробудження та зміцнення любові до вивчення Біблії великою мірою залежить від того, як використовується час для домашнього богослужіння. Години ранкового й вечірнього богослужіння мають бути найприємнішими і найкориснішими годинами дня. Допоможіть дітям зрозуміти, що ці години повинні бути вільними від хвилювання і не-

добрих думок, що батьки та діти збираються разом, аби зустрітися з Ісусом і запросити в дім святих ангелів. Нехай ці служіння будуть короткими й живими. Їх потрібно пристосувати до обставин і час від часу урізноманітнювати. Нехай усі беруть участь у читанні Біблії, вивчають і часто повторюють Закон Божий. Зацікавлення дітей зростає, якщо дозволити їм іноді вибирати уривок для читання. Ставте їм запитання на підставі цього уривка і дозволяйте їм самим ставити запитання. Використовуйте все, що слугуватиме для пояснення його значення. Якщо богослужіння від цього не затягнеться, дозволяйте малюкам брати участь у молитві, і нехай вони приєднаються до співу, навіть якщо це буде один куплет.

Щоб зробити таке служіння тим, чим воно має бути, потрібно продумати, як приготуватися до нього. Батьки повинні щодня присвячувати час для вивчення Біблії зі своїми дітьми. Це, без сумніву, вимагатиме зусиль, планування і певної жертви, але зусилля будуть щедро винагороджені (Виховання та освіта, с. 186).

116. ХРИСТІЯНСЬКА ГОСТИННІСТЬ

Ми були б значно щасливішими та принесли більше користі, якби в сімейному житті й спілкуванні з людьми наслідували лагідність і простоту Христа. Замість того, щоб важко працювати з метою зробити щось напоказ, викликати в гостей захоплення чи заздрість, ми повинні намагатися зробити всіх навколо щасливими, виявляючи життєрадісність, співчуття, любов. Нехай гості бачать, що ми прагнемо виконувати волю Христа. Нехай вони бачать у нас дух задоволення і вдячності, навіть якщо на нашу долю випала бідність. Мир і спокій – атмосфера справжньої християнської родини. Такий приклад не залишиться без наслідків...

Дбаючи про зручність і задоволення гостей, не забуваймо про свої обов'язки перед Богом. Годиною молитви не можна нехтувати з жодних міркувань. Не захоплюйтеся

розмовами й розвагами настільки, щоб утома перешкодила всім відчути задоволення в час молитви. Учинити так – значить принести Богові покалічену жертву. У перші години вечора, коли ми можемо молитися не поспішаючи і вдумливо, потрібно приносити Йому наші прохання, підносячи свої голоси в щасливому вдячному славослів'ї.

Нехай усі гості християн бачать, що година молитви – найдорогоцінніша, найсвятіша та найщасливіша година дня. Цей час молитви справляє свій очищувальний, облагороджувальний вплив на всіх його учасників. Він приносить приємні духові мир і спокій (Рев'ю енд Геральд, 29 листопада 1887 р.).

РОЗДІЛ XII

Одяг і прикраси

Про характер людини судять за її стилем одягу. Вишуканий смак, розвинутий розум виявлятимуться у виборі простого відповідного вбрання. Статечна простота в одязі в поєднанні зі скромною поведінкою значно сприятимуть тому, щоб оточити молоду жінку такою атмосферою святої стриманості, котра слугуватиме для неї щитом від тисячі небезпек (Виховання та освіта, с. 248).

117. «ЦЕГЛИНИ» В ПОБУДОВІ ХАРАКТЕРУ

Важливо навчити дітей і молодь стежити за своїми словами і вчинками, оскільки їхня поведінка може бути або сонячним світлом, або тінню не лише в їхній сім'ї, а й у стосунках з усіма, з ким вони спілкуються. Але щоб молоді люди могли поводитися обережно, розсудливо, стримуючись від усякого роду зла, їм необхідна мудрість, що сходить з гори, і сила, яку може дати тільки Ісус...

Справжні прикраси

Чимало людей обманює себе, вважаючи, що хороший вигляд і гарний одяг викличуть до них повагу світу. Однак чарівність, створена лише зовнішньою красою, поверхова, непостійна й ненадійна. Натомість прикраса, запропонована Христом своїм послідовникам, ніколи не зів'яне. Він каже: «Хай окрасою для них буде не зовнішнє, не заплітання во-

лося та навішування золота чи прикрашання одягу, а прихована сердечна людина, в нетлінності лагідного і мовчазного духу, що є дорогоцінним перед Богом» (1 Петра 3:3, 4).

Якби половина часу, витрачена молоддю на те, щоб зробити себе зовнішньо привабливими, була присвячена вихованню культури душі та внутрішньому прикрашанню, яку перемену можна було б зауважити в їхніх поведінці, словах і вчинках. Віруючі, котрі щиро прагнуть бути послідовниками Христа, матимуть чутливу совість щодо свого одягу; вони докладатимуть зусиль, аби виконати вимоги так ясно викладеного Господом повеління. Гроші, які зараз витрачаються на надмірності в одязі, будуть використані для поступу справи Божої та для збагачення розуму корисним знанням, яке дозволить молоді обійняти відповідальні посади. Вони намагатимуться виправдати очікування Ісуса, Котрий купив їх за безмежно велику ціну.

Дорогі діти та юнацтво, Ісус зробив усе можливе, щоб дати вам місце в оселях, приготовлених для тих, хто любить Його і служить Йому тут, на Землі. Христос залишив Свій небесний дім та прийшов у світ, спотворений гріхом, прийшов до людей, які не цінували Спасителя, не любили Його чистоту й святість, зневажали Його вчення і врешті-решт віддали Ісуса на найжорстокішу смерть. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

Зовнішній вигляд

Бог очікує чогось від вас у відповідь на цю велику Жертву, принесену задля вас. Він хоче, щоб ваше християнство виявлялося не тільки в назві, а й в одязі та розмовах. Господь бажає, щоб ви задовольнялися скромним одягом без гофрованих комір'їв і манжетів, без пір'я та непотрібних прикрас. Він прагне, щоб ви зробили привабливими свої манери, аби їх могло схвалити Небо. Невже ви розчаруєте Його сподівання, дорога молодь?

Зовнішній вигляд часто є показником духовного стану, і ми повинні бути обережними щодо ознак, які виставляємо та за допомогою яких світ судить про нашу віру. Ми хочемо, щоб ви йшли за Ісусом як дорогі діти, покірні в усьому Його відкритій волі. Ми бажаємо, аби ви робили приємне своєму Викупителеві, ревно шукаючи внутрішніх прикрас. Так із дня на день з допомогою Ісуса ви можете перемагати власне «я». Гордість і любов до хизування зникнуть з вашого серця й життя. Будуть заохочуватися лагідність і любов до простоти. Таким чином молодь може стати армією вірних воїнів Христа.

Ми живемо в небезпечні часи, коли люди кажуть, що люблять Бога і слухняні Йому, але зрікаються Його своїм щоденним життям. «Бо люди будуть самолюбні, грошолобні, чванливі, горді, наклепники, батькам неслухняні, невдячні, нечестиві, недружелюбні, непримиренні, обмовники, нестримані, жорстокі, що не люблять добро, зрадники, нахабні, бундючні, що більше люблять розкоші, ніж Бога, які мають вигляд благочестя, але сили його відреклися» (2 Тим. 3:2-5). Дорога молодь, Бог не хоче, щоб ви належали до цього класу людей. З Його Слова ви можете дізнатися, як уникати цього зла і зрештою стати переможцями...

«Вони перемогли його кров'ю Агнця та словом свого свідчення» (Об'явл. 12:11). «Змовлялись тоді один з одним і ті, хто страх перед Господом має, – і прислухавсь Господь, і почув, і перед обличчям Його була писана пам'ятна книга про тих, хто страх перед Господом має, і хто поважає Ймення Його» (Мал. 3:16).

Свідчення

Недостатньо тільки стримуватися від усякого роду зла, потрібно досягти більшого – ви маєте «навчитися робити добро». Ви повинні представляти Христа світові. Щоденно вам необхідно навчатися, як звершувати Божі діла. Його послідовники мають бути живими листами, які «знають і читають усі люди» (2 Кор. 3:2).

Ви ніколи не придбаєте добрий характер лише бажаннями цього. Його можна здобути тільки працею. Ваші бажання в цьому напрямку мають виявитися в ревному, щирому старанні та терпеливій праці. Щодня підіймаючись сходишками прогресу, ви нарешті досягнете вершини – станете переможцем, так, і навіть більше ніж переможцем, завдяки Тому, Хто полюбив вас (Наставник молоді, 5 листопада 1896 р.).

Про релігію судять по одягу

Дорога молодь, ваша схильність модно вдягатися, носити мереживо, золото й штучні прикраси напоказ, не свідчить іншим на користь вашої релігії або істини, яку визнаєте. Проникливі люди розцінять ваші спроби прикрасити зовнішність як доказ обмеженого розуму й гордого серця. Просте, скромне, не претензійне вбрання буде похвалою для юних сестер. Немає кращого способу дати вашому світлу можливість світити іншим, як простотою в одязі та поведінці. Ви можете показати всім, що, порівнюючи вічні реалії з речами цього світу, даєте останнім відповідну оцінку (Свідчення для Церкви, т. 3, с. 376).

118. ОДЯГ І ХАРАКТЕР

Христос називає Своїх послідовників сіллю землі та світлом для світу. Без спасенного впливу християн світ загинув би у своєму розтлінні. Подивіться на згадану категорію так званих християн, неохайних в одязі та зовнішності. Недбалі у своїй діловій діяльності, як і у своєму одязі; брутальні, неввічливі, з грубими манерами й низькопробною мовою, вони водночас вважають ці жалюгідні якості ознаками справжньої покірності й християнського життя. Чи вважаєте ви, що наш Спаситель, перебуваючи на Землі, указав би на них як на сіль землі та світло для світу? – Ні, ніколи!

Мова християн вирізняється піднесеністю, і вони, хоч вважають безглузді лестоці гріхом, є ввічливими, добрими та доброзичливими. Їхні слова щирі й правдиві. Вони виявляють вірність у поводженні зі своїми братами та світом. В

одязі такі християни уникають надмірностей і хизування, однак їхнє вбрання акуратне, не крикливе, скромне, добре й зі смаком припасоване до фігури. Вони особливо потурбуються про одяг таким чином, щоб виявити священну пошану до святої суботи й богослужіння.

Розмежувальна лінія між цією категорією людей та світом буде надто очевидною, щоб її не помітити. Вплив віруючих був би в десять разів більшим, якби чоловіки й жінки, котрі приймають істину (а колись були недбалими й безладними у звичках), стали настільки благородними й освяченими істиною, що набули б звичок акуратності, порядку і доброго смаку в одязі. Наш Бог є Бог порядку, Йому аж ніяк не приносить задоволення безлад, нечистота і гріх.

Ставлення до моди

Християни не повинні намагатися робити із себе видовище, вирізняючись одягом від світу. Але якщо вони одягаються скромно та з думкою про здоров'я – відповідно до своєї віри й обов'язку – і при цьому виявлять, що відстають від моди, то не повинні міняти свого одягу, щоб уподібнитися до світу. Вони мають виявляти благородну незалежність та моральну мужність, аби вважати себе правими, навіть якщо весь світ відрізняється від них. Якщо ж світ запроваджує скромний, зручний, не шкідливий для здоров'я стиль одягу, що узгоджується з Біблією, то запозичення такого стилю не змінить нашого ставлення ані до Бога, ані до світу. Християни повинні наслідувати Христа й узгоджувати свій одяг із Божим Словом. Їм необхідно уникаати крайнощів. Вони мають смиренно йти прямим шляхом, незважаючи на схвалення або осуд, твердо тримаючись правди з причини її власних заслуг (Рев'ю енд Геральд, 30 січня 1900 р.).

119. ВІДПОВІДНИЙ ОДЯГ

Біблія навчає скромності в одязі. «Так само й жінки нехай одягаються скромно» (1 Тим. 2:9). Це повеління забороняє хизування одягом, крикливі кольори, надмірне прикра-

шання. Усе, що використовується з метою привернути увагу до власника одягу або викликати захоплення, несумісне з настановами Слова Божого щодо скромного одягу.

Економність в одязі

Наше вбрання має бути недорогим, без «золота і перлів», «не коштовним». Гроші – довірені Богом засоби. Вони не наші, щоб ми могли їх витратити на потурання гордості й честолюбству. У руках Божих дітей гроші – це їжа для голодних та одяг для нагих. Це захист для пригноблених, ліки для хворих, засоби для проповідування Євангелія бідним. Ви могли б ошчасливити багато сердець, якби мудро використовували гроші, котрі зараз витрачаєте для показного ефекту. Роздумуйте про життя Христа. Вивчайте Його характер і будьте учасниками Його самозречення.

У світі, який визнає себе християнським, на дорогоцінні прикраси та невиправдано коштовний одяг витрачається стільки грошей, що їх вистачило б на їжу для всіх голодних та одяг для нагих. Мода та хизування поглинають засоби, котрі могли б принести розраду вбогим і страждальцям. Це обкрадає світ, не даючи йому почути Добру вістку про любов Спасителя...

Якість і смак

Проте наше вбрання, хоч скромне і просте, повинно бути якісним, відповідати служінню і мати колір, який нам личить. Вибираючи одяг, варто радше звернути увагу на його добротність, ніж на ефектний вигляд. Він повинен зігрівати й належним чином захищати тіло. Мудра жінка, зображена в книзі Приповістей, «холоду в домі своїм не боїться, бо подвійно одягнений весь її дім» (Прип. 31:21).

Здоров'я й чистота

Наш одяг має бути чистим. Нечистота в одязі шкідлива для здоров'я, а отже, опоганює тіло й душу. «Ви храм Божий... Якщо хто нищить Божий храм, того знищить Бог» (1 Кор. 3:16, 17).

У всіх відношеннях одяг повинен відповідати принципам здоров'я. Понад усе Бог бажає, щоб ми були здоровими (див. 3 Івана 2) – здоровими тілом і душею. Ми маємо співпрацювати з Ним задля здоров'я як душі, так і тіла. Здоровий одяг сприяє і одному, і другому.

Привабливість і природна краса

Одяг має відзначатися привабливістю, красою, доречністю природної простоти.

Христос застерігав нас від життєвих гордощів, а не від привабливості чи природної краси. Указуючи на польові квіти, на лілею, що розпускалася у своїй чистоті, Він сказав: «Соломон у всій своїй славі не зодягався так, як одна з них» (Матв. 6:29). Так Христос використовує творіння природи для ілюстрації краси, котру цінує Небо, скромної привабливості, простоти, чистоти, пристойності, які роблять наше вбрання приємним для Нього (Поради батькам, учителям та учням, с. 302, 303).

120. ВПЛИВ ОДЯГУ

Ми не заохочуємо до неохайності в одязі. Правильний смак не повинен викликати презирство чи осуд. Якщо наша віра виявлятиметься в житті, вона зробить нас настільки простими в одязі й ревними в добрих ділах, що ми будемо вирізнятися своєю особливістю. Але коли ми втрачаємо смак до порядку й акуратності в одязі, тоді фактично залишаємо істину, бо істина ніколи не веде до деградації, натомість підносить людину. Якщо віруючі недбалі у своєму одязі, а їхні манери грубі й неввічливі, то їхній вплив завдає шкоди істині. «Ми стали, – каже натхнений Богом апостол, – вищою для світу, і для ангелів, і для людей» (1 Кор. 4:9). Усе Небо відзначає щоденний вплив, котрий справляють на світ люди, котрі називаються послідовниками Христа...

Простота в одязі допоможе розсудливій жінці постати в найвигіднішому світлі. Про характер людини ми судимо по

її одягу. Скромна побожна жінка одягатиметься скромно. У виборі простого доречного вбрання виявляється витончений смак, внутрішня культура. Молоді жінки, котрі вирвалися з рабства моди, будуть окрасою суспільства. Жінка, одяг і манери якої прості й не претензійні, свідчить про своє розуміння того, що справжню жінку характеризує моральне достоїнство. Якою чарівною, якою цікавою є простота в одязі, красу якої можна порівняти з польовими квітами (Рев'ю енд Геральд, 17 листопада 1904 р.).

121. ПРОСТОТА В ОДЯЗІ

«Хай окрасою для них буде не зовнішнє, не заплітання волосся та навішування золота чи прикрашання одягу, а прихована сердечна людина, в нетлінності лагідного і мовчазного духу, що є дорогоцінним перед Богом» (1 Петра 3:3, 4).

Людський розум завжди намагався ухилитися від простих, прямих настанов Слова Божого або усувати їх. За всіх часів більшість так званих послідовників Христа не надавали значення приписам, які зобов'язують до самозречення й покорі, вимагають скромності й простоти в мові, поведінці, одязі. Результат завжди був однаковий – відступлення від євангельського вчення призводить до запозичення моди, звичаїв та принципів світу. Живе благочестя поступається місцем мертвому формалізму. Присутність і сила Бога залишають ці кола любителів світу та перебувають у середовищі більш смиренних Його шанувальників, котрі бажають бути слухняними вченню Святого Письма. Така тенденція спостерігалася від покоління до покоління. Одне за одним поставляли різні віровизнання, котрі, втрачаючи свою простоту, значною мірою втрачали і свою первісну силу.

Пастка для Божого народу

Зауважуючи любов до моди й показної пишності серед тих, хто стверджує, що вірить в істину для теперішнього часу, ми із сумом запитуємо: «Невже Божий народ нічого не

навчився з історії минулого?» Мало хто розуміє своє серце. Марнославні й легковажні любителі моди можуть видавати себе за послідовників Христа, однак їхній одяг і розмови свідчать про те, чим зайнятий їхній розум і до чого прив'язані почуття. Життя таких людей викриває їхню дружбу зі світом, і він претендує на них як на свою власність.

Як можна, скуштувавши любов Христа, задовольнятися легковажністю моди? Моє серце страждає, коли я бачу, як люди, котрі називають себе послідовниками лагідного й покірного Спасителя, так палко прагнуть пристосуватися до світського стандарту одягу. Хоч вони претендують на благочестя, їх ледве можна відрізнити від невірних. Вони не в захопленні від релігійного життя. Їхній час і кошти присвячені одній меті – похизуватися одягом.

Гордість і марнотратність в одязі – це гріх, до якого особливо схильні жінки. Тому й повеління апостола стосується безпосередньо їх. «Так само й жінки нехай одягаються скромно, із соромливістю та розсудливістю, хай прикрашають себе не заплітанням волосся, не золотом, не перлами, не коштовним вбранням, а добрими ділами, як це й належить жінкам, що присвятили себе побожності» (1 Тим. 2:9, 10).

Необхідність реформи

Ми бачимо, що в Церкві неухильно поширюється зло, засуджене Словом Божим. У чому полягає обов'язок тих, хто має повноваження в цьому питанні? Чи справлятиме Церква належний вплив, якщо чимало її членів більше кориться диктату моди, аніж ясно вираженій Божій волі? Як ми можемо сподіватися на присутність і допомогу Святого Духа, дозволяючи, щоб серед нас таке траплялося? Чи можемо ми мовчати, коли ті, що називають себе послідовниками Христа, нехтують Його вченням? Такий стан викликає смуток і розгубленість у тих, хто має опікуватися Божою Церквою. Чи мої сестри-християнки широко і з молитвою не замисляються самі над цим питанням? Чи не шукатимуть

вони керівництва Слова Божого? Час, витрачений на пошиття вбрання відповідно до світської моди, мав би бути присвячений уважному дослідженню серця й вивченню Священного Писання. Години, витрачені на приготування непотрібних прикрас – гірші за змарновані; вони могли б стати ціннішими за золото, якби були використані на те, щоб навчитися правильних принципів й одержати хороші знання. У мене болить серце, коли я бачу, що молоді жінки, називаючись послідовницями Христа, фактично не знайомі з Його характером і волею. Ці молоді люди задовольняються споживанням стручків. Блискуча мішура світу видається їм ціннішою за вічні багатства. Розумовим здібностям, котрі могли б розвиватися за допомогою мислення й дослідження, дозволяється залишатися бездіяльними; почуття не виховані, оскільки вбрання вважається важливішим за духовну красу й силу розуму.

Внутрішня краса

Чи прагнутимуть послідовники Христа здобути внутрішню прикрасу – лагідного й мовчазного духа, якого високо цінує Бог, чи вони марнуватимуть кілька коротких годин випробувального терміну в непотрібній праці з метою похизуватися одягом? Господь бажає, аби жінка постійно прагнула досконалості розуму й серця, набуваючи розумової і моральної сили, аби провадити корисне щасливе життя – бути благословенням для світу й честю для свого Творця.

Я хочу запитати сучасних молодих людей, які стверджують, що вірять в істину для теперішнього часу: у чому вони зрікаються себе заради істини? Якщо вони справді бажають придбати вбрання, прикрасу або створити для себе якусь зручність, чи відкривають у молитві цю справу перед Господом з метою пізнати, чи Його Дух схвалить таку витрату коштів? Маючи намір придбати для себе одяг, чи виявляють вони обережність, аби не зганьбити свою віру? Чи можуть просити благословення Господнього на час, проведений та-

ким чином? Одна річ приєднатися до Церкви, і зовсім інша – бути в єдності з Христом. Непосвячені люди, котрі люблять світ і водночас називають себе релігійними, – одна з найсерйозніших причин слабкості Церкви Христової.

У цей вік спостерігається безпрецедентна гонитва за задоволеннями. Усюди переважає безпутність і марнотратство. Безліч людей прагне розваг. Розум мізерніє, стає обмеженим, оскільки не привчений до роздумів або навчання. Поширюється невігласний сентименталізм. Бог вимагає, щоб кожна душа була розвинута, очищена, піднесена, облагороджена. Але надто часто кожним цінним досягненням нехтують задля хизування модним одягом і заради марних задовольнень. Через моду душі жінок страждають від голоду й зупиняються в розвитку. Таким чином вони стають не благословенням, а прокляттям для суспільства (Рев'ю енд Геральд, 6 грудня 1881 р.).

122. ЗАХОПЛЕННЯ ОДЯГОМ – ІДОЛОПОКЛОНСТВО

Робити з одягу ідола – це моральна хвороба. Її не повинно бути в новому житті. Здебільшого підкорення євангельським принципам вимагатиме рішучих змін в одязі.

В одязі не має бути недбалості. Задля Христа, свідками Котрого ми є, нам потрібно підтримувати свій зовнішній вигляд у найкращому стані. Для служіння в skinії Бог точно окреслив кожну деталь вбрання тих, хто служив перед Ним. Це свідчить про те, що Господь ставить вимоги щодо вбрання людей, котрі Йому служать. Дуже особливими були Його вказівки стосовно вбрання Аарона, оскільки воно було символічним. Так само й одяг послідовників Христа має бути символічним. Ми в усьому повинні бути Його представниками. Наш зовнішній вигляд у всіх відношеннях має відзначатися акуратністю, скромністю, чистотою. Але Слово Боже не дозволяє нам робити зміни в одязі лише задля моди, аби уподібнитися до світу. Християни не повинні прикрашати себе дорогим вбранням або коштовними оздобами.

Необхідно серйозно замислитися над словами Священного Писання стосовно одягу. Нам слід зрозуміти, що саме цінує Господь Неба навіть у такому питанні, як одяг для тіла. Усі, хто щиро прагне благодаті Христової, прислухаються до дорогоцінних слів богонатхненної настанови. Навіть стиль одягу виражатиме істину Євангелія (Свідчення для Церкви, т. 6, с. 96).

123. СПРАВЖНЯ ПРИКРАСА

Усюди переважає деморалізуюче марнотратство, і душі прямують до загибелі через свою любов до одягу й хизування ним. Дев'ять із десятих осіб, відданих моді, живуть у неправді. Обман і шахрайство – їхня щоденна практика, оскільки вони бажають видавати себе за тих, ким не є.

Благородство душі, доброта, великодушність продаються за дуже низьку ціну, аби задовольнити пожадливість до зла. Тисячі продають свою гідність, щоб мати кошти для наслідування світської моди. Таке безумство, спричинене мінливістю світської моди, мало б викликати цілу армію реформаторів, котрі відстоюватимуть простоту і скромність в одязі. Сатана постійно вигадує фасони, наслідувати які можна лише жертвуючи коштами, часом і здоров'ям.

Наслідуючи світ

Бачачи спричинену модою деморалізацію світу, як наважуються ті, що визнаються християнами, прямувати шляхом світських людей? Чи запозичення нами цих деморалізуючих фасонів не свідчить про те, що ми схвалюємо їх? Чимало людей запозичує стиль світу, але це відбувається тому, що не відобразився в них Христос, надія слави. Розкішне життя, багатий одяг – усе це досягло таких масштабів, що стало однією з ознак останніх днів.

Гордість і марнославство виявляються всюди, однак ті, хто схильний дивитися в дзеркало й милуватися собою, не дуже схильні дивитися в Закон Божий – велике моральне

дзеркало. Таке поклоніння одягові руйнує в характері все покірне, лагідне й привабливе. Воно поглинає дорогоцінні години, котрі можна було б присвятити духовним роздумам, дослідженню серця, молитовному вивченню Божого Слова. У богонатхненному Слові записані уроки, призначені спеціально для нашого виховання.

Захоплення одягом позбавляє нас коштів, довірених для звершення діл милосердя й доброти; таке марнотратство – це обкрадання Бога. Наші кошти дані нам не для потурання гордості й любові до хизування. Ми повинні бути мудрими управителями, одягати нагих, годувати голодних та віддавати свої кошти для поступу Божої справи. Якщо ж ми бажаємо прикрас, то такі чесноти, як лагідність, смирення, скромність, розсудливість, личать усім людям, незалежно від їхнього звання чи соціального становища.

Тож займімо своє місце серед вірних вартових, повчаням та прикладом протидіючи потуранню безпутності й марнотратству цього виродженого віку. Покажімо правильний приклад нашій молоді, а коли їмо, коли п'ємо чи щось інше робимо, усе робимо на славу Божу (Рев'ю енд Геральд, 12 грудня 1912 р.).

РОЗДІЛ XIII

Відпочинок і розваги

Існує різниця між відпочинком і розвагою. Відпочинок (або англійською «створення заново») сприяє зміцненню та збудуванню. Відволікаючи нас від наших звичайних турбот і занять, він відновлює розум і тіло, даючи нам можливість із новими силами повернутися до серйозної життєвої праці. Натомість розваги шукають із метою задоволення і часто доводять їх до надмірності. Розваги поглинають енергію, необхідну для корисної праці, стаючи перешкодою для досягнення справжнього успіху в житті (Виховання та освіта, с. 207).

124. ЦІННІСТЬ ВІДПОЧИНКУ

Християни повинні бути найбільш життєрадісними й щасливими людьми. Вони можуть мати переконання, що Бог – їхній Батько і вічний Друг.

Але багато так званих християн не створюють в оточенні правильного враження про християнську релігію. Вони мають похмурий вигляд, наче перебувають під тінню хмар. Ці люди часто говорять про великі жертви, принесені ними задля того, щоб стати християнами. Їхні розмови та приклад створюють у людей, які не прийняли Христа, враження, що їм потрібно відмовитися від усього, що робить життя приємним і радісним. Ці люди кидають покрив темряви на блаженну християнську надію. Складається враження, що Божі вимоги – це тягар навіть для покірної душі

і необхідно пожертвувати тим, що може принести задоволення або порадувати смак.

Ми, не вагаючись, можемо сказати, що ця категорія людей, які називають себе християнами, далека від правди. Бог є любов. Хто перебуває в Бозі, той перебуває в любові. Усі, хто справді пізнав на власному досвіді любов та ніжне співчуття нашого Небесного Отця, будуть поширювати світло й радість усюди, де тільки перебуватимуть. Їхні присутність і вплив будуть для ближніх як пахощі квітів, адже вони з'єднані з Богом і Небом. Чистота й велична привабливість Неба передаються через таких людей усім, хто перебуває у сфері їхнього впливу. Це робить їх світлом для світу, сіллю землі. Вони воістину є запахом життя – на життя, а не запахом смерті – на смерть.

Християнський відпочинок

Перевага й обов'язок християн – завдяки невинним розвагам відновлювати свої духовні й тілесні сили з метою використовувати їх на славу Божу. Наше дозвілля не повинно проходити в беззмістовних, безглузких розвагах. Ми можемо провести дозвілля так, щоб воно принесло користь тим, з ким спілкуємося, облагороджуючи їх, допомагаючи нам та їм успішніше виконувати обов'язки, покладені на нас як християн.

Ми не можемо отримати Боже вибачення, якщо беремо участь у розвагах, котрі зроблять нас непридатними для сумлінного виконання звичайних життєвих обов'язків та послаблять нашу схильність до роздумів про Бога й небесні реалії. Релігія Христа за своїм впливом підбадьорлива й облагороджувальна. Вона підноситься над усім, що пов'язане з нерозумними жартами і дотепами, марними й легковажними балачками. У будь-яку пору свого відпочинку ми можемо черпати з Божественного джерела нові сили та мужність, аби з більшим успіхом досягати у своєму житті чистоти, справжнього благочестя і святості.

Любов до прекрасного

Навіть великий Бог любить прекрасне. Він дав нам безпомилковий доказ цього в ділах Своїх рук. Господь насадив для наших прабатьків прекрасний сад в Едемі. За Божим велінням із землі проросли величні дерева різних видів, аби приносити користь і слугувати окрасою. Створені Ним чудові квіти рідкісної краси, різноманітного забарвлення й відтінку наповнювали повітря пахощами. Веселі співучі птахи з різнобарвним оперенням радісно співали на славу свого Творця. Згідно із задумом Божим, людина мала знаходити щастя, піклуючись і доглядаючи за Його творінням, та задовольняти свої потреби в їжі плодами з дерев саду.

Бог, Який створив таку чудову Едемську оселю для наших прабатьків, дав також для нашого щастя благородні дерева, гарні квіти і все прекрасне в природі. Він подарував нам ці знаки Своєї любові, щоб ми могли мати правильне уявлення про Його характер.

Господь насадив у серцях Своїх дітей любов до красивого. Але в багатьох ця любов спотворена. Вони поклоняються красі творіння Божого та зиску від нього, забуваючи про славного Подателя. Це тупа невдячність. Ми повинні визнавати любов Бога до нас, виявлену в усіх Його творчих ділах, і наші серця мають відгукнутися на ці докази Його любові, віддаючи Господу найкращі, найсвятіші почуття.

Великий Художник

Бог оточив нас гарними пейзажами, аби привабити і зацікавити нас. Його задум полягає в тому, щоб у красі природи ми бачили відображення Божого характеру. Старанно досліджуючи книгу природи, ми знайдемо в ній багате джерело для споглядання безмежної любові й сили Бога.

Чимало людей вихваляє майстерність, з якою художник створює прекрасні зображення на полотні. Усі здібності багатьох присвячені мистецтву, але наскільки його краса поступається перед природною красою. Мистецтво ніколи не

зможе піднятися до досконалості, яку ми бачимо в природі. У багатьох так званих християн сильне захоплення викликають картини із зображенням заходу сонця. Вони схилиються перед майстерністю художника, однак байдуже проходять повз справді прекрасний захід сонця, який мають перевагу споглядати кожного безхмарного вечора.

Звідки художник черпає свій задум? – З природи. Але великий Художник зобразив грандіозну красу заходу сонця на полотні рухливого, мінливого неба. Він забарвив і прикрасив небеса золотом, сріблом і кармазином, ніби навстіж розчиняючи брами Неба, щоб ми могли бачити його відблиск та уявити собі його славу. Багато хто байдуже відвертається від цієї створеної на небі картини. Вони не бачать безмежної любові й сили Бога в неперевершеній красі небес, але мало не впадають в екстаз, схилиючись перед недосконалими полотнами, які є лише імітацією творіння великого Художника (Рев'ю енд Геральд, 25 липня 1871 р.).

Неспроможність опиратися спокусі

Не думайте, що, об'єднуючись із любителями розваг, веселощів задоволень, ви водночас зможете опиратися спокусі (Ознаки часу, 20 червня 1900 р.).

125. ЛЮБОВ ДО СВІТСЬКИХ ЗАДОВОЛЕНЬ

Викликає тривогу факт, що в серцях молодих людей домінує любов до світу. Багато хто з них поводить так, ніби дорогий час випробування, поки продовжується благодать, – це суцільне велике свято, а вони живуть у світі лише задля розваг, щоб отримувати насолоду від нескінченної круговерті збудливих забав. Вони люблять світ і те, що у світі, не знаючи ні Отця, ні чеснот Його Духа. Багато хто необачний у своїй мові. Вони не бажають пам'ятати, що за словами своїми будуть оправдані або осуджені. Бог знеславлений легковажністю, пустими, марними розмовами та сміхом, притаманними багатьом нашим молодим людям...

Сатана докладає особливих зусиль, щоб спонукати їх шукати щастя у світських розвагах, виправдовуючись тим, що ці розваги нібито нешкідливі, невинні й навіть корисні для здоров'я. Шлях святості він зображає важким, а шляхи світських задоволень – усіяними квітами.

Диявол змальовує перед молоддю світ з його задоволеннями у фальшивому, прикрашеному світлі. Однак земні задоволення скоро закінчаться і тоді доведеться пожати посіяне. Невже особисті уподобання, здібності й таланти занадто цінні, аби присвятити їх Богові, Творцеві нашого життя, Котрий щомиті пильнує над нами? Невже наші якості та вміння надто дорогоцінні, щоб присвятити їх Богові?

Шлях мудрості

Молодь часто стверджує, що потребує чогось такого, що могло б підбадьорити й розважити розум. Християнська надія – це саме те, що потрібно. Релігія стане для віруючого розрадою, надійним дороговказом до Джерела справжнього щастя. Молоді люди повинні з молитвою та роздумами вивчати Слово Боже. Вони виявлять, що для вільних хвилин не може бути кращого заняття, аніж це. Дороги мудрості – «то дороги приємності, всі стежки її – мир» (Прип. 3:17).

Апостол Павло в Посланні до Тита закликає молодь до стриманості: «Молодь також заохочуй, щоб була стримана. У всьому самого себе подавай як приклад добрих діл: у постійному навчанні, статечності, чистоті, у здоровому й бездоганному слові, щоб супротивник засоромився, не маючи нічого поганого про нас сказати» (Тита 2:6-8).

Я благаю молодь: задля спасіння власної душі прислухайтесь до напучування апостола. Усі ці добрі настанови, застереження й докори будуть або запахом життя – на життя, або запахом смерті – на смерть.

Зазвичай молодь схильна вважати, що від неї не очікується особливої відповідальності, дбайливості чи готовності нести тягарі. Але на кожному лежить обов'язок досягати

біблійного стандарту. Світло, котре приходить як переваги й сприятливі можливості та сяє в служінні словом, у порадах, застереженнях, докорах, удосконалих характер або осудить недбалих. Це світло мають берегти як старші, так і молоді люди. Хто зараз стане на бік Бога, твердо вирішивши поставити служіння Йому на перше місце у своєму житті? Хто носитиме тягарі?

«І пам'ятай в днях юнацтва свого про свого Творця» (Екл. 12:1). Ісус прагне служіння тих, на кому ще лежить роса юності. Він бажає, щоб вони були спадкоємцями безсмертя. Молоді люди можуть стати благородними чоловіками й жінками, незважаючи на поширене моральне зіпсуття, що розбещує так багато молодих людей у ранньому віці. Вони можуть бути вільними в Христі, дітьми світла, а не темряви.

Бог закликає кожного юнака й дівчину відмовитися від усіх поганих звичок, бути старанними в роботі, духом палати, Господові служити. Вони не повинні залишатися бездіяльними, не докладаючи зусиль, аби перемогти погані звички та виправити поведінку. Про щирість їхніх молитов свідчитиме енергійність зусиль, які вони докладають, щоб коритися Божим наказам. Молоді люди можуть на кожному кроці залишати погані звички й погані товариства, віруючи, що Господь міццю Свого Духа дасть їм силу для перемоги.

Вірність у малому

Особисті постійні та об'єднані зусилля будуть винагороджені успіхом. Хто бажає чинити багато добра в нашому світі, той повинен бути готовий робити це в Божий спосіб, – звершуючи малі справи. Хто прагне найвищих досягнень через здійснення чогось великого й чудового, той не робитиме нічого.

Постійне вдосконалення в добрих ділах, часте повторення одного виду сумлінного служіння має більшу цінність в очах Бога, ніж звершення однієї великої праці, та створює для молодої людини добру репутацію, надаючи цінності її зусиллям...

Молоді люди можуть чинити добро, працюючи для спасіння душ. Бог вважає їх підзвітними за використання довірених їм талантів. Нехай ті, хто називає себе синами й дочками Бога, націлюються на досягнення високого стандарту. Нехай вони використовують кожну дану їм Богом здібність (Наставник молоді, 1 січня 1907 р.).

Невдоволені прагнення

Постійне пристрасне бажання задоволень і розваг свідчить про глибокі прагнення душі. Але ті, хто п'є з цього джерела світського задоволення, виявлять, що спрага їхньої душі залишилася невдоволеною. Вони обманюються, приймаючи веселощі за щастя, а коли збудження минає, багато людей занурюється в глибокий відчай і тугу. О, яке безумство, яка помилка залишити «Джерело живої води» задля «поламаних водозборів» світського задоволення! (Основи християнської освіти, с. 422).

Можливості для свідчення

Якщо ви справді належите Христові, то використаєте всі можливості для свідчення про Нього. Коли вас запросять відвідати місця розваг, це також нагода засвідчити про свого Господа. Яким чином? – Якщо ви вірні Христу, то не будете вигадувати якусь причину для відмови, а просто й лагідно поясните, що ви – Божа дитина і ваші принципи не дозволяють вам навіть один раз піти туди, куди не можете запросити свого Господа (Наставник молоді, 4 травня 1893 р.).

126. СЛОВА ПОРАДИ

Згідно з установленим Богом порядком людина повинна розвивати свої як розумові, так і фізичні здібності, але характер фізичних вправ має повністю узгоджуватися з настановами, даними Христом Своїм учням. Християни мають втілювати ці настанови в життя, щоб у процесі навчання й самостійної підготовки вчителів та учнів небесні ангели не на-

писали про них: «Любителі задоволень». «Більше люблять розкоші [задоволення – англ. версія], ніж Бога» (2 Тим. 3:4) – такі слова пишуть сьогодні про багатьох людей.

Так сатана і його ангели розставляють свої пастки для людських душ. Вони впливають на розум учителів та учнів, спонукаючи їх займатися такими вправами та брати участь у таких розвагах, які надзвичайно захопливі, мають тенденцію посилювати низькі пристрасті і викликати бажання й почуття, які протидіють впливу Божого Духа на людські серця.

Усі вчителі в школі потребують фізичних вправ задля зміни роду заняття. Бог указав, що це має бути, – корисна практична праця. Але багато людей відвернулося від Божого плану й довіряє людським вигадкам на шкоду власному духовному життю. Ніщо так не протидіє роботі Святого Духа, як розваги, і це засмучує Господа...

«Будьте тверезі, пильнуйте. Ваш ворог – диявол – ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинути» (1 Петра 5:8). Він присутній на ігровому майданчику, спостерігаючи за вашими розвагами, щоб захопити в полон кожну душу, котра втратила пильність, посіяти своє насіння в людському серці та встановити контроль над людським розумом. Він присутній під час кожного заняття в класній кімнаті. Учні, котрі дозволяють собі надто захоплюватися іграми, не спроможні належним чином засвоїти настанови, поради й докори, вельми цінні для них.

Фізичні вправи були призначені Богом мудрості. Кілька годин на день мають бути присвячені навчанню якоїсь корисної праці, що допоможе учням виконувати обов'язки щоденного життя, а це важливо для всієї нашої молоді.

Необхідно, аби кожний, хто перебуває в школі або якомусь іншому закладі, був у такому тісному єднанні із Джерелом усякої мудрості, як Даниїл, аби бути спроможним досягти найвищого рівня в кожній сфері. Даниїл любив Бога і мав страх Божий. Усвідомлюючи свою відповідальність перед Богом, він розвивав усі свої здібності, щоб, наскільки

це можливо, віддячити великому Вчителеві за Його любов і турботу. Четверо єврейських юнаків не дозволили б егоїстичним бажанням або любові до розваг займати золоті хвилини життя. Вони працювали охоче, з бажанням серця й розуму. Цей стандарт не перевищує той, котрого може досягти кожний юнак-християнин (Поради батькам, учителям та учням, с. 281-284).

127. НЕБЕЗПЕЧНІ РОЗВАГИ ДЛЯ МОЛОДІ

Прагнення до збудливих розваг і задоволень – це спокуса й пастка для Божого народу, а особливо для молоді. Сатана постійно винаходить принади, щоб відвернути розум від серйозного приготування до подій майбутнього. За допомогою світських посередників він повсякчас пропонує збудливі розваги, спонукаючи необережних до участі у світських задоволеннях. Це вистави, лекції й нескінченна різноманітність заходів, розрахованих на те, аби прищепити любов до світу; а через такий зв'язок зі світом послаблюється віра.

Сатана – невтомний працівник, хитрий смертельний ворог. Де тільки необережно вимовляється слово з метою чи то полестити комусь, чи зменшити огиду молоді до якогось гріха, він використовує цю нагоду й підживлює лихе насіння, аби воно вкоренилося та принесло рясний урожай. У більш повному розумінні слова диявол – ошуканець, спритний спокусник. У нього є багато майстерно сплечених тенет, які видаються невинними, але насправді вміло приготовлені, щоб упіймати молодих і необачних. Тілесне серце схильне до задоволень та самоогодження. Політика сатани полягає в тому, щоб наповнити розум бажанням світських розваг, аби не залишилося часу поставити запитання: «У якому стані моя душа?».

Несприятливий час

Ми живемо в несприятливий для молоді час. У суспільстві поширена думка, що молоді потрібно дозволити діяти згідно з природними нахилами серця. Якщо діти дуже свавільні,

батьки потішають себе думкою: діти подорослішають, порозумнішають, залишать свої недобрі звички і стануть корисними для суспільства людьми. Яка помилка! Роками батьки дозволяють ворогові засівати ґрунт серця, не перешкоджаючи недобрим принципам укорінюватися й зміцнюватися. Вони, здається, не помічають прихованих небезпек та жахливого кінця шляху, який видається їм дорогою щастя. У багатьох випадках уся робота, проведена пізніше з цими молодими людьми, виявляється даремною.

Стандарт благочестя серед так званих християн загалом низький, тому молоді важко опиратися світському впливу, який заохочує багато членів церкви. Більшість номінальних християн, котрі стверджують, що живуть для Христа, насправді живуть для світу. Вони не бачать переваг небесних реалій, тому не можуть по-справжньому любити їх. Чимало людей визнає себе християнами, оскільки християнство вважається почесним. Вони не розуміють, що правдиве християнство означає несення хреста, і їхня релігія має незначний вплив, щоб стримати їх від участі у світських задоволеннях.

Деякотрі можуть зайти до танцювальної зали та брати участь у всіх запропонованих там розвагах. Інші не наважуються на таке, однак можуть відвідувати вечірки, пікніки, вистави та інші світські розваги, і найгостріше око не зможе зауважити якоїсь різниці в зовнішньому вигляді їх та невіруючих.

При теперішньому стані суспільства батькам нелегко стримувати своїх дітей та навчати їх добра за біблійним правилом. Обмеження часто дратують дітей; вони хочуть діяти за власним бажанням, іти й повертатися, коли їм заманеться. Підлітки віком від 10 до 18 років особливо схильні думати, що немає нічого поганого в тому, аби ходити на зустрічі світської молоді. Але досвідчені батьки-християни розуміють небезпеку. Їм відомі особливості темпераменту їхніх дітей, і вони можуть передбачити, який вплив це справить на них. Бажаючи спасти своїх дітей, батьки оберегатимуть їх від цих збудливих розваг.

Коли діти вирішують залишити задоволення світу і стати учнями Христа, який тягар спадає із сердець дбайливих вірних батьків! Але й тоді батьки не повинні припиняти своєї праці. Ці молоді люди щойно розпочали серйозну боротьбу з гріхом та пороками тілесного серця, тому особливо потребують порад і пильності батьків.

На молодь чекає час випробування

Молодь, яка дотримується суботи, але піддалася впливові світу, буде перевірена й випробувана. У ці останні дні нас оточують небезпеки, і перед молоддю стоїть таке випробування, якого багато хто з них навіть не очікує. Вони будуть прикро вражені й розгублені, і щирість їхньої віри буде випробувана. Запевняючи, що очікують Сина Людського, деякі з них стали жалюгідним прикладом для невіруючих. Не маючи бажання зректися світу, вони об'єдналися з ним, відвідуючи пікніки та інші розважальні заходи, заспокоюючи себе тим, що це нібито невинні розваги. Однак саме це розділяє їх із Богом та робить дітьми світу.

Дехто постійно схиляється до світу. Їхні погляди й почуття більше узгоджуються з духом світу, аніж із духом самозречення послідовників Христа. Цілком природно, що вони віддаватимуть перевагу товариству тих, дух котрих найбільш подібний до їхнього. І такі мають надто великий вплив серед народу Божого. Вони перебувають серед них, носять одне ім'я з ними, проте є спокусою для невіруючих та для слабких і непосвячених у церкві. У цей даний для вдосконалення час, такі визнавши віри або ж повністю навернуться й освятяться через послух істині, або ж залишаться зі світом, щоб одержати свою заплату разом зі світськими людьми.

Бог не вважає шукачів задоволень Своїми послідовниками. Справжні послідовники Ісуса – це лише ті, хто зрікся власного «я» й живе тверезим, смиренным, святим життям. А такі не отримують задоволення від легковажних, беззмістовних розмов любителів світу.

Відокремлення від світу

Справжнім послідовникам Христа доведеться виявляти жертвність. Вони уникатимуть місць світських розваг, оскільки там немає Ісуса, отже, і відсутній вплив, який заохочує думати про небесне та допомагає зростати в благодаті. Послух Слову Божому спонукає їх вийти з-поміж них та відділитися.

«Тож за їхніми плодами пізнаєте їх» (Матв. 7:20), – сказав Спаситель. Усі справжні послідовники Христа приносять плід на славу Йому. Їхнє життя свідчить про те, що Дух Божий звершує в них добру справу, а їхній плід – освячення. Життя таких людей благородне й чисте. Праведні вчинки – це, безперечно, плід справжнього благочестя, і хто не приносить такого плоду, той доводить, що не має досвідів з Богом. Такі не перебувають на Виноградній Лозі. Ісус сказав: «Перебувайте в Мені, а Я – у вас. Як галузка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені. Я є Виноградна Лоза, ви – галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого» (Івана 15:4, 5).

Хто хоче бути поклонником істинного Бога, той має пожертвувати всіма ідолами. Ісус сказав до законовчителя: «Любитимеш Господа Бога свого всім своїм серцем, і всією своєю душею, і всією своєю думкою! Це перша заповідь» (Матв. 22:37, 38). Перші чотири заповіді Десятислів'я не дозволяють людині позбавляти Бога її любові. Також ніщо інше й ніхто інший, окрім Нього, не має бути найбільшою нашою насолодою й утіхою. Ми не можемо досягти успіху в християнському житті, доки не усунемо всього, що розділяє нас із Богом.

Великий Глава Церкви, Котрий вибрав Собі народ зі світу, вимагає, щоб вони відокремилися від світу. Згідно з Божим задумом, Дух Його Заповідей, привертаючи до Господа Його послідовників, відокремить їх від усього світського. Любов до Бога та виконання Його Заповідей далекі від любові до задоволення світу і дружби з ним. Яка згода Христа з Веліаром?

Обітниця для молоді

Молодих людей, котрі йдуть слідом за Христом, очікує боротьба; вони мають щоденно нести хрест, виходячи зі світу й наслідуючи життя Христа. Але для тих, хто рано шукає Спасителя, є багато дорогоцінних обітниць. Мудрість кличе до синів людських: «Я кохаю всіх тих, хто кохає мене, хто ж шукає мене – мене знайде!» (Прип. 8:17).

«Тому, підперезавши стегна вашого розуму, будучи тверезими, цілком покладіть надію на благодать, що приноситься вам у з'явленні Ісуса Христа. Як діти послуху, не потураючи в незнанні вашим попереднім пожадливостям, але як Той, Хто покликав вас, є святий, будьте й ви святі в усьому вашому житті» (1 Петра 1:13-15). «Бо для всіх людей з'явилася спасаюча Божа благодать; вона навчає нас, щоб відреклися безбожності й світських пожадань, жили чесно, праведно і побожно в теперішньому віці, очікуючи блаженної надії і появи слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа, Який віддав Себе за нас, щоб викупити нас від усякого беззаконня, очистити Собі особливий народ, ревний до добрих діл» (Тита 2:11-14) (Поради батькам, учителям та учням, с. 325-330).

128. ВИХОВАННЯ ПРАВИЛЬНИХ ПРИНЦИПІВ У МОЛОДІ

Молодь має керуватися твердим принципом, аби правильно використовувати дані їй Богом здібності. Але молодь так часто і так сліпо діє під впливом пориву, незалежно від принципу, що постійно перебуває в небезпеці. Оскільки молоді люди не завжди будуть під керівництвом та захистом батьків або опікунів, у них необхідно виховувати самовладання і впевненість у власних силах. Їх потрібно навчити думати й діяти, свідомо керуючись принципом.

Відпочинок і розваги

Хто навчається, той має і відпочивати. Розум не повинен перебувати в постійному напруженні, бо його делікатний механізм утомлюється. І тілу, і розуму потрібні справи.

Що стосується розваг, то тут, як і в будь-якому іншому занятті, украй необхідна поміркованість. Характер таких розваг має бути ретельно продуманий. Кожна молода людина має запитати себе: «Який вплив справлятимуть ці розваги на фізичне, розумове й моральне здоров'я? Чи мій розум не захопиться настільки, що забуде Бога? Чи залишатиметься слава Божа перед моїм духовним зором?»

Гра в карти має бути заборонена. Товариство картярів та їхні схильності небезпечні... У таких розвагах немає нічого корисного ані для душі, ані для тіла. Там немає нічого, що б зміцнювало інтелект або збагачувало його цінними, корисними в майбутньому ідеями. Розмови часто точаться про тривіальне або принизливе.

Спритність у картярстві часто викликає бажання використати ці знання й уміння для особистої користі. Спочатку роблять невеликі ставки, потім вони зростають, доки не з'являється азарт у грі, який призводить до неминучого краху. Скількох людей ця згубна розвага привела до гріха, злиднів, в'язниці, убивства та шибениці! Однак багато батьків не помічає жахливої прірви, готової поглинути нашу молодь.

Одним із найнебезпечніших місць, які відвідують люди в пошуках задоволень, є театр. Замість того, аби бути школою моралі й доброчесності, як це часто стверджують, він є справжнім розсадником аморальності. Театральні видовища сприяють укоріненню та зміцненню порочних звичок і гріховних нахилів. Вульгарні пісні, непристойні жести, вислови й пози розбещують людську уяву та призводять до падіння моральності. Кожна молода людина, яка часто відвідує такі вистави, керуватиметься хибними правилами. Жодний інший вплив у нашій країні не володіє такою силою розбещувати уяву, позбавляти релігійних почуттів, відбивати бажання до спокійних задоволень і тверезих реалій життя, як театральні розваги.

Любов до них посилюється з кожним потуранням своєму бажанню, як і потяг до п'яних напоїв зміцнюється від їх

уживання. Єдиний безпечний шлях – не відвідувати театр, цирк та всі інші сумнівні місця розваг.

Існують види розваг, дуже корисні для тіла й душі. Людина з просвіченим, проникливим розумом знайде чимало можливостей для розваг не тільки невинних, а й повчальних. Відпочинок на свіжому повітрі, милування Божими ділами в природі принесуть найбільшу користь (Свідчення для Церкви, т. 4, с. 651-653).

Подбайте про невинні задоволення

Молодь не може бути такою ж статечною і серйозною, як люди похилого віку, а діти – такими ж розважливими, як батьки. Засуджуючи гріховні розваги, як це й має бути, нехай батьки, учителі й наставники молоді влаштовують замість них невинні задоволення, які не загрожують моральним опоганенням та розтлінням. Не зв'язуйте молодих суворими правилами й обмеженнями, щоб вони не відчули себе пригнобленими і не повстали проти них, звертаючи на шлях нерозсудливості та загибелі. Тримайте кермо влади в міцних, добрих, дбайливих руках, виховуючи й контролюючи їхній розум і наміри, але з такою лагідністю, любов'ю та мудрістю, аби вони не сумнівалися, що ви це робите задля їхнього добра (Поради батькам, учителям та учням, с. 335).

Місіонерська робота як відпочинок

Години, так часто проведені в розвагах, які не відсвіжують ані тіла, ані душі, мали би бути присвячені відвідуванню бідних, хворих і страждальців або ж наданню допомоги нужденним (Свідчення для Церкви, т. 6, с. 276).

129. ДІЯ ПОРОЧНОГО ВПЛИВУ

Я благаю учнів наших шкіл бути врівноваженими. Легковажність молоді неприємна Богові. Їхні розваги й ігри відчиняють двері потокові спокус. Вони володіють розумовими здібностями – небесним Божим даром, тому не повинні до-

пускати низьких, непристойних думок. Характер, сформований відповідно до настанов Божого Слова, виявлятиме непохитність принципів, чистоту і шляхетність прагнень. Святий Дух співпрацює з людським розумом, а неодмінним результатом цього є високі святі поривання.

Банальні, вульгарні зібрання задля задоволення, застілля, співів і гри на музичних інструментах натхнені духом із пекла. Це приношення сатані...

Люди, котрі задають тон у цих легковажних забавах, кидають на Божу справу пляму, яку важко стерти. Вони завдають ран власним душам, рубці від яких залишаються на все життя. Лиходій може побачити свої гріхи й розкаятися, і Бог може простити грішника; але здатність бачити різницю між святим та буденним, яка завжди має бути гострою й чутливою, великою мірою втрачена (Поради батькам, учителям та учням, с. 366-368).

130. РАДІСТЬ У РЕЛІГІЇ

Майбутня оселя праведних та їхня вічна нагорода – це піднесені облагороджувальні теми, над якими мають роздумувати молоді люди. Поміркуйте про дивовижний План спасіння, про велику жертву, принесену Царем слави, аби піднести вас через заслуги Його Крові та завдяки послухові врешті-решт вознести до престолу Христа. Споглядання цієї теми має задіяти найшляхетніші сили розуму. Яка це перевага – здобути милість і прихильність Бога!..

Юні друзі, я бачила, що саме таке заняття й така розвага можуть зробити вас щасливими. Але причина вашого неспокою криється в тому, що ви не шукаєте єдиного справжнього Джерела щастя. Ви постійно намагаєтеся знайти радість *поза* Христом, а вона – тільки в Ньому. У Господі жодна надія не зазнає розчарування. Молитва, – о наскільки знехтуваний цей дорогоцінний привілей! Читання Слова Божого підготовляє розум до молитви. Одна з найголовніших причин, чому ви так мало схильні зблизитися з Богом через молитву,

полягає в тому, що ви зробили себе непридатними до цієї святої справи через читання захопливих історій, які збуджують уяву та викликають гріховні пристрасті. Слово Боже втрачає для вас смак, а про час для молитви забуто. Молитва – це сила християнина. Навіть на самоті він не самотній, бо відчуває присутність Того, Хто сказав: «Ось, Я з вами по всі дні!»

Молоді люди прагнуть того, чого не мають, а саме: *релігії*. Її неможливо замінити нічим іншим. Саме по собі визнання віри – це ніщо. Імена людей можуть бути внесені до церковних книг на Землі, але не бути записані в книзі життя. Я бачила, що з двадцяти молодих людей немає й одного, хто насправді знає, що таке релігія. Вони служать самим собі, хоч називають себе слугами Христа, та якщо не звільняться від цієї омани, то скоро зрозуміють, що їх спіткала доля грішника. Що стосується самозречення або жертвовності задля істини, то вони обрали легший шлях. Що ж до ревних благань до Бога зі сльозами та зойками про Його вибачливу благодать і силу опиратися спокусам сатани, то, на їхню думку, їм немає потреби бути такими серйозними й ревними, вони можуть обійтися без цього. Христос, Цар слави, часто усамітнювався в горах та відлюдних місцях, щоб виливати прохання Своєї душі перед Отцем, а гріховна немічна людина вважає, що зможе прожити без того, щоб так багато молитися (Свідчення для Церкви, т. 1, с. 503-505).

Приклад Ісуса

Ісус осуджував потурання бажанням, у чому б це не виявлялося. Але за Своєю природою Він був товариський, приймав гостинність людей усіх верств, відвідуючи оселі багатих і бідних, учених і неосвічених, намагаючись піднести їхні думки від звичайних життєвих справ до духовного й вічного. Він не заохочував до бездумних розваг, у Його поведінці не було й натяку на світську легковажність. Однак Ісусові приносили задоволення сцени невинного щастя, і Своєю присутністю Він схвалював дружнє спілкування (Христос – надія світу, с. 150, 151).

131. ХРИСТИЯНСЬКИЙ ВІДПОЧИНОК

Нам необхідно оживляти свій душевний стан, зміцнювати своє тіло, оскільки Бог вимагає від нас використовувати всі наші здібності для найкращої мети. Ми можемо й повинні так організувати свій відпочинок, щоб краще приготуватися до успішнішого виконання покладених на нас обов'язків і щоб наш вплив на ближніх був благотворнішим. Після такого відпочинку ми можемо повернутися додому душевно й фізично відсвіженими, готовими знову взятися до праці з більшими надією та мужністю...

Ми перебуваємо тут для того, аби приносити користь людству й бути благословенням для суспільства. Якщо ж ми дозволяємо своїм думкам рухатися негідним руслом, яким рухаються думки багатьох, хто шукає тільки марноти й нерозважливості, то як можемо принести користь людству і нашому поколінню? Як можемо бути благословенням для суспільства, у якому живемо?

Протилежні принципи

Між товариством послідовників Христа, котрі збираються для проведення християнського відпочинку, та світським товариством, яке шукає задоволень і розваг, існуватиме різкий контраст. Замість молитви, розмов про Христа і про святе, з уст світських людей лунатиме безглуздий сміх та легковажна розмова. Їхня мета – весело провести час. Глупота є початком, а марнота – кінцем їхніх розваг. Ми повинні так проводити наші спільні заходи і так поводитися, щоб повертатися додому з чистим сумлінням перед Богом і людиною, усвідомлюючи, що при спілкуванні жодним чином нікому не завдали ран або болю та не справили згубного впливу.

Тілесне серце схильне до самодогодження й задоволень. А політика сатани така, щоб створювати їх у достатній кількості. Він намагається наповнити розум людей прагненням до світських розваг, щоб у них не залишалося часу запитати

себе: «У якому стані перебуває моя душа?» Любов до задоволень заразлива. Віддавшись їй, розум поспішає від однієї думки до іншої, постійно шукаючи якихось розваг. Послух Законові Божому протидіє цьому нахилу, споруджуючи бар'єри проти нечестя (Поради батькам, учителям та учням, с. 336, 337).

Молоді люди повинні пам'ятати, що вони підзвітні за всі свої переваги, за правильне використання своїх здібностей та часу. У них може виникнути запитання: «Хіба ми не можемо розважатися й відпочивати? Невже маємо тільки працювати, працювати і працювати без жодної різноманітності?»

Будь-яка розвага, до якої ви можете долучитися, з вірою прохаючи Бога благословити її, не буде небезпечною. Однак розвага, котра робить вас непридатними для таємної молитви, для посвячення біля молитовного вівтаря чи для участі в молитовному зібранні, – небезпечна (Поради батькам, учителям та учням, с. 337).

132. ГРОМАДСЬКІ ЗІБРАННЯ

Зібрання людей для спілкування – найвищою мірою корисні та повчальні, якщо серця присутніх палають любов'ю до Бога, якщо вони зустрічаються для обміну думками стосовно Слова Божого або для розмов про методи просування Його справи та доброчинність. Коли Святий Дух – бажаний Гість на таких зібраннях, коли не буде зроблено чи сказано нічого, що засмутило б Його, тоді Бог ушанований, а присутні – відсвіжені й зміцнені.

Але існують громадські зібрання іншого характеру, де надто часто має місце хизування своєю зовнішністю, веселощі та глузування. Присутнім, котрі бажають розважатися, загрожує небезпека забути про Бога. Дивлячись на те, що там відбувається, ангели ридають. Задоволення стає для них на деякий час їхнім раєм. Усі віддаються веселощам і радощам. Їхні очі блищать, щоки палають, але сумління спить.

Відсутність духовності

Такі ентузіазм і натхнення не небесного походження, а цілковито земного. Небесні ангели із сумом дивляться на забудькуватість людей, для котрих Христос зробив так багато. Коли хвороба і смерть приходять до тих, хто жив тільки для свого задоволення, вони надто пізно виявляють, що в їхніх світильниках немає оливи, а самі вони абсолютно не готові закінчити свій життєвий шлях.

Зміст розмов на багатьох громадських зібраннях виявляє, на що налаштоване серце. Банальні балачки, недоладні жарти, розраховані лише на те, щоб викликати сміх, неправильно представляють Христа. Ті, хто вимовляє їх, не хотіли б побачити свої слова в небесних записах. У слухачів складається неправильне враження, і на Христа кинута тінь осуду. О, якби молоді люди уважно слідкували за своїми словами! Адже за ними люди будуть або оправдані, або засуджені. Пам'ятайте: Ісус перебуває поруч із вами, куди б ви не йшли, зауважуючи ваші дії та слухаючи ваші слова. Хіба ви не засоромилися б, почувши, як Він звертається до вас, та дізнавшись, що Він чує ваші розмови?..

Ревний колись християнин, котрий бере участь у світських розвагах, перебуває на небезпечній території. Він залишив територію, наповнену животворною атмосферою Неба, й поринув в атмосферу туману і мряки, бо здебільшого компанії, які шукають задоволень і розваг, – це ганьба для релігії Христа. Хто підтримує зв'язок із Богом, той не може докладати свого серця до участі в них. Почуті слова – чужі для нього, оскільки це не мова Ханаану. Вимовляючи їх, людина свідчить, що не прославляє у своєму серці Бога.

Непомітний підступний вплив

Люди, характер і релігійний досвід яких позначений нещирістю, вельми полюбляють зібрання для розваг і задоволень та своїм впливом заохочують інших. Часом вони вмовляють приєднатися до їхнього товариства юнаків та дівчат, які намагаються бути біблійними християнами. Не бажаючи, аби їх

вважали диваками, керовані притаманною людині схильністю наслідувати приклад інших, вони опиняються під впливом тих, серце й розум котрих, напевно, ніколи не відчули Боже-ственного дотику. Якби вони в молитві звернулися до Боже-ственного мірила, аби дізнатися, що говорить Христос про плід, який має принести християнин, то зрозуміли б: ці розваги були насправді бенкетами, влаштованими з метою завадити душам прийняти запрошення на весільну вечерю Агнця.

Іноді трапляється так, що внаслідок частого відвідування місця розваг, молодь, яка була старанно навчена шляху Господнього, залишає його, піддавшись чарам людського впливу, і товаришує з тими, освіта й виховання котрих світські. Вони продають себе в довічне рабство, з'єднуючись із людьми, позбавленими окраси хриstopодібного духу. Ті, хто воістину любить Бога і служить Йому, побояться опуститися до світського рівня, обравши товариство людей, які не дозволили Христу царювати в їхньому серці. Вони мужньо стоятимуть за Христа, навіть якщо їхнє життя буде життям самозречення й самопожертви.

Засіб від легковажності

Христос усе Своє життя працював і жертвував задля нас, то невже ми не можемо зректися самих себе задля Нього? Невже здійснене Ним викуплення заради нас і праведність, яку Він готовий дати нам, не є темами, гідними займати наші думки? Якби молоді люди черпали з Біблії її скарби, якби роздумували над прощенням, миром та вічною праведністю, котрими увінчається самовіддане життя, тоді б у них не виникло бажання брати участь у сумнівних збудливих розвагах.

Христос радіє, коли думки молоді зайняті величними облагороджувальними темами спасіння. Він входить до всіх таких сердець як постійний Гість, наповнюючи їх радістю й миром. А любов Христа в серці стає «джерелом води, що тече в життя вічне»... Володіючи цією любов'ю, людина з насолодою говоритиме, що Бог приготував для тих, хто любить Його.

Вічний Бог накреслив розмежувальну лінію між святим та грішником, між наверненим та ненаверненим. Обидві категорії, на відміну від кольорів веселки, не переходять непомітно одна в одну, натомість відрізняються між собою, як полудень від півночі. Народ Божий не може відчувати себе в безпеці, налагоджуючи тісні стосунки з тими, хто знає істину, але не живе згідно з нею. Патріарх Яків, з жахом згадуючи певні вчинки своїх синів, вигукнув: «Хай до їхньої змови не входить душа моя, і нехай не прилучиться слава моя до їх зборів!» (Бут. 49:6). Яків вважав, що його честь буде скомпрометована, якщо він якимось чином буде пов'язаний із грішниками та їхніми вчинками. Він подає сигнал небезпеки, застерігаючи нас уникати лихих товариств, щоб не запламувати себе злом. І Святий Дух дає подібне застереження через апостола Павла: «І не ставайте спілниками в неплідних ділах темряви, а краще їх викривайте» (Ефес. 5:11) (Наставник молоді, 4 лютого 1897 р.).

Прийняття спілкування

Кожний талант впливу слід свято плекати й використовувати для навернення душ до Христа. Молодь не повинна думати, що їхні забави, вечірки й музичні заходи, які вони зазвичай проводять, прийнятні для Христа.

Знову і знову мені було послане світло про те, що всі наші зібрання має характеризувати явний релігійний вплив. Якщо наша молодь збиратиметься разом з метою читати й розуміти Писання, запитуючи: «Що мені робити, аби мати життя вічне?», а потім одностайно ставатиме на бік істини, Господь Ісус пошле в їхні серця Своє благословення.

О, якби кожен член Церкви, кожний працівник у наших закладах міг усвідомити, що земне життя – це школа, у якій готуються до складання іспиту перед Небесним Богом щодо моральної чистоти, чистоти думок, безкорисливості дій. Кожне слово, вчинок і кожна думку записують у небесні книги...

Тільки силою й перевагою істини ми маємо бути освячені та піднесені до правдивої величі стандарту, установленого в

Слові Божому. Шляху Господнього можна навчитися тільки завдяки найретельнішому послухові Його Слову. Дослідуйте Слово (Наставник молоді, 14 серпня 1906 р.).

133. ЯК ПРОВОДИТИ ДНІ ВІДПОЧИНКУ

Люди фізичної праці потребують відпочинку, але він ще важливіший для тих, хто займається переважно розумовою працею. Якщо наш розум постійно й надмірно працює навіть у релігійній сфері, то це не слід вважати суттєво необхідним для нашого спасіння або для слави Божої. Існують види розваг, такі як танці, гра в карти, шахи, шашки і т. п., яких ми не можемо схвалювати, оскільки Небо засуджує їх. Такі розваги відчиняють двері для великого зла. Фактично вони не приносять користі, натомість викликають збудження, а в деяких випадках пристрасть до азартних ігор та призводять до безпутства. Християни мають осуджувати такі ігри, їх необхідно замінити чимось абсолютно нешкідливим.

Мені було показано, що ми не повинні проводити свої дні відпочинку так, як світ. Однак не варто залишати їх без уваги, оскільки це спричинить невдоволення наших дітей. У ці дні, коли нашим дітям загрожує небезпека стати розбещеними внаслідок поганого впливу світських збудливих задовольнень, нехай батьки подумают, чим можна замінити ці небезпечні розваги. Допоможіть вашим дітям зрозуміти, що ви дбаєте про їхнє щастя й добро.

Нехай кілька родин у місті або селі об'єднуються та, залишивши працю, яка втомила їх фізично й розумово, вирушать на природу до гарного озера або гаю, оточеного мальовничим краєвидом. Їм потрібно взяти із собою просту здорову їжу, відбірні фрукти і злаки та накрити стіл під тінистим деревом або небесним склепінням. Поїздка, фізичні вправи, краса природи покращать апетит, і всі насолоджуватимуться трапезою, котрій можуть позаздрити й царі.

У такі хвилини батьки й діти мають почувати себе вільними від турбот, думок про працю і проблеми. Батьки повинні

бути зі своїми дітьми, як діти, роблячи для них усе якомога приємнішим. Нехай увесь день буде присвячений відпочинку.

Активний відпочинок на свіжому повітрі для людей, котрі через свій рід заняття перебувають у приміщенні й ведуть сидячий спосіб життя, буде корисний для здоров'я. Усі, хто має змогу так відпочивати, повинні вважати це своїм обов'язком. Нічого не буде втрачено, натомість багато буде здобуто. Вони зможуть повернутися до своїх занять з новими силами й мужністю, із запалом виконувати свою роботу і краще опиратися хворобам (Свідчення для Церкви, т. 1, с. 514, 515).

Християнські джерела задоволення

Бог передбачив для всіх таке задоволення, котре можуть отримувати і багаті, і бідні, – задоволення від чистоти наших думок та безкорисливих учинків; задоволення від сказаних нами слів співчуття й звершених добрих діл. Здійснюючи таке служіння, люди сяють світлом Христа, освітлюючи життя, затьмарене багатьма скорботами (Свідчення для Церкви, т. 9, с. 57).

134. ЛІТЕРАТУРНІ ТОВАРИСТВА

Часто можна почути запитання: Чи корисні для нашої молоді літературні товариства? Щоб дати правильну відповідь на це запитання, ми повинні замислитися не лише над відкрито визнаною метою таких товариств, а й над впливом, котрий вони, як свідчить досвід, справляють. Розвиток розуму – це наш обов'язок перед нами самими, перед суспільством та перед Богом. Але ми ніколи не повинні винаходити засобів для розвитку інтелекту за рахунок моралі й духовності. А досконалість як розумових, так і моральних якостей досягається тільки шляхом їх гармонійного розвитку. Чи сприяє досягненню таких результатів узвичаєна діяльність літературних товариств?

Літературні товариства майже повсюдно справляють вплив, протилежний до заявленого їхньою назвою. Переважно вони завдають юнацтву шкоду, оскільки сатана приходить

на їхні зустрічі, аби поставити на них свій відбиток. Усе, що робить чоловіків мужніми, а жінок – жіночними, походить від характеру Христа. Чим менше в цих товариствах є від Христа, тим менше в них того, що сприяє піднесенню, удосконаленню й облагородженню. Коли світські люди проводять такі зустрічі з метою задоволення своїх бажань, дух Христа відсутній. Розум відволікається від серйозних роздумів, від Бога, від реального й важливого і звертається до уявного й поверхового. Літературні товариства... О, якби назва відображала їхню справжню суть! Що спільного в половині із пшеницею?

При створенні літературних товариств наміри й цілі можуть бути добрими, але якщо мудрість від Бога не управлятиме цими організаціями, вони стануть явним злом. До них вступають переважно нерелігійні люди з неосвяченими серцем і життям. Часто їх призначають на найбільш відповідальні посади. Можуть бути встановлені правила та розроблені статuti, котрих, як вважають, достатньо, щоб запобігти будь-якому шкідливому впливу. Але сатана, хитрий генерал, працює над формуванням товариства відповідно до власних планів і надто часто має в цьому успіх. Великий супротивник знаходить легкий доступ до тих, ким управляв у минулому, і через них досягає своєї мети. Щоб зібрання були цікавими та привабливими для світських людей, організовують різноманітні розваги. Тому подібні заходи так званого літературного товариства надто часто вироджуються в деморалізуючі театральні вистави й дешеві беззмістовні розваги. Усе це задовольняє тілесний розум, який ворогує з Богом, проте не зміцнює інтелекту й моральності.

Зв'язок богобоязливих людей з невіруючими в цих товариствах не робить грішників святыми. Коли Божий народ добровільно об'єднується зі світськими неосвяченими людьми, надаючи їм перевагу, неосвячений вплив, на який вони самі себе наражають, відводить їх від Господа. Може статися, що впродовж короткого часу ніщо не викликати серйозних заперечень, однак розум, не контрольований Духом

Божим, не прийматиме охоче того, що має присмак істини і праведності. Якби вони раніше мали якусь схильність до духовних речей, то приєдналися б до народу Ісуса Христа. Ці два класи підпорядковані різним панам, а їхні цілі, надії, смаки й бажання – протилежні. Послідовники Ісуса люблять роздумувати над облагороджувальними, змістовними, актуальними темами. А хто не має любові до святого, той не може отримувати задоволення в зібраннях, яким не притаманне поверхове й нереальне. Поступово духовний елемент витісняється нерелігійним, а спроба узгодити антагоністичні за своєю природою принципи обертається явною поразкою.

Було докладено зусиль з метою скласти план організації літературного товариства, яке приносить користь усім його членам, – товариства, де всі відчуватимуть моральну відповідальність зробити його тим, чим воно має бути, та уникнути зла, котре часто робить такі спілки небезпечними для релігійних принципів. Особи, яким притаманні обачність і розсудливість, які мають живий зв'язок із Небом, помічають тенденції зла та не піддаються обману сатани, підуть уперед прямою дорогою непорочності, постійно високо тримаючи прапор Христа. Саме такі люди потрібні для управління згаданими товариствами. Їхній вплив викликати повагу, роблячи такі зібрання благословенням, а не прокляттям.

Якщо люди зрілого віку об'єднуються з молоддю для створення й діяльності такого літературного товариства, воно може стати і корисним, і цікавим. Але коли такі зібрання перетворюються на нагоду для розваг і бурхливих веселощів, вони стають чим завгодно, тільки не літературними зібраннями для духовного піднесення. Вони псують і розум, і моральність.

Читання Біблії, глибоке дослідження біблійних тем, статті, написані на ці теми для розвитку розуму й передачі знань, вивчення пророцтв і дорогоцінних уроків Христа – усе це сприятиме зміцненню розумових здібностей та зростанню духовності. Ґрунтовне знання Священного Писання загострює проникливість, захищає душу від атак сатани.

Мало хто розуміє, що контролювати свої думки й уяву – наш обов'язок. Зосереджувати недисциплінований розум на корисних темах – важка справа. Але якщо думкам не давати правильного напрямку, релігія не розквітне в душі. Розум має бути зайнятий святим і вічним, інакше він плекатиме нікчемні, пусті думки. Наші розумові та моральні сили повинні перебувати під контролем, і вони будуть зміцнюватися й удосконалюватися в процесі вправління...

Розум, як і серце, необхідно присвятити на служіння Богові. Усе наше єство належить Йому за правом. Послідовник Христа не повинен потурати своїм забаганкам або займатися якоюсь справою, котра може видаватися невинною і похвальною, якщо просвічене сумління підказує йому, що це послабить його запал та понизить духовність. Кожний християнин має працювати, стримуючи потік зла, рятуючи нашу молодь від впливу, який потягне її до загибелі. Нехай допоможе нам Бог прокласти собі шлях проти течії (Поради батькам, учителям та учням, с. 541-544).

135. ТАНЦІ

Справжній християнин не бажатиме відвідати жодного місця розваги чи взяти участь у будь-якій забаві, на які не зможе просити Божого благословення. Він не опиниться в театрі, у більярдній залі або там, де грають у кеглі. Він не приєднається до тих, хто весело вальсує, та не дозволить собі будь-яке інше спокусливе задоволення, яке витісняє Христа з думок.

Людам, котрі стають на захист таких розваг, відповідаємо: «Ми не можемо захоплюватися ними в Ім'я Ісуса Назарянина». Неможливо просити Божого благословення на годину, проведену в театрі чи танцювальному залі. Жоден християнин не забажав би зустріти смерть у такому місці. Ніхто не хотів би там бути в час Приходу Христа.

Коли проб'є наша остання година і ми станемо перед небесними записами про наше життя, чи пошкодуємо через

те, що відвідали мало місць розваг або рідко брали участь у легковажних веселощах? Чи не будемо ми скоріше гірко жалкувати про те, що так багато дорогоцінних годин було змарновано внаслідок потурання собі, так багато було знехтувано можливостей, котрі забезпечили б нам безсмертні скарби, якби були правильно використані?

Для людей, котрі називають себе релігійними, стало звичним вибачати майже згубне потурання своїм бажанням, до якого прикипіло їхнє серце. Заграючи з гріхом, вони втрачають здатність бачити його огидність. Багато з так званих Божих дітей намагається прикрасити гріхи, засуджені Господнім Словом, видаючи свої безбожні гулянки за одну із цілей церковної благодійності. Таким чином вони позичають небесне вбрання для служіння дияволу. Унаслідок цих світських розваг душі обмануті, зведені, втрачені для чесноти й непорочності.

На шляху розпусти

У багатьох релігійних сім'ях танці та гра в карти стали домашніми розвагами. Існує переконання, що ці домашні розваги спокійні і в них можна безпечно брати участь під наглядом батьків. Але таким чином виховується любов до цих збудливих задоволень, а те, що вдома вважали невинним, недовго вважатиметься небезпечним за його межами. Однак необхідно ще з'ясувати, чи можна отримати якусь користь від цих розваг. Вони не дають ані сили для тіла, ані спокою для душі, не викликаючи в ній жодного шляхетного чи святого почуття. Навпаки, вони відбивають будь-яке бажання до серйозних роздумів і релігійного служіння. Щоправда, існує величезний контраст між вищим класом з його вишуканими балами та різношерстим деградованим товариством дешевих танцювальних залів. Однак і перші, і другі крокують шляхом безпутства.

Сучасні танці – це школа розбещеності, жихливе прокляття для суспільства. Якби можна було зібрати разом

усіх, хто щороку в наших великих містах поповнює ряди душ, спустошених цими розвагами, які б історії змарнованих життів постали перед нами! Як багато людей, готових сьогодні захищати це заняття, з гіркотою й подивом побачать його результати! Як можуть батьки, називаючись християнами, дозволяти своїм дітям ставати на шлях спокуси, відвідуючи разом з ними такі місця? Як можуть юнаки і дівчата обмінювати свої душі на це пристрасне захоплення? (Рев'ю енд Геральд, 28 лютого 1882 р.).

Небезпека розваг

Любов до задоволень – одна з найбільших небезпек, оскільки це одна з багатьох найвитонченіших спокус, які напосідають на дітей і молодь у великих містах. Існує безліч святкових днів; ігри та скачки приваблюють тисячі людей, і вихор збудження й задоволення відносить їх від тверезих обов'язків життя. Гроші, котрі мали би бути збережені для кращого використання (а здебільшого це мізерні заробітки бідняків), змарновані на задоволення (Основи християнської освіти, с. 422).

Керовані принципом

Чимало людей настільки боїться стати причиною недружньої критики або злих пліток, що не наважується діяти за принципом. Вони не наважуються повністю ототожнити себе з послідовниками Христа, натомість бажають пристосуватися до звичаїв світу і здобути схвалення світських людей. Христос віддав «Себе за нас, щоб викупити нас від усякого беззаконня, очистити Собі особливий народ, ревний до добрих діл» (Тита 2:14) (Рев'ю енд Геральд, 29 листопада 1887 р.).

РОЗДІЛ XIV

Суспільні відносини

*С*аме через суспільні відносини християнство вступає в контакт зі світом. Кожна Божественно просвічена людина має освітлювати темний шлях тих, хто не знає кращого шляху. Сила суспільних зв'язків, освячена Духом Христа, повинна удосконалюватися в приведенні душ до Спасителя (Служіння зцілення, с.496).

136. ТОВАРИСЬКІСТЬ ЗАДЛЯ СПАСІННЯ

Усі, хто проповідує Слово Христа і прийняв Євангеліє Його благодаті, повинні наслідувати приклад Спасителя, Котрий поєднував Себе з інтересами людства. Нам не слід відмовлятися від спілкування з людьми й сторонитися їх. Щоб досягти вісткою всі верстви суспільства, ми маємо йти до людей. Самі вони рідко шукатимуть нас. Людські серця бувають зворушені Божественною істиною не тільки завдяки слову з кафедри. Існує ще одне поле діяльності, можливо, скромніше, проте не менш перспективне. Це оселя бідного і маєток багатого, лікарня та місце невинних розваг.

Як учні Христа, ми не повинні змішуватися зі світом просто через любов до задоволень, об'єднуючись із ним у нерозсудливості. Такі зв'язки принесуть тільки шкоду. Ми ніколи не повинні схвалювати гріх ані своїми словами, ані вчинками, навіть мовчанням чи своєю присутністю. Куди б не вирушали, ми маємо всюди йти з Ісусом, відкриваючи іншим дорогоцінний характер нашого Спасителя. А хто намагається

ся зберегти свою релігію, ховаючи її за кам'яними мурами, той втрачає дорогоцінні можливості звершувати добро. Через суспільні відносини християнство спілкується зі світом. Кожен, хто отримав Божественне світло, повинен освітити шлях тим, хто не знає Світла життя.

Ми всі маємо бути свідками для Ісуса. Силу суспільства, освячену благодаттю Христа, слід використовувати для придбання душ для Спасителя. Нехай світ бачить, що ми не поглинуті корисливими егоїстичними інтересами, натомість бажаємо поділитися з іншими нашими благословеннями й перевагами. Хай люди побачать, що наша релігія не робить нас черствими або суворими. Нехай усі, хто стверджує, що знайшов Христа, служать для добра людей так, як це робив Він.

Ми ніколи не повинні створювати в інших хибне враження, що християни – це похмурі, нещасні люди. Якщо наш погляд зосереджений на Ісусі, ми будемо бачити співчутливого Викупителя та світло від Його обличчя. Де тільки царить Його Дух, там перебуває повний мир, а також і радість, адже там панує спокійна, свята довіра до Бога.

Христос задоволений Своїми послідовниками, коли їхнє життя свідчить, що вони, люди, – учасники Божественної природи. Вони не статуї, а живі чоловіки й жінки. Їхні серця, зрошені росю Божественної благодаті, навстіж відкриті для Сонця Праведності. Світло, що зливається на них, вони відображають на інших у ділах, що світяться любов'ю Христа (Христос – надія світу, с. 152, 153).

Вплив спілкування на долю

Слово Боже надає великого значення факту, що спілкування справляє вплив навіть на дорослих чоловіків і жінок. Наскільки ж більша сила його впливу на розум і характер дітей та молоді, котрі лише формуються! Обране ними товариство, засвоєні принципи, сформовані звички – усе це вирішить їхню корисність у цьому світі та їхню майбутню долю (Поради батькам, учителям та учням, с. 220).

137. ХРИСТИЯНСЬКА ТОВАРИСЬКІСТЬ І ЛЮБ'ЯЗНІСТЬ

Божий народ загалом приділяє надто мало уваги культивуванню християнської товариськості. Цю галузь виховання не варто випускати з поля зору чи нехтувати нею в наших школах.

Учнів необхідно навчати, що вони не є незалежними одиницями, натомість кожен із них – це нитка, яка має з'єднатися з іншими нитками задля створення тканини. Жоден заклад не може навчити цього краще, ніж шкільна родина. Тут учні щодня мають такі можливості, які при використанні дуже сприятимуть формуванню соціальних рис їхнього характеру. Вони спроможні використати свій час і можливість таким чином, аби сформувати характер, який зробить їх щасливими й корисними. Хто замикається в собі, не бажаючи принести благословення ближнім завдяки дружньому спілкуванню, той втрачає багато благословень. Адже, контактуючи з іншими, розум шліфується й удосконалюється; у товариському спілкуванні відбуваються знайомства та зароджується дружба, наслідком якої є єдність сердець і атмосфера любові, такі приємні в очах Неба.

Люди, котрі скуштували любов Христа, повинні особливо розвивати в собі товариську, оскільки таким чином вони можуть придбати душі для Спасителя. Христос не буде прихований у їхньому серці як вимріяний скарб, священний і приємний, призначений винятково для них. Так само і любов Христа вони виявлятимуть не тільки до тих, хто їм подобається. Учнів потрібно навчати, щоб вони, подібно до Христа, виявляли доброту, співчуття і товариську до нужденних, навіть якщо вони не належать до вибраного кола їхніх товаришів. Ісус завжди і всюди виявляв сповнену любові зацікавленість у людській родині, поширюючи навколо Себе світло підбадьорливого благочестя. Учнів слід навчати прямувати Його слідами, виявляти християнську зацікавленість, співчуття й любов до своїх юних друзів, намагаючись привести їх до Ісуса. Христос має бути в їхніх серцях Джерелом води, що тече в життя вічне, відсвіжуючи всіх, з ким вони спілкуються.

Бог вважає дорогоцінним охоче, сповнене любові служіння, здійснюване для людей у час їхньої потреби. Таким чином, якщо учні вірні своєму віровизнанню, вони навіть під час навчання в школі можуть стати місіонерами для Бога. На все це необхідний час, але використаний на такі справи час проведений із користю, оскільки учень навчається нести християнство у світ.

Христос не відмовлявся від дружнього спілкування з людьми. Коли Його запрошував на гостину фарисей чи митник, Він приймав запрошення. У таких випадках кожне сказане Ісусом слово було для Його слухачів запахом життя – на життя, бо Він використовував цей час трапези як нагоду викласти багато цінних уроків, пристосованих до їхніх потреб. Таким чином Христос навчав Своїх учнів, як їм потрібно поводитися в товаристві як людей релігійних, так і далеких від релігії (Свідчення для Церкви, т. 6, с. 172, 173).

138. КЕРІВНІ ПРИНЦИПИ

Наше серце належить Ісусові. Він заплатив за душу безмежну ціну та заступається перед Отцем як наш Посередник, благаючи не як прохач, а як Переможець, Котрий претендує на Свою власність. Він може завжди спасати, бо завжди живий, щоб заступатися за нас. Якщо юна людина присвятила Господу своє серце, – це дорогоцінна жертва, найцінніший дар, який може бути принесений Йому. Усе, чим ви є, усі ваші здібності – священний дар від Бога, який потрібно повернути Йому як добровільну святу жертву. Ви нічого не можете дати Богові, чого б Він раніше не дав вам. Тому, коли серце віддають Богові, воно віддається Йому як дар, котрий Він придбав і котрий належить Йому.

Існує багато претендентів на час, почуття й силу молоді. Сатана пред'являє права на молодь як на свою власність, і безліч молодих людей віддає йому всі свої здібності й таланти. Світ претендує на серце, але серце належить Тому, Хто викупив його. Серце, віддане світові, сповнене турбот,

смутку, розбитих надій; воно нечисте й зіпсуте. Присвятити почуття і служіння свого серця світові – найгірший вид крадіжки, адже вони належать Богові. Ви не можете віддатися серцем пошукам задоволень і мати з цього користь.

Ворог праведності приготував для молоді різноманітні задоволення в усіх місцях проживання. Вони є не лише в багатолюдних великих містах, а й у кожному населеному пункті. Сатана любить тримати молодь у своїх рядах як воїнів. Архиворог добре знає, з яким матеріалом має справу, тому застосовує свою диявольську мудрість, аби винаходити для молоді задоволення та звичаї, які відвернуть їхню любов від Ісуса Христа...

Блудний син

Притча про блудного сина дана молоді як повчання. Потураючи гріховним задоволенням, він розтратив свою частину спадщини, живучи розпусно. У нього немає друзів, він у чужій країні, одягається в лахміття, голодує і бажав би насититися стручками, якими годував свиней. Остання його надія – повернутися в покорі й покаянні до батьківського дому, де на нього чекає радісна зустріч, прощення та місце в батьківському серці. Багато молодих людей поведуться так, як блудний син: проводять безтурботне, сповнене задоволень, марнотратне життя, залишаючи Джерело живої води і справжньої втіхи та видовбуючи собі водозбори по ламані, що води не тримають.

Боже милостиве запрошення

Боже запрошення звернене до кожної молодої людини: «Сину Мій, дай Мені своє серце. Я збережу його чистим і задовольню його прагнення, даруючи справжнє щастя». Бог любить ошчаслилювати молодь. Ось чому Він закликає їх віддати серця під Його опіку, аби всі дані Богом здібності були збережені сильними і здоровими. Бог наділив їх даром життя, підтримує биття їхнього серця і дає силу кож-

ній здібності. Невинні розваги не зіпсують жодного з Божих дарів. Ми грішимо проти власного тіла і проти Бога, коли шукаємо задоволень, які відвертають наші почуття від Бога. Молодь має пам'ятати, що проходить у цьому світі випробування, аби виявити, чи володіє вона характером, який зробить її придатною для життя з ангелами.

Коли ваші товариші наполягають, щоб ви стали на шлях пороку і нерозсудливості й усі навколо спокушують вас забути Бога, занепасти довірені вам Богом здібності й опоганити все благородне у вашому естві, *опирайтеся їм*. Пам'ятайте: ви – власність Господня, придбана ціною страждань і мук Сина Божого...

Господь Ісус розраховує на ваше служіння. Він любить вас. Якщо ви сумніваєтеся в Його любові, погляньте на Голгофу. Віддзеркалюване від хреста світло свідчить про велич тієї любові, яку не може висловити язык. «Хто має Мої заповіді та виконує їх, той Мене любить» (Івана 14:21). Завдяки ретельному дослідженню нам необхідно добре пізнати Заповіді Бога і тоді показати, що ми – Його слухняні сини й дочки.

Оточені Божими милостями

Божі милості оточують вас щомиті, і вам буде корисно замислитися над тим, яким чином та звідки приходять до вас щоденні благословення. Нехай дорогоцінні Божі благословення пробудять у вас вдячність. Ви не можете перелічити ані цих благословень, ані постійних проявів любові й доброти Господа до вас, адже вони такі ж численні, як і краплі відсвіжного дощу. Хмари милості зупинилися над вами, готові пролитися на вас. Якщо ви вдячні за дорогоцінний дар спасіння, то щодня відчуватимете відновлення сил, захист і любов Ісуса та будете проваджені дорогою миру.

Подивіться на славні діла Бога в природі, і нехай ваше серце переповниться вдячністю Подателеві. Дослідження книги природи корисне для розуму. Не будьте невдячними й необачними. Відкрийте очі вашого розуміння, зауважте прекрасну гармонію в Божих законах у природі та сповніть-

ся благоговіння перед вашим Творцем, верховним Владикою Неба й Землі. Очима віри спогляньте, як Він з любов'ю схиляється над вами та зі співчуттям каже: «Мій сину, моя донько, дай Мені твоє серце». Підкоріться Ісусові, і тоді з вдячними серцями ви зможете сказати: «Я знаю, що мій Викупитель живий». Ваша віра в Ісуса зміцнить вас у всіх намірах та наділить постійністю характер.

Усе ваше щастя, ваша радість, мир, успіх у цьому житті залежать від щирої, неподільної віри в Бога. Така віра спонукає до істинного послуху Божим Заповідям. Ваше знання і ваша віра в Бога – це найміцніший засіб, який утримує від будь-якого лихого вчинку, це стимул до всякого добра.

Віруйте в Ісуса як у Того, Хто прощає ваші гріхи і бажає, аби ви були щасливими в оселях, які Він пішов приготувати для вас. Він хоче, щоб ви жили в Його присутності, мали вічне життя й вінець слави (Наставник молоді, 5 січня 1887 р.).

139. ВПЛИВ ТОВАРИШІВ

Молоді люди неодмінно матимуть товаришів та неминуче відчуватимуть їхній вплив. Існують таємничі зв'язки, котрі з'єднують душі, так що серце однієї людини узгоджується із серцем іншої. Один переймає думки, почуття і дух іншого. Такий зв'язок може стати благословенням або прокляттям. Молоді люди можуть або підтримувати й зміцнювати одне одного, удосконалюючи поведінку, характер і знання, або ж, дозволивши собі стати недбалими й невірними, справляти деморалізуючий вплив.

Справа вибору товаришів – це справа, до якої учні мають навчитися ставитися серйозно. Серед молоді, яка відвідує наші школи, завжди існуватимуть дві категорії: одні прагнуть догодити Богові й коритися своїм учителям, інші сповнені духом беззаконня. Якщо молодь іде за більшістю, щоб чинити зло, їхній вплив буде на боці ворога душ, вони зводитимуть з істинного шляху тих, хто не виплекав принципів непохитної вірності.

Існує правдиве прислів'я: «Скажи мені, хто твій друг, і я скажу тобі, хто ти». Молодь не усвідомлює, наскільки відчутно впливає на їхній характер і репутацію їхній вибір товаришів. Людина шукає товариства тих, чиї смаки, звички й учинки відповідають її власним. Хто замість товариства мудрих і добрих віддає перевагу товариству невігласів і порочних, той свідчить, що його характер має вади. Його смаки та звички можуть спочатку відрізнятися від смаків і звичок тих, товариства котрих він шукає, однак змішуючись із людьми цієї категорії, його думки й почуття змінюються. Він жертвує добрими принципами і непомітно, але неминуче опускається до рівня своїх товаришів. Як струмок завжди містить домішки землі, якою протікає, так і принципи та звички молоді неминуче просякнуті духом товариства, у якому вона перебуває.

Міра сили

Сила характеру складається з двох елементів: сили волі та сили самовладання. Багато молодих людей помилково приймає сильну неконтрольовану пристрасть як силу характеру, але насправді людина, якою управляють пристрасті, – слабка. Справжні велич і шляхетність людини вимірюються її здатністю підкоряти свої почуття, а не підкорятися їм. Найсильніший той, хто, хоч і вразливий до глузування, проте стримує пристрасті і прощає своїх ворогів.

Бог дав нам інтелектуальну й моральну силу, але кожен великою мірою є будівничим власного характеру. З кожним днем будівля все більше наближається до завершення. Слово Боже попереджає нас про необхідність пильнувати, як ми будуємо, дбати про те, щоб наша будівля формувалася на вічній скелі. Надходить час, коли виявиться, яким є наше діло. Тепер час для всіх розвивати дані Богом здібності, аби сформувати характер, придатний для корисного життя земного та для високого рівня життя прийдешнього.

Віра в Христа як особистого Спасителя надасть сили й міцності характеру. Хто має справжню віру в Христа, той буде врівноваженим, пам'ятаючи: Боже око над ним, Суддя всіх людей зважає моральну цінність і небесні істоти спостерігають, який характер формує людина.

Причина серйозних помилок молодих людей полягає в тому, що вони не навчаються на досвіді старших за них людей. Учні не можуть дозволяти собі насміхатися або глузувати із застережень і повчань батьків та вчителів. Вони повинні цінувати кожний урок, розуміючи, що потребують навчання глибшого за те, котре можуть дати люди. Коли Христос вірою перебуває в серці, Його Дух стає силою, яка очищує й оживляє душу. Істина в серці не може не справляти виправного впливу на життя.

Нехай учні, котрі перебувають далеко від рідної оселі, а не під безпосереднім впливом своїх батьків, пам'ятають, що око їхнього Небесного Отця над ними. Він любить молодь, Він знає їхні потреби, розуміє їхні спокуси. Господь бачить великі можливості юнацтва і готовий допомогти їм досягнути найвищого стандарту, якщо вони усвідомлять свою потребу та шукатимуть Його допомоги.

Учні, ваші батьки вдень і вночі підносять до Бога свої молитви за вас. День у день вони виявляють сповнену любові зацікавленість у вас. Прислухайтеся до їхніх благань і застережень та прийміть рішення, що робитимете все можливе, аби уникнути поширеного навколо вас зла. Ви не можете уявити, як підступно діятиме ворог, щоб розбестити ваші звички й розум, формуючи у вас нездорові принципи.

Ви можете не бачити реальної небезпеки, роблячи перший крок у напрямку легковажності й у пошуках задоволення та гадаючи, що при бажанні змінити свою поведінку так само легко зможете поводитися правильно, як і перед тим, коли погодилися на неправильні вчинки. Але це помилка. Вибір лихого товариства крок за кроком відвів багатьох із дороги доброчесності в прірву непослуху

й безпутства, куди, на їхню думку, вони аж ніяк не могли потрапити.

Поступаючись спокусі, учень послаблює свій вплив на користь добра; а хто через неправильні вчинки стає знаряддям ворога душ, той змушений буде дати Богові звіт за роль, яку відіграв, кладучи камені спотикання на шляху інших. Навіщо учням об'єднуватися з великим відступником? Навіщо їм ставати його знаряддям для спокушення інших? Чому б їм краще не навчитися підтримувати й підбадьорювати своїх товаришів та своїх учителів? Їхній привілей – допомагати вчителям нести тягарі й зустрічати труднощі, котрі сатана робитиме важкими і суворими, аби викликати зневіру. Учні можуть створювати помічну радісну атмосферу. Кожен учень може тішитися думкою, що стоїть на боці Христа, виявляючи повагу до порядку, старанність і послух та відмовляючись віддати великому ворогові всякого добра хоча б одну йоту своїх здібностей чи впливу.

Учень, який поважає істину і має правильне поняття про обов'язок, може багато зробити, впливаючи на товаришів таким чином, аби привести їх до Христа. Молоді люди, котрі впряглися в ярмо зі Спасителем, не будуть непокірними та не турбуватимуться про власні егоїстичні задоволення. Оскільки вони є одне з Христом у душі, то будуть одне з Христом у вчинках. Старші учні в наших школах мають пам'ятати, що вони здатні формувати звички і вчинки молодших учнів, тому повинні намагатися якнайкраще використовувати кожну можливість. Нехай ці учні твердо вирішать не впливати на своїх товаришів таким чином, аби видати їх у руки ворога.

Ісус буде Помічником усіх, хто покладає свою надію на Нього. Люди, з'єднані з Христом, – щасливі. Вони йдуть шляхом, яким веде їх Спаситель, розпинаючи задля Нього своє тіло з його пристрастями та пожадливістями. Вони заснували свою надію на Христі, тому земні бурі безсилі, щоб змести їх із надійної підвалини.

Надійні та вірні

Юнаки й дівчата, від вашого рішення залежить, чи станете ви надійними та вірними, готовими й сповненими рішучості стояти за правду за всіх обставин. Чи бажаєте ви сформувані правильні звички? Тоді шукайте товариства тих, хто дотримується моральних принципів і бажає чинити добро. Дорогоцінні години періоду випробування даровані для того, щоб ви могли позбутися кожної вади свого характеру; вам слід намагатися робити це з метою не тільки одержати майбутнє життя, а й бути корисними в теперішньому житті. Добрий характер – це капітал, цінніший за золото й срібло. На нього не впливають невдачі й паніка, а коли земне майно буде зметене геть, він принесе багатий прибуток. Непорочність, стійкість, наполегливість – ось риси, котрі всі мають ревно намагатися виховувати в собі, адже вони зодягають свого власника в нездоланну силу, котра робить його спроможним чинити добро, опиратися злу й витримувати лиха.

Любов до істини і почуття відповідальності за те, аби прославити Бога, – це наймогутніші стимули розвитку інтелекту. Маючи таке спонукання, учень не може поводитися легковажно. Він завжди буде серйозним. Він навчатиметься так, ніби перебуває під поглядом Бога, знаючи, що все Небо залучене до справи його освіти. Він стане благородним, щедрим, добрим, люб'язним, дієвим, подібним до Христа. Серце і розум діятимуть у згоді з волею Бога (Поради батькам, учителям та учням, с. 220-226).

140. ВПЛИВ

Життя Христа було постійно зростаючим, безмежним впливом, який пов'язував Його з Богом та всією людською сім'єю. Через Христа Бог оточив людину таким впливом, який робить для неї неможливим жити винятково для себе. Кожний із нас пов'язаний зі своїми ближніми – частиною великого Божого цілого, тому ми маємо взаємні зобов'язання одне перед одним. Жодна людина не може бути незалежною

від своїх ближніх, адже благополуччя кожного впливає на інших. Божа мета полягає в тому, аби кожен відчував себе потрібним іншим та намагався сприяти їхньому щастю.

Кожна душа оточена власною атмосферою – це може бути атмосфера, заряджена життєдайною силою віри, мужності й надії, сповнена пахощів любові. Або ж це – важка холодна атмосфера похмурого незадоволення й самолюбства чи отруєна смертоносним нальотом виплеканого гріха. Своєю атмосферою ми свідомо чи несвідомо впливаємо на кожну людину, з якою контактуємо.

Наша відповідальність

Це накладає на нас відповідальність, від якої ми не можемо звільнитися. Наші слова, вчинки, одяг, поведінка, навіть вираз обличчя – усе має вплив. Враження, яке ми таким чином справляємо, приводить до результатів – добрих або поганих, – котрих ніхто не може виміряти. Кожний імпульс, який виходить від нас, – це посіяне насіння, яке принесе свій плід. Це ланка в довгому ланцюгу подій людського життя, і ми не знаємо, як далеко він сягає. Якщо своїм прикладом ми допомагаємо іншим розвивати принципи добра, то даємо їм силу чинити добро. У свою чергу вони поширюють такий самий вплив на інших, а ті – ще на інших. І так через наш неусвідомлений вплив тисячі можуть одержати благословення.

Киньте камінчик в озеро – і одна за одною утворюються хвилі; число їх буде зростати, а коло розширюватися, доки не досягне берега. Так і наш вплив. Навіть неусвідомлений і неконтрольований, він може стати для інших благословенням або прокляттям.

Характер – це сила. Мовчазне свідчення правдивого безкорисливого побожного життя справляє майже нездоланний вплив. Відкриваючи у своєму житті характер Христа, ми співпрацюємо з Ним у справі спасіння душ. І саме завдяки прояву Його характеру в нашому житті ми можемо співпрацювати з Ним.

Чим ширша сфера нашого впливу, тим більше добра ми можемо зробити. Коли люди, котрі називаються Божими слугами, будуть наслідувати приклад Христа, запроваджуючи принципи Закону у своє щоденне життя, коли кожний їхній учинок свідчитиме, що вони люблять Бога понад усе і ближнього, як самих себе, – тоді Церква матиме силу зрушити світ (Наочні уроки Христа, с.339, 340).

141. ВИБІР ДРУЗІВ

Ми повинні обирати товариство, найбільш сприятливе для нашого духовного розвитку, і користатися всякою доступною нам допомогою, оскільки сатана поставить багато перешкод, щоб зробити якомога важчим наш шлях до Неба. Ми можемо потрапити у важке становище, адже оточення багатьох не буде таким, як їм хотілося б. Однак ми не повинні добровільно наражатися на вплив, несприятливий для формування християнського характеру. Якщо цього вимагатиме від нас обов'язок, нам потрібно буде вдвічі більше пильнувати й молитися, щоб за допомогою Божої благодаті ми могли залишатися нерозбещеними.

Лот обрав Содом для проживання, оскільки більше турбувався про тимчасові переваги, аніж про моральний вплив, який оточував би його та членів його сім'ї. Яких же переваг цього світу він досягнув? Його майно зникло, частина дітей загинула під час знищення цього нечестивого міста, дружина по дорозі перетворилася на соляний стовп, а сам він урятувався «наче через вогонь» (1 Кор. 3:15). Однак лихі наслідки його вибору цим не обмежилися: моральна зіпсованість цього місця настільки вплелася в характер його дітей, що вони не могли відрізнити добро від зла, гріх від праведності (Ознаки часу, 29 травня 1884 р.).

142. ЗОЛОТЕ ПРАВИЛО

У своїх стосунках з іншими ставте себе на їхнє місце. Увійдіть у їхні почуття, труднощі, розчарування, радості й

печалі. Ототожніть себе з ними, а тоді поведіться з ними так, як ви хотіли б, щоб вони поводитися з вами, якби вам довелося помінятися з ними місцями. Це істинне правило чесності. Це інший спосіб вираження Закону: «Любитимеш свого ближнього, як самого себе!». У цьому сутність учення пророків. Це принцип Неба, засвоєний усіма, хто підготувався до святого спілкування з ним.

Золоте правило – це принцип справжньої ввічливості; його найщиріший вияв ми бачимо в житті й характері Ісуса. О, які промені ніжності й краси сяяли в щоденному житті нашого Спасителя! Якою солодкою була вже сама Його присутність! Той самий дух буде явлений і в Його дітях. Люди, з якими перебуває Христос, будуть оточені Божественною атмосферою. Їхні білі одежі чистоти будуть напоєні ароматом саду Господнього. Їхні обличчя відображатимуть світло Його лиця, освітлюючи шлях для втомлених ніг, що спотикаються.

Маючи справжнє уявлення про бездоганний характер, жодна людина не зможе не виявляти співчуття й любові Христа. Вплив благодаті має пом'якшувати серце, очищати й облагороджувати почуття, наділяючи небесною делікатністю й почуттям доречності (Небесні принципи щасливого життя, с. 134, 135).

143. СПРАВЖНЯ ВИТОНЧЕНІСТЬ

Господь Ісус вимагає від нас, щоб ми визнавали права кожної людини. Необхідно враховувати як соціальні права людей, так і їхні права як християн. З усіма треба поводитися шанобливо й делікатно, як із синами й дочками Бога.

Християнство сприяє доброму вихованню людини. Христос був ввічливим навіть зі Своїми гонителями, і Його правдиві послідовники виявлятимуть такий самий дух. Подивіться на Павла, коли він стояв перед правителями. Його промова перед Агрипою – приклад справжньої шанобливості і водночас переконливої красномовності. Євангеліє заохо-

чує не до формальної ввічливості, характерної для світу, а до люб'язності, яка походить від справжньої доброти серця.

Найретельнішої культивуації зовнішніх манер пристойності недостатньо, аби позбутися всякої роздратованості, різкого судження та негідної мови. Справжня витонченість ніколи не виявить себе, доки ми понад усе підносимо своє «я». У серці має жити любов. Щирий серйозний християнин черпає мотиви своїх учинків із глибокої сердечної любові до свого Вчителя. З кореня Його любові до Христа проростають пагіні безкорисливого служіння своїм братам. Любов наділяє свого власника милосердям, пристойністю, привабливістю поведінки. Вона освітлює обличчя й пом'якшує голос, очищає й підносить усе єство (Служіння зцілення, с. 489, 490).

Потрібна справжня люб'язність

Існує величезна потреба в тому, щоб чоловіки й жінки, котрі знають волю Божу, навчилися бути успішними працівниками в Його справі. Вони мають бути досконалими, чуйними людьми, не з оманливим зовнішнім глянцем удаваної манірності світської людини, а з такими витонченістю та справжньою люб'язністю, котрі духмяніють небесними пахощами й котрими володітиме кожний християнин – учасник Божественної природи. Брак справжньої гідності та християнської витонченості серед тих, хто дотримується суботи, свідчить проти нас як народу, роблячи непривабливою істину, яку ми сповідуємо. Виховання розуму й манер може бути доведене до досконалості. Якщо визнавці істини не використають зараз даних їм переваг і можливостей для досягнення міри зрілості повноти Ісуса Христа, вони не будуть славою ні для справи істини, ні для Христа (Свідчення для Церкви, т. 4, с. 358, 359).

Вибір товаришів

Молодь, яка перебуває в згоді із Христом, обиратиме товаришів, які допоможуть їй жити праведно, та уникатиме товариства, котре не сприяє засвоєнню принципів правди й

досягненню благородних цілей. Усюди можна зустріти молодь, розум якої формується за низьким стандартом. Спілкуючись із ними, молоді люди, котрі повністю приєдналися до Христа, твердо триматимуться того, що, за свідченням їхнього розуму й сумління, є правильним (Поради вчителям, батькам та учням, с.226).

144. ВІДМОВТЕСЯ ВІД ДРУЖБИ ЗІ СВІТОМ

Молодь повинна серйозно замислитися над метою і справою свого життя, закладаючи фундамент таким чином, щоб її звички не мали й тіні зіпсуття. Якщо вона бажає досягти такого становища, що зможе впливати на інших, то має бути впевнена в собі. Водяна лілія на озері простягає коріння далеко донизу під шар мулу й каламуті і своїм пористим стеблом втягує ті речовини, які сприятимуть її розвитку. Вона виносить на світло свою бездоганну квітку, яка спочиває в чистоті на лоні озера. Лілія відмовляється від усього, що може заплямувати й спотворити її бездоганну красу.

Ми можемо почерпнути урок від водяної лілії. Навіть перебуваючи в оточенні, яке здатне зіпсувати моральність і занепасти душу, ми спроможні відмовитися від розтління та перебувати там, де погане товариство не зіпсує наших сердець. Кожна молода людина має шукати товариства людей, котрі, докладаючи зусиль, неухильно підіймаються вгору. Їй слід уникати товариства тих, які запозичують усе погане, ледарюють та не мають серйозного бажання досягнути високого зразка характеру, на котрих не можна покладатися як на людей, вірних принципів. Нехай молодь перебуває в товаристві тих, хто боїться і любить Бога, адже ці благородні міцні характери подібні до водяної лілії, яка розкриває свою чисту квітку на лоні озера. Вони не бажають формувати свій характер під впливом того, що деморалізує, натомість сприймають тільки те, що сприятиме розвиткові чистого шляхетного характеру. Вони прагнуть відповідати Божественному зразку (Наставник молоді, 5 січня 1893 р.).

Наші слова – джерело допомоги

Християни мало говорять про дорогоцінні сторінки їхнього досвіду. Справа Божа зазнає шкоди, а Бог – безчестя внаслідок зловживання талантом мови. У серці плекаються заздрощі, лихі підозри й егоїзм, а слова виявляють внутрішнє зіпсуття. Багато з тих, хто носить ім'я Христове, потурає лихим думкам і словам. Такі люди рідко говорять про доброту, милість і любов Бога, виявлені в тому, що Він віддав Свого Сина задля спасіння світу. Господь звершив це для нас, то ж хіба ми не повинні висловлювати нашу любов і вдячність Йому? Чи не слід нам потурбуватися про те, аби зробити наші слова джерелом допомоги й підбадьорення одне для одного в нашому християнському житті? Якщо ми справді любимо Христа, то будемо прославляти Його нашими словами. Невіруючі часто починають усвідомлювати свою потребу в покайнанні, коли слухають чисті слова хвали й вдячності Богові (Рев'ю енд Геральд, 25 січня 1898 р.).

Наш вплив

Сам приклад і поведінка християнина, а також його слова мають бути такими, аби пробудити в грішника бажання прийти до Джерела життя (Рев'ю енд Геральд, 29 листопада 1887 р.).

145. РОЗМОВИ ПРО ВИСОКЕ І ДУХОВНЕ

Найосвіченіші люди в галузі науки не завжди можуть бути найефективнішим знаряддям для Бога. Багато з них опиняється осторонь, у той час як ті, хто мав менше переваг отримати наукові знання, займають їхні місця, оскільки володіють практичним знанням, суттєво необхідним у щоденному житті. Крім того, особи, які вважають себе вченими, часто перестають бути учнями; вони самодостатні й думають, що не мають потреби навчатися навіть від Ісуса – найбільшого з учителів, яких будь-коли знав світ.

Люди, котрі зросли й розширили свій кругозір, розум котрих зміцнівся внаслідок глибокого дослідження Пи-

сання з метою пізнати Божу волю, приносять користь, бо Слово Боже увійшло в їхнє життя й характер. Воно має виконати свою особливу роботу, проникаючи аж до поділу суглобів і мозку кісток, судячи думки і наміри серця. Слово Боже має стати поживою, за допомогою якої християнин буде зміцнюватися духом та інтелектом, щоб воювати за істину і праведність.

Причина низьких стандартів

Чому наша молодь і навіть люди зрілого віку так легко впадають у спокусу та гріх? Тому що Слово Боже не вивчають так, як потрібно, і не роздумують над ним. Якби його цінували, то виявляли б високу моральність і силу духу, які опиралися б спокусам сатани чинити зло. Життя й характер не позначені твердою, рішучою силою волі, оскільки ці християни не вивчають священних Божих настанов і не роблять їх темою своїх роздумів. Вони не докладають необхідних зусиль, аби наповнити розум чистими, святими думками та захистити його від нечистоти й неправди. Вони не обирають кращої частки – сидіти біля ніг Ісуса, як це зробила Марія, та засвоювати великі священні уроки Божественного Вчителя, щоб складати їх у серці й запроваджувати в щоденне життя. Роздуми про святе піднесуть, очистять розум та зроблять жінок і чоловіків християнами.

Бог не прийме жодного з нас, хто думкою, словом чи ділом послаблює свої сили, віддаючись нищим земним пожадливістям. Небо – чисте, святе місце, куди не увійде ніхто не облагороджений, не одухотворений і нечистий. Існує справа, яку нам необхідно здійснити для себе, а ми зможемо її виконати, лише черпаючи силу від Ісуса. Ми повинні зробити Біблію предметом нашого дослідження понад усі інші книги, любити її та коритися їй як голосу Бога. Нам потрібно бачити й усвідомлювати Його вимоги, обмеження («робитимеш» і «не робитимеш») та розуміти справжнє значення Слова Божого.

Спрямовуймо думки до небесного

Коли ми робимо Слово Боже своїм порадищем і досліджуємо Писання в пошуках світла, ангели небесні приходять до нас, аби вплинути на інтелект, просвітити розуміння, так що воістину можна сказати: «Вхід у слова Твої світло дає, недосвідчених мудrimi робить» (Псал. 119:130). Не дивно, що серед молоді, яка сповідує християнство, небагато таких, чії думки спрямовані до небесного, оскільки так мало уваги приділяється Слову Божому. До Божественних порад не прислухаються, напучуванням не коряться, благодаті й небесної мудрості не шукають, щоб уникнути повторення минулих гріхів й очистити характер від усякої скверни. «Дай мені розуміти дорогу наказів Твоїх, – і про чуда Твої я звіщатиму» (Псал. 119:27), – молився Давид.

Якби думки нашої молоді, а також людей більш зрілого віку під час їхніх зустрічей були спрямовані до небесного, їхні розмови торкалися б високих тем. Коли розум чистий, а думки піднесені завдяки Божій істині, слова будуть такими, як «золоті яблука на срібнім тарелі» (Прип. 25:11). Але за теперішніх звичаїв і розуміння, за того низького стандарту, яким задовольняються навіть ті, що називаються християнами, розмови порожні і не приносять користі. Вони «земні» (Івана 3:31), позбавлені пахощів істини й Неба, не досягаючи навіть рівня більш культурного класу світських людей.

Активний процес освячення

Якщо темою наших роздумів є Христос і Небо, розмова свідчитиме про це. Мова буде приправлена благодаттю, а промовець покаже, що отримує освіту в школі Божественного Вчителя. Псалмист каже: «Я вибрав путь правди, закони Твої біля себе поставив» (Псал. 119:30). Він високо цінував Слово Боже. Воно знайшло вхід у його розум не для того, щоб ним нехтувати, а щоб утілювати в життя...

Щодня, щогодини має відбуватися активний внутрішній процес самозречення й освячення, тоді видимі дії будуть

свідчити, що Ісус перебуває в серці вірою. Освячення не закриває перед душею шляхів до знання, натомість розширяє розум і надихає його шукати істину, наче захованого скарбу; а пізнання волі Божої сприяє справі освячення. Існує Небо; о, як ревно ми маємо намагатися досягнути його.

Я закликаю учнів наших шкіл та коледжів вірити в Ісуса як свого Спасителя. Віруйте, що Він готовий допомогти вам Своєю благодаттю, коли ви приходите до Нього зі щирим серцем. Вам потрібно боротися добрим подвигом віри. Ви повинні бути борцями за вінець життя. Докладайте зусиль, оскільки сатана підняв над вами руку, щоб ухопити вас. Якщо ви не вирветесь від нього, то втратите силу й загинете. Ворог присутній праворуч і ліворуч, перед вами й позаду вас, а ви повинні потоптати його своїми ногами. Докладайте зусиль, адже потрібно отримати вінець. Докладайте зусиль, бо, не отримавши вінця, ви втратите все в цьому житті й у житті майбутньому. Докладайте зусиль, але робіть це силою вашого воскреслого Спасителя (Рев'ю енд Геральд, 21 серпня 1888. Див. також Основи християнської освіти, с. 129-137).

146. СІЮЧИ ДИКИЙ ОВЕС*

Трохи часу, відданого вами сіянню дикого вівса, дорогі юні друзі, принесе врожай, який зробить гірким усе ваше життя. Одна година нерозсудливості – одна поступка спокуси – може спрямувати все ваше життя в хибному напрямку. Ви маєте тільки одну молодість, тож проведіть її з користю. Проживши своє життя на Землі, ви вже ніколи не повернетеся, аби виправити свої помилки. Хто відмовляється з'єднатися з Богом і стає на шлях спокуси, той неодмінно впаде.

Бог випробовує кожну молоду людину. Багато хто виправдовує свою недбалість та нешанобливість недобрим прикладом, який подають досвідченіші віруючі. Але це не повинно нікого стримувати від правильних учинків. Того

*Див. примітку на с. 88

дня, коли доведеться дати останній звіт, ви не будете посилятися на сьогоднішні виправдання. Ви будете справедливо засуджені, оскільки знали правильний шлях, однак не прямували ним.

Спокуса

Сатана, головний ошуканець, приймає вигляд ангела світла, приходячи до молоді зі своїми привабливими спокусами, та крок за кроком успішно зводить їх зі шляху обов'язку. Про нього сказано як про обвинувача, обманщика, неправдомовця, мучителя й убивцю. «Хто чинить гріх, той від диявола». Кожний переступ приводить душу до засудження та викликає Божественне незадоволення. Бог читає думки серця. Коли плачуть нечисті думки, їх неов'язково висловлювати чи втілювати у вчинки, аби припуститися гріха і привести душу до засудження. Її чистота опоганена, а спокусник тріумфує.

Кожна людина спокушується власною пожадливістю, що затягує і вловлює. Людина звертає зі шляху достоїнства й істинного добра, прямуючи за власними нахилами. Якби молодь володіла моральною цілісністю, найсильніші спокуси виявилися б даремними. Спокуса – це дія сатани, але поступка спокусі – це ваша власна дія. Усе сатанинське військо не може примусити спокушувану людину вчинити переступ. Гріхові немає вибачення.

У той час як деякі молоді люди витрачають свої сили в марноті та безрозсудстві, інші виховують свій розум, накопичують знання, підперезуються зброєю для участі в життєвих битвах, твердо вирішивши провадити їх успішно. Проте вони не можуть досягти успіху в житті, як би високо не намагалися піднятися, якщо не зосередять свої почуття на Богові. Якщо вони навернуться до Господа всім своїм серцем, відкидаючи лестоці тих, котрі навіть найменшою мірою можуть послабити їхнє рішення чинити правильно, то матимуть силу й надію в Богові.

Пусті розваги не приносять справжнього щастя

Люди, котрі полюбляють компанії, часто потурають цій схильності, аж доки вона не перетвориться для них на панівну пристрасть. Наряджатися, відвідувати місця для розваг, сміятися й розмовляти про речі, які разом узяті легші від пари, – ось мета їхнього життя. Для них читання Біблії та роздуми про небесне нестерпні. Такі люди почуваються нещасними, якщо немає чогось збудливого. Вони не мають внутрішньої сили, аби бути щасливими, їхнє щастя залежить від компанії молодих людей, таких же нерозсудливих, необачних, як і вони. Сили, які можна було б віддати для досягнення благородних цілей, віддають безумству...

Молоді люди, котрі знаходять радість і щастя в читанні Слова Божого й молитві, постійно відсвіжуються, п'ючи із Джерела життя. Така молодь досягне моральної висоти і широти мислення, яких інші не можуть собі уявити. Спілкування з Богом заохочує до добрих думок, благородних поривань, ясного розуміння істини, високих цілей. Тих, хто таким чином з'єднує свої душі з Богом, Він визнає своїми синами і доньками. Вони постійно підіймаються все вище й вище, досягаючи більш чіткого бачення Бога та вічності, аж доки Господь не зробить їх руслами світла й мудрості для світу...

Перебуваючи в Ісусі, люди матимуть щастя, бадьорість і радість у Господі. Голос буде м'яким і лагідним, вчинки свідчитимуть про пошану до духовного й вічного, а з їхніх уст лунатиме музика, радісна музика, адже вона лине від престолу Божого. Це таємниця благочестя, яку нелегко пояснити, однак вона відчутна та приносить радість. Уперте бунтівне серце може зачинити свої двері для солодкого впливу Божої благодаті й усякої радості у Святому Дусі, але дороги мудрості – то дороги приємності, усі стежки її – мир. Чим тісніше ми з'єднані з Христом, тим більше наші слова та дії виявлятимуть підкорювальну й перетворювальну силу Його благодаті (Свідчення для Церкви, т. 4, с. 622-626).

147. НЕВІРУЮЧІ ГОСТІ

Для християн небезпечно обирати товариство людей, котрі не мають зв'язку з Богом і поведінка котрих неприємна Йому. Проте як багато так званих християн наважується ступити на заборонену територію. Багато хто запрошує до свого дому марнославних і легковажних невіруючих родичів. Часто приклад і вплив цих гостей справляють довготривале враження на дітей у сім'ї. Такий вплив подібний до впливу від спілкування євреїв з нечестивими хананеянами.

Чимало людей вважає, що мають іти на певні поступки, аби догодити своїм невіруючим родичам і друзям. Оскільки не завжди легко провести розмежувальну лінію, то одна поступка готує шлях для іншої, доки не виявиться, що правдиві колись послідовники Христа пристосувалися в житті й характері до звичаїв світу. Зв'язок із Богом розривається. Такі люди – християни лише за назвою. Коли приходить година випробування, тоді видно, що їхня надія не має основи. Вони продали себе та своїх дітей ворогові та зганьбили Бога, а в час об'явлення Його праведних судів пожнуть те, що посіяли. Христос скаже їм те, що сказав стародавньому Ізраїлеві: «Ви не послухалися Мого голосу. Чому ви так вчинили?» (Ознаки часу, 2 червня 1881 р.).

РОЗДІЛ XV

Залицяння і шлюб

Сімейні узи – найтісніші, найніжніші та найсвятіші з усіх, що існують на Землі. Вони призначені бути благословенням для людства. І вони стають благословенням там, де люди укладають шлюбний заповіт мудро, у страху Божому, з належним розумінням його обов'язків (Служіння зцілення, с. 356, 357).

148. СПРАВЖНЯ ЛЮБОВ

Любов – дорогоцінний дар, який ми отримуємо від Ісуса. Чиста, свята любов – це не просто почуття, а принцип. Люди, спонукувані справжньою любов'ю, не можуть діяти нерозважливо або бути засліпленими. Навчені Святим Духом, вони люблять Бога понад усе, а своїх ближніх, як самих себе.

Нехай особи, котрі мають намір одружитися, зважать кожне своє почуття і спостерігають за кожним проявом характеру людини, з якою планують з'єднати своє життя й долю. Нехай кожний крок, що провадить до шлюбного союзу, відзначається скромністю, простотою, щирістю, палким бажанням догодити Богові та вшанувати Його. Шлюб позначається на подальшому житті як у цьому світі, так і в прийдешньому. Щирий християнин не складатиме планів, яких не може схвалити Бог.

Шукати поради

Якщо ви благословенні богобоязливими батьками, то шукайте в них поради. Відкрийте їм свої надії та плани, за-

своїйте уроки з їхнього життєвого досвіду, і це вбереже вас від багатьох душевних страждань. Насамперед зробіть Христа своїм Порадником. З молитвою вивчайте Його Слово.

Керуючись цим, нехай молода жінка погоджується мати за друга життя лише того, хто володіє чистими, мужніми рисами характеру, старанністю, наполегливістю, чесністю, хто любить і боїться Бога. Нехай молодий чоловік шукає таку подругу, котра має бути поруч із ним, готова нести свою частину життєвих турбот, котра облагороджуватиме, очищуватиме його своїм впливом та ошчасливить своєю любов'ю.

«Жінка розумна – від Господа». «Довіряє їй серце її чоловіка... Вона чинить для нього добро, а не зло, по всі дні свого життя... Свої уста вона відкриває на мудрість, і милостива наука їй на язиці. Доглядає вона ходи дому свого, і хліба з лінивства не їсть. Устають її діти, і хвалять її, чоловік її – й він похваляє її: “Багато було тих чеснотних дочок, та ти їх усіх перевищила!”». «Хто жінку чеснотну знайшов, знайшов той добро, і милість отримав від Господа» (Прип. 19:14; 31:11,12,26-29; 18:22) (Служіння зцілення, с. 358, 359).

Вибір товаришів

Християнська молодь повинна бути дуже обережною в питаннях дружби й вибору товаришів. Стережіться, аби те, що ви сьогодні вважаєте чистим золотом, не виявилось металом низької проби. Світські стосунки мають тенденцію ставити перешкоди на шляху вашого служіння Богові, і багато душ гине через невдалі ділові або шлюбні союзи з людьми, котрі не можуть ані облагороджувати, ані підняти духовно. Божий народ ніколи не повинен наважуватися ступати на заборонену територію. Шлюб віруючих із невірними заборонений Богом. Проте надто часто ненавернене серце керується своїми бажаннями, тому укладають шлюби, яких не схвалює Бог (Основи християнської освіти, с. 500).

149. НЕПРАВИЛЬНЕ ЗАЛИЦЯННЯ*

Відсутність твердості й самозречення у твоєму характері – це серйозна перешкода для здобуття справжнього духовного досвіду, який не виявиться сипучим піском. Необхідно виховувати твердість і непохитність у досягненні мети. Ці риси вкрай необхідні для успішного християнського життя. Якщо ти володієш цілісністю душі, то не відступиш від правильного шляху. Жодне спонукання не може бути достатньо сильним, аби звести тебе з прямого шляху обов'язку, ти залишишся вірним Богові. Ані благання прихильності й любові, ані туга за дружною не змусять тебе ухилитися від істини й обов'язку; ти не пожертвуєш обов'язком задля своєї схильності.

Якщо ти, мій брате, прагнеш з'єднати своє життя з молодю недосвідченою дівчиною, котрій фактично бракує знання практичних щоденних обов'язків життя, то припускаєшся помилки. Але ця її вада незначна порівняно з її незнанням свого обов'язку перед Богом. Ця дівчина не була позбавлена світла, мала духовні переваги, однак не усвідомила свого стану жахливої гріховності через те, що вона без Христа.

Вплив на духовний досвід

Якщо ти у своєму сліпому захопленні будеш неодноразово пропускати молитовні зібрання, де Бог зустрічається зі Своїм народом, щоб тішитися товариством тієї, котра не має любові до Бога і не бачить нічого привабливого в релігійному житті, то як можеш очікувати, що Бог благословить такий союз?

Не поспішай. Не слід укладати ранні шлюби. Якщо дівчата або юнаки не поважають Божих вимог, якщо не зважають на вимоги, які вказують на релігійні обов'язки, то їм загрожує небезпека, що вони не поважатимуть належним чином вимог чоловіка або дружини. Звичка часто перебувати в товаристві обраної особи, жертвуючи при цьому релігійними

* Свідчення, адресоване певній особі.

перевагами й годинами молитви, – небезпечна. Ти зазнаєш втрати, якої не можеш собі дозволити.

Засиджуватися до пізньої ночі – поширена звичка, однак Бог не схвалює її, навіть якщо ви обоє – християни. Ці пізні години шкодять здоров'ю, роблять розум нездатним виконувати обов'язки наступного дня і можуть призвести до всілякого зла. Мій брате, сподіваюся, що ти матимеш достатньо самоповаги, щоб уникати такого залицання. Якщо твій зір буде звернений лише на славу Божу, ти діятимеш розважливо й обережно. Любовний сентименталізм не засліпить тебе настільки, щоб ти не зміг усвідомити високих вимог, які Бог має до тебе як до християнина (Свідчення для Церкви, т. 3, с. 44, 45).

Ранні шлюби

Не слід заохочувати ранні шлюби. У такі важливі, далекосяжні за своїми наслідками стосунки, як шлюбні, не слід вступати поспіхом, без відповідної підготовки, коли фізичні й розумові сили ще недостатньо розвинуті (Служіння зцілення, с. 358).

150. ЗАРУЧИНИ З НЕВІРУЮЧИМИ

Дорога сестро, я дізналася, що ти маєш намір укласти шлюб із людиною, котра не з'єднана з тобою релігійною вірою, і боюся, що ти не зважила ретельно цю важливу справу. Я наполягаю на тому, щоб ти, перш ніж зробити крок, який вплине на все твоє майбутнє життя, старанно, з молитвою обдумала це питання. Чи стануть ці нові взаємини джерелом справжнього щастя? Чи будуть вони для тебе допомогою в християнському житті? Чи буде це приємне Богові? Чи твій приклад буде безпечним для наслідування іншими?

Перевірка любові

Перш ніж дати згоду на шлюб, кожна жінка повинна запитати себе, чи той, з ким вона збирається з'єднати свою

долю, достойний цього. Яким було його минуле? Чи відзначається його життя моральною чистотою? Чи любов, яку він виявляє, благородна й висока, чи це просто емоційне захоплення? Чи володіє він такими рисами характеру, які зроблять її щасливою? Чи може вона знайти в його любові справжній мир і радість? Чи буде їй дозволено зберегти свою індивідуальність, а може, її судження й сумління перебуватимуть під контролем чоловіка? Як учениця Христа, вона не належить собі, оскільки куплена за ціну. Чи зможе вона шанувати вимоги Спасителя понад усе? Чи зможе зберігати тіло й душу, думки й наміри в чистоті та святості? Ці запитання мають життєво важливе значення для благополуччя кожної жінки, яка вступає в шлюбні стосунки.

Релігія необхідна в сім'ї. Лише вона може вберегти від болісних досвідів, які так часто наповнюють гіркотою подружнє життя. Глибока, справжня, безкорислива любов може бути тільки там, де царює Христос. Тоді душа буде з'єднана з душею і два життя гармонійно зіллються. Ангели Божі відвідуватимуть таку оселю, а їхнє святе пильнування буде освячувати шлюбний намет. Там не буде місця низькій чуттєвості. Думки підноситимуться до Бога, до Нього полине відданість серця.

Результати непослуху

Серце палко прагне людської любові, але ця любов недостатньо сильна, чиста й дорогоцінна, щоб замінити любов Ісуса. Тільки у своєму Спасителеві дружина може знайти мудрість, силу і благодать, аби впоратися з турботами, обов'язками, скорботами життя. Вона повинна зробити Його своєю силою та Керівником. Нехай жінка, перш ніж віддати себе земному другові, віддасть себе Христові і не вступає в такі стосунки, які перешкоджали б цьому. Ті, хто знаходять справжнє щастя, повинні мати благословення Неба на всьому, чим володіють і що роблять. Саме непослух Богові наповнює нещастям так багато сердець і сімей. Моя сестро,

якщо ти не бажаєш, аби твоя оселя завжди була вкрита тінню, не з'єднуй себе з тим, хто є Божим ворогом.

Я благаю тебе як людину, котру запитують про це на суді: подумай над тим кроком, який хочеш зробити. Запитай себе: «Чи невірющий чоловік не відверне мої думки від Ісуса? Він любить задоволення більше, ніж Бога, чи не навчить він мене любити те, що любить сам?» Шлях до вічного життя стрімкий та вибоїстий. Не бери зайвого тягара, який уповільнить твій рух уперед...

Я хочу попередити тебе про небезпеку, доки ще не надто пізно. Ти слухаєш вкрадливі приємні слова і думаєш, що все буде добре, однак не знаєш мотивів, якими продиктовані ці гарні промови. Ти не можеш бачити глибини нечестя, прихованого в серці. Ти не можеш зазирнути за куліси й побачити пастки, поставлені сатаною для твоєї душі. Він спонукає тебе обрати такий шлях, аби мати до тебе легкий доступ та поцілити в тебе свої стріли спокуси. Не давай йому ані найменшої переваги. Бог впливає на розум Своїх слуг, а сатана діє через синів непослуху. Між Христом і Веліаром немає згоди. Вони не можуть перебувати в гармонії одне з одним. З'єднати себе з невірющим означає ступити на територію сатани. Ти засмучуєш Духа Божого та позбавляєш себе Його охорони. Хіба зможеш опиратися таким надзвичайно переважальним ворожим силам у битві за вічне життя?

Розірвані заручини

Ти можеш сказати: «Але я пообіцяла, чи зректися мені зараз своєї обіцянки?» Відповідаю: «Якщо ти дала обіцянку, яка суперечить Святому Письму, то негайно зречися її та в покорі розкайся перед Богом у сліпому захопленні, котре спонукало тебе дати таку необдуману обіцянку. Значно краще взяти в страху Божому своє слово назад, аніж додержати його і таким чином зганьбити свого Творця».

Пам'ятай: ти маєш досягнути Небо й уникнути відкритого шляху до загибелі. Бог має на увазі те, що каже. Коли Він

заборонив нашим прабатькам їсти плоди з дерева пізнання, їхній непослух відчинив ворота горю для всього світу. Якщо ми будемо чинити наперекір Богові, Він чинитиме наперекір нам. Єдиний безпечний для нас шлях – це послух усім Його вимогам за будь-яку ціну. Усі вони ґрунтуються на безмежній любові та мудрості (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 361-365).

Важливість зрілого судження

Благополуччя суспільства і найвище добро для студентів вимагають, аби вони не обирали партнера в житті тоді, коли їхній характер ще не сформований, судження незрілі і вони позбавлені батьківської опіки й керівництва...

Люди, котрі намагаються захистити молодь від спокуси та приготувати її до корисного життя й гідного заняття, звершують добру справу. Ми раді, коли в навчальному закладі визнають важливість доцільного обмеження і дисципліни для молоді. Нехай зусилля всіх таких вихователів увінчаються успіхом (Основи християнської освіти, с. 62, 63).

151. ПОТРЕБА В ПОРАДІ Й КЕРІВНИЦТВІ

У ці дні небезпеки й зіпсуття молодь наражається на численні випробування та спокуси. Чимало людей пливе кораблем у небезпечній гавані. Їм потрібний лоцман, однак вони з презирством відкидають необхідну їм допомогу, вважаючи, що спроможні самі керувати своїм кораблем, не підозрюючи, що можуть ось-ось натрапити на підводну скелю та зруйнувати свою віру й щастя. Такі люди дуже захоплені думками про залицяння і шлюб, їхня головна установка – діяти згідно зі своєю волею. У цей найважливіший період свого життя вони мають потребу в непомильному порадникові, у непогрішимому провідникові. Вони знайдуть такого в Божому Слові. Якщо ці люди не будуть старанно вивчати це Слово, то припустяться серйозних помилок, які затьмарять їхнє щастя й щастя інших людей як у теперішньому, так і в майбутньому житті.

Чимало людей за своєю вдачею імпульсивні та свавільні. Вони не прислухаються до мудрої поради Слова Божого, не ведуть боротьби зі своїм «я» та не отримують дорогоцінних перемог. Їхня горда, непокірна воля звела їх зі шляху обов'язку й послуху. Озирніться, юні друзі, на своє минуле життя і серйозно перегляньте його у світлі Божого Слова. Чи сумлінно ви ставилися до своїх обов'язків щодо батьків, як цього вимагає Біблія? Чи виявляли доброту й любов до матері, котра піклувалася про вас із раннього дитинства? Чи приймали до уваги її бажання, а може, завдавали болю і смутку її серцю, виконуючи власні бажання й плани? Чи істина, яку ви сповідуєте, освятила ваше серце, пом'якшила й підкорила вашу волю? Якщо ні, вам потрібно наполегливо попрацювати, аби виправити минулі прогріхи.

Досконалий провідник

Біблія подає досконалий зразок характеру. Ця священна Книга, натхнена Богом і написана святими мужами, – досконалий провідник за всіх обставин життя. Вона чітко визначає обов'язки як молодих, так і старших людей. Якщо її зробити провідником у житті, її повчання попроведять душу до Неба. Біблія облагородить розум, удосконалисть характер, дасть мир і радість серцю. Проте багато молодих людей вирішили самі собі бути радником і провідником, узявши свою долю у свої руки. Таким необхідно старанніше досліджувати вчення Біблії. З її сторінок вони дізнаються про свій обов'язок щодо батьків та братів по вірі. П'ята заповідь велить: «Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!». Також ми читаємо: «Діти, слухайтеся своїх батьків у Господі, бо це справедливо» (Ефес. 6:1).

Однією з ознак того, що ми живемо в останні дні, є той факт, що діти неслухняні батькам, невдячні, порочні. Слово Боже рясніє приписами й порадами, які зобов'язують шанувати батьків. Воно закарбовує в серцях молоді священний обов'язок любити й плекати тих, хто провадив їх у ранньому

дитинстві, юності й до зрілого віку та чий мир і щастя значною мірою залежать тепер від них. Щодо цього питання Біблія свідчить недвозначно, однак її повчаннями нехтують.

Молодь має засвоїти багато уроків, а найважливіший з них полягає в тому, щоб навчитися пізнавати самих себе. Вони повинні правильно розуміти власні зобов'язання та обов'язки щодо своїх батьків; їм слід постійно навчатися в школі Христа лагідності й покори серця. Виявляючи любов і пошану до своїх батьків, вони також мають поважати судження досвідчених людей, з якими об'єднані в Церкві.

Шаноблива поведінка

Молодий чоловік, який проводить час у товаристві молоді жінки та дружить із нею без відома її батьків, поводить себе неблагородно, не по-християнськи як із нею, так і з її батьками. Через таємні зустрічі і спілкування він може впливати на її розум, але, поводячись таким чином, він не спроможний виявити благородство й непорочність душі, якими володітиме кожна Божа дитина. Щоб досягти своєї мети, вони не поводяться відверто, відкрито, згідно з біблійним стандартом, натомість виявляють свою невірність щодо тих, котрі люблять їх і намагаються бути їхніми сумлінними опікунами. Укладені за таких умов шлюби не узгоджуються зі Словом Божим. Хто відвертає доньку від її обов'язку, хто заплутує її розуміння простих чітких наказів Бога слухатися й шанувати своїх батьків, той не буде вірний шлюбним зобов'язанням.

Постає запитання: «Чим додержить юнак у чистоті свою стежку?» Відповідь: «Як держатиметься Твоїх слів!» (Псал. 119:9). Молодий чоловік, котрий робить Біблію своїм провідником, не може помилитися у визначенні шляху обов'язку й безпеки. Ця благословенна Книга навчить його зберігати цілісність характеру, бути правдивим і не вдаватися до обману. «Не крастимеш», – написав Бог Своїм перстом на кам'яних скрижалях, однак як багато зауважується й виправдовується таємних викрадень почуттів.

Підтримується оманливе залицання, відбувається таємне спілкування, доки любов до батьків недосвідченої дівчини, котра не підозрює, до чого це може призвести, певною мірою не охолоне та не зосередиться на тому, хто своєю поведінкою доводить: він недостойний її любові. Біблія засуджує будь-який вид нечесності й вимагає чинити справедливо за будь-яких обставин. Людина, котра в молоді роки робить Біблію своїм радником, світлом на шляху, у всьому буде слухняна її повчанням. Вона не порушить жодної йоти або ризику Закону для досягнення будь-якої мети, навіть якщо внаслідок цього їй доведеться піти на велику жертву. Якщо вона вірить Біблії, то знає, що Боже благословення не спочиватиме на людині, якщо вона відступить від вузької стежки чесності. Хоч деякий час може здаватися, що їй добре ведеться, однак вона неодмінно пожне плоди своїх дій.

Нині багато передчасних, невідповідних зв'язків позначені Божим прокляттям. Якби Біблія залишала ці питання невизначеними або недостатньо висвітленими, то можна було б хоч частково виправдати дії багатьох молодих людей, пов'язані з їхніми почуттями. Але вимоги Біблії – це не половинчасті повеління, вони вимагають досконалої чистоти думок, слів і вчинків. Ми вдячні Богові за те, що Його Слово – світильник для ноги і кожен безпомилково може бачити стежку своїх обов'язків. Молодь повинна шукати поради на сторінках Біблії та приймати їх до уваги, а хто ухиляється від її постанов, завжди припускається прикрих помилок.

Потреба у тверезому судженні

Якщо й існує якесь питання, котре вимагає спокійного обговорення та безстороннього судження, то це питання шлюбу. І якщо Біблія коли-небудь потрібна як радник, то це перед тим кроком, який з'єднає двох людей на все життя. Однак переважає думка, що в цьому питанні слід керуватися почуттями, тому в надто багатьох випад-

ках хвороблива любовна сентиментальність бере кермо у свої руки та призводить до неминучої загибелі. Саме в цьому питанні молодь виявляє менше розсудливості, ніж у будь-якому іншому; саме тут вони не бажають, щоб їх переконували. Питання шлюбу, здається, має якусь магічну владу над ними. Вони не підкоряються Богові. Їхні почуття полонили їх, вони діють таємно, неначе бояться, що хтось перешкодить їхнім планам.

Таємність, з якою проходить залицяння й укладаються шлюби, – причина багатьох нещасть, масштаби котрих відомі тільки Богові. Об цей камінь розбилися тисячі людських душ. Вірні християни, життя котрих відзначається непорочністю та котрі, здається, виявляють розсудливість у всіх інших питаннях, припускаються тут страшних помилок. Вони виявляють непохитну, рішучу волю, змінити яку не можуть аргументи розуму. Вони настільки захоплені своїми почуттями й пориваннями, що не бажають досліджувати Біблію і мати близьке спілкування з Богом.

Сатана знає, з чим має справу, та виявляє всю свою диявольську мудрість, щоб за допомогою різних хитрощів занапасти й погубити душі. Він стежить за кожним кроком, навіть багато думок, до яких людина часто прислухається більше, ніж до порад Слова Божого. Ці гарно сплетені небезпечні тенета майстерно розставлені, щоб упіймати молодих і необережних. Часто вони замасковані під прикриттям світла, але ті, хто стає жертвами, наражають себе на велику скорботу. Як наслідок ми бачимо всюди крах і загибель людей.

Необхідна порада батьків

Коли наша молодь стане мудрою? Доки триватиме ця робота? Чи повинні діти керуватися лише своїми бажаннями й нахилами, не звертаючи уваги на поради і судження батьків? Декотрі, здається, ніколи не беруть до уваги ані бажань й уподобань батьків, ані їхніх зрілих суджень. Егоїзм зачинив двері їхніх сердець для синівської любові. Необхід-

но пробудити розум молодих людей, щоб вони усвідомили це. П'ята заповідь – єдина заповідь, до якої долучена обітниця, але нею легковажать і навіть явно ігнорують її через вимоги своїх коханих. Зневажання материнської любові та батьківської турботи – це гріхи, відзначені навпроти імен багатьох молодих людей.

Одна з найбільших помилок, пов'язаних із цим питанням, – думка про те, що не слід ранили почуття молодих і недосвідчених, тому не слід втручатися в їхні сердечні справи. Але якщо будь-коли існувала тема, котра вимагає всебічного розгляду, то це саме вона. Допомога досвідчених людей, а також спокійне, ретельне зважування всіх «за» і «проти» – конче необхідні. Переважна більшість людей ставиться до цього питання надто легковажно.

Юні друзі, зверніться за порадою до Бога та своїх богобоязливих батьків. Моліться про цю справу. Зважуйте кожне почуття, вивчайте кожну рису характеру особи, з якою сподіваєтеся з'єднати власну долю. Цей крок – один з найважливіших у вашому житті, тому не робіть його поспіхом. Ви можете кохати, але нехай ваше кохання не буде сліпим.

Уважно аналізуйте, щоб зрозуміти, яким буде ваше подружнє життя: щасливим або негармонійним і нещасним. Запитайте себе: чи допоможе мені цей союз на моєму шляху до Неба? Чи зміцнить він мою любов до Бога? Чи розширить сферу мого корисного впливу в цьому житті? Якщо відповіді будуть позитивними, тоді в страху Божому продовжуйте рухатися вперед.

Якщо навіть заручини відбулися без повного розуміння характеру людини, з якою ви маєте намір одружитися, то не думайте, що вони неодмінно зобов'язують вас дати шлюбну обітницю та з'єднати своє життя з тим, кого не можете ні любити, ні поважати. Будьте обережними, укладаючи заручини на якихось певних умовах, але краще, значно краще розірвати заручини, аніж пізніше розлучитися, як це робить багато людей.

Ставлення до матері – показник

Справжня любов – це рослина, яку потрібно плекати. Нехай жінка, котра бажає спокійного щасливого заміжжя і хоче уникнути нещастя й горя в майбутньому, перш ніж виявити свої почуття, з'ясує: чи має її коханий матір? Який у неї характер? Чи визнає він свої обов'язки щодо неї? Чи зважає він на її побажання, чи піклується про її щастя? Якщо він не поважає і не шанує матір, то чи виявлятиме пошану й любов, доброту й увагу до своєї дружини? Коли новизна шлюбних стосунків зникне, чи кохатиме він її, як раніше? Чи буде терпляче ставитися до її помилок, а може, виявлятиме дух критики, деспотизму й диктаторства? Справжня любов закриє очі на багато помилок, вона їх не помітить.

Покладатися на почуття – небезпечно

Молоді люди занадто покладаються на власні почуття. Вони не повинні надто легко захоплюватися і бути готовими відразу потрапляти в полон привабливої зовнішності коханої людини. Залицання в цьому віці обертаються обманом і лицемірством, а ворог душі значно більше залучений до такого залицання, ніж Господь. Якщо десь і потрібний здоровий глузд, то передусім у цій справі, але фактично тут його замало виявляють.

Якби діти мали ближчі взаємини зі своїми батьками, якби довіряли їм, ділилися з ними своїми радощами і прикрощами, то б уникли багатьох душевних страждань у майбутньому. Коли вони розгублені й не знають, який шлях правильний, нехай викладуть перед батьками суть справи, як вони її розуміють, і просять у них поради. Хто краще за побожних батьків може вказати на небезпеку, що чекає на дітей? Хто ще здатний так розуміти особливості їхнього характеру, як батьки?

Діти-християни цінуватимуть любов і схвалення своїх богобоязливих батьків понад усі земні благословення. Батьки можуть співчувати дітям, молитися за них і з ними, аби Бог охороняв та провадив їх. Але що найважливіше – вони вкажуть

їм на їхнього вірного Друга й Порадника, Котрий співчуватиме їм у їхніх немочах. Той, Хто, подібно до нас, був випробуваний у всьому, за винятком гріха, знає, як допомогти тим, що переносять випробування (Рев'ю енд Геральд, 26 січня 1886 р.).

Божественна любов

У вашому життєвому союзі почуття мають бути внеском у щастя одне одного. Кожен повинен служити для щастя іншого. Така воля Бога щодо вас. Однак, хоч ви й повинні злитися в одне, нікому з вас не слід губити своєї індивідуальності в іншому. Ваша індивідуальність належить Богові...

Живучи для Бога, людина віддає Йому свої найкращі, найбільш піднесені почуття. Чи спрямований найбільший вияв вашої любові на Того, Хто помер за вас? Якщо так, тоді ваша любов одне до одного буде любов'ю за небесним зразком (Свідчення для Церкви, т. 7, с. 45, 46).

152. ПЕРЕДЧАСНИЙ ШЛЮБ

Юнаки й дівчата вступають у шлюбні взаємини, не маючи зрілої любові й судження, благородних, високих почуттів. Вони дають шлюбну обітницю, керуючись своїми юнацькими пристрастями.

Небезпека захоплення у ранньому віці

Захоплення в ранньому віці часто закінчуються нещасливим шлюбом або ганебним розлученням. Ранні шлюбні зв'язки, укладені без згоди батьків, рідко бувають щасливими. Юнацькі почуття слід стримувати, доки прийде час, коли відповідний вік та життєвий досвід зроблять їх благородними і сталими. Тим, кого не стримують у цих питаннях, загрожує небезпека безрадісного існування. Молодь у юному віці не здатна правильно визначити, чи можуть їхні однолітки бути для них супутниками життя. Після того як їхнє судження стане зрілішим, вони, усвідомивши, що зв'язані на все життя, розуміють, що навряд чи можуть зроби-

ти одне одного щасливими. Тому замість зусиль, спрямованих на найкраще вирішення проблеми, звучать взаємні звинувачення; розрив у стосунках поглиблюється і призводить до байдужого, недбалого ставлення одне до одного. Домашнє вогнище перестає бути для них чимось священним. Атмосфера, яка панує в ньому, отруєна грубими словами й гіркими докорами (Урочистий заклик, с. 11, 12. Видання Signs Publishing Company Limited).

153. МУДРІ ТА НЕМУДРІ ШЛЮБИ

Незрілі шлюби породжують чимало зла, що існує в наш час. Ранній шлюб не сприяє зміцненню ані фізичних, ані розумових сил. У цьому питанні взагалі виявляють надто мало розсудливості. Багато молодих людей діє імпульсивно. Цей крок, що справляє на них серйозний вплив на добро чи зло, стаючи благословенням або прокляттям на все життя, надто часто роблять поспіхом, під впливом емоційних поривів. Багато людей не бажає прислухатися до порад і повчань із християнської точки зору.

Нині у світі чимало горя й гріха внаслідок невідповідних шлюбів. У багатьох випадках достатньо лише кількох місяців, аби чоловік і дружина зрозуміли, що ніколи не зйдуться характерами, тому замість любові й небесної злагоди в сім'ї панує розлад.

Через суперечки про дріб'язкові справи розвивається дух озлоблення. Явні незгоди і сварки приносять у сім'ю невимовне лихо та розлучають тих, кого мають з'єднувати узи любові. Так через немудрі шлюби тисячі людей приносять у жертву себе, свою душу й тіло, прямуючи шляхом, який провадить до загибелі.

Чуже ярмо

Небезпечно укладати шлюб зі світською людиною. Сатані добре відомо: день вступу в шлюб стає для багатьох молодих чоловіків і жінок останнім в історії їхнього релі-

гійного життя й корисної діяльності. Деякий час вони можуть намагатися жити християнським життям, але всі їхні зусилля наражаються на постійний вплив у протилежному напрямку. Колись вони вважали за перевагу розповідати про свою радість і надію, але згодом уже неохоче говорять на таку тему, знаючи, що особу, з якою вони з'єднали свою долю, це зовсім не цікавить. Так сатана непомітно сплітає навколо цих людей павутиння скептицизму, і в їхньому серці помирає віра в дорогоцінну істину.

Особливі зусилля сатани спрямовані на те, щоб утримати юнака в гріху, бо тоді диявол упевнений, що це його людина. Ворог людських душ сповнений сильною ненависті до кожної спроби скерувати молодь у правильному напрямку. Він ненавидить усе, що дає правильне поняття про Бога і Христа. Він докладає особливих зусиль проти тих, хто має сприятливу можливість отримати світло з Неба, бо знає: щоразу об'єднуючись із Богом, вони одержують силу опиратися його спокусам. Сатана приходить до молоді, як ангел світла, зі своїми правдоподібними вигадками і надто часто, крок за кроком, успішно зводить їх зі шляху обов'язку.

Належне спілкування

Молоді люди, товаришуючи між собою, можуть зробити своє спілкування благословенням або прокляттям. Вони можуть повчати, взаємно зміцнюватися, бути благословенням одне для одного, удосконалюючись у поведінці, характері й знанні. Або, дозволивши собі стати легковажними й невірними, здатні справляти лише руйнівний вплив (Настановник молоді, 10 серпня 1899 р.).

Поспішні шлюби

Сатана постійно квапить недосвідчену молодь швидше одружуватися. Однак чим менше ми будемо тішитися тепер такими шлюбами, тим краще. Якщо люди розуміють священну природу шлюбу та його вимоги, то навіть зараз він

отримає схвалення Неба; результатом цього буде щастя обох сторін і слава для Бога...

Істинна релігія облагороджує розум, удосконалює смак, освячує судження, роблячи віруючого причетним до чистоти і впливу Неба. Вона наближає до нас ангелів, дедалі більше віддаляючи дух і вплив світу (Свідчення для Церкви, т. 2, с. 252, 253).

Укладання шлюбу під впливом сатани

Сатана активно зайнятий тим, щоб спонукати людей, котрі абсолютно не підходять одне одному, з'єднати свої інтереси. Він тішиться цією справою, бо таким чином може завдати людській родині нещастя й безутішного горя більше, аніж використанням своєї майстерності в будь-якій іншій сфері (Свідчення для Церкви, т. 2, с. 248).

154. ОДРУЖЕННЯ

Бог поселив людей у світі, і вони мають перевагу їсти, пити, купувати, продавати, женитися й виходити заміж; але все це можна безпечно робити лише в страху Божому. Ми повинні жити в цьому світі з думкою про вічний світ. Великим злочином в укладанні шлюбів за днів Ноя було те, що сини Божі одружувалися з доньками людськими. Стверджуючи, що визнають і шанують Бога, вони об'єднувалися з людьми, чий серця були зіпсуті; ігноруючи певні умови, одружувалися, з ким хотіли. Сьогодні є багато людей без глибокого духовного досвіду, які чинитимуть те саме, що відбувалося за днів Ноя. Вони укладатимуть шлюб без ретельного обдумування й молитви. Чимало осіб бере на себе священні обітниці так бездумно, наче укладає звичайну ділову угоду; для них справжня любов – не мотивація для укладання союзу.

Не святе захоплення

Думка про шлюб має, здається, заворожливу силу над розумом багатьох молодих людей. Двоє людей знайомляться,

захоплюються одне одним, і цим поглинута вся їхня увага. Розум засліплений, судження спотворене. Вони не прислухаються до жодної поради чи керівництва, а наполягають на своєму, незважаючи на наслідки.

Ними оволоділо захоплення, подібне до епідемії чи заразної хвороби, яка повинна здійснити свій перебіг; здається, немає нічого, що могло б її зупинити. Можливо, поруч із ними є люди, котрі усвідомлюють: якщо зацікавлені сторони об'єднуються в шлюб, це тільки зробить їх нещасними на все життя. Проте благання й умовляння даремні. Можливо, через такий зв'язок буде ослаблена або зовсім знищена корисність людини, котру Бог міг би благословити в служінні для Нього; однак докази й переконання залишаються без уваги.

Усе, що говорять люди з життєвим досвідом, не має жодної ваги для таких людей; воно безсиле змінити рішення, до якого їх привели власні бажання. Вони втрачають інтерес до молитовних зібрань і всього, що пов'язане з релігією. Вони цілковито захопилися одне одним, а життєві обов'язки знехтувані як щось малозначуще. Вечір за вечором ці молоді люди спляють опівнічну оливу в розмовах одне з одним – на важливі й серйозні теми? – О, ні. Скоріше про легковажні речі, що не мають жодного значення.

Порушуючи закони здоров'я і скромності

Ангели сатани ведуть спостереження за тими, хто проводить більшу частину ночі в залицанні. Якщо б їхні очі були відкриті, вони побачили б ангела, котрий записує їхні слова й учинки. Порушуються закони здоров'я і скромності. Було б доречніше включити ці дошлюбні години залицання у своє подружнє життя. Але здебільшого з укладанням шлюбу закінчується захоплення, яке мало місце під час залицання.

Ці години нічної розваги в наш розбещений вік часто призводять до руйнації обох партнерів. Коли чоловіки й жінки ганьблять себе, сатана тріумфує, а Бог зневажений. Добре ім'я і честь принесені в жертву під дією чар цього захоплення, а

шлюбна церемонія таких людей не може отримати Божого схвалення. Вони одружуються в пориві пристрасті, але щойно новизна їхніх стосунків мине, вони починають усвідомлювати, що накоїли. Через шість місяців після проголошення шлюбних обітниць їхні почуття одне до одного змінилися. У подружньому житті кожний дізнався більше про характер обраного партнера. Кожен виявив вади, котрі впродовж їхнього колишнього засліплення й нерозумного спілкування залишалися непоміченими. Виголошені перед вівтарем обітниці більше не з'єднують їх. Унаслідок поспішних шлюбів навіть серед тих, що називаються Божим народом, трапляються відокремлення, розлучення та велике замішання в церкві.

Нехтування порадою

Таке одруження – один з особливих винаходів сатани, і майже завжди він успішний у здійсненні своїх планів. Я переживаю вкрай болісне почуття безпорадності, коли подружжя звертається до мене за порадою з цього питання. Я можу сказати їм слова, котрими Бог бажає їх попередити, проте вони часто піддають сумніву кожну деталь, відстоюючи резонансність своїх намірів, і зрештою чинять згідно з ними.

Вони, здається, безсилі перемогти свої бажання й нахили і попри все укладають шлюб. Вони не обдумують цієї справи ретельно, з молитвою, віддаючи себе в руки Божі, перебуваючи під керівництвом і контролем Його Духа. Ці люди, здається, не мають страху Божого. Вони гадають, що повністю розуміють справу без мудрості від Бога чи людської поради.

Коли вже надто пізно, вони виявляють, що припустилися помилки, наразили на небезпеку своє щастя в цьому житті та спасіння своїх душ. Вони не бажають визнати, що ще хтось, окрім них самих, міг розібратися в ситуації і що в разі прийняття ними поради вони були б урятовані від багатьох років тривоги та смутку. Але хто твердо вирішив чинити по-своєму, той нехтує порадою. Пристрасть веде таких людей через усі перешкоди, котрі може ставити розум і здоровий глузд.

Характерні риси справжньої любові

Любов – рослина небесного походження. Вона не може бути нерозважливою або сліпою. Вона чиста і свята. А пристрасть тілесного серця – це щось зовсім інше. Чиста любов запрошує Бога в усі свої плани та перебуває в повній гармонії з Духом Божим, тоді як пристрасть – свавільна, необачна, нерозсудлива, не визнає жодних обмежень і здатна зробити ідолом об'єкт свого вибору.

У манерах і поведінці того, хто володіє справжньою любов'ю, виявлятиметься Божа благодать. Скромність, простота, щирість, моральність, релігійність позначатимуть кожний крок, зроблений назустріч шлюбу. Ті, хто виявляє такі риси, не будуть захоплені одне одним настільки, аби втратити інтерес до молитовного зібрання чи богослужіння...

Шукайте Божественного керівництва

Якщо чоловіки й жінки, котрі ще не думають про шлюб, мають звичку молитися двічі на день, то коли такий крок передбачається, їм слід молитися чотири рази на день. Шлюб справляє вплив на життя людини як у цьому світі, так і в прийдешньому. Справжній християнин не зробить жодного кроку в цьому напрямку, доки не знатиме, що Бог схвалює його шлях. Він не бажає робити вибір самостійно, бо усвідомлює, що це має зробити для нього Бог. Ми не повинні догоджати собі, адже Христос не догоджав Собі. Я не хочу, аби мене зрозуміли так, ніби можна одружуватися з тим, кого не кохаєш. Це гріх. Але не можна дозволяти, щоб фантазії й почуття призвели вас до руйнації. Бог вимагає від нас усього серця і найвищих почуттів.

Більшість сучасних шлюбів та спосіб їх укладання – одна з ознак останнього часу. Люди настільки вперті та свавільні, що обходяться без Бога в цій справі. Релігія знехтувана, наче не відіграє жодної ролі в цьому серйозному, важливому питанні. Але якщо люди, котрі називають себе віруючими в істину, не будуть освячені нею та піднесені в думках і харак-

тері, то їхнє становище перед Богом буде не кращим за становище грішника, який нічого не знав про її вимоги (Рев'ю енд Геральд, 25 вересня 1888 р.).

155. ШЛЮБНІ ОБОВ'ЯЗКИ

Багато людей одружилося, не придбавши власності і не маючи спадку. Вони не володіють ані фізичною силою, ані розумовими здібностями, необхідними для придбання майна. Саме такі поспішили одружитися, узявши на себе відповідальність, про яку не мали жодного поняття. Вони не володіли благородними, високими почуттями, не мали правильного уявлення про обов'язки чоловіка й батька і про те, скільки коштуватиме забезпечення потреб сім'ї. У збільшенні кількості членів своєї сім'ї вони виявили не більше здорового глузду, аніж у своїх ділових операціях...

Інституція шлюбу призначена Небом для благословення людини, але здебільшого він настільки спотворений, що став страшним прокляттям. Більшість чоловіків і жінок вступають у шлюбні стосунки так, ніби єдине питання, яке необхідно вирішити, – чи люблять вони одне одного. Але вони повинні розуміти, що відповідальність, яка покладається на них у шлюбі, включає в себе значно більше. Їм треба подумати, чи володітиме їхнє потомство фізичним здоров'ям, розумовою й моральною силою. Мало хто керується благородними спонуканнями та високими поняттями, котрих вони не можуть легковажно відкинути, а саме: суспільство має до них вимоги і сила впливу їхньої сім'ї виявиться або в його русі вгору або ж донизу (Урочистий заклик, с. 63, 64, видання Signs Publishing Company Limited).

156. РОЗСУДЛИВІСТЬ І САМОВЛАДАННЯ В ШЛЮБІ

Люди, котрі називають себе християнами, не повинні одружуватися доти, доки це питання не буде уважно та з молитвою розглянуте з високої позиції, щоб зрозуміти, чи Бог буде прославлений цим союзом. Вони мають належ-

ним чином обмірковувати результати всіх переваг шлюбних взаємин; принцип освячення повинен бути основою кожного вчинку.

Думаючи наперед

Перш ніж збільшити склад сім'ї, батьки повинні добре подумати, чи поява їхніх дітей на світ принесе Богові славу чи безчестя. Вони мають прагнути прославляти Бога своїм шлюбом від початку й упродовж усіх років подружнього життя. Чоловік та дружина повинні спокійно подумати про те, чим можуть забезпечити своїх дітей. Вони не мають права народжувати дітей, щоб ті стали тягарем для інших. Чи мають батьки таку роботу, яка дасть їм засоби для утримання сім'ї, аби вони не обтяжували інших? Якщо ні, то вони коять злочин, народжуючи у світ дітей, які змушені страждати через брак належного догляду, їжі й одягу.

Панування пристрасті

У наш швидкий розтлінний вік над цим не замислюються. Панує хтива пристрасть, не бажаючи підкорятися контролю, хоч результатом її правління є немічність, злигодні і смерть. Жінки змушені вести життя, сповнене труднощів, болю і страждання через неконтрольовані пристрасті мужчин, котрі називаються їхніми чоловіками, – правильніше їх можна було б назвати тваринами. Матері ледве животіють, маючи майже весь час на своїх руках дітей та намагаючись усіляким способом роздобути їм хліб та одяг. Нагромаджені таким чином злигодні наповнюють світ.

У цьому світі дуже мало справжньої, щирої, відданої, чистої любові. Ця дорогоцінна чеснота дуже рідкісна. Пристрасть називають любов'ю. Прекрасні ніжні почуття не однієї жінки зазнали наруги, оскільки шлюбні взаємини дозволили тому, кого вона називає своїм чоловіком, поводитися з нею брутально. Його любов виявилася такої низької якості, що викликала в неї огиду.

Необхідність самовладання

Дуже багато сімей перебувають у вкрай нещасному стані, оскільки чоловік і батько дозволяє тваринним нахилам свого ества домінувати над інтелектуальними й моральними силами. Результат – відчуття млявості й пригніченості, яке часто дає про себе знати, однак причину цього рідко вбачають у власних неправильних діях. Ми несемо перед Богом серйозну відповідальність за збереження духу чистим, а тіла здоровим, аби приносити користь людству та звершувати досконале служіння Богові (Свідчення для Церкви, т. 2, с. 380, 381).

157. ПРИКЛАД ІСАКА

Жодна богобоязлива людина не може уникнути небезпеки, з'єднуючи своє життя з небогобояливою. «Чи йдуть двоє разом, якщо не умовились?» (Амоса 3:3). Щастя й благополуччя шлюбу залежать від єдності обох сторін, але між віруючим і невіруючим існує велика різниця в смаках, нахилах, цілях. Вони служать різним панам, між котрими не може бути згоди. Якими б чистими й правильними не були принципи одного з подружжя, вплив невіруючого супутника життя матиме тенденцію віддаляти його від Бога.

На людину, котра одружилася ще ненаверненою, після навернення покладається значно більша відповідальність за збереження подружньої вірності, якою б великою не була різниця в релігійних поглядах подружжя. Однак Божі вимоги мають перевищувати всі земні зв'язки, навіть якщо в результаті виникнуть випробування й переслідування. Якщо така вірність виявляється в душі любові й лагідності, вона може сприяти наверненню невіруючого до Бога. Але шлюб християн із невіруючими Біблія забороняє. Господь звелів: «Не впрягайтеся разом з невірними в чуже ярмо» (2 Кор. 6:14).

Ісак був високо вшанований Богом, ставши спадкоємцем обітниць, які несли благословення світові; і хоч йому було сорок років, він підкорився думці батька, котрий до-

ручив своєму досвідченому богобоязливому слугі вибрати дружину для сина. Результат цього шлюбу, як свідчить Писання, – зворушлива, прекрасна картина сімейного щастя. «І впровадив її Ісак до намета Сарри, матері своєї. І взяв він Ревеку, і за жінку йому вона стала, і він її покохав. І Ісак був утішений по смерті матері своєї» (Бут. 24:67).

Який контраст між поведінкою Ісака та поведінкою молодих людей нашого часу, навіть так званих християн! Дуже часто молоді люди вважають, що у виборі об'єкта своїх почуттів вони можуть радітися лише самі із собою, що це справа, яку жодним чином не можуть контролювати ані Бог, ані батьки. Ще задовго до того, як юнаки й дівчата досягають зрілого віку, вони вважають себе компетентними зробити вибір самостійно, без допомоги батьків. Кількох років подружнього життя, як правило, достатньо для усвідомлення своєї помилки, але здебільшого буває надто пізно, щоб запобігти згубним наслідкам. Адже через той самий брак мудрості й самовладання, який підштовхнув зробити поспішний вибір, зло посилюється, доки нарешті шлюб не перетвориться на гірке ярмо. Багато людей через це стають нещасними в цьому житті та втрачають надію на життя прийдешнє.

Якщо й існує якесь питання, котре необхідно уважно розглянути, запитавши поради старших і досвідченіших людей, – то це питання шлюбу. Перед тим як буде зроблено крок для єднання двох людей на все життя, потрібно, як ніколи раніше, обрати Біблію за свого радника та в молитві просити Божественного керівництва.

Батьки ніколи не повинні випускати з уваги власну відповідальність за майбутнє щастя своїх дітей. Шанобливе ставлення Ісака до батьківської думки було результатом виховання, що навчило його любити життя послуху. Вимагаючи від своїх дітей поваги до батьківського авторитету, Авраам власним щоденним життям свідчив, що цей авторитет не був егоїстичною або деспотичною владою, натомість ґрунтувався на любові, яка дбає про добробут і щастя дітей.

Батьки і матері мають усвідомлювати покладений на них обов'язок бути порадиниками для молоді в їхніх почуттях, щоб вони дарували їх тим, котрі стануть для них відповідними супутниками життя. Вони повинні вважати своїм обов'язком через навчання й особистий приклад за допомогою Божої благодаті так формувати характер дітей з раннього віку, щоб вони були чистими й благородними, щоб їх приваблювало лише добре й правдиве. Подібне приваблює подібне; подібне цінує подібне. Насаджуйте замолоду в душах дітей любов до істини, чистоти й доброти, і молодь шукатиме товариства тих, хто має подібні риси...

Справжня любов – це високий святий принцип, який не має нічого спільного з тією любов'ю, що виникає під впливом пориву, а потім під час суворих випробувань відразу ж згасає. Саме завдяки вірності обов'язку в батьківському домі молодь має готуватися до створення власного сімейного вогнища. Нехай тут вони виявляють самозречення, доброту, люб'язність, християнське співчуття. Тоді тепло любові зберігатиметься в серці і хлопець, котрий виходить з такої сім'ї, щоб стати на чолі власної, знатиме, як ошасливити дівчину, котру обрав подругою життя. Тоді шлюб замість того, щоб бути кінцем любові, буде її початком (Патріархи і пророки, с. 174-176).

Еллен Уайт

Вісті для молоді

Директор видавництва **В. Джулай**

Головний редактор **Л. Качмар**

Переклад **Ольги Перванчук**

Експерт перекладу **Ірина Карпа**

Коректори **Юлія Вальчук, Інна Джердж**

Дизайнер обкладинки **Юлія Смаль**

Комп'ютерна верстка **Віри Кузьменко**

Відповідальна за друк **Тамара Гришок**

Папір газетний. Офсетний друк. Підписано до друку 18.01.2018 р.

Гарнітура Остача. Наклад 3000 примірників.

Видавництво «Джерело життя» 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
тел. (044) 425-6906, факс 467-5064, E-mail: dzherelo@ukr.net